

Bilag til speciale

Cecilie Brasch Telling

Indhold

1 Interviews	2
1.1 Interview Lorelei Lee	2
1.2 Interview Sebastian	9
1.3 Interviewguide Line	21
1.4 Interview Line	22
1.4.1 Første optagelse: Line 1 Call 2016.05.06 12.31.43.mov	22
1.4.2 Anden optagelse: Line 2 Call 2016.05.06 12.52.53.mov	23
1.5 Interview Lýsa	44
2 Workshop	61
2.1 Oplæg – slides	61
2.2 Oplæg – talepapir	64
2.3 Transskription	65
2.3.1 Oplæg	65
2.3.2 Spørgsmål og diskussion i pause	67
2.3.3 Gruppearbejde Haiku	73
2.3.4 Gruppearbejde Storyboard	142
2.3.5 Samtale Fru Karlson og Cecilie	189
2.3.6 Evaluering	194
2.4 Storyboard	213
2.5 Haiku-gruppens noter	219

1 Interviews

1.1 Interview Lorelei Lee

Skriftligt interview. Spørgsmål står med fed skrift. Loreleis svar er indrykkede.

1. You have been writing fanfiction for many years. What was the most difficult part in the beginning? I know it's big and wide question, but I would like to here about your immediate thoughts.

What was the most difficult part? In one word: nothing. *gg*

(Ideas for stories and plots come easily to me. The muse strikes and in the next moment the whole story unfolds itself in my mind. In the next few minutes some important dialogue is also already finished in my brain. I know the start and I know the end and I know how to get there. I can't explain it. It might be magic.)

Sorry. But that is really the answer. As an avid reader since... ever, writing came to me quite naturally. It was not a hardship, it was very enjoyable for me. But I remember the first time I put something online. The first chapter of the first Harry-Potter-Fanfic (slash, of course) I wrote... it was difficult to wait for the feedback from the readers. Will they like it? Will they hate it? How many comments will I receive?

You need to know, that I wrote my first Labyrinth-Fanfic with pen and paper at a time where nobody even thought about "internet". It didn't exist at that time. So I wrote my first fanfic without knowing what I did and without knowing that there was a name for what I was doing. Around that time I also wrote my first "original novel"... really bad romance stuff and a little bit childish. But it was not difficult. I also started another one, but I never finished that one. Still childish stuff.

Perhaps it has to do with the fact that I was already "old" when I started writing. I was around 20 years old when I started writing this first Labyrinth fanfic. Therefore I think you can't compare my experience with that of the average 14-year-old-fanfic-writer nowadays.

What was difficult for me and is still difficult: I suck at summaries and at finding the "right" title for my stories. I hate, hate, hate this part. Now and then I need a name for an original character... that too is difficult. But I have a solution to this problem: As a last name I take names from whisky distilleries. *lol*

1.1. Why was this difficult?

Well... nothing was really difficult... expect writing a summary and finding a gripping and interesting title. And I don't know why this was – and is still difficult for me. Perhaps because I just can't cut myself short. I think that everything about my stories is important and at the same time I don't want to spoil the plot, but the summary should be intriguing enough to attract readers but shouldn't give away too much... it is a neverending dilemma for me.

1.2. What have you grown to be better at?

Now that I know that I'm not a lousy writer I'm not so nervous anymore about the feedback I receive. *smile* I'm more relaxed about the reception and the "success" of a new story.

I'm now better at writing different "voices" for different characters. I'm also better at keeping them "in-character", too. But this was my aim from the beginning. My writing has become more "eloquent"... more "grown-up"... I seldom use "childish" stereotypes anymore. In my earlier works I used them more often. I now have more complex plots... often two or three at the same time. I now incorporate "themes" into my stories... and hang on to them until the end. For example "Deflowered – Director's Cut"... I often used religious themes and analogies

in that story. Throughout the story. I wouldn't have dreamed of something like this when I started writing fanfic.

In the early days I also often wrote cheesy, corny scenes and dialogue. I don't do that anymore. At least I hope so. My early writing was characterized from Hollywood movies (1940 – 1950) and German black-and-white movies. You know what I mean. A hero and a damsel in distress... cheesy dialogue... often with a little song and dance and with a happy end.

We are (as I love to say) the sum of our experiences. Therefore... with more life experience under my belt my writing changed slowly.

1.3. Why? How has the process been?

Okaaaaay. Looks like I answered part of the question already at the point above *lol*

I would say it was a stealthy (natural) process. I actually never thought about it until now. I still read many, many books and you pick some things up and learn a few things while reading.

And I have now more (other) interests and hobbies as I had when I was younger. You never know when knowledge about (for example) dancing, the middle ages, gay culture and photography comes in handy *gg*

1.4. Is there anything that you still find difficult?

As already mentioned above – titles and summaries. *lol*

2. Which skills/competences do you think is important to have/develop as a fanfictionwriter?

Grammar, punctuation, spelling and a decent vocabulary. You need to have a vivid imagination, a good and reliable plot-bunny breeder and sensible muse. A little bit pig-headedness could also be useful (especially when your characters don't want to behave the way they should). A certain dedication for the story (read as: don't abandon a story!!!! Finish it at all cost!!!!) and a love for your characters. A good judgment – what is important for the story and what is not so necessary... You should be able to research a few things and you should not give up too fast when you can't find the thing/information you need. You should not be narrow-minded... keep an open mind about all things.

And you should have a thick skin... if the feedback is not that positive as you've hoped for. And you should be able to take advice. And ask for advice.

Know what you know – and know what you don't know. Know your limits. (For example... I would never be able to write a real “case fic”... a real “murder mystery”. So I don't. I'm the writer for the romantic comedy and the sexual tension.)

3. Were you reading fanfiction before you started to write fanfiction?

Yes and no. As I said before – I started writing fanfiction without knowing that it was fanfiction.

But that was the Labyrinth-fandom. When I took off in the direction of the Harry-Potter-fandom I read tons of fanfic before I started writing my own.

(And then it was a case of: “I can do that too!”)

3.1. If yes, have your reading of other fanfiction authors changed in any way?

Difficult question.

Oh... eh... do you want to know if reading changed my own writing (**A**)? Or do you want to know if I consume others fanfics now in a different way (**B**)?

A) not really. It was more like shaping and knowing my own taste better. In the beginning I read Snape/Harry... but then Remus Lupin showed up and I boarded the Snupin ship and burned all bridges behind me. *gg*

You can tell from my first own Potter-Fanfic. It was multi-chaptered and started with Snarry... but while writing it, it started to feel wrong and I broke them up and paired Snape with Lupin.

You see? I started writing Snarry, because it was at that time the only Snape-Pairing available for reading pleasure. So I started writing what I already knew.

But otherwise... nowadays I'm not so easily influenced. When I started writing (in German) I refused to read German fanfics while writing. I feared it would influence my style. I don't know if my fear was justified but I didn't want to take the chance. Now it doesn't matter so much anymore. I read mostly English fanfics and I write in German. So no influencing my style. Plus – I'm more secure now with my writing style.

Of course I take inspirations from other fanfics as well as from movies or books or other TV shows. But that's only natural. It's just the first spark.

B) Do I consume fanfics now in a different way than at the start?

Not necessarily. I have to admit in the beginning I was like a kid in a candy store. Overnight. With no adults around. I consumed everything. But I soon discovered what I really like and got more selective. At the beginning I only read German fanfics, because my English was not good enough at that time and the supply of German Potter-Fanfics was huge. But when you get more selective... the supply dwindles and you have to go and look for English stories. Now in the Sherlock fandom most of the German fanfics are not compatible to my taste and so I mostly read English fanfics. So, yes. That has changed definitely.

4. How do you read other fanfiction authors fics?

How? Well... on my laptop... *

Sorry. I think I know what you mean. Since my husband took classes in photography he looks at pictures differently. And me too. By proxy. *lol*

But... no. Not really. When I read I want to *enjoy* the story, the plot, the romance, the humor, the clever banter, the witty dialogue, the hot porn... and so on. I read it. I enjoy it. The only decision I make is if I like it or not. I'm able to enjoy the dumbest crack or the most complicated case fic or highbrow social criticism. It depends on my mood. I don't analyze. In my opinion it takes the joy out of it.

I have one friend who told me that she couldn't just read a piece of literature without analysing it "to death" anymore. She studied literature... so it is engrained in her... but I don't want that for me. It is interesting to discuss these things with her and I can keep up with her in a discussion (I was always very, very good at interpretations of poems back at school) but I don't want to do it when reading fanfic.

I mean, yes... "the author is dead" and the moment a work is published/online all that matters is what the audience think. The author's intentions don't matter anymore. JK Rowling can give 100 interviews and tell us "Dumbledore is gay"... but if it were important for her and the narrative she should have told us in her books.

We are the sum of our experiences... and there is always more than one truth... But I only love analysing the show but not the fanfic.

For me it's more like...

The author: "Let me entertain you."

Me: "YESSSSSS!"

4.1. Do you find, that you are more critical, analytically, discussing?

Not really. It's more like when I read a really good, intriguing summary/prompt and then read the story... and the story is not as good as it could be... then I'm disappointed. With me it is more a case of missed chances. If you have the prompt for something fantastic, something brilliant, something worth at least 50 chapters... and the result is a mediocre story with 6 chapters... then I'm nearly reduced to tears.

And I have to admit that I enjoy the "adult" stories more. I don't want to spend my time with a story that is badly written or with characters that are so out-of-character that it's not even

funny. I don't like fanfics in which the characters behave like lovesick teenagers and not like the adults they are. Of course – adults *can* behave like teenagers... but I hope you know what I mean. It was similar with Harry Potter. Everyone went crazy over Harry/Draco. But I wanted to read stories about the adults in the series: Snape, Lucius Malfoy, Remus Lupin, Sirius Black. Perhaps that's because I was already waaaaay over 20 years old when I entered the Potter-Fandom.

4.2. Why/why not

Okay. I have to admit I *AM* critical about other fanfics. But that has nothing to do with my own writing or my own standards. It is more a case of “the more I read, the more I realized what I really want to read”.

I am critical, but I don't analyse or discuss fanfic. I only discuss a few stories with my friends in real life. Not online. This could be hurtful for the author and you don't know if the author is a down-to-earth middle-aged woman or an insecure, young boy.

5. Are you commenting in other fanfiction authors fics?

Yes. That's good manners for me. I read it – I like it – I give kudos. That's the least one should do. If I really love the fic, then I write a comment. If I don't like it – no kudos, no comments. I've commented more when I were in the Potter-fandom. But that was because the majority of the fics I read were in german. And therefore commenting was easier for me. It is still difficult for me to express my thoughts (read: squeeeee about it) about a piece of literature in a foreign language.

5.1. If yes, have your way in doing that by any means changed compared to when you began?

(You talk about “commenting”, right?)

Yes... and no. In the beginning I read more german than english fanfics. Therefore my comments were longer and more detailed. Over time you got to know them (your favourite authors) better and of course we all shared a similar background. The same language, the same tv shows, the same food, the same humor... you just knew what you could “say” to them without pissing them off.

It's more difficult in an international fandom. You don't know if the other person is british or american or australian or from Singapore. What one of them would understand as irony... the other would perhaps misinterpret as a death threat. So I'm more careful with my comments. But I try to mention one sentence or one scene in my comments which I liked especially. Because this is something *I* love when receiving feedback.

6. I know you don't make fanvideos yourself, but I would like you to consider how fanvideos are different from fanfiction?

Wrong. You now know that I made in fact four fanvids. Ages ago!

I think with fanvids your not so free in your choices of storytelling. You have your limits and that is the material the (original) producers give us with the movie(s) or the tv series.

With fanfics you can let your imagination run wild. You can go to places where the original sources don't take us.

Fanvids provide us with sound and vision. As I like to say: “it is colorful and it moves. Therefore it is fascinating.” *lol* (you know? Like a baby...) So... one can say that more senses are occupied with consuming a fanvid. And you mostly have no dialogue... it is all very “silent movie”-like. Meaningful looks and such... you have to piece the story together by yourself. Mostly it doesn't tell a story at all – to be honest. (there are brilliant examples of course... but very few.)

With fanfic you only need your eyes. One sense less. But... you need to use your brain... your imagination... when consuming a fanfic. When well written you're easily able to imagine the

world the author was building... you sometimes think you can taste and smell and hear everything... and this is a few senses more than just watching and listening.

By the way... there is more porn in fanfics than in fanvids – because mostly the right source material for fanvid porn is not available (at least in the Sherlock fandom and in my experience).

6.1. Wherein lies the similarities?

The urge to tell a story, to make a point, to amuse the readers/watchers, to enthrall them... to make them laugh, to make them cry.

I think it may be the same amount of work/time you have to do when you want to do it right. But... with fanfics... you get in the end a multi-chaptered fic and with fanvids... 4 minutes of viewing pleasure.

7. Which skills/competences do you think is important to have/develop as a fanvideo-producer?

First you need the right hardware, the right software and then you need the editing skills. I don't think you can learn that by yourself. Okay... maybe up to a point. But the really good fanvids... I guess they were made by “professionals” who know the business. Or are very dedicated and talented amateurs. You also need to have a fantastic memory. I sometimes can't remember which scene is from which episode. But the vidders also use other movies and merge everything together in order to tell a fantastic new story. They have to know where exactly they will find a special scene they're looking for. Otherwise they will have to search for a veeeeery long time. (I got a taste of that when searching for pics for the pic sets of “Deflowered”. It was horrible.)

And a sense for rhythm... when synchronizing certain songs to the movie scenes you want to use for the fanvid. Sometimes it's a matter of split seconds that decide if it's brilliant or rubbish.

8. I believe that fans develop some skills/competences by dealing creatively with fandom, eg. By producing fanfiction and fanvideos. More specifically do I think that fans develop better analyzing skills, a better way of communicating, better research skills and that fans, by participating in fandoms, become better at thinking critically and constructively. What do you think about that?

Better at communicating? Well... perhaps. But it is also possible you become a bully. By accident. Like me. I made fun of a TJLC post on tumblr (TJLC = the johnlock conspiracy) . And although I didn't mean it in a bad way, it raised a small shitstorm. After realizing that what I did was *a bit not good*, I apologized (We talk about a span of time of roughly 30 minutes from making fun to apologizing). But it didn't help. I got banned by a few people on tumblr.

So, from personal experience: better communication skills? No. Not really. At least not online. It is far too easy to misstep and behave in a bad way without really meaning to.

Better at thinking critically? I don't know... analyzing the show is fun. Thinking critically about the Potter-Books? God, yes. It is always wonderful to talk things through with my friends. To discuss things. To disagree. To make a point. But my friends don't write fanfics (anymore). And they all went to University... I don't know if fanfic and fanvid did help them along.

I think I know the wrong people... concerning this question.

Let's say – I'm not sure if you're right.

8.1. Do you agree/disagree? Please elaborate

I agree. In a way. You read metas. You form your own opinion. You learn to discuss. Sometimes you grow up in the meantime.

But most of the time you don't know if the other fan is a scholarly person who does analyzing for a living or if it is an uneducated housewife who learnt to analyze and discuss because of the fandom.

I don't think I got better at analyzing because of the fandoms I enjoyed. But that's just my own personal experience. Don't forget... I was already old when I started with fandoms - I received a good education and was kind of an eager beaver at school with good grades and everything. There may be others. The bored school-girl with bad grades... and suddenly because of Benedict Cumberbatch she got interested in Shakespeare and her grades in English class get better. I don't know.

I myself was always interested in history and “the gay”. So it was a small step for me to read about repressed homosexuality in the victorian era. *smile*

Better research skills. Yes. I agree on this point. After a while you just know the right search words and where to look. And don't forget the many, many people you know via internet!!! Sometimes they are specialists! And you can ask them! A few years ago I learned that one of the fans on tumblr is an expert on all things military. So I asked her about John's dress uniform (research for a fic I still have to write). And instead of google-ing for hours – I just waited and got my reply within minutes.

That's what you get better at! Networking. You don't need to know things. You need to know one who knows the thing.

8.2. Are there any skills/competences that you think gets developed which I havn't mentioned?

Yes – language skills! My english wouldn't be what it is today without the internet and my fandoms. I'm still not really fluent, but it is more than 100% better as it was when I left school. And english was one of my ”main classes” (*Leistungskurs*) at the *Gymnasium*. I don't know if there exists something similar in danish schools.

And internet skills (at large). Without fandom I wouldn't have been *that* interested in this new “thing” called internet. I was over 20 when we got internet at the office. At first no one knew what to do with it. Me, too. But a few months later I got the idea to look for “Labyrinth”. And then I learned really fast what you can do with the world wide web. You have to understand... there was no one we could learn from. It was new. Like... when you got your first smartphone... and it was a Nokia (for example) and you got no manual and there was no search engine where you can look things up... and all your friends had Samsung and no one could help you.

That was the start of the internet. At least for me.

Some fans started internet platforms and build their own homepages... basically from scratch. There was no youtube tutorial for such things. Hell, there was no youtube to begin with.

And... as mentioned above:

Networking! Perhaps also giving lectures, talks or presentations at conventions.

Because of Thessa I learnt how to make a net powerpoint presentation. Of course I knew already how to make one... but I first made it like the ones we make and use at work... with lots of text and numbers and so on. Thessa showed me that it is more important to show pictures and that the audience shouldn't waist their time with reading the text. They should instead just look at the pictures and listen to my voice.

That is something I've learnt because of the fandom.

If you now have additional or clarifying questions – feel free to ask.

1.2 Interview Sebastian

[Optagelse: Sebastian 2016.05.13 10.07.24.mp3. Interviewet foregik på Skype. I lydfilen er nogen spørgsmål og svar blevet forskudt med nogen sekunder i forhold til hinanden]

[C = Cecilie. S = Sebastian.]

C: Jeg stiller lige spørgsmålet forfra...

S: Ja. Gør det.

C: Ja. I forbindelse med din fanfiction-skrivning. Ja. Da du startede. Hvad var sværest i starten?

S: Ja, og det jeg tror det er, synes det var sådan lidt kombinationen af, sprogbarrierer i forhold til at være uvant med at skrive fiction på engelsk... øhm... og så også at, på det tidspunkt var det lidt svært finde ud af, hvad hulen man gjorde af fanfiction.,

C: Ja.

S: Det var sådan meget, øh, spredt, hvor man først lagde fanfiction op henne.

C: Ja, ja. Så du er lige, du er jo begyndt at starte med at skrive fanfiction lige sådan i internettets tidlige æra?

S: Ikke helt så tidligt, nej. Øh, der havde det sådan set nok været nemmere. Griner.

C: Griner.

S: Fandom-historisk, så havde der været, øhh, maillister dengang. Øh, det her var efter maillisterne var begyndt at dø, øhm, og det var, egentligt så var det primært Livejournal, men det havde jeg ikke helt opdaget endnu.

C: Nej, ikke på det tidspunkt. Øh, hvorfor var det, at det var svært med de sproglige barrierer der og så i forhold til at finde ud af, hvor du skulle lægge din fanfiction hen?

S: Øhm... Sprog er et spørgsmål om øvelse i virkeligheden. Når man er uddannet med at skrive på et sprog – og jeg har faktisk kunnet engelsk siden jeg var ret lille, øh, fordi jeg gik i en amerikansk skole som barn, så, øh, så har jeg stadig skrevet på den måde på engelsk. Øhm. Og det skulle jeg lige vænne mig til.

C: Ja. Jeg skal lige forstå dig ret. Så du skelner mellem engelsk og amerikansk?

S: Nej, jeg, jeg blander det sammen her.

C: Ja, okay. Godt så. Yes.

S: Det er fordi, fordi, jeg, jeg, ikke har skrevet fiction på den måde overhovedet på engelsk. På noget tidspunkt. Engelske stile tæller ikke.

C: Nej, nej.

01:53 – 01:56: Jeg kan ikke høre, hvad der bliver sagt her.

S: Altså jeg havde øvet mig i mange år allerede, på det tidspunkt allerede, jeg havde haft engelsk på skrift allerede, men jeg havde ikke talt det. Øhm, så der var ligesom noget jeg skulle vænne mig til, øhm, og finde ud af, hvordan man gjorde. For at holde niveauet et sted, hvor andre kunne holde ud af læse dem.

C: Ja, øhm, er du blevet bedre til det?

S: Ja, meget. Griner.

C: Ja. Er der noget andet du tænker, du sådan er blevet bedre til fra da du startede til, hvor du er nu?

S: Øhm, jamen hele navigationen af fandoms sociale, øhm, sådan, hvad hedder det, normer, i virkeligheden. Der er noget man skal lære. Det skal man når man kommer ind i en eller anden form for miljø. Så skal du altså lære, hvordan omgangstonen er, hvordan er, hvordan gør man tingene, Hvordan behandler vi hinanden. Det er sådan set uanset om, det er den lokale badmintonklub eller det er et stor online medie eller hvad det nu er. Det samme gælder selvfølgelig fandom.

C: Ja.

S: Så varierer det jo også ??? fra subfandom til subfandom. Så der er sådan nogle ting, man ligesom, skal greje.

C: Ja. Hvordan har processen været for dig?

S: Forholdsvis uproblematisk egentlig. Øh, Jeg husker det ikke som noget besværgeligt.

C: Nej. Men jeg tænker heller ikke på, om det sådan, har været svært, men også, men i forhold til sådan og, øh, lære at begå sig i forhold til, til at være i de her fandoms, øhm, i forhold til at lære at skulle skrive på et andet sprog eller skriver anderledes på et andet sprog. Øhm. Så du må være gennemgået en læringsproces?

S: Helt sikkert, men jeg tror ikke, at man tænker så meget over det. Det er ikke sådan, man sætter sig ned og læser på det, altså.

C: Nej, så du er blevet sådan, du er sådan blevet assimileret?

S: Ja, ganske almindelig social interaktion med andre mennesker.

C: Ja.

S: Det er ligesom at komme ind i, være i en klub, eller klasse, eller et eller andet. Man, man, man finder hurtigt ud af, hvordan sker tingene her og så følger man bare med. Det er ikke så, så problematisk.

C: Nej. Hvilke kompetencer synes du det er vigtigt at have, eller, træne som fanfiction-forfatter?

S: Øhh, puh, griner, godt spørgsmål! Øhm...

C: ja!

04:29 – 04:31: Vi taler i munden på hinanden

C: Du må gerne svare i øst og vest.

S: ??? både noget socialt og noget sprogligt i det. Øhm, du har det sociale og så er der sådan nogle normer for, hvordan man, især når man markerer ting når man tagger, så folk kan finde det for det første, men også så de kan lade være med at finde det. Det er lige så meget det. Så, så, folk kan finde ud af, hvor er der noget jeg har lyst til at læse i dag, øh, hvordan finder jeg frem til det. Øhm, og, så er det også, altså, for mig er det også et spørgsmål om at forsøge at skrive noget, jeg selv synes er godt, altså. Øhm, noget jeg har lyst til at læse eller jeg kan forsvare at sætte andre til at læse. Øh, ja.

C: Er der sådan nogle, helt konkrete ting, som du også synes man skal være god til, eller styrke, eller øve?

S: Ja, altså en ting jeg lærte rigtig meget af, det var at sætte kommaer. Hvilket jeg aldrig rigtig lærte i skolen. Det var sådan lidt, nå, nå, pas. Griner. Det er jeg blevet meget bedre til! Øhm, ???, kraftig mangel på kommatering. Så, så folk gør det meget forskelligt. Men øh, jeg synes, jeg har, jeg har en forholdsvis god føling med, hvordan jeg gør det uden det er til gene for læseren. Øhm, jeg tror det er nemmere på dansk at sætte grammatisk komma. ?? kryds og bolle, det kan jeg da godt. Øh, det er lidt noget andet på engelsk.

C: Ja, jeg kan bare huske reglen med, at man aldrig skulle sætte komma foran "what".

S: Det, det skal nok passe.

C: Det er det eneste jeg kan huske fra min skolelærdom.

S: Ja.

C: Øhm, læste du selv fanfiction før du begyndte at skrive?

S: Jeg begyndte at læse, samtidig med jeg begyndte at skrive. Det var et go i store træk. Jeg læste min venindes fic og så, øh, var jeg meget sådan, hvordan faen gjorde hun det? Så sagde hun, det gjorde jeg bare, du skulle tage at prøve. Griner. Så sagde jeg, det kan jeg ikke finde ud af! Så sagde hun, det ved du ikke før du har prøvet. Griner. Jeg udfordrer dig hermed. Så fik jeg skrevet en fic og det gik meget godt, sådan set.

C: Ja. Fedt.

S: Så, ja. Det var et sammentræf.

C: Øhm, ja, sådan en god simultan proces der.

S: ja, nemlig.

C: Øh, har din læsning af andre fanfiction-forfatteres fanfiction ændret sig i den proces med at, øh, at du begyndte at skrive selv?

S: Ja. I starten læste jeg utroligt meget. Øh, jeg skrev også mere dengang. Så fandt jeg ud af, nogle gange så, hvis jeg var i gang med at skrive noget, så skulle jeg ikke læse for meget. For så blev jeg influeret af andres skrivemåder. Øh, det gælder sådan set også, hvis jeg læser, øh, sådan publiceret litteratur. At nogle gange, hvis der er et eller andet, et eller andet en forfatter gør, som jeg synes er fedt, så har jeg en tendens til at forsøge at assimilere det. Det synes jeg ikke nødvendigvis er en fed ting, fordi det var ikke lige den stil jeg havde lyst til at skrive i den fic jeg var i gang med at skrive. Så nogle gange er det faktisk nemmere at lade være med at læse, mens jeg skriver noget selv. Øhm, også fordi der i fandom opstår troper, øh, ret hurtigt i forhold til, hvordan man skriver selve karakterer, hvordan man ??? de karaktertræk de har, man får trukket frem. Øhm, som tit gælder fandom og øh, nogle gange er det ikke lige det man har lyst til at gå ind i. Øhm, og så kan der nogle gange være en der lettere at lade være med at læse i mellemtiden. Og så læser jeg bare mindre fic i det hele taget nu. Jeg skriver også mindre fic, så. Det følges måske også igen ad.

C: Ja. Øh. Nu har jeg lige to spørgsmål, som egentlig ikke er etablerede. Først så vil jeg rigtig gerne vide, hvad det er for nogle troper du mener bliver etablerede. Øh, og så kunne jeg også godt tænke mig at spørge dig om, øh, hvorfor, øh, du egentlig skriver og læser mindre?

S: Ja. Ja, jeg ved ikke, hvorfor jeg skriver og læser mindre, bare lige for at tage den først. Det er bare noget der er sket.

C: Yes.

S: Øhm, og troper, øhm, det, det er den udvikling man tit kalder fanon, hvor folk ligesom opbygger en, opbygger en fannish canon. Deraf udtrykket. Det er en læsning og forståelse af karakterer eller verdner, som man sådan ligesom kommer overens omkring. At, at vi bliver enige om, sådan tror vi det er, eller sådan her kan vi gøre noget mere ??? den her person. Øh, og nogle gange er de her troper ret stærke og nogle gange er de ikke. Og nogen, nogen steder er der flere sideløbende og nogen steder er der én dominerende læsning af en karakter. Øhm, og det er sådan, det er sådan set bare det jeg mener med det.

C: Ja. Jamen, det er meget godt lige at få defineret, fordi, øh, oppe i mit hoved, og du må gerne være uenig hvis det er, så skal du endelig sige det, men oppe i mit hoved, så kræver det også et stort analysearbejde og researcharbejde i forhold til at finde ud af, hvad der så er kanon, øhm, og så skrive sig ind i – altså i forhold til at, man skal jo ligesom være enige om, at de karakterer man er fan af, har de samme karaktertræk – at man læser karaktererne ens.

S: [10:00] Det behøver man faktisk overhovedet ikke på nogen måde gøre.

C: Nej, men man er vel stadigvæk – nej, kom bare med noget modstand

S: ... der er plads til alle mulige divergerende fortolkninger i en fandom. Men der er bare nogen der tit bliver de dominante fortællinger.

C: Ja

S: Der er nogen der ligesom... Der er nogen forlæsninger, der ligesom bliver de dominante fortællinger om et eller andet. Men det betyder ikke, at der ikke også er mange andre divergerende opfattelser – og at der er plads til dem alle sammen.

C: Nej, men der må vel være nogen overordnede karaktertræk ved personerne, som alle er enige om, er der. For eksempel hvis man nu tager Captain America, for det kan jeg lige se i din baggrund at han er meget patriotisk eller han er patriot, ikke. Det er alle vel mere eller mindre enige om, at det er han?

S: Jaaah (griner).

C: Nu er jeg ikke inde i Marvel-fandom, så det var lidt taget ud af den blå luft, men jeg tænker bare: Der må være sådan nogen overordnede karaktertræk, som man kan være enige om, ikke?

S: Altså hvis man tager Captain America er alle enige om, at han er en Good Guy. Men nogen gange synes folk det er sjovt at skrive villain-udgaver af ham. Ikke fordi det er in-character men fordi det er out of [character]. Netop fordi det er out of character, så er det en alternate universe-version af ham – sådan kan man også gøre det, ikke. Øh, så jo, alle er nok enige om, at Steve Rogers er en god mand – og det er så måske en af de få ting, alle er enige om om ham. Men det betyder ikke, at man ikke må skrive fanfiction hvor han ikke er.

C: Ja, ok. Jammen jeg er godt klar over, at der eksisterer fanfiction hvor de er out of character øhm, men for at skrive dem out of character må man jo også vide, hvad der så er character.

S: Til en vis grad. Man kan også komme til at gøre det ved et uheld – eller utilsigtet. Hvis man nu har personligt en anden læsning af det ...

C: Jamme det er jo det.

S: ... så er der plads til det. Men lige præcis at skrive en ond Steve Rogers, det ville man nok normalt kalde "alternate universe" – blive markeret som sådan. Det er et alternativt univers fordi det er svært at forestille sig et univers, der matcher vores, hvor han ikke er god.

C: Ja, ja, jamen det er rigtigt. Ok, for lige at hoppe tilbage til min interviewguide her – det er ellers en interessant diskussion – øh, hvordan læser du andre fanfictionforfatteres fanfiction. Og nu mener jeg ikke på en tablet eller på en computer eller på en ... men altså, sådan kigger du efter nogen bestemte ting, eller læser du bare og så sorterer du dem?

S: Jeg kigger efter hvad jeg nu er i humør til at læse den dag. Og det kan være noget så bredt som: I dag vil jeg gerne læse, øh, Buffy-fanfiction. Eller: I dag vil jeg gerne læse en fic, hvor det er Iron Man der redder Captain America og ikke omvendt, øh, eller: I dag vil jeg læse en fic, der har et bestemt tema eller et bestemt kink eller en bestemt pairing eller et eller andet, og nogen gange en kombination af to eller flere faktorer: Jeg vil læse en fic med den her pairing, hvor der sker den her type scenarie – for eksempel. Jeg er ikke selv meget til at læse AU'er generelt, men det er et super godt eksempel til at illustrere det med, så jeg bruger det lige. I dag vil jeg for eksempel gerne læse en Merlin-fanfic. Det skal være Merlin-author og det skal være en coffee shop ??? [13:40]. Så går man ud og ???

C: Ja. Hvis du så finder en fanfiction der møder dine overordnede kriterier, øh, hvad giver dig så lyst til at, enten at læse videre eller til at kassere den fanfiction?

S: Der er også nogen smag og behag-ting, øh, og det er sådan ??? ... skriver forfatteren her noget, som – passer tematikken til det, jeg har lyst at læse den dag; er det skrevet på en måde, så jeg kan holde ud at læse det, øh, jeg er ikke superkræsen [men] hvis folk skriver stavfejl på hver linje, så bliver jeg meget træt i hovedet, og så gider jeg ikke læse det, øh.

C: Fair nok

S: Jeg tror alle har nogen sproglige finurligheder, de kan lide og ikke lide, så der kan også være noget dér, der får mig til at fortsætte eller ikke fortsætte. Eller hvis folk har en ??? [14:30] ... tænker: Gud, det har jeg ikke set før. Eller bare: Ok, den har jeg set hundrede gange før, men den her lyder spændende. Så det har også noget at gøre med, hvor gode folk er til at sælge deres fic – til en vis grad. Det er sådan noget med, hvordan de beskriver den, så der er noget omkring tags og summaries og sådan nogle ting, hvor folk giver mig nogle clues til både hvem, de er som forfattere, men også hvordan de er som forfattere, og hvordan præcis denne fic også er, som er det der får mig til at klikke videre.

C: Ja. Synes du, du er blevet mere kritisk eller analyserende og diskuterende i din læsning af fanfiction?

S: Jeg er blevet supermeget mere kræsen. Øh, nu har jeg også været i fandom i over ti år, øh, jeg tror nok det er elleve et halvt (griner). Deromkring. Det er i hvert fald over ti og under femten. Øh. Så ja, og som regel så er der også en masse ting hvor man tænker: Ah, det her har jeg set tredive gange før; jeg gider ikke. Øh, det er sikkert en fed historie, men nej; jeg har ikke lyst til det her lige nu.

Så er der også nogen ting med at man jo – jeg gør i hvert fald – det er ikke alle der gør, men mange gør: Skifter fandom undervejs, så man læser eller primært beskæftiger sig med et fandom eller flere ad gangen. Men det er tit man hører folk sige, at deres primære fandom er (pause) – og så har de ligesom andre på backburner eller ved siden af eller et eller andet.

C: Hvad betyder backburner

S: Øh, hvordan oversætter jeg det?

C: Du behøver ikke oversætte, du kan bare fortælle mig hvad meningen er.

S: Det er et udtryk fra teknologi. Det betyder sådan set bare, at der er noget der står og koger i baggrunden. Man har ikke så meget sikkerhedsventil, men noget der bare står i baggrunden men stadig er aktivt eller klar til at fyre af.

C: Og i denne her sammenhæng mener du så, at det – hvis jeg lige forstår dig rigtigt – fics som du ikke er vildt ”wohoo, nu skal jeg læse den her færdig”, men hvis du ikke har andet at læse, så vender du tilbage til dem?

S: Ja, præcis. Fics eller fandoms hvor: Lige for tiden er jeg ikke superinteresseret i det her, men jeg har ikke sluppet det. Øh, der kunne det for eksempel være: Jeg startede i Harry Potter-fandom. Jeg er overhovedet ikke aktiv i Harry Potter-fandom, men et eller andet sted opfatter jeg stadig mig selv som Harry Potter-fan, fordi det vil altid betyde noget. Og en gang imellem så tænker jeg: Jeg skal lige se hvad der sker på ??? – gad vide hvad den her artist laver for tiden eller, er der skrevet en god fic om det her for nyligt.

C: Det bliver spændende når teatermanuskriptet bliver udgivet her til efteråret. Nå, ja. Øh. Jeg vil rigtig, rigtig gerne høre en masse omkring fan-videoer, fordi det kommer jeg også til at beskæftige mig lidt med her i mit speciale, og du er simpelthen en fantastisk kilde hvad det angår. Jeg vil rigtig gerne høre hvad du synes, sådan et fanvideo-koncept egentlig går ud på. Og du må gerne komme med en roman, hvis det er det du har lyst til. Du skal ikke forholde dig kortfattet eller noget som helst; det er mig der skal transskribere det bagefter alligevel.

S: Der er forskellige måder at ekspandere den her raket af forklaring på, hvad en fanvideo er, øh, og sådan den helt nedkogte version det er, at det er en græsrods-musikvideo, lavet af fans, øh, det er lavet af mediefans – folk der er fan af tv-serier eller film eller noget i den retning; det er sat til ét stykke musik, og det stykke musik danner narrativ ramme for fortællingen. Så det er altså en eller anden form for en visuel fanfiction, kan man godt sige, øh, men det kan også være visuel meta, så det er ikke nødvendigvis fordi det fortæller en historie – det gør det som oftest – men nogen gange er den historie også en metafortælling. Og nogen gange – og det er så der, hvor jeg synes det bliver rigtig interessant – så øh, så er det fans’ kritik af medier kommer til udtryk i deres videoer også. Ligesom de nogen gange kommer i fics men især også i det vi kalder meta, altså folk der skriver om ting – mere sådan teknisk eller videnskabeligt eller analyserende. Øh, ja.

Og så kan man så gå ind i, nå, hvordan er så en vid [vrøvler] konstrueret. Der starter man som regel med et stykke musik, men hvad det musik er, kan være hvad som helst. Som oftest er det noget popmusik af en art eller populærmusik, som jeg som musikvidenskabsmand helst vil kalde det, øh, altså noget, der er produceret indenfor de sidste, ja, efter grammofoonens opfindelse – lad os sige det på den måde. Det er også en god markør (griner). [utydeligt] pop, rock, hip hop, metal – alle de her forskellige populærmusikale genre, men en gang imellem er det også klassisk musik – det sker også. Som regel er der vokal på, men nogen gange er der ikke. Og lige meget hvad, så øh, så bruger man musikken til at lægge både den narrative ramme, så fortællingen bliver struktureret omkring musikken fordi man bruger musikken som guide til to ting: Hvis der er lyrik på, så bruger man teksten til på en eller anden måde at krydsreferere med billerne. Det kan enten være meget direkte sådan paralleliserende, men det kan også være krydsende eller modsætninger. Og så bruger man også musikken til at klippe til, så man ligesom bruger rytmen til at guide sine klip med, men ikke kun rytmen; det er sådan en basal enhed, at der er en rytme – vi bruger rytmen; men også nogen ting som instrumentaliseringen eller vi kan følge en tråd – sådan nogen musikalske så’n krummelurer eller finurligheder kan blive brug til at klippe noget til, så det matcher. Det synes jeg er superfedt når folk kan det. Det ser megagodt ud. Øh.

C: [telefon ringer – kort afbrydelse]

[21:56]

S: Når man så har forstået det her med musikken, den ligesom danner ramme eller underlag – man matcher, man klipper til musikken på en eller anden måde – så er der også det følelsesmæssige lag i musikken fordi musik er sådan en dejlig emotionel ting, så stemningen i en sang – og det kan også være skiftende stemninger i en sang – bliver også brugt. Øh. Og sådan nogen ting som: Hvordan lyder vokalen, øh, er det en kvinde eller mand, der synger, er de kedde, vrede, glade – alle de her ting er noget man kan bruge til ligesom at lægge stemning, tematikken for sin vid.

Og så fortæller folk alle mulige slags historier lige fra: ”yay, jeg synes den her film var vildt fed. Nu skal du se alle de fede sekvenser fra den her film”, øh, eller ”denne her karakter er superinteressant, her er lige en exploration af, hvordan jeg læser den her karakter” – eksemplificeret i hvilke klip jeg synes er vigtige for den, eller noget jeg gerne vil drage frem i forhold til den her stemning, jeg nu sætter med musikken. Øh. Og så straight up så fiktion, øh, nye historier, øh, simpelthen ved intelligent klipning og krydstilling af eksisterende klip, kan man danne nye historier.

C: Ja.

S: ... igen af enhver art. [23:26] Og så til sidst igen det her lag, hvor folk går ind og bliver metatekstuelle eller kritiske, og går den vej med deres fortælling, i en eller anden forstand.

C: Ja. Hvordan synes du at fanvideoer adskiller sig fra fanfiction.

S: De er altid korte, pr definition fordi en sang i vestlig populærmusik er sjældent mere end, øh, seks-syv minutter lang – og så er den rigtig lang, hvis den er så lang – de er som regel under seks – mellem tre og seks minutter det er sådan klassisk; så det er som regel så lang, en vid er.

C: Ja.

S: Og så er de jo visuelle. Det er en helt anden type medie, en helt anden type læsning. Øh. Så på samme måde man ikke kan læse en film og en bog på samme måde, kan man heller ikke læse en fic og en vid på samme måde – selv om de udspringer af samme tradition.

C: Ja, og hvori synes du lighedspunkterne så ligger – ud over det fiktionelle ???

S: Ja, det har jo noget at gøre med, at det er produkter af fandom. Øh, så det har noget at gøre med en måde folk udtrykker deres fan-ish-hed på. Og også ret væsentlig synes jeg, at det er altid non-profit for eksempel, ligesom fic også er det; altså der er ikke nogen der tjener penge på det her. Det er ikke professionelle, der går og laver det. Ligesom der selvfølgelig er nogen få professionelle forfattere der også skriver fic, så er der sikkert også nogen få professionelle klippere, der også laver vids – jeg kender personligt ikke til nogen lige nu, men der er sikkert nogen derude nu. Eller nogen der på en eller anden måde arbejder med medier, video og sådan nogen ting. Øh, men det er rigtig ??? Flertallet er ganske almindelige mennesker, øh, fans som andre. Og ligesom med fics er der en overvægt af kvinder. Det er ligesom den demografi vi kender fra fandom, er også afspejlet i det.

C: [25:45] Ja, øh, har du en kilde på det der med, at ligesom med fanfiction så er fanvideoer dominerede af kvinder?

S: Jaaaa, der er lavet forskellige fandom-surveys. Øhm, og jeg har nogle links et eller andet sted. Det nogle der kun er lavet af fans selv, så de er selvfølgelig ikke super videnskabelige. Egentlig så er de ret store. De giver alligevel en god idé og det er selvfølgelig igen baseret på selvansøgelse, det kan man ikke komme udenom, når man laver surveys. Øhm, men jeg kan lige sende dig nogle links, når jeg lige får gravet dem frem. De ligger, de ligger et eller andet sted i nogle af mine kilder.

C: Ja, mange tak, det vil jeg virkelig sætte pris på.

S: Jeg skal lige have gravet dem frem.

C: Ja, ja. Men det haster ikke før vi når august, så. Griner. Jeg kan ikke huske om du selv laver fanvideoer?

S: Nej, det gør jeg ikke...

C: Nej.

S:... men jeg ville gerne prøve. Jeg har ikke rigtig fået kastet mig ud i det endnu.

C: For jeg ville egentlig gerne høre lidt om processen, men det ved jeg jo så ikke, om du ved så meget om?

S: Jeg ved noget om processen. Folk gør det på mange forskellige måder. Altså rent grundlæggende så bruger man et eller andet program, der kan det de vil – et program, der kan sammenklippe filmene. Nogen gør det på meget simple måder, andre bruger meget avancerede programmer.

C: Ja

S: ... det kommer helt an på, hvad de selv har adgang til. Der er nogle barrierer omkring økonomi og hvad computerne kan trække og sådan nogen ting. Så det varierer meget, hvad folk bruger. Men det man så generelt gør, så vidt jeg har forstået på vid'ere, det er at øh, man starter med sin sang. Det kan enten... Der er mange måder at gøre det på. Det kan enten være noget med: Jeg har længe gerne villet lave en vid til denne her sang, nu skal jeg have en idé til den. Det kan også være: Jeg har længe gerne villet lave en vid om det her; jeg mangler en god sang til det, jeg gerne vil sige. Jeg har ikke lavet den før jeg har fundet sangen. Øh, så på en eller anden måde skal man starte med at lægge sit lydspor. Øh, og når så man har sit lydspor, så lytter man det igennem indtil man har en idé om, hvilken type klip vil jeg lægge hvor. Øh, og så finder man sine klip. Og som regel starter folk med at finde nogen bredere klip til deres rå-klipping, og så lægger man ligesom flere og flere detaljer på, øh, indtil man finder frem til det, man gerne vil sige. Det er i store træk sådan, det fungerer. [28:16]

C: Ja, det lyder ligesom når man bare klipper i det hele taget.

S: Ja, det er meget præcist som når man klipper alt muligt andet. Øh, og så med den her detalje med at, alt efter hvad man er ude efter, så bruger man forskellige musikalske virkemidler.

C: Ligesom i tråd med fanfiction-forfattere, så vil jeg også gerne spørge dig, øh, hvad du synes, øh, hvilke kompetencer du synes, det er vigtigt at have som fan-vid-producent – tillader jeg mig lige at kalde dem – eller træne.

S: Tja, det kommer an på hvilken vid man vil lave – ligesom det kommer an på hvilken fic man vil lave. Bare det at skrive – jeg tager lige fic som eksempel igen – bare at skrive en kort fic, øh, som egentlig ikke siger noget særligt, som ikke er specielt banebrydende eller, eller... Man har bare lyst til at fortælle denne her historie fordi det er sjovt og hyggeligt og sexet – et eller andet, så behøver man måske heller ikke være den superstore tekniske historiefortæller, det kan stadig blive en fantastisk historie alligevel. Der kan også sagtens være en fantastisk fic eller vid, der er lavet meget simpelt ...

C: Ja

S: Øh, hvis man får sagt det, man gerne vil sige. Øh, men nogen vids er også super super tekniske, ligesom nogle fics er det. Altså nogen skriver jo, altså, i et sprogniveau som er out of this world altså, hvor man tænker: Den her person er jo på linje med Nobelpris-forfattere i sin beherskelse af sproget. Så er der også nogen vid'ere, som bare kan klippe ting så skarpt, at det er helt ufatteligt

altså. Øh, detaljeret klipning, øh, klipning der refererer til bittesmå ting og til flere ting på en gang, øh, og som bruger tekniske virkemidler ind over deres videoer – overlays og effekter og alt muligt, som bare fungerer fantastisk. Så alt efter hvad man vil, så kan man blive utrolig teknisk dygtig, øh, hvis det er det, man har lyst til.

C: Men det fordrer jo selvfølgelig ikke at man nødvendigvis er en god klipper.

S: Nej, det er ikke nødvendigvis altid det samme, øh, så der er ligesom flere lag i det. Der er flere veje man kan gå.

C: Ja.

S: Altså der er mange kompetencer man kan optræne, men det afhænger også af ens interesse indenfor, hvad det er man har lyst til at optræne. Har jeg lyst til at være rigtig, rigtig god til at fremdrage følelser? Vil jeg være rigtig godt til at klippe skarpt? Har jeg lyst til at blive rigtig god til at lave effekt-klipninger eller fades eller et eller andet – eller bruge virkemidlerne i det program, jeg sidder med – så kan man også gå ind i det. Og det ene udelukker selvfølgelig ikke det andet. Nogen kan det hele og nogen kan ingenting, altså. Ligesom os andre almindelige dødelige (griner), som bare skriver lidt en gang i mellem, øh, og så sidder man nogen gange og læser de her menneskers fic og tænker: Hvordan fa'en gjorde de det? Det er jo fantastisk det her. Øh. Det kan godt give mindreværdskomplekser at læse nogen menneskers ting.

C: Ja ja, jammen sådan er det jo (griner).

S: Altså nogen mennesker er bare så dygtige til det der fordi de bare forstår mediet.

C: Ja. Og så er der alle os andre klaphatte, der sidder herude og bander over skype, ikke (griner). Ok, men jeg ved ikke om du har luret mig lidt, øh, i forbindelse med de spørgsmål vi er nået til nu, øh, men jeg mener jo, at fans jo udvikler nogen kompetencer

S: Ja, det kunne jeg næsten regne ud, at du er ude efter læringen.

C: Ja, lige præcis, ikke. Altså ved at beskæftige sig kreativt med fandom, som for eksempel ved at producere fanfiction og fanvideoer. Øh, og sådan helt specifikt, så mener jeg at fans udvikler en bedre formidlingsevne ...

S: Ja

C: ... bedre analyse-egenskaber, nogle bedre research-egenskaber og at fans sådan helt generelt, ved at deltage i fandoms, bliver bedre til at tænke konstruktivt og kritisk. Og jeg vil enormt gerne høre, hvad du tænker om det.

S: Instinktivt ville jeg sige, du havde ret. Uden at have noget belæg for at sige det, øh, andet end min egen opfattelse af ting. Det jeg vil kalde anekdata (griner)

C: Anekdata (griner)

S: ... jeg elsker det udtryk – anekdotisk data, altså anekdotisk evidens, som jo ikke er data

C: Jamen du er jo min kilde, du er jo fan, så du må jo meget gerne have en mening om det.

S: Jeg er helt sikkert blevet bedre til at skrive. Ingen tvivl om det. Jeg er også blevet mere kritisk læser af andre fics, øh, jeg er også blevet mere kritisk medieforbruger, og det synes jeg faktisk i virkeligheden er supervæsentligt.

C: Fordi?

S: Ikke at... Det behøver ikke nødvendigvis være alle fans der oplever lige det, men fordi fandom er et sted hvor man diskuterer meget, og fortolker hele tiden, øh, og man kan fortolke på rigtig mange måder – der er åbenhed for det, så er fandom et sted, hvor folk kritiserer rigtig meget.

C: Ja.

S: Det synes jeg også er væsentligt. Jeg tror oveni købet jeg har skrevet det i en ph.d-ansøgning en gang, at jeg havde lært mere om feministisk mediekritik af at være fan i fem år, end jeg har lært på universitetet i fem år. Og det er ikke løgn, for der er så mange fantastiske mennesker der ude, som skriver fantastiske analyser af ting, øh, selvom man ikke er enige med dem, så bare det at prøve at læse andres analyser af ting – også for at få blik for andres opfattelser af den samme ting – så som, hvordan er det at se den her film, hvis man ikke er hvid? Eller som kvinde? Eller som minoritet i en eller anden forstand. Hvad gør det ved en, når man aldrig ser sig selv repræsenteret? Øh, sådan nogen ting ville jeg aldrig have tænkt over på samme måde, hvis jeg ikke havde været fan. Måske på det mere abstrakte plan, øh, når jeg kom ind i noget feministiske tænkning, men det at møde andre mennesker – om så det bare er gennem en skærm – øh, og læse deres oplevelser, deres tanker, deres læsninger, er utrolig givtigt.

C: Ja.

S: Det lærer man supermeget af.

C: Ja.

S: Det har jeg i hvert fald lært vildt meget af.

C: Ja, men også det at beskæftige sig sådan helt konkret kreativt med det, sådan?

S: Ja

C: Bare lige for at få det specificeret. Er der nogen kompetencer, som DU mener bliver udviklet, som jeg ikke har nævnt? Eller har tænkt over? Eller?

S: Hmmm. Det er muligvis for bred for det, du er ude i, men der er nogen sociale kompetencer også helt sikkert. Øh.

C: Ja, kom med det.

S: Der er noget med det her med at indgå i fællesskaber – også indgå i fællesskaber med folk, som er meget forskellige – og som kommer fra hele verden.

C: Men det er overhovedet ikke for bredt, for det her det skal jo laves til en folkeskole, øh, så det øh.

S: [kan ikke høres] Der kommer det her selvfølgelig også an på, hvordan man læser andre mennesker og sådan nogen ting. Men også bare: Hvordan gør vi tingene her? Hvordan opfører vi os. Hvordan er de sociale normer her. Som jeg også vil sige, også er væsentligt. Og ikke mindst også, så er det også et tilgængeligt rum for folk der er alene i deres dagligdag. Så folk der ikke passer ind, der hvor de nu måtte være, kan som regel finde nogen online, som de kan ??? sammen med. Og fandom har tilsyneladende altid tiltrukket – ligesom rigtig meget andet nørdet i virkeligheden – har altid tiltrukket folk, der på en eller anden måde var udenfor, eller stod skævt på mainstream.

C: Ja.

S: Øhm, og ikke lige følte sig accepteret eller repræsenteret eller hjemme, der hvor de nu engang var. Det er også en måde for mennesker, der er ensomme og ikke helt ... øh. Så der er mange muligheder der, som selvfølgelig ikke er unikke for fandom fordi hele verden er på internettet nu,

eller det er den jo ikke, men rigtig meget af verden er. Så det er selvfølgelig ikke unikt for fandom, men så alligevel virker det for mig som om at fandom tiltrækker ... eller er åben for nogen ting, som ikke nødvendigvis er muligt alle steder. Så i forhold til sådan nogen ting som at være en minoritet, eller være sårbar på en eller anden måde, og det virker som om at det er et community som er meget bredt funderet, og som ikke er funderet omkring det, at nu er vi sårbare sammen, men i stedet: Nu er vi fans af det her, og det er for øvrigt også okay, at du er sådan.

Så selvom man selvfølgelig også sagtens kan finde fællesskaber for folk, der på en eller anden måde har en problematik, så er det her et sted, der ikke handler om problematik, men hvor problematikken er velkommen. Øh.

C: Ja. Men det er jo en sjov blanding der eksisterer fordi at der har jo været alle de der – for eksempel øh, mobbesager, ikke, hvor man har været uenig om noget internt i en fandom, så det er jo ikke fordi det er en eller anden stor, homogen gruppe, men man er alligevel stadig fælles om at være mærkelig eller ”mærkelig” – men at være udenfor the real life øh, altså nu ligger vi også udenfor manuskriptet her, skulle jeg til at sige, øh, men jeg synes jo der ligger enormt meget terapi-skrivning i fanfiction, hvor man tydeligt kan se, at de mennesker har været udsat for et eller andet fuldstændig grumt, og hvor man sagtens kan møde støtte og opbakning og ...

S: Jeps. [??? 38:35] Som du også siger, så betyder det jo ikke, at alting altid er fryd og gammen; folk kan også være rigtig lede ved hinanden...

C: Utroligt. Det er en spøjs kultur, altså, at man både har det ene og det andet – ligesom i alle andre kulturer selvfølgelig også

S: Jeg tror i virkeligheden bare det er en eksponent for menneskeheden (griner)

C: Ja, men det har du ret i. Men det er det der med, at de er bare stort set alle sammen – i hvert fald dem jeg har set og mødt og følger på tumblr og sådan noget – at de alle sammen har sådan en – som du selv siger – har et eller andet, hvor de står udenfor, ikke også – altså særlig seksualiteten, at man ikke lige befinder sig til det normative, ikke, eller der bliver diskuteret rigtig meget queer theory og sådan noget og gender og alt sådan noget, og det der med at man kommer og siger, jeg har boet i en bil det sidste halve år fordi jeg er stukket af fra en eller anden abusive father/brother/boyfriend/whatever, at det det er normalen. Det er ikke unormalt at se det derude. Øh. Hvorimod jeg synes at mange af de ting der er tabubelagt i vores normalsamfund, ikke er tabubelagt i fandom – samtidig med at der også er nogen, der kan være rigtig stride bæster.

S: Ja ja, og så ... men de lærer også. Det er igen det der med, at der er nogen sociale færdigheder i at lære at indgå i nye fællesskaber med andre normer. Alle fællesskaber har normer. Der er bare et spørgsmål om, hvilke normer det er, så.

C: Ja, jeg har stadig ikke fundet ud af hvad det er, man ikke må.

S: Det er også svært [40:20] Nogen gange kan man også komme til at rende ind i en anden fandom, man ikke kendte til, hvor de har nogle andre normer end dem, man er vant til. Det er lidt: Dem over på den anden side af åen gør tingene mærkeligt. Det er lidt den samme som det. Det kan godt være, at de her to stammer på hver sin side af den store flod minder meget om hinanden

C: Ja

S: ... de gør tingene mærkeligt derovre, ikke, og dem herovre synes de gør tingene mærkeligt derovre. Fordi der er nogle forskelle alligevel, selvom de måske ligner hinanden rigtig meget. Det er ligesom Danmark og Sverige.

C: Ja, det er lidt sjovt. Jeg kom til at tænke på Lysas øh oplæg der i december, omkring hele den der landsby-ting, hun snakkede om, ikke også

S: Ja, lige præcis

C: og når man så alligevel angriber den samlede fandom udefra, så kan man godt finde ud af at stå sammen, ikke.

S: Ja, så er det pludselig en nation.

C: Ja, jeg synes det er meget sjovt.

S: Det er meget spøjst – men også meget cool.

C: Ja, det er det virkelig. Jeg har lige interviewet en, som kom ind i al det her fandom-halløj for to-tre måneder siden – på grund af Tessa, who else – øh, en andensemesterstuderende, som jeg lige har interviewet. Hun var lige i gang med hele den her proces med at finde ud af, ”hvad foregår der her” og ”hvad må man, hvad må man ikke” øh, ”hvordan skriver jeg, hvordan skriver jeg ikke” og alle de ting der. Det var utroligt spændende at snakke med hende.

S: Jeg kan godt forestille mig, det må være superspændende at snakke med en, der er lige der.

C: Ja, lige præcis, ikke, fordi jeg skal interviewe dig og øh, Lorelei [hyggesnak].

1.3 Interviewguide Line

1. Hvordan blev du interesseret i fanfiction?
2. Hvilken fic læste du først?
3. Hvilken fic skrev du først?
4. Hvorfor begyndte du at skrive din egen fics?
5. Hvad motiverer dig til at blive ved med at skrive?

6. Du har ikke skrevet fics i så lang tid, men kan du mærke, at du udvikler dig?
7. Hvad var sværest i starten? Bredt spørgsmål, men jeg vil gerne høre dine umiddelbare tanker.
  - 7.1. Hvorfor var det svært?
  - 7.2. Hvad er du blevet bedre til?
  - 7.3. Hvorfor? Hvordan har processen været?
  - 7.4. Er der noget, du stadig har svært ved?
8. Hvilke kompetencer synes du det er vigtigt at have/træne, som ff-forfatter

9. Læste du fanfiction før du selv begyndte at skrive?
  - 9.1. Hvis ja, har din læsning af andre ff-forfatteres fanfiction ændret sig?
10. Hvordan læser du andre ff-forfatteres fanfiction?
  - 10.1. Er du mere kritisk, analyserende, diskuterende?
  - 10.2. Hvorfor/hvorfor ikke?
11. Skriver du kommentarer til andres historier? Har din måde at gøre det på, ændret sig?

12. Du arbejder selv meget med fanvids. Kan du fortælle lidt om, hvad konceptet går ud på?
  - 12.1. Hvordan adskiller fanvids sig fra fanfics?
  - 12.2. Hvori ligger lighedspunkterne?
13. Jeg kan ikke huske, om du selv laver fanvids, men hvis du gør, kan du fortælle mig lidt om processen?
14. Hvilke kompetencer synes du det er vigtigt at have/træne, som fanvid-producent?

15. Jeg mener, at fans udvikler nogle kompetencer, ved at beskæftige sig kreativt med fandom, som f.eks. ved at producere fanfiction og fanvideos. Helt specifikt mener jeg, at fans udvikler en bedre formidlingsevne, bedre analyseegenskaber, bedre researchevner og at fans, ved at deltage i fandoms, bliver bedre til at tænke konstruktivt og kritisk. Hvad tænker du om det?

15.1. Er du enig/uenig? Du må meget gerne uddybe.

15.2. Er der nogle kompetencer, som du mener der bliver udviklet, som jeg ikke har nævnt?

1.4 Interview Line

[Interviewet foregik på Skype, med en del lydproblemer. Derfor er nogle spørgsmål og svar skrevet i Skypes chatfunktion. Lydproblemerne har desuden betydet, at spørgsmål og svar i optagelserne nogen steder er blevet forskudt i forhold til hinanden.]

[C = Cecilie. L = Line.]

1.4.1 Første optagelse

[Optagelse: Line 1 Call 2016.05.06 12.31.43.mov]

[12:35:03] C [på chat]: 1. Hvordan blev du interesseret i fanfiction?

L: [12:35:25] Hvordan jeg blev interesseret i fanfiction. Ja - Det startede egentlig med altså, At jeg kom ind i den her fandom Clexa, Som hører under TV serien The 100 - og det - den Så jeg sådan - jeg begyndte at se den for to år siden, Og så var jeg egentlig ret low-key-fan i lang tid. Men så for nylig - eller for to måneder siden - [snak om tekniske problemer]. Men altså for to måneder siden, da havde Tessa faktisk sådan en forelæsning hvor hun holdt en konkurrence der lød på, at man skulle få flest followers på en uge, ved at oprette sig inde på tumblr - altså followers på tumblr. Så jeg oprettede den her tumblr med, ja, med sådan et klexa-tema fordi jeg tænkte, at jeg var jo allerede fan i forvejen, så hvorfor ikke lige så godt det. Så kunne jeg gå ind og se på, hvordan de ligesom kommunikerede sammen inde på Tumblr, og så kopierede jeg ligesom det, hvis man kan sige det sådan. Det her bliver et meget langt svar - det var lidt en lang process, fordi så sker der jo det, at jeg bliver fuldstændig opslugt af det - selvom det ikke var det jeg ville - det var ikke det, der var planen, øh. Og så blev jeg så en af dem - jeg joinede The Dark Side, og der fandt jeg jo så både Eron Free fanfiction-sites, fordi det havde Tessa også fortalt om, øhm, [5:40] og jeg - der er også det der "Wattpad" ... det er sådan et sted der er nogle e-bøger - man kan også godt publish - hvad hedder det - ja, fanfiction stories. Og så blev jeg simpelthen så inspireret af at læse alle de der fanfictions der var derinde - fordi hold kæft hvor folk skriver [udfald]

[12:37:31] C [på chat]: a la movellas?

L: Det kender jeg ikke, movellas. ... Jeg blev så inspireret af det fordi altså fanfiction-writers de skriver jo sindssygt godt, så jeg tænkte: jeg prøver sgu selv. Også fordi at - igen var det Tessa der havde sagt, at hvis man sku' - altså - det gælder også om at bidrage med noget til sådan et community, så tænkte jeg: Hvad kan jeg bidrage med? Okay jeg har allerede - altså jeg har skrevet førhen, hvor jeg har skrevet forskellige blogs, øh, har været inde på forskellige blogs og har skrevet noveller da jeg var barn, og sådan nogen ting. Så øh, så det faldt mig ret naturligt, men jeg har aldrig skrevet på engelsk, så det var lidt en udfordring.

L: Det var et meget langt svar på et meget kort spørgsmål.

C [på chat]: Jeg vil gerne have lange svar!!!

C [på chat]: 2. Hvilken fic læste du først?

[probl med forbindelsen]

1.4.2 Anden optagelse

[Optagelse: Line 2 Call 2016.05.06 12.52.53.mov. Samtalen blev afbrudt - genoptages - start 12:52:53]

L: [på chat]: De tre første fanfics jeg læste: Sacrifice af ArshuSyed:

<http://archiveofourown.org/works/4877929/chapters/11183509>.

I think I've met you before af kittymannequin:

<http://archiveofourown.org/works/6228136/chapters/14270083>.

When Your Fantasies Become Your Legacies af commandergreeneyes:

<http://archiveofourown.org/works/6209809/chapters/14226658>.

(Commandergreeneyes/Sarah er nu blevet min beta reader og jeg er også beta reader på hendes fanfic)

[12:53:39] C: Dem du har sendt mig her, det er så fanfiction indenfor den samme fandom, du befinder dig i?

L: Ja, altså det vil sige, øhm, jeg glemmer lige hvor meget du altså overhoved ikke ved selvfølgelig, øhm, så hvordan skal jeg lige sige det - altså fortælle det til en der overhovedet ikke - altså - ved noget om det. Jeg ved ikke hvor meget du ved om den fandom - hvor meget Tessa har fortalt dig.

[12:53:59] C: Jammen jeg fik næsten ikke rigtig fat i hvad det var for en fandom. Kan jeg lige høre den en gang til?

L: [12:54:03] Der er en tv-serie [...] The 100

C: Ok

L: Nogen af hovedpersonerne bliver ved at sige The One Hundred fordi de kommer fra Australien.

C: Ok, ah ok.

L: [12:54:23] Den startede i 2013 hvor der var hele den der post-apokalyptiske bølge, hvor alt bare skulle handle om nogle teenagere som var lidt lost, så den startede ret cliché-agtig op, øh, og første sæson er generelt teenage-agtig, post-akapolyptisk [...] men så i sæson to kommer der faktisk mere sådan noget, øh, ja, altså det bliver lidt mere nuanceret og man begynder - den her verden, som vi befinder os i i The 100, den udvider sig ligesom og man får flere sådan - med diversitet og der kommer noget alliancer og krig og ja, der begynder at komme en masse fede elementer ind. Det der så også sker, det er, at øh hovedpersonen, som hedder Clarke, hun møder så én, der hedder Alexa, som øh er sådan en commander of the twelve clans, øh, og jeg tænker du kan gå ind og læse om "the 100" bagefter, så det giver lidt mere mening.

[12:55:34] C: Yes yes. Men det er bare fordi vi lige starter forfra med alt det her

L: Det er helt ok.

L: Og de skal så skabe den her alliance, øh, for ellers går de i krig med hinanden; og det vil den ene ikke og ... men det ender så med, at de bliver forelskede i hinanden, og det er en romance der fortsætter fra midten af sæson to og indtil episode syv af sæson tre, som kører lige nu. Øh. Og det der så sker

det er, at hovedpersonen - eller hun er faktisk bare en guest star - men Alexa hun dør af en stray bullet, hvilket er en del af the lesbian death throw.

[12:56:16] C: Årh for dølen

L: [12:56:18] Så der har været rigtig meget de sidste to måneder, hvor fans har været - fordi det var den fjerde marts

[12:56:28] C: Så de har været oppe og køre

L: [12:56:28] De har været oppe og køre, og øh, det her ship mellem Marc og Alexa det er det der blir kaldt Clexa, og det er altså det, jeg er en del af.

[12:56:38] C: Clexa, ok. Er det canon?

L: [12:56:41] Øh, ja. Øh, det var det. Men nu er det ikke mere, nu er hun jo død.

[12:56:48] C: Nåeh ja, men jeg synes jo tit forhold godt kan eksistere selvom en person er død i diverse fandom alligevel.

L: Det er selvfølgelig rigtigt. Men ja, det er canon. Der er så også nogen der mener, at det er nogen der hedder The Largue[?] der er kanon...

[Taler i munden på hinanden]

[12:57:09] C: Det er ligesom Sherlolly - det dur heller ingen steder i manges optik

[12:57:09] L: Øh hvad

[12:57:11] C: Det er ligesom Sherlolly i Sherlock-fandom - det er jo ja,

[12:57:14] L: Det må man ikke rigtig? Er det Sherlolly man ikke må nævne, eller hvad er det, jeg er ikke så meget inde i fandom

[12:57:20] C: Ja, det er Sherlolly man helst ikke må nævne, så er man jo ikke ægte fan!

[12:57:23] L: Nej.

[12:57:24] C: Det skal jo være Sherlock Holmes og John Wattson.

[12:57:27] L: Ja, og sådan er det bare.

C: Ja.

L: Det er rigtigt. Ja fordi vi gider ikke det der heteronormative [kan ikke høre]

[12:57:33] C: Nej ud med lortet. Dæleme ha noget bøssesex. Nå! Ok.

[12:57:39] L: Arh men altså, sådan er det. Øhm. Nej, og selv skuespillerne er da imod Ballaque[?]

[12:57:47] C: Ja, okay. Fair nok!

L: Og det er også det, der har været hele problemet, at det også fra producernes side, der har der også været noget queer-baiting, fordi de virkelig har hypet Clexa og de har endda inviteret fans til at komme se finalen, hvor Alexa er med. Så finder vi så ud af at Alexa var død i finalen, men det er simpelthen for at få os fans til at se det. Jeg er faktisk del af en hel qu[??]-produktion lige nu - det er sådan ret vildt.

C: Fedt

L: Så jeg er også blevet en del af Clexa Danmark, som er sådan en twitter-profil. Det bliver meget officielt det hele - og det er på to måneder det her

[12:58:18] C: Så det er meget overvældende, det er sket sådan lige bum-bum.

L: Ja, den der konkurrence der det var sådan cirka en uge efter, at Alexa døde i den der episode

C: ja

L: Men jeg ved ikke, det sagde bare WOOF og nu har jeg - sidst jeg kiggede - jeg kan faktisk kigge lige nu, hvor mange followers jeg egentlig har fået inde på den tumblr der siden den konkurrence. Jeg ved ikke hvor relevant det er for dig.

C: Ikke så meget i denne her sammenhæng, men bare kom med det :-)

L: 528

[... hyggesnak om tumblr]

[12:59:12] C: Men det var også i forhold til, hvilke fics du læste først, men det har du så gjort øhm indenfor den fandom du ligesom har befundet dig i fra starten?

L: Ja

C: Ja. Og det var Tessa der ligesom fik dig sparket ind på AO3?

L: Ja, det var det faktisk [12:59:25] Altså jeg har godt hørt om det her med fanfiction før, og jeg kan ikke huske jeg har læst noget nogensinde før - altså for flere år tilbage. Så har det bare været sådan nogle post der er blevet lagt op på tumblr, for jeg har haft tumblr siden 2011. Om der lige har været noget, som jeg bare ikke har været klar over var fanfiction, det ved jeg ikke, men øh ja, det var ligesom Tessa der, der, fik bragt min nørd frem igen, vil jeg sige.

[12:59:50] C: Ja, man har vel altid en indre nørd.

L: Det er jo det. Og den var blevet pakket godt og grundigt væk. Nu skal jeg love for, at den er kommet tilbage.

[12:59:59] C: Hvilken fic skrev du først? Det kan jeg næsten regne ud, at det også har været den her Clexa-pairing

L: Ja, det er meget sådan. Men egentlig så er det lidt en blanding fordi, øhm, det er også noget med - hvis du kener tv-serien, den der spin-off af the walking dead der hedder Fear the walking Dead ...

C: Nej, jeg har faktisk heller ikke set The Walking Dead. Jeg er ikke så meget til de der zombier. Så... Men jeg er over i nogle helt andre...

[lydproblemer]

C: [13:01:15] Hvorfor begyndte du at skrive dine egne fics?

L: Øh, jeg tror simpelthen det kommer af, at jeg ikke kunne lade være. Altså - jeg har jo skrevet før - jeg har altid skrevet siden jeg var barn - altså hvor jeg skrev små historier og - altså - fundet på mine egne karakterer og jeg har for eksempel meget inde i Harry Potter fandom da jeg var barn. Jeg har altid godt kunnet lide at skrive. Så opstod det dér - så faldt det mig bare naturligt og - altså - at begynde at skrive selv, fordi der sket jo også det, at jeg blev så sur over at hun døde, så det er jo det der ofte sker - at man bliver sur over noget der sker inde i tv-serien, øh, og så tænkte jeg, jeg kan simpelthen godt gøre det her bedre, så jeg har skrevet den fanfiction jeg har lavet det er lidt en blanding af The 100 og Fear the walking dead-universet.

C: Det er en crossover...

L: Det er en crossover. Og det skyldes, at hende der spillede Alexa, hun er kommet med i Fear the walking dead, så det er jo - de [eller vi?] skabte faktisk en helt ny karakter i den her fandom, der hedder Elisa Dex, fordi at hun hedder Alisha Clarke i Fear the walking dead, og det er sådan en reference til deres rigtige navne og deres karakter i The 100 - det er meget mærkeligt.

C: Men hun er ikke den samme karakter? [13:02:34]

L: Ikke helt, nej. Hun er ligesom Alisha [??] og Alisha i Queer the walking dead, hedder den fandom så, øh, er ligesom den Alisha som man ser i Fear the walking dead - tv-serien. Men bare lige hvor hun pludselig er lesbisk også, og så Elyza Lex er ligesom den her karakter som fandommen selv har skab - som fandommen har savnet, som sådan lidt er en blanding af - der kommer nogle referencer fra både The 100 og fra Fear the Walking Dead - så det bliver ligesom den her bad-ass karakter som elsker at køre på motorcykel i læderjakke og - det er meget sådan classic lesbisk karakter. Det er meget sjovt.

C: Yes. Ok. Hvad motiverer dig til at blive ved med at skrive. Nu er du vel kommet af med din vrede, forhåbentlig.

L: He, ja. Er stadig lidt ked af det :-). Det er fordi nu kommer finalen jo snart, og der ved vi jo hun er med, så jeg bliver sådan - jeg er lidt nervøs for, hvad der kommer til at ske. Øh. Men det er - at jeg opdage jo - i og med, at jeg blev ved med at skrive - fordi jeg har aldrig skrevet på engelsk før på den måde, øh, så opdagede jeg hvor meget jeg lærte af det. Også fordi meget af det litteratur jeg læser på universitetet er på engelsk, og i og med at jeg i min fritid kun kommunikerer på engelsk nu, med de venner jeg har fået gennem den fandom, som jeg jo i øvrigt også har fået, øh, og alle de fanfics jeg læser og at det, øh, jammen så falder det mig meget nemmere og læse - altså det er stadig svært at læse Harry Garfingle og sådan nogle ting, men øh, men det er i hvert fald blevet lettere end før, og jeg kan - altså jeg har jo fundet ud af, ved at være med i den her fandom, så har jeg jo lyst til at arbejde med det. Altså jeg har lyst til at skrive om fandom. Jeg har lyst til at sidde og skrive sådan et speciale, som du sidder med lige nu.

C: Ja [13:04:34]

L: Hvor. Og jeg har den her beta-reader, Sarah, som kommer fra Texas, og hun skriver sindsygt godt. Hun kommer med - når hun kommenterer på mine kapitler, så er hun bare vildt motiverende i sin feedback. Det er også helt sikkert det, der holder mig kørende: At jeg ved, at hun også gerne vil høre mere, og flere andre jeg også kender, de gerne vil høre mere. Så det er sådan det der fællesskab af folk, der skriver sammen, og jeg synes det er en helt vild fantastisk følelse, at kunne bidrage med noget. Samtidig med at jeg lærer af det.

C: Så prøv lige at opsummere [13:05:11] så jeg kan forstå, om jeg har forstået det rigtigt. Ret mig endelig, hvis jeg er forkert på den: Så er det en blanding af - altså det jeg hører dig først og fremmest sige, det er at du er en del af et større fællesskab

L: Ja.

C: ... og så at du lærer noget derinde. Altså du styrker dit engelske - styrker dit sprog

L: Ja. Min kreativitet

C: ... styrker kreativiteten, ja. Og øh, altså hele den der fællesskabsdel den fylder rigtig meget, ikke. At man får en større bekendtskabskreds og det der med at være fælles om at være glad for det samme

L: Ja, jeg tror det er den del - at være glad for det samme - at jeg kan få lov til at nørde. Fordi jeg har egentlig et ret godt netværk, altså, in real life. Øh, så det er ikke fordi jeg mangler så meget af det sociale, men jeg mangler måske, ja, nogen hvor at - det er den der følelse af at man skriver om et eller andet, og så man kan skrive til en eller anden og sige: Hey, det og det og det. Og den anden bare

svarer: Ja, det er mega fedt. I stedet for at være lidt, som mine venner sådan på studiet - hvis jeg kommer og fortæller om alt det her, står de sådan lidt "ahm, det er mega fedt for dig"

C: Ja, de fatter ikke en dyt af det.

L: "Ah hvor er det fedt". "Det er da godt, at du godt ved hvad du vil" og sådan noget. Det er som om, at jeg kan komme der og nørde der helt vildt, og det bliver bare mødt med en mur. Mine forældre ... [afbryder hinanden]

C: [13:06:40] Jeg kender det så ganske udmærket. Selvom de ting jeg følger er mere eller mindre kendt for alle andre også, så er det stadig når der sker noget "liih" (begejstret). Og folk er bare "hvad fabler du om, kvinde?"

L: Ja.

[lydproblemer]

C: I forlængelse af motivationsspørgsmålet... Du har ikke skrevet fics i frygtelig lang tid [13:07:49], men kan du mærke, at du udvikler dig?

L: [13:07:53] Ja, altså som jeg selv brugte den betegnelse om, at få min indre nørd frem. Jeg tror det er min måde at beskrive, hvordan jeg udvikler mig, fordi altså ... jeg synes det er en vild oplevelse, at det er som om, at den her kreativitet som kommer frem - det er som om den bare ventede på at bryde ud på en eller anden måde, så det kommer sådan meget overvældende, så jeg tror ikke jeg kan mærke det så dybt endnu - eller ordentligt endnu hedder det. Hvordan skal jeg forklare det?

C: Prøv, med de bedste ord du kan.

L: [13:08:31] Øh, ja. Jeg kan mærke, at jeg bliver. At jeg i kraft af at jeg nu - i forhold til at jeg nu studerer Kommunikation og digitale medier, hvor vi har om sådan nogle ting her også - med communities og hvordan man kommunikerer sammen og sådan nogle ting. Og der kan jeg mærke, at i og med jeg nu begynder at have en personlige erfaring med det, så kan jeg pludselig se øh, de her, teorien - den teori vi har, den kan jeg pludselig se med andre øjne, og jeg forstår den bedre fordi jeg har faktisk lige været en del af det selv. Og omvendt set forstår jeg også den måde vi kommunikerer på i fandom bedre, fordi ... Giver det mening? Så rent fagligt udvikler jeg mig, og personligt der, ja, der sker der så meget at det er nemmest at sætte ord på noget fagligt lige nu, fordi det ved jeg hvordan jeg skal forholde mig til. Det personlige det er så. Altså jeg har ikke prøvet noget lignende, så det er derfor jeg har så svært ved at sætte ord på det.

C: Så prøv at tænke på, hvad der er nyt.[13:09:37] Du siger du ikke har prøvet noget lignende, så der må være noget nyt.

L: Jamen, jeg er altid - hvad kan man sige - jeg har altid været meganørdet - altså, men det er altid blevet skudt lidt ned. Min familie, de har været meget supportive, men alligevel har det været lidt "aaah, det forstår vi godt nok ikke lige så meget af, det der". Så jeg tror at det giver mig mere selvtillid, at jeg møder den her forståelse og at jeg rent faktisk får noget credit for det, jeg laver, øhm. Så på den måde bliver jeg mere selvsikker på min kreativitet - jeg kan mærke at jeg får det mere ok med min nørdede side - jeg bliver faktisk stolt af min nørdede side nu, i stedet for egentlig at shame den, øh. Og det er egentlig ok. Og så'n nogle helt basic ting - hvordan jeg egentlig klæder mig, altså det er helt vildt at det kan påvirke så mange ting, ikke. Men det er jeg også blevet mere ok med, fordi "hey" altså, det er sådan jeg er, og jeg har endelig fundet ud af, hvad, hvad jeg gerne vil med mit liv, og jeg vidste slet ikke at jeg kunne leve af at gøre sådan nogle ting her - godt nok [mummel] og man skal have noget teori på, ja ja, men altså. Participation culture det er jo bare en undskyldning for at studere fanfiction, ik. Øhm. Det skal du ikke tage med.

L: Men øh.

C: Men det bestemmer jeg jo :-)

[...][13:11:01]

C: Du slår mig som sådan en type der tænker mens du taler,

L: Ja

C: Så det er ganske udmærket, at du bare drrrrup.

L: Det er super

L: [13:11:45] Problemet er, at nu kan jeg ikke huske hvor jeg kom til...

L: Det var det her med at finde ud af, hvad jeg gerne ville. Det er jo altid det store spørgsmål: Hvad vil jeg med mit liv - hvad er meningen med livet, øhm. Og det synes jeg er fantastisk. Noget af det der egentlig også har været med til - igen må jeg give noget credit til Tessa og også Lýsa, hendes phd-studerende. Fordi en ting er at jeg sidder på tumblr og er en del af det her community, men at jeg så kan tage hen og snakke med dem - jeg bor jo lige ved siden af Nordkraft - og vi kan sidde og nørde og have en samtale om det, og rent faktisk have en faglig snak om det, det er jo også helt vildt fantastisk. Så får jeg pludselig koblet nogle flere ting på, jeg får nogen flere lag, og så kan jeg gå tilbage og være en del af den her fandom igen - og bare, altså, så basically: Jeg har - det lyder lidt voldsomt at sige, at man har fundet sig selv, men det føler jeg, at jeg har. Altså jeg føler at jeg endelig har fundet min hylde, altså. Det er DET jeg skal.

L: Og øh, og det er jo ret vildt, at en fandom kan gøre det.

C: Ja, hvad skal du så?

L: Ja, hvad skal jeg? Øh, jeg skal ... Jo. Griner.

L: Jamen jeg vil sgu undersøge, hvordan det her kan udvikle mig så meget. Det er jeg blevet vildt interesseret i, at se på, hvad det egentlig er, der sker. Jeg vil blive ved at være i denne fandom og lære en masse at kende. Det - hmmm - jeg ved hvad jeg skal, men jeg ved ikke hvad jeg skal. Jeg ved bare det skal være noget med det her.

C: Du ved du bliver i den her kultur? Og på en eller anden måde udvikler det?

L: Ja, og jeg har bare lyst til at lære mere om det. Jeg tror bare det er det, jeg skal. Jeg skal lære mere om, hvad det er, som fandom går ud på, fordi jeg er helt ny i det.

[lydproblemer]

C: ... motivationen for at lære mere.

L: Det gør mig nysgerrig på, altså. Hvad fanden er det her? Det er virkelig den følelse jeg ofte står med, og bliver sådan - altså jeg vil også gerne ... vide så meget, jeg også rent faktisk er i stand til at sætte ord på, hvad det er der sker, for det kan jeg slet ikke nu, fordi jeg står midt i en oplevelse, der er helt vild. Så ja, undersøge det nærmere...

C: Så vil jeg hoppe lidt videre og spørge dig, hvad du egentlig synes, der var sværest i starten i forhold til at være i en fandom og i forhold til at skrive fanfiction og sådan noget. Og var der overhovedet noget, der var svært. Jeg ved godt det er et meget bredt spørgsmål, men jeg vil virkelige bare gerne høre dine umiddelbare tanker om det.

L: Jeg synes faktisk ikke det er for bredt det spørgsmål. Det er de specifikke spørgsmål, der er svære.

C: Ja okay

L: Det er fordi, så skal jeg komme med et konkret svar. Jeg er lillesøster og sådan noget, det der med at skulle at spekulere, det dur jeg slet ikke til [griner].

[lydproblemer]

L: [13:15:32] Altså det der faktisk har været sværest, det er at skulle - altså jeg har jo som sagt været lidt en del af den, men jeg har - altså der kom tit sådan nogle jokes og sådan noget som ligesom skete, hvor jeg var sådan: Det forstod jeg ikke. Det var svært det med at komme ind i sproget, for man har jo en masse interne jokes - det har jeg i hvert fald oplevet - og så er der også nogen uskrevne regler, og det er nok den der har været sværest: at finde ud af de skide regler, fordi hvad gør man og hvad gør man ikke? Jeg ved for eksempel at i Supernatural-fandommen der må man jo ikke fx gi' den [mangler der noget lyd her?] ens fanfiction, det er sådan helt - det gør man ikke. Men det tror jeg egentlig er ok i Klexa-fandom, men jeg ved det ikke

C: Hvad mener du med "gi' dem ens fanfiction?"

L: Undskyld, gi' skuespillerne - altså forære dem fanfiction som en gave. Det gør man bare ikke, ved jeg. Øh. Men man må gerne give Misha Collins private billeder, det er han fuldstændig ligeglad med, men i denne her fandom er det som om, nej, der lader man skuespillerne være. Men jeg tror gaver er ok - altså jeg kan ikke rigtig finde ud af det, og det er nok det. Det der med at skulle navigere rundt i kommunikationen og finde ud af, hvem ... er der overhovedet nogen som styrer det her? Altså hvem er ligesom dem, man skal gå til hvis man har spørgsmål? Fordi der er jo - jeg synes i hvert fald der er de her "big fans", øh "big name fans", øh, og dem har jeg lige skullet finde ud af hvem var, øh, så det har ikke været så svært at være en del af det og sådan reblogge ting og bare skrive, den del har ikke været svær, men at skulle finde ud af, hvad jeg måtte og hvad jeg ikke måtte, det var nok det sværeste. Altså jeg kom jo lige ind i en krig nærmest, altså, så jeg stod bare der - jeg ved ikke om du har set det meme med en fyr, der kommer hjem, og så brænder hele huset?

C: Nej, den har jeg ikke set.

L: Det var sådan jeg havde det (griner), "Nå, ok". Det var et meget specielt tidspunkt at komme ind i den på. Men det er jeg så kommet efter, fordi i og med at jeg oprettede, jeg fandt jo, vi er fire klexa-fans i Danmark jeg ved af - måske syv - i hvert fald under ti, som er på twitter og tumblr i hvert fald, øh, og vi fire startede ligesom det her Klexa-Danmark, og det er som om, da vi ligesom oprettede sådan en officiel Twitter-profil, så fik jeg pludselig en masse viden, for så begyndte folk at skrive til mig, og så blev det faktisk lidt nemmere det hele. Så kom det hele til mig.

C: Så du har også på en måde haft en position, hvor du har skullet lære fra dig?

L: Ja, og det må jeg sige, det der med pludselig at have en officiel profil hvor man er en del af - altså der er Klexa-Danmark, Klexa-Spain, Klexa-Brazil og sådan noget - så skulle man pludselig tænke over, hvad det var man skrev fordi, hvis man skrev noget der var bare sådan lidt udenfor, så fik man jo hug. Det er ikke sket endnu, men jeg kan mærke at det har gjort at jeg også... Og det der med at folk kommer og spørger os om råd, og spørger om vi vil hjælpe dem med alle mulige ting, så pludselig at få den der anden rolle - nu er jeg ikke bare en fan, men nu er jeg rent faktisk også en, der giver råd til andre fans i fandomen, øh, også fordi nu har vi jo Commic-con i september, og der skal vi

C: Ja, det bliver spændende

L: Ja, det gør det! Øh, der er hende der Alisha Debhnam Carrie hun er jo en af de første offentliggjorte navne, og det er hende der spiller Lexa, så der er jo allerede mange der har booket hotel og alt det her. De kommer også til os og spørger, om vi vil hjælpe dem med at oversætte, om det er muligt at

blive frivillig og alt sådan noget – så nu er vi pludselig blevet sådan en infokanal. Så vi har også fastgjort sådan et tweet hvor der står, at vi står til rådighed hvis I har nogen spørgsmål og vi går faktisk at snakker om – og det er sådan lidt uofficielt endnu [...] men vi er ved at bygge sådan et nyhedssite op [13:19:55] for fandom, øh, som så vi planlægger skal gå i luften til september til Commicon. Og i og med at jeg studerer på Digitale Medier og er med i fagforbundet Kommunikation og Sprog, så kan jeg få et pressekort hvis det er at jeg har en god begrundelse, så det har jeg tænkt mig at søge om, så jeg måske kan få et interview. Jeg ved ikke om det overhovedet kan lade sig gøre, men vi går i hvert fald og planlægger det lidt, at vi gerne vil.

C: (ikke hørbart)

L: Ja, fordi det kunne være fedt hvis man kunne få et interview med Alisha der, og ligesom ”drop the bomb”, fordi så tror jeg det kunne blive rigtig stort, og så kan jeg jo pludselig bruge mine faglige skills, øh, til og...

C: Så igen kommer der noget faglighed ind over, som du har mulighed for at gøre brug af?

L: Det her det er nok den perfekte måde for mig, at forbinde min nørd med min faglige nørd (griner)

C: Ja, kan du uddybe? Kan du nævne nogen konkrete kompetencer, som du bruger på studiet, som du mener du kan bruge i denne her sammenhæng? Ud over grundviden om participatory cultures?

L: Ja, sådan noget helt basic som samtaleanalyse, kommunikationsanalyse [...] Generelt at kunne forstå den kommunikation der foregår, øh, fx hvis der kommer en diskurs hvor at nogen bliver sure på hinanden, og det bare kører den her vej, så kan jeg ligesom stille mig udenfor og kigge på, hvad er det egentlig der er sket? Hvor er kommunikationen egentlig gået galt henne? Og så har jeg faktisk prøvet på et tidspunkt, hvor der var de her ”Ballagues[?]”, de misforstod noget jeg skrev, og antog med det samme, at jeg var ondsindet og sådan nogen ting, og der ved jeg jo som ... kommunikationsstuderende, at uanset hvad mine intentioner var, så kan jeg ikke styre budskabet – altså jeg kan ikke styre den følelse de får af, at læse det. Så det var jeg ligesom opmærksom på, og det var helt vildt fedt, at jeg kunne blive opmærksom på det i stedet for at tage det personligt for eksempel. Så der gik jeg ind og skulle lave noget damage controll, ikke, rigtig PR-agtigt skulle jeg ind og sige ”prøv at høre, det var sådan her, min intention var det og det og det”. Og så fik jeg egentlig reddet det, hvis man kan sige det sådan. Noget der egentlig kunne været blevet til en katastrofe, der brugte jeg mine faglige kompetencer til at afværge den krise. Det var et konkret eksempel.

C: Ja, det er ganske udmærket. Kan du sætte flere ord på?

L: ... Da jeg kom ind i det her, og havde den her konkurrence, så gik jeg også ind og kiggede på sådan nogen ting som, hvad er det for nogen ting, der bliver delt fx. Hvad virker i forhold til, hvad er det folk synes er interessante? Hvorfor? Så måtte jeg jo gå ind og undersøge. Og det var jo ikke så, altså ikke så news flash-agtigt var det jo, hvis det var aktuelt og samtidig havde en sjov vinkel. Så der gik jeg jo også ind og prøvede at lave mine egne posts af noget, der var aktuelt og gjorde det så simpelt som overhovedet muligt, øh, mens der stadig var sådan en kreativ vinkling eller et eller andet, og det var helt vildt fedt at kunne se, hvordan jeg – altså jeg kunne ligesom eksperimentere med, øh, hvordan jeg kommunikerede og hvad det egentlig havde af effekt. Jeg har ikke fundet opskriften endnu, vel, men

C: Det jeg hører dig sige er, at der også er en god portion analytiske redskaber involveret i det der? Nogen gode formidlingsevner.

L: Ja, retorisk så synes jeg også, at jeg lærer noget fordi ... der skal så lidt til for, at nogen mennesker kan opfatte noget forkert, og det kan jeg se masser af eksempler på, hvornår det ligesom også går galt for nogen, øh, og ja, det synes jeg også jeg lærer af, for der kan jeg ligesom gå ind og analysere på de

her samtaler – også på interviews der bliver lavet med skuespillerne fx, fordi lige efter alt det her med Lexas død, så var det meget tydeligt – synes jeg i hvert fald – at se hvordan de her skuespillere egentlig ikke havde det særlig fedt med det, og det var fordi jeg kiggede på, hvordan deres kropssprog var.

C: Ja

L: ... når de blev interviewet. Det her med at de sådan rørte sig selv ved halsen og kiggede ned og kiggede væk og holdt ikke øjenkontakt, altså. Og det tror jeg ikke at jeg ville kunne have været lige så opmærksom på, øh. Det kunne godt være jeg kunne sådan lægmandsagtigt, men det gør i hvert fald noget til, at jeg ligesom sad, og begyndte at bruge mine faglige kompetencer til at kigge på, hvordan de her skuespillere de reagerede. Det gjorde, at jeg fik meget mere ud af det, synes jeg, fordi det var interesse og faglighed, der blev koblet sammen, ikke, og jeg tror på at det er nok – for mig er det nok den bedste måde, jeg overhovedet kan lære på, fordi at det er to ting jeg elsker, men nogen gange kan faglighed godt være lidt tørt (griner), og at få det sat i en sammenhæng og se nogen konkrete eksempler – og jeg synes jeg ser mange forskellige eksempler på hvad vi har fået af vide, jeg kan ikke komme med så mange lige nu, fordi jeg har lidt projekthjerne – men jeg kan mærke at det; jeg sidder og læser de her - nogen gange ret tørre – teorier, øh, og så går jeg ind på tumblr og twitter og alt det her, og vender tilbage til teorierne igen og har sådan ”næh ja”. Så har jeg lagt mærke til, at nogen gange når jeg læser, så laver jeg sådan et link ”øj, det var ligesom det der skete, da Alisha blev interviewet: Der og der og der, da gjorde hun sådan”. Så jeg kobler det ligesom sammen på den måde, og så giver det mening for mig.

C: Jeg skulle til at spørge dig, hvad du synes du er blevet bedre til i den her proces, men jeg synes jo egentlig du har dækket det spørgsmål ganske udmærket.

L: Ja

C: Og vi kommer lidt ind på lidt af det samme, så hvis du føler du gentager dig selv, så bare sig det, men... Hvordan har processen været – i forhold til det der med at være bedre til at kunne... sammenholde de her situationer med noget fagligt, øh, og være opmærksom på, at du rent faktisk sammenkobler de her ting, øh, og at du gør brug af nogen greb, som du har lært på universitetet. Hvordan har den proces været, at opdage det, at det kan du?

L: Det har været... en aha-oplevelse. Det har det seriøst. Jeg har haft mange af dem, så det har været ... Jeg synes generelt – nu går jeg på andet semester, og det er meget med at nu skal man ud og transskribere, analysere – det er også derfor jeg er alt for opmærksom på, at du skal transskribere fordi...

C: Det skal du overhovedet ikke være. Du skal bare glemme hvad min arbejdsgang er bagefter (griner)

L: Og det ved jeg godt. Det er bare svært, når man selv laver det samme, ååårh

C: Jeg ved godt, jeg har formentlig en dag eller tos arbejde foran mig, når vi er færdige her

L: Og jeg sidder helt og får ond af dig, ikke

C: Det skal du ikke have, jeg synes det er hyggeligt.

[lydproblemer på Skype]

L: [13:29:28] Nu... fortsætter jeg bare på spørgsmålet om processen. Øh, ja. Aha-oplevelser. Jeg er stadig midt i processen, så hvordan har det været. Nå ja, det jeg var ved at fortælle om, det var, at jeg synes generelt at det her semester jeg er på lige nu, selvom det kun er andet og alt det her, så synes jeg faktisk at det er et ret hårdt semester, øh, hvor ”Årh” (anstrengt) man skal virkelig... Så der er det fedt at finde ud af, at selvom lige nu, føles det som om det er megalort at være kommunikationsstuderende, neej hvad skal jeg med mit liv, er det overhovedet dét jeg skal (griner)

[sniksnak] [13:31:04] Men så er det godt for mig, at jeg ser nogen konkrete eksempler på, hvad jeg egentlig kan bruge det til. At jeg kan finde ud af at jeg, selvom jeg kun går på andet semester, allerede har ... erhvervet nogen egenskaber, som jeg allerede nu kan bruge. Så sidder jeg lidt og kommer til at tænke, jammen, hvis jeg allerede kan det nu, hvor meget kan jeg så ikke, lige om tre år, fire år. Og hvis jeg så samtidig bliver i den her fandom, hvor jeg kan blive ved at bruge mine kompetencer om og om igen, især som sådan en officiel twitter-profil, der skal man jo også tænke ... Vi er jo også en del af sådan nogen twitter-trends, der har vi faktisk lavet sådan nogen world wide trends flere gang, hvor vi så også har været en af de her hovedpersoner i det, der har sørget for at få andre til at trende og sådan nogen ting. Og det er jo også sjovt at prøve den der marketing-del, øh, så jeg synes at ... det er så vild en proces fordi der er, det rammer simpelthen, altså, alle punkter nærmest, der kan jeg sige "dét kan jeg bruge, det kan jeg bruge og det skal jeg også, bum bum" så det har været en overvældende proces. Jeg tror det er det ord, der ligesom beskriver: Overvældende. Men også fucking fedt.

C: Øh. Nej, fortsæt.

L: Overvældende, lærerigt ... Ja, overraskende også. Jeg vidste simpelthen ikke, at der var så meget i det, altså, at det kunne give mig så meget igen. Jeg tænkte bare "nå ja, hvad fa'en". Jeg har altid været undrende overfor dem, der bare var sådan nogen kæmpe Stans[??] og havde et kæmpe idol. Jeg tænkte "hvordan kan du være så meget fan af noget?". Men nu hvor jeg har prøvet det, eller prøver det, så er det "Gud, nu er jeg en af dem" (griner). Jeg er blevet – som jeg sagde tidligere i interviewet – jeg har joinet The Dark Side, jeg er simpelthen blevet en Stan. Åh Gud. Og det skulle jeg også lige selv finde ud af, ok, ikke at jeg har været ude i en identitetskriser vel, men lidt på nogen punkter...

[13:33:20]

C: Men skelner du mellem din fan-side og så din real life-side, hvis man kan sige det på den måde, personlighed?

L: I forhold til, hvordan jeg er, når jeg er inde på tumblr og sådan noget?

C: Er der forskel på din internet-fanpersonlighed og så din studie-og-almindelig-Line-før-fandom-personlighed

L: Altså jeg vil sige, jeg tager nok lidt af hvert med i begge verdener, hvis man kan sige det sådan, fordi, øh, og hende der Sarah hun kalder mig også bare en "big neard" fordi jeg kan komme med et eller andet "vidste du godt, at bla bla". "Oh my God, Line" siger hun så. Undskyld, jeg er bare sådan lidt excited. Og så får jeg også at vide, at jeg er den der egentlig bliver betegnet som nørde-værten i fandom, ikke, fordi så... Det der med at – nu siger jeg påtage mig en internetpersona, øh, det er ikke noget jeg gør mig i, fordi jeg er... Jeg er meget... Jeg føler ikke, at jeg er reel hvis jeg sådan – det ved jeg ikke – agerer...

C: Som forskellige?

L: Ja, og så ville jeg sgu også føle mig som om jeg har en personlighedsspaltning, tror jeg. Men det er klart, at inde på tumblr og sådan noget, så er jeg jo lidt mere – altså jeg viser min excitement lidt mere end jeg gør i virkeligheden, altså, fordi her forstår folk mig, så det kan jeg godt mærke en forskel i, hvordan jeg kommunikerer. Det bliver sådan lidt mere: "Oh my God! Have you seen this? This is so amazing! OMG OMG"-agtigt, virkelig amerikansk og sådan noget, ikke. Og det kan jeg godt se bagefter, ok, det er måske lidt voldsomt, især når man er her oppe i Nordjylland normalt, hvor man lige "Ro på, ik'å". Der skal man sgu ikke være for vild (griner)

C: (griner) Nej

L: Du ved, jeg har ret. Så man skal sgu passe på. Så det er lidt fedt at jeg bare kan give den maks inde på – på den måde. Men det er ikke noget, jeg ikke også er i virkeligheden. Det er ikke noget, jeg ikke er over mine nærmeste venner, men øh, men på studiet, der er jeg jo i junta. Jeg ved ikke om du har hørt om, hvad junta er på...

C: Nej

L: Junta, det er sådan en slags elevrådsformand, men alt skal jo hedde noget andet på universitetet, så det er mig der ligesom har kontakten med ankerlærerne (klasselærerne), og nogen andre instanser på skolen, så der kan jeg godt være meget seriøs, sådan at... Hvor jeg vil sige, at jeg er måske ikke så seriøs inde på tumblr, altså, der er jeg meget sådan – jeg er ret stor fan af sådan noget Klexa-crack og trash posts, shit posts. Jeg elsker det (griner). Det er simpelthen det sjoveste. Også da du spurgte om jeg så sådan nogen fanvideoer, det er sådan noget, jeg ser, hvor de tager tykt pis på det, for jeg har simpelthen så dårlig humor.

C: Det vender vi tilbage til.

L: Undskyld.

[lydproblemer]

[13:37:04] C [på chat]: Jeg vil lige være lidt strid ved dig og bede dig om at bakke lidt tilbage i samtalen. Du nævnte nogle konkrete egenskaber (da vi talte om proces), som du har fundet ud af, at du har fået. Hvilke er de?

L: [13:38:23] Hvad faen var det jeg sagde? Som jeg har fundet ud af, at jeg har fået... Altså i forhold til det af min uddannelse, jeg bruger i fandom eller omvendt?

C [på chat]: Begge dele

L: Ok, jeg prøver.

[tænkepause, henter vand]

L: [13:39:57] Tro det eller ej, så er jeg blevet mere præcis i min kommunikation – i hvert fald skriftligt (griner)

C: (griner)

L: Jeg er stærkere skriftligt, det har jeg altid været, øh, så kan jeg nå at tænke før jeg skriver noget ned, øh. Altså jeg tænker mere over hvordan jeg kommunikerer, og hvordan jeg skriver med folk og det her med, jeg kan ligesom. De egenskaber jeg synes jeg har fået, det er det her med at bakke lidt tilbage i kommunikationen, altså tage et skridt tilbage i kommunikationen og ligesom se, hvad sker der. Fx som jeg nævnte før, hvis der er et eller andet skænderi eller noget, så kan jeg ligesom ret hurtigt – synes jeg selv – finde frem til, øh, hvor konflikten ligger.

C: Jeg kunne godt tænke mig nogen sådan lidt mere – det er en svær opgave – øh. Jeg kunne godt tænke mig nogen helt konkrete ord. Jeg skal nok fortælle dig hvad jeg fisker efter senere, men lige nu vil jeg gerne have dine ord.

L: Jeg kan godt lide det abstrakte [13:41:10 snak om videnskabsteori]

C: I stedet for at komme med eksempler, så kunne jeg godt tænke mig at du siger – og der tør jeg godt lægge ord i din mund, fordi det har vi snakket om, at du siger: Jeg har fået en god, øh, analytisk evne. Sådan noget à la det.

L: Ok, sådan noget... Jeg har fået en god analytisk evne. Jeg har fået udvidet mine retoriske kompetencer, øh, og øh... Det var to.

C: Du må gerne komme med flere (griner)

L: Og jeg har fået... Altså – hvad kan man sige, aktiveret min kreative sans igen, øh. Og øh, jeg har ... lært også at tænke faktisk – også for at udvide mine strategiske evner i forhold til Klexa-Danmark (twitter), øh, at jeg kan tænke sådan i lidt mere strategisk PR-regi, ikke. Øh, og hvad har jeg mere udviklet? Mine skriftlige kompetencer har jeg fået udviklet. Mit engelske sprog, øh, min øh, ja. Er der noget jeg mangler at sætte ord på? Det er der nok. Også, øh, også evnen til fx når jeg er beta-reader, så øh, har jeg udviklet min evne til at give ordentlig, altså konstruktiv feedback, øh, altså på noget skriftligt arbejde. Ligesom kunne gå ind og sige ”der der der, det fungerer; det her fungerer ikke” Så øh, ja feedback og [13:43:20 ???] og så det her med at kunne se, altså, og så det her med at kunne se, altså. Bedre til at sætte mig ind i ... andre menneskers perspektiv, og sådan noget. Er der noget du synes jeg mangler, som jeg har givet eksempler på, som jeg ikke har sat ord på?

C: Jamen jeg vil ikke gøre mig klog på, hvad du har lært.

L: Nej. Men det er mere ud fra de eksempler, jeg har givet fordi jeg kan sagtens give eksempler, men ikke det der med at have et ord for det altid, sådan lige på stående fod.

C: Det er helt i orden, men det er ganske fint det, du kommer med. Øh. [lydproblemer]

C: [13:44:59] Jeg vil gerne lige spørge dig om, hvilke kompetencer du synes det er vigtigst at have eller at træne, som fanfiction-forfatter? Vi har snakket rigtig meget fandom, så jeg kunne rigtig godt tænke mig at begynde at reflektere lidt over det, at være fanfiction-forfatter. Så jeg vil rigtig gerne have dig til at reflektere over, hvilke kompetencer du synes er vigtige at have eller at træne som fanfiction-forfatter.

L: [13:45:36] Noget af det jeg – hvad kan man sige. Årh ja, jeg har faktisk næsten ikke snakket om det der med fanfiction, det er godt du får mig derhen, for det havde jeg slet ikke tænkt på, da jeg skulle sidde og give nogen konkrete eksempler. Øh.

L: Det er helt basically storytelling, synes jeg er vigtig at træne, øh. Fordi jeg kan have alle de her ideer og jeg kan have alle de her tanker omkring hvad jeg synes, der skal ske, men hvis ikke jeg har et konkret – altså hvad skal man sige – polot, så bliver det sgu svært at lave en god fanfiction, synes jeg. Så det synes jeg er vigtigt at træne, den her evne til og, at kunne ligesom... Vi kalder det bare: Skrive den gode historie, og øh, og selvfølgelig i og med at det er på engelsk, så er det også vigtigt for mig at skulle lære sproget egentlig, for jeg foretager virkelig mange google-søgninger på, hvad ord betyder, så det, der har helt klart været en udfordring, øh, men det har jo ikke så meget med selve skrivearbejdet at gøre. Eller jo, det har det, men det er nok ikke det du mener, øh. Jeg synes også at jeg nævner det, øh, hele det her med at skulle karakterisere – altså lave sådan en personkarakteristik, der er det også vigtigt som fanfiction writer, når du... Altså du må jo selvfølgelig til en vis grad godt selv bestemme, hvordan du synes din karakter skal være, men i og med at det er fanfiction – i og med det er bygget på noget andet, så vil det, så er det sjældent at folk egentlig bryder sig så meget om, hvis man er for meget out of character, når man skriver. Så der er der vildt meget research-arbejde i det, når man sådan skal til at skrive, synes jeg, jeg bliver nødt til at gå tilbage og se gamle episoder igen for at være sikker på, at jeg nu får – hvad kan man sige – skildret personen ordentligt.

C: Ja.

L: Så, hvad er det så for en evne, man skal træne? Så er det vel (griner). Jeg skal i hvert fald træne min hukommelse.

C: Ja, ja.

L: Øh, fordi hvis ikke jeg kan huske sådan ordentligt, hvad der lige er sket, så bliver det lidt svært at give nogle ordentlige referencer, synes jeg. Øh, så øh, og så sidder jeg og tænker intertekstualitet, men det har ikke rigtig så meget ...

C: Sig det bare

L: Okay, for det synes jeg også er noget af det mest vigtige, at have med. Det er sådan intertekstuelle referencer. Det er det jeg synes, der gør fanfiction til fanfiction. Det er jo, at man – jeg kan i hvert fald godt lide, selv som fan, hvis jeg selv læser fanfiction, så bliver jeg sådan helt ”yes!” hvis der kommer en intertekstuel reference, som jeg forstår fordi jeg er fan. Så føler jeg ligesom, at jeg får meget mere ud af historien. Så det her med og, og for det første at have den gode historie og så også kunne give nogen flere lag til det, den historie ved at komme med nogen referencer, ved at twistede lidt, ja. Jeg ved ikke lige, hvad jeg mere kan sige om det. Øh.

[13:48:40] C: Det kræver også et ordentligt analysearbejde.

L: Det er selvfølgelig rigtigt. Det er det, jeg lige har siddet og sat ord på. Ja, man skal ligesom sidde og ... analysere både ...

L: Den fanfiction jeg skriver på lige nu, jeg har også mange jeg har inde i hovedet, som gerne vil skrives på et eller andet tidspunkt, og de skal nok komme ud, men den jeg skriver på i hvert fald, aktivt, øh, der er det jo en blanding af to tv-serier, to verdener – årh ja, og den ene tv-serie er baseret på en bog, og det er den anden ikke, fordi det er en spin-off... Basically to forskellige verdener, som ligesom skal merge og, det vil jeg sige, det er faktisk, det er som om jeg bare har tænkt ”ved du hvad, jeg gør sgu lige det sværeste overh(griner). Fordi jeg skal jo ind, så skal jeg jo tænke både på Fear the walking dead-universet og på The 100-universet og ligesom få det til at spille sammen på en eller anden måde. Plus jeg også skal karakteriserer den her helt nye karakter. Så jeg har også været inde på tumblr og simpelthen gennemrodet de tags, der er, alt hvad jeg kunne finde om hende her Elyza Lex, som fansene selv har skabt, for at gå ind og se, ok, hvad er fællestrækkene: skriv det ned. Så ja, jeg skal også kunne koordinere – altså simpelthen skabe og organisere – karaktererne, og det – i og med jeg ikke er så – eller struktureret, ja. Jeg er ikke så struktureret et menneske generelt, så den skal, det er vigtigt, at jeg træner den, fordi hvis ikke jeg har struktur, så kan jeg ikke skrive den gode historie, og så kan jeg ikke lave en god fanfiction, så kan jeg heller ikke gøre mit fodarbejde ordentligt, øh. Så det er nok en af de vigtigste ting at skulle lære, når man skriver fanfiction: Struktur. Bare se, hvor lang tid det tog mig om at komme hen til pointen. [13:50:27]

C: Ja. Det er den der gode evne med at tale ... (afbrydes)

L: Ja, det skal man huske på, at det er en god evne – og hvorfor fokusere på de ti procent, man er dårlig til fremfor de ?? procent man er god til, du har ret.

C: Så er man også hurtigere til at komme frem til tingene.

[hullet lyd]

C: Læste du fanfiction før du begyndte at skrive?

L: Ja, som jeg nævnte tidligere, så var det jo ligesom også det gjorde, at jeg begyndte at skrive. Øh, en af grundene. Jeg har sagt så meget, jeg kan godt forstå du sprøger alligevel. Øh.

[lydproblemer]

[13:51:33] C [på chat]: Jeg vil rigtig gerne have dig til at tale om fanfiction!

[13:51:46] C [på chat]: har din læsning af andre ff-forfatteres fanfiction ændret sig

[13:51:58] C [på chat]: altså siden du selv begyndte at skrive

L: Ja, det gør jeg, jo. ... Før jeg selv begyndte at skrive, så læste jeg vel bare sådan, hvad er en basic reader. Altså man læste historien, man blev underholdt og så videre i teksten, ikke. Nu, der går jeg jo ind og, altså, der lægger jeg også hurtigere mærke til, hvis jeg synes, det er dårligt skrevet, altså. Og hvad er det så der gør, at jeg synes det er dårligt skrevet, ja, det skal jeg nok også svare på. Øh. Det er fx hvis jeg lægger mærke til, der bliver hurtigt sprunget over nogen detaljer, som jeg egentlig gerne ville have haft med, eller hvis der bliver brugt alt for lang tid på at beskrive et eller andet, som egentlig er fuldstændig ligegyldigt for historien, hvor enten der bliver skrevet for lidt eller for meget, øh, eller også hvis de sådan ... øh ... eller også hvis de, øh, jammen helt basically om de skriver navnet eller om de bruger pronomen, altså der synes jeg også jeg kan blive irriteret, hvis de skriver navnet sådan fem-seks gange i træk, hvor man sådan lidt ”du kan godt variere dit sprogbrug lidt”. Det er derfor jeg hele tiden skal huske, at være opmærksom på en sætningsopbygning – også hvis de skriver for lange sætninger. Det lagde jeg heller ikke mærke til før, da læste jeg bare. ”Nåeh ja, den var måske liiidt sådan op ad bakke at læse, den her fanfiction, men den var da fin nok”. Sådan har jeg tænkt førhen. Der er faktisk. Den første fanfiction, jeg begyndte at læse, som jeg linkede til dig, ok nu kan jeg ikke huske om det var den. Der var i hvert fald én, jeg læste i starten også, som jeg var rigtig glad for, men så begyndte jeg selv at skrive, og så blev jeg alt for irriteret over alle de der småfejl, jeg så pludselig lagde mærke til. Øh. Så jeg har faktisk ikke læst videre på den siden fordi jeg har bare været sådan ”ej, gider ikke”. Så nu, i stedet for bare at læse fanfiction for at blive underholdt, så bruger jeg det nu til at blive inspireret og få nogen fifs fra også, altså hvis jeg nu ... skal skrive noget baggrundshistorie, eller sådan noget, så går jeg ind og læser, hvordan har de andre beskrevet den, altså hvad har de – altså ikke at jeg stjæler, men man låner, altså man bliver altid inspireret, og det synes jeg, det er jo det der er det fede ved fanfiction, det er, at vi inspirerer hinanden, hjælper hinanden, øh, og ja. Jow, det korte svar er, at det har ændret sig, fordi jeg lægger mærke til flere ting, øh, jeg bliver så hurtigere irriteret, men jeg bliver også rigtig begejstret over nogen andre punkter, end jeg blev begejstret over før. Det er sådan ”årh, det var en” så bliver det sådan helt nede på sætningsniveau, hvor man tænker ”ej, det var en øh virkelig god måde at beskrive det på” eller ”det var et godt ord at benytte” eller ”det må jeg lige huske, at jeg skal bruge”. Så skriver jeg det også gerne ned i mine noter, øh. Jeg har sådan et dokument, hvor jeg skriver mine kapitler inde, men så øh, har jeg også et sted til noter, hvor jeg skriver inspiration ind, og jeg har lavet et hashtag på min tumblr-blog, hvor jeg skriver sådan ”note to self” – så er det til min fanfic.

[lydproblemer]

[13:56:14] C [på chat]: 16. Er du mere kritisk, analyserende, diskuterende?

[13:56:22] C [på chat]: 17. Hvorfor/hvorfor ikke?

L: Det synes jeg. Især også efter, at jeg selv er blevet beta reader, så er jeg jo – så vil hun jo netop gerne have, at jeg skal være – altså jeg skal jo selvfølgelig være kritisk, ellers kan hun jo ikke bruge min feedback til noget. Jeg kan ikke bare sidde og sige ”det synes jeg er fint nok”. Men det som jeg i hvert fald har fået ros fra hende over – selv om – hun har jo engelsk som native language, og mit er jo andetsprog, ikke, øh – så siger hun, at hun kan vildt godt lide, at jeg ligesom ... jeg er åbenbart god til at se de små detaljer i sætninger, altså lægge mærke til små nuancer i fortællingen, og hvis der er et eller andet, der falder udenfor, øh. Og jeg ved ikke om det er noget, som jeg har fra min uddannelse eller om det er noget, jeg bare har fordi jeg har læst meget generelt, men det er i hvert fald en evne jeg også får trænet: til at se nuancer i sproget, altså, og diskutere, hvad er det egentlig... Jeg ved ikke om du kender den følelse: Man sidder og læser et eller andet, og så er der bare noget, der er sådan lidt off. Man kan ikke rigtig sætte ord på, hvad det er; man kan ikke rigtig finde ud af, hvad det er. Så er jeg jo nødt til at sidde og blive ved med at læse sætningen igen og igen til man analyserer den fuldstændig i bund, og kan sige – altså det der øh sætningsled, ja, årh det er mere sådan helt...

Gramatisk så er jeg ikke ... det er ikke min stærke side, men jeg prøver på en eller anden måde at gøre det alligevel, øh, og ja, så sidder jeg og analyserer og diskuterer sådan, ok, hvad kan man så gøre i stedet for, hvorfor er det at øh, så ja.

L: Hvorfor jeg er blevet det? [13:58:22] Jamen det har været et vilkår, jeg har været nødt til at skulle være, for at kunne skrive, for at kunne læse, for at kunne give feedback, altså det er jo en del af det, øh, fordi hvis jeg ikke engang kan analysere min egen – min egen fanfiction, så kan jeg jo heller ikke se om det er godt eller dårligt, det jeg skriver. Altså jeg er jo nødt til at være i stand til, at skrive noget og ligesom – hvad hedder det – lægge det væk, kigge på det igen og sige ”ok” med nogen helt andre øjne. Og det er faktisk svært, synes jeg, det der med at skulle kigge på en tekst man selv har skrevet, og prøve at se, om man kan finde fejlene i det, og det er derfor det er så fantastisk, at Sarah hjælper mig, for så kan jeg pludselig også få øje på nogen ting sådan nåeh ja. Og så også det der at være i stand til, når man så får kritik, ligesom også selv kunne sige ”ok, det her kan jeg bruge til noget” i stedet for at tage det personligt eller blive ked af det eller sådan noget. Det synes jeg også er en vigtig evne at skulle have. Hvis man skal ha’ kritik – altså det handler også meget om den kritik, man modtager. Hvis den er dårlig, så er det også klart, den kan man ikke bruge til noget, ja.

C: Så du er blevet mere konstruktiv i din kritik?

L: Konstruktiv, ja.

C: Man burde have en betalæser på sit speciale

L: Det det ville være så dejligt, men det er ikke så tit folk gider læse 80-100 sider [sniksnak]

C: [13:59:45] Skriver du kommentarer til andres fanfiction?

L: Altså inde på sådan nogen sites, eller?

C: Ja, AO3 eller fanfiction.net eller hvad du bruger?

L: Ja, Wattpad ... Ja, grunden til at jeg skrev ... Men jeg kan faktisk bedre lide ... Altså jo, jeg har skrevet et par enkelte kommentarer, tror jeg, hvis der har været et eller andet, så skriver jeg, at jeg kunne vildt godt lide den der passage, eller at du lavede en reference eller et eller andet. Øh, altså sådan motivere folk, for jeg kan også godt selv lide at få kommentarer på, øh, min fanfiction. Men øh, ja, motivere andre, men også bare sådan, fordi jeg synes, at hvis folk gør noget godt arbejde, så øh ... [Vigga kommer på kamera..., kort pause]

C: [14:02:00] Nu skal jeg lige være med mentalt. Altså det jeg hørte dig sige det var, at du bruger det – eller du har brugt det – som en måde at motivere andre fanfictionforfattere på, til at skrive bedre eller skrive mere. Men jeg hører også et lille men involveret i det? Eller er det bare mig?

L: Jeg tror også det var en selvrettelse i forhold til det med at skulle skrive, jo, jeg kan heller ikke så godt lide at sige ”skriv noget mere!”. Det synes jeg selv er voldsomt irriterende ”skal du ikke snart skrive et nyt kapitel”? Det kommer når det kommer, så det er ikke på den måde jeg skriver kommentarer – jeg tror det var det, jeg var ved at skrive. Og jo, mit men, det rigtige men det var også, at jeg kan faktisk bedre lide at skrive personligt til dem, hvis de skriver de har en tumblr eller et eller andet, så går jeg ind og finder dem, og det var også sådan jeg kom til at snakke med Sarah, fordi det bliver en samtale om det. Jeg kan ikke – det der med bare at være en kommentar – jeg vil hellere give ordentlig feedback og ligesom sige, hvad var det, jeg synes der var fedt ved det, og var det dig, der skrev det her og sådan noget. Så det har jeg gjort med to nu, den ene det var hende Sarah der, den anden det er en der hedder Gretchen, som er inde på sådan en blog. Det er så ikke fanfiction – hun skriver også fanfiction, det gør hun, øh, så hende bruger jeg også som sådan en sparringspartner, så det er bare fordi at jeg, altså, jeg vil selv blive, altså glad, hvis – altså det vil selv give mig utrolig

meget, hvis folk de kommer ind og skrev til mig, så derfor falder det mig ret naturligt også at skrive til andre, hvis jeg tænker det – om deres arbejde.

C: Det her virker måske som et lidt fjollet spørgsmål, men jeg er alligevel nødt til at stille dig det alligevel: Øh, din måde – har den ændret sig, din måde at kommentere på, har den ændret sig? Skriver du stadig de der motivationskommentarer på kommentarlinjerne, eller har det udelukkende flyttet sig til de private...?

L: Der vil jeg faktisk sige, det udelukkende er flyttet til de private beskeder faktisk, fordi det fandt jeg ud af ret hurtigt, det virkede til, at personen i den anden ende fik mere ud af – og det får jeg også mere ud af – fordi der sker jo det, at når jeg sidder og skriver til dem, så spørger de jo også ”skriver du selv?”. Og ja, det gør jeg sørme. ”Nå, hvad er det så du skriver?” Og så kører den, ikke. Så skriver vi frem og tilbage – erfaringer og... Der var; jeg havde en skriveblokkade her for to ugers tid siden, nu er det måske heller ikke så underligt – det var også lige der vi havde et problem med projektet, så det er klart, så har man ikke lige så meget overskud til at skrive, øh – og det skrev jeg så med hende der Gretchen om, faktisk, at øh ... jeg har også nogen af mine venner in real life, de læser den også, og de var sådan begyndt at spørge ”kommer du ikke snart med et nyt kapitel?” (griner)

L: Der er en veninde, hun har aldrig set The 100, hun er bare sådan ”Jeg er blevet fuldstændig bidt af den, Line”. Det er da fedt, men det er også lidt ”pressure”.

C: Ja, en lille smule (griner) Det er da et fint cadeau at få.

L: Ja, men jeg bliver sådan lidt ”ååårh”, jeg skal ikke tænke på, at de læser den. Nej, men det skrev jeg med hende om, og så kom hun med nogen rigtig motiverende ord og var sådan, at, at det her med, jeg fik ligesom den der anderkendelse af, at det der med at skrive, det er altså hårdt. Det er et arbejde ligesom andre former for jobs, ikke, øh, og nogen gange ER det svært, og nogen gange så kommer man ind i... Så, ja. Hun motiverede mig i hvert fald bare og gør i hvert fald, at jeg havde det lidt mere okay med at, altså, man ikke altid lige kan trylle et kapitel ud, ja. Og der ved jeg jo også godt fra min uddannelse, der er der nogen metoder, til at jeg kan komme til at skrive igen, det her flow – jeg tror det hedder flow writing, jeg kan ikke helt huske det – men hvor man ligesom bruger nogen. Og det har jeg også overvejet om jeg skulle til at gøre, hvis det var igen, at jeg får en skriveblokkade, og det er jo igen ”mix det faglige”, øh, ja.

C: Ok. Så vil jeg gerne bevæge mig lidt over i fanvideoer [14:05:59]. Og der kan jeg se, at jeg har lavet en lille blooper i min interviewguide, øh, fordi jeg skal som sagt også interviewe en på et tidspunkt, som ved utrolig meget om fanvideoer, øh, så jeg skal lige finde en anden god indgangsvinkel til det her projekt. Øh, altså du ser fanvideoer, men producerer dem ikke?

L: Ikke endnu.

C: Ikke endnu, men du kunne godt tænke dig det på et tidspunkt, ja. Øh, kunne du fortælle mig lidt om, hvordan du synes fanvideoer adskiller sig fra fanfiction.

L: Hæ. Du skrev også til mig i den mail, fanvideoer kan være mange ting, altså er det bare de her videoer, der bliver lagt ud fx på youtube eller tumblr, der ligesom er – der nogen gange kan være en fortælling, andre gange er det bare nogen klips, hvor der er blevet lagt noget lyd – altså soundtrack – ind over?

C: Jamen, altså sådan som jeg ser fanvideoer, så er det jo klip, øh, der på en eller anden måde er sat sammen, øh, som på en eller anden måde, altså jo altid vil være en hyldest til det, man er fan af uanset hvilken historie, det ellers fortæller. Øh, altså jeg har set fx, øh, en One Direction-fanvideo - ikke fordi jeg er fan af One Direction, men det er jo stort, ikke også – øh, hvor de har skrevet den her sang, der hedder Dianna, og stort set alle fanvideoer, ud fra den sang, den på en eller anden måde forbinder

noget med mobning og selvskade, øh, så der er jo et tema, der på en eller anden måde bliver knyttet op på det. Så er der en, der hedder Lim, som er Marvel-fan og laver nogen sindssyg fede Marvel-videoer, øh, og hvor hun har lavet en bl.a. hvor der ikke er, øh, det fjerneste spor af et narrativ involveret, men den fanger meget godt dynamikken i universet. Og så har jeg set en League of Legends-fanvideo, hvor man ligesom, altså hvor de simpelthen har lavet et, et skuespil øh, ud fra de karakterer her – den er rimelig syret – og hvor det jo ikke er klip, men hvor man har været ude og filme noget konkret, så, så derfor, ja, det er i min optik sindssyg bredt med de her fanvideoer. Men grundlæggende så synes jeg det, de alle sammen kan, det er jo, at det er, øh, altså ligesom med fandom – og nu vil jeg ikke komme til at sige for meget i forhold til fandom, det vil jeg gerne have dig til at sige, ikke...

L: Jeg har allerede, altså ...

C: Men hyldest, det kan gengives både i fanvideoer og fanfics.

L: Og så nu har jeg – hvis jeg må afbryde dig nu.

C: Ja, det må du meget gerne.

L: Nu har du fået sporet mig ind på, hvad det er, så må jeg hellere, øh.

C: Yes, ja. Jamen det er dårlig interviewstil fra mit synspunkt, men jeg er også total noob med det her. [sniksnak og lydproblemer]

L: [14:09:38] Den måde jeg synes det adskiller sig på, øh, det er jo, at altså helt grundlæggende, så er der flere muligheder – man kan udfolde sig kreativt, man kan vise, hvad kan man sige, flere ting... Nu skal jeg også passe på, hvad jeg siger, ikke, men altså. I min optik: man kan vise flere lag med en fanfiction-video i forhold til, til rent skrivning. I skrivning, det jeg godt kan lide ved fanfiction-writing, det er jo, der får man lov til, selv at forestille sig universet, ikke, men med de her – nu gik jeg tilbage til writing, jeg går lige tilbage til videoerne igen, øh. Hvad jeg synes de kan gøre?

C: Hvordan de adskiller sig.

L: Nå ja, hvordan de er adskilt, undskyld... Øh, de adskiller sig også ved at man fx – jeg har også set sådan nogen skuespilsvideoer, hvor de spiller karaktererne og der synes jeg man også tit får, jeg synes i hvert fald jeg får mere indblik i personen bag, de her fanvideoer fx hvis de spiller karaktererne, øh, og det bliver, det er, hvordan. Jeg synes det siger ret meget sig selv, hvordan de adskiller sig i og med de sådan er skabt som videoer, så jeg ved ikke rigtig, øh, hvordan man ellers skal sige det. Der kommer jo både det visuelle og der kommer noget soundtrack ind tit, eller i hvert fald en eller anden form for – det ville være underligt hvis det var sådan en "muted" fanvideo – jo det kan da også godt være, hvis det var sådan en tavs tegneserie, der bliver lavet – aner det ikke (griner). Men det kan skabe en mere helhedsoplevelse i forhold til en skreven fanfiction kan være, synes jeg. Og jeg synes også, man har mulighed for at tage – altså decideret tage nogen klips fra øh, tv-serien, øh, og [...] kunne tage nogle klips derfra og sætte dem ind i anden kontekst, og på den måde leget med øh, altså med historien på en anden måde. Det kan man også godt skriftligt, men her bliver det jo, altså, der synes jeg det er sjovt at se, øh, variationerne af, hvordan man hylder øh, tv-serien eller karaktererne eller et eller andet. Og jeg synes også, at det er vildt – nu har jeg også selv produceret film, øh, på en uddannelse, øh, der sidder jeg også og analysere på videoerne, og en af de ting jeg synes der er sjovest ved sådan nogle fanvideoer, det er også at de tit kan overraske, og de tit kan give en helt ny vinkel på nogen scener eller et eller andet, bare ved ændring af soundtrack – at man kan pludselig få en helt vild trist scene, eller man kan få en helt vild glad scene, og det kan ligesom – ligesom der også er fanfiction fixits (???) [14:12:37] på Archive of Our Own og alt det der, så kan man også lave fixits med fanvideoen bare med de rigtige scener – simpelthen bytte om på det. Så jeg ved det ikke, de, de

adskiller sig ved ... Jeg synes begge dele har til fælles, at det er en kreativ hyldest til serierne eller karaktererne, øh, men fanfiction-videoer kan spille på lidt flere tangenter, synes jeg, fordi man ligesom ...

C: Fordi jeg vil jo nemlig også meget gerne have dig til at tale om, hvilke lighedspunkter, der så er.

L: Det er jo, at man som enten skaber af en video eller som forfatter, øh, at der er det jo en tolkning af historien eller af karakterne. Man har mulighed for at udtrykke, altså enten sin tolkning eller hvordan man gerne ville have ønsket, det havde været, eller ligesom sætte fokus på det, man godt kan lidt ved den specifikke serie eller de specifikke karakterer, øh. Og det synes jeg, det bliver gjort i begge, øh. Hvad der ellers er... Det er jo [mumler] at de begge to er en eller andet form for kreativt indslag til fandom, de er jo noget, der bliver skabt af fans for andre fans. Altså de har jo begge to den her interne karakter, at hvis – man kan godt se en fanvideo eller læse en fanfiction uden selv at være fan af det, men det er ikke lavet til folk, som ikke er fans. Det synes jeg er fælleskarakteren. Altså fx dem, der laver One Direction, altså ikke, ja, du kan godt se, hvad det går ud på, men det er jo ikke fordi det siger dig specielt meget, fordi det kræver, både hvis man ser fanvideoer og hvis læser, så synes jeg det kræver, for at få hele oplevelsen med, så kræver det, at man er fan af det, og det er det jeg synes også adskiller fan – altså fan-creations fra alle andre former for bøger eller litteratur. Det synes jeg i hvert fald, at det er noget helt andet.

C: Ja, du siger ”fan-creations”?

L: Ja, den samlede pakke – alt der bliver lavet for fans af fans. [lydhul] hedder det? Hvorfor kan jeg ikke huske det?

C: Jammen altså fanart, fanfiction, fanvideos. Alt, alt sådan den kreative, øh, kreative proces i at være en del af en fandom – det mener du adskiller sig fra øh, fra almenlitteraturen, almen video, almen kunst eller hvad?

L: Ja, det synes jeg tit det gør fordi det bliver ikke, altså, fordi. Det ved jeg sgu ikke. Jo, altså. Der kan man også sig: Al litteratur og kunst og alt det der, det er også noget, der referer til andet, det ved jeg godt, eller det er det i hvert fald ifølge nogen teoretikere, at alt, det referer altid til noget andet, øh. Det er der nogen, der mener. Ikke noget jeg mener nødvendigvis, men jeg kan godt se at der er meget intertekstualitet i alting, øh, næsten.

C: Ja, øh, det er lidt blevet sådan en ting, øh, som er lidt op i tiden, at man tænker intertekstualitet ind i alting.

L: Ja, det er det. Vi får tudet ørerne fulde af det.

C: Ja, og så kan man jo gå ind og diskutere, hvad fanden er så et mesterværk, ikke? Hvis det alligevel er baseret på ...

L: De hugger og stjæler fra hinanden, ikke. Altså.

C: Ja, er det så et mesterværk?

[noget usammenhængende]

L: [14:16:24] Nej, men jeg synes, det er ligesom. Jo, der er elementer af det i almenlitteratur og alt det her, men jeg synes i fandom, der er det lidt mere intenst, fordi der er det mere tydeliggjort, at det her er, altså, er lavet til andre fans, altså [lydudfald] ja xxx siger fra fans til fans, ja.

C: Ja. Ok. Jeg ved ikke om jeg kan tillade mig at stille det her spørgsmål eftersom du ikke selv producerer fanfiction-videoer, men kunne du forestille dig at der var nogen, øh, nogen lighedspunkter

i måden at forberede sig til at lave det her produkt, som enten kunne være en fanfiction eller en fanvideo?

L: Ja (griner) det kunne jeg faktisk [lydhul]. Ja, jo, for jeg har selv siddet og overvejet. Jeg har jo tænkt i, om jeg skulle lave en, øh. Jeg er gået så vidt, at jeg har lavet mit eget gif-sæt i går. Øj, det blev vildt – mit første gif-sæt. Der var processen, i og med jeg skulle lave det der gif-sæt, så sidder man og tænker, jeg tænker det er da nok sådan rimelig simpelt – altså det var ikke så simpelt som jeg lige troede, at gøre det fra telefonen, fx det var det jeg gjorde. Der skulle jeg ind og først finde ud af, hvilket program er så bedst. Det skal man jo også gøre, når man skal lave en video; hvordan vil man redigere denne her video og i det hele taget, hvordan vil man også få fat i materialet, altså hvad er det for noget materiale, man skal have. Jo, og så skal man jo finde ud af, hvad er det for en historie, jeg gerne vil fortælle, eller hvad for en slags video, jeg gerne vil have, lige såvel man skal finde ud af, hvad er det for en slags historie, jeg gerne vil skrive. Ja. Når man skriver fanfiction. Øh, så jo, jeg kan da sagtens se hele det her forarbejde, man skal lave, det er der jo nogle lighedspunkter, fordi man skal også foretage noget research, øh, og og ligge, på en eller anden måde, altså en plan for, hvad er det man vil, man skal et mål med det. Man kan sikkert godt bare sætte sig ned og finde nogen klip og sætte et soundtrack på, men vil det så blive sådan kvalitet? Det tænker jeg. Jeg har set mange af sådan nogen fanvideoer, hvor det bare er sådan noget hurtigt stykket sammen, og det tænker jeg, det er jo heller ikke... Det er jo ikke et mesterværk, kan man sige (griner), kan godt lide at bruge dit ord, så ja, på den måde kan jeg godt se nogle lighedspunkter. At man skal også arbejde analytisk, man skal også se: fortæller det her det, jeg gerne vil? Øh, ja.

C: Ja. Jeg tror vi er ved at nå frem til det der punkt i interviewet, hvor jeg jo skal til at fortælle dig, hvad øh, hvad hedder det, hvad jeg mener. Det bliver spændende, hvis du ikke allerede har regnet det ud, hvilket jeg tror du har, men øh jeg mener jo, at fans jo udvikler nogen kompetencer ved at beskæftige sig kreativt med fandom, øh som fx ved at producere fanfiction og fanvideoer, øh og sådan helt specifikt så mener jeg, at fans udvikler en bedre formidlingsevne, bedre analyseegenskaber, bedre researchevner og at fans, ved at deltage i fandoms, bliver bedre til at tænke konstruktivt og kritisk.

L: Sådan! Så du lige, hvordan jeg rent faktisk havde sagt alle tingene. Eller det [utydeligt]

C: Ja, lige præcist. Så jeg har siddet her og ”jaaaah!” (klapper)

[lydproblemer igen. C sender de sidste tre spørgsmål på chat]

[14:19:49] C [på chat]: 24. Jeg mener, at fans udvikler nogle kompetencer, ved at beskæftige sig kreativt med fandom, som f.eks. ved at producere fanfiction og fanvideos. Helt specifikt mener jeg, at fans udvikler en bedre formidlingsevne, bedre analyseegenskaber, bedre researchevner og at fans, ved at deltage i fandoms, bliver bedre til at tænke konstruktivt og kritisk. Hvad tænker du om det?

25. Er du enig/uenig? Du må meget gerne uddybe.

26. Er der nogle kompetencer, som du mener der bliver udviklet, som jeg ikke har nævnt?

L: [14:20:01] Så researche, analyserende [lydhul]. Hvad tænker jeg om det? Jamen øh, hvis jeg ikke allerede har været [???] så kan jeg jo kun erklære mig enig (griner).

C: (griner)

L: Jeg synes jo det er det jeg ligesom også har nævnt, øh, så det må man sige, der har du faktisk lige ramt lige på sømmet af – eller så har jeg – jeg tror faktisk mest det er dig, det er dig der har undersøgt det, øh. Så det vil jeg sige, det er rimelig godt gået, sådan, det må være et dejligt interview, du har haft med mig, nå. Ja, det bliver sådan noget nikke-noget, for jeg er enig og øh, jeg har vist også sagt mine holdninger til netop det gennem interviewet, øh.

C: ja

L: Og der står faktisk også ”er du enig” – jeg havde selvfølgelig ikke læst videre, fordi den type er jeg åbenbart ikke, øh, ”du må meget gerne uddybe”. Øh, har jeg uddybet? Synes du jeg har uddybet i løbet af interviewet?

C: Ja, du må gerne sige det alligevel.

L: Jamen jeg er enig, fordi jeg har selv lige oplevet det på to måneder, så (griner). Og nu forsvandt du lidt igen. [lydproblemer]

L: [14:21:45] Jeg tager lige det sidste spørgsmål her, øh, det var det, du skulle til at spørge om? (Cecilie nikker?) Godt nok, super, øh.

C: Ja.

L: Jeg synes jo ikke du har den her med kreativiteten som sådan, den synes jeg ikke du har med, øh, i hvert fald ikke lige i det, du skriver her, men det går jeg ud fra det er sådan, jeg ved ikke om det er noget, du også arbejder med, men jeg synes også det er en vigtig del at have med, fordi netop at få udviklet sin kreative sans, det gør også at man bliver bedre til at lære. Og det gør også man kan...

C: mmm

L: Ja, og det gør også man kan lære på andre måder. Nu har jeg selv en bror, der er pædagog, ikke, eller pædagogstuderende, og det er i hvert fald noget han har snakket rigtig meget om, det er læring igennem kreativitet, men det ligger jo selvfølgelig også implicit i det, at når man er en del af en fandom og alt det der, så arbejder man også – du skriver faktisk også ”ved at beskæftige sig kreativt”, ja ja, ok. Jeg tager mine ord lidt mig igen, øh. Ellers så synes jeg egentlig det, det går rimelig godt rundt omkring og jeg tror, hvis det er jeg har nævnt nogen andre kompetencer, så er det nok blevet nævnt tidligere i interviewet, der har jeg nok ikke paid attention, øh. Men ja, ja, jeg synes jo egentlig det beskriver meget godt hvad, hvad det er for noget, jeg selv har oplevet, øh. Også givet mere selvtillid! Det er måske også en god – psykisk, så har det i hvert fald gjort mig mere, øh, selvsikker på, altså ja, sikker på mine egne evner. Fordi jeg, ligesom det der med at være en del af et community og få at vide, du er ok som du er, altså ikke sådan at jeg nødvendigvis er usikker som person...

C: (afbryder, men utydeligt)

L: Ja, og det er også det samme man kan opleve i en faglig sammenhæng, det der med at man kan sidde og blive bekræftet i noget man producerer, ikke. Det er jo samme oplevelse der sker her, bare med noget kreativt -det er jo en anden – selv om det er en anden sammenhæng, så synes jeg det er den samme proces, der sker. Og det synes jeg, jeg kan virkelig godt forstå hvorfor du sidder med det her lige nu, fordi jeg kan sagtens se potentialet i det her, jeg kan sagtens se, det er noget, hvis man kan få det her på en eller anden måde, flyttet over til

C: folkeskolen...

L: Folkeskolen ja, så er det jo – og det er det, du faktisk skal bruge det her til? Nu skal jeg lige ??? Ja, så ville det jo være fantastisk, det øh. Det er heldigvis, det her med at skrive og det, det er jeg altid blevet opmuntret til af min mor, hun har altid været meget støttende omkring det, øh og det har også gjort at jeg var bedre til at læse – altså alle de her ting i skolen – så det har hjulpet mig. Så hvis det bliver noget, der var en del af en folkeskole, så får vi da nogen super studenter og alt det der, jeg ved ikke hvad man kalder...

C: Det kan man jo håbe på, i hvert fald. Men det er jo også fordi jeg tænker jo også, altså særligt her efter den nye folkeskolereform, ikke, at man taber flere og flere elever på gulvet, og alle de inklusionselever som kommer i folkeskolen osv., at de har svært ved at følge med, og så hele den tanken om, det der med at skrive noget eller bruge en projektgruppe på at beskæftige sig med noget,

som du er fan af, eller som du er glad for, rent motivationsmæssigt, øh, for læringen jo ligesom kan blive, altså læringen kan blive højnet. Fordi man kan jo sagtens sætte nogen generelle rammer for, hvordan noget skal foregå, og jeg ved godt at altså, fandoms er jo ikke nogen stor, homogen gruppe som gør tingene på den samme måde, men jeg synes jo der er nogen overordnede egenskaber, nogen overordnede rammer for, hvordan man behandler sit emne eller sin fandom, øh, som går igen i alle fandoms, i hvert fald dem, jeg har undersøgt, øh, og det synes jeg jo godt man kan proppe ned i en projektuge på et eller andet tidspunkt i folkeskolen, øh, og i øvrigt også generelt, hvis nu ikke det havde været fordi der var sådan en – undskyld mig – rigid regering, der mente, at det hele skulle kanoniseres, ikke, øh, [taler i munden på hinanden] Så det er jo det jeg beskæftiger mig med, problemet har jo så været, at jeg har faktisk ikke fundet særlig meget teoretisk, øh, der siger de her ting. Altså Poul Booth er inde over det og Henry Jenkins er også lidt inde over det, øh, og så nogen andre. Jeg kan ikke lige huske deres navne, for jeg er først lige faldet over dem, men der er ikke synderligt meget litteratur omkring hvad, øh, hvordan fandom og læring egentlig hænger sammen, så mit problem har jo været, at få valideret de her tanker, for jeg kan jo ikke bare i specialet sige ”Jeg synes” eller ”Jeg postulerer at sådan og sådan og sådan. Og jeg har ikke nogen kilde, fordi det er mine egne tanker” og det er jo egentlig sådan lidt det spøjse med et speciale, fordi du skal jo egentlig forske, men du må helst ikke forske i noget der [uhørligt]

[14:26:15]

[Nogen fakta-spørgsmål]

L: [14:27:16] Øh, jamen øh, jeg er 21 år gammel, og så bliver jeg 22 år her den 5. juli, så det er lige om lidt, øh, og jeg bor i Aalborg centrum – kommer nede fra østjylland af, faktisk, Odder-området... [sniksnak]

L: [14:28:18] Jeg var faktisk tilbage og se, hvornår jeg oprettede min tumblr her den anden dag, fordi jeg var faktisk lidt nysgerrig på det, så det var ret heldigt, jeg oprettede den den 10. marts, så det er virkelig ikke så længe siden. Øh, men jeg har set The 100 siden oktober 2014, sådan hvad jeg lige kan huske, jeg tror det var der omkring, efteråret 2014.

1.5 Interview Lýsa

[Optagelse: Lýsa.m4a]

C: Så, nu er den i gang. Okay. Øøh.. Dit interview er faktisk utrolig ens med det jeg har lavet til Sebastian, fordi jeg kender egentlig ikke ret meget til din fanfictionhistorie og der vil være nogle... Jeg ved ikke, hvor meget du ved om fanvideoer, men jeg går ud fra, at du kender lidt til det når nu du er gode venner med Sebastian?

L: Ja

C: Ja, så der vil være nogle spørgsmål omkring fanvideoer også. Øhm, men altså, først og fremmest, så har du jo skrevet fanfiction i en del år. Øhm, og jeg vil rigtig gerne høre, hvis du kan huske det selvfølgelig, hvad der har været sværest i starten? Øh, og jeg ved godt, at det er et meget bredt spørgsmål, men jeg vil rigtig gerne have dine umiddelbare tanker om det.

L: Der har, host, der har faktisk ikke været noget der har været svært i starten, fordi det... Jeg fandt ud af, at det var meget lettere for mig at skrive på engelsk.

C: Ja

L: Øh, og selvfølgelig kan man sige at der... når man ikke har... engelsk som sit modersmål, så er der jo altid et eller andet med at man ikke synes, at man har nær så meget fat om sproget, men da jeg taler engelsk næsten lige så godt som jeg taler dansk, så har jeg faktisk ikke, jeg synes faktisk ikke, der har været noget problem med det og min selvtillid fejlede heller ikke noget, så jeg havde heller ikke nogle problemer med at poste det på nettet eller... Det der egentlig har været sværest, det, det er sådan udefrakommende ting med at få betalæser... altså, host, få folk til at hjælpe med at kigge det igennem og læse det igennem og så videre, ik altså. Når man ikke var så meget inde i fandom, at man ikke kendte nogle der kunne gøre det, for ligesom at få et andet blik på det. Men ellers faktisk har jeg ikke synes, der har været noget, der har været svært eller besværgeligt eller noget i den retning. Jeg gjorde det bare.

C: Ja. Ja. Hvordan med at, sådan, læse den fandom du kom ind i, altså læse de der sociale, øh, konventioner der var, som ?

L: Altså, det der var i det, det var at... øhm, LiveJournal var knapt begyndt og, og, sådan være stedet, hvor fanfolk gik hen. Øh, og.. Altså, af uvisse årsager, jeg ved ikke, hvorfor jeg endte der, men, host, der havde lige været på fanfiction.net, som jeg ikke kendte, havde der lige været en stor udvandring, fordi de havde lavet en af deres sædvanlige ”uh, uh, nu vil vi ikke have bare noget som helst med ting der har bare, noget som helst explicit (Lýsa siger det på engelsk) indhold. Og der var folk udvandret og havde startet det som hed, nu efterhånden nok er forsvundet igen, der hed adultfanfiction.net. Og af en eller anden uvis årsag endte jeg der måske fordi jeg læste der i starten, det har det nok været. For jeg tror ikke jeg læste på LiveJournal, jeg læste nok, sådan... altså, der var... Dengang var der jo mange flere små arkiver, så jeg læste sådan rundt der og så endte jeg altså på, øh, adultfanfiction.net. Og så startede jeg bare med at poste der. Der var ikke, der var ikke på samme måde, altså der var den samme form for kommunikation, som der er på AO3.

C: Mmm.

L: Øhm, og så mødte jeg Sebastian og så flyttede vi over på LiveJournal. Og det ved jeg ikke, altså det var bare sådan, vi var jo nogle stykker der kendte hinanden, så vi begyndte jo bare at snakke sammen og så udvidede vores bekendtskabskreds sig bare, sådan, uden det helt store, problematiske i det, tror jeg.

C: Ja.

L: Og fordi jeg bare er som jeg er, er jeg bare sådan ”Nå, okay så”, øhm, så er jeg helt sikker på, at jeg har trådt nogle over tæerne på et eller andet tidspunkt og jeg er også helt sikker på, at jeg har overset det.

C: Ja.

L: Og jeg er også helt sikker på, at jeg faktisk er en lille smule ligeglad.

C: Ja. Jamen, det er jo fair nok.

L: Altså, ikke hvis folk er blevet kede af det, kede af det, men det tror jeg ikke, for så havde jeg hørt for det, men altså, jeg er da sikker på, at jeg har overtrådt nogle love, men jeg er også helt sikker på at jeg ikke havde opdaget det.

C: Ja. Ja. Yes, øhm, er der noget du sådan mener, du er blevet bedre til efterhånden som du har skrevet mere og mere fanfiction?

L: Ha, nej, jeg er faktisk blevet værre.

C: Ja?

L: Øhm, fordi i starten var jeg meget mere, øh, altså, interesseret i at skrive godt og mere interesseret i at prøve nogle former, altså, hvad skal man sige, være mere litterær end jeg er nu. Så, så jeg synes faktisk, at jeg skriver dårligere, øh, fordi jeg er begyndt at skrive længere historier. Nu er, nu kan jeg faktisk ikke fatte mig i korthed. Hvor før i tiden, hvor jeg fattede mig i korthed, der skrev jeg faktisk bedre.

C: Mhm. Ja. Fordi, var det mere velgennemtænkt eller mere, ja?

L: Ja, altså, men det var også mere, du ved, det her med at folk gerne vil skrive noget der er litterært og det er ikke altid det bliver super godt, men, men, jeg skrev mere litterært, også fordi jeg altid har været litteraturinteresseret og prøvet nogle ting af, hvor det blev egentlig mere, det blev bedre modtaget i Harry Potter-fandom, fordi Harry Potter-fandom er et bog-fandom og det virker til, virker som om, at folk som er i bog-fandoms i forhold til tv-serie-fandoms, måske er, altså har en højere literacy (Lýsa siger det på engelsk). Øhm, så er eller andet sted, var der også flere der eksperimenterede med former og hvor det var velset og skrive, hvad skal man sige, litterært end det er i for eksempel Supernatural-fandom, hvor folk bare vil have Cas og Dean-porn, det får de så ikke, fordi det gider jeg ikke skrive, i hvert fald ikke særlig tit, øh, men der er ikke... Det, det er ligesom at, hvis du skriver en historie som er skrevet for at være litterær, i stedet for at være en pairings-baseret historie, sååå... er det ikke noget, der sådan specielt bliver påskønnet. Og nu skriver jeg så ikke for at glæde folk, jeg skriver sådan set fordi jeg synes, at jeg har noget at skulle have sagt og har lyst til at skrive det og så så egentlig... og så hvis folk ikke kan lidt det, jamen ærgerligt, så kan de gå ind og læse noget andet. Øhm, men jeg er faktisk blevet dårligere til at blive velovervejet, hvad skal man sige, stilmæssigt.

C: Mmm.

L: Altså, hvor jeg bare skriver, nå men så skriver jeg bare historien og så kan jeg bagud, bagefter tænke, ”nå okay, det er jo ikke fordi du brugte noget som helst af det du ved om litteratur og, og... altså litterære greb i det her”. Så jeg er faktisk blevet dårligere

C: Ja.

L: Sådan er det. Altså jeg er klar over...

C: Men er du så, undskyld jeg afbryder, er du så blevet mere fri?

L: Altså, det synes jeg ikke.

C: Nej?

L: Egentlig. Altså, øhm.. men nu er det igen det der, det har jeg aldrig rigtig bekymret mig om. Altså, jeg har skrevet det jeg har haft lyst til, altid. Øhm... men jeg tror, nej, jeg tror måske hellere, at jeg vil tilbage til at skrive noget der var lidt mere, altså, øh, det er ikke fordi det ikke er afpudset, men afpudset på den måde at det, øh, er mere velovervejet stilmæssigt.

C: Ja.

L: Det kan jeg godt savne.

C: Ja, så det er, altså når du siger stilmæssigt, snakker vi så om at vi går ind og arbejder med nogle bestemte troper eller at vi går ind og snakker om noget, altså arbejdet med et bestemt, altså sådan, sprogstil, eller...

L: Ja, sprog, ja det kan f.eks. være meget bevidst om, at køre en, altså, lad os da sige, en 20.000 ords fics, øhm fic, hvor man helt bevidst arbejder med nogle bestemte metaforer.

C: Ja.

L: Eller et bestemt tema som ligger underliggende, altså det kan f.eks. være, at man vælger is, f.eks., som et tema der ligger nedenunder og det er egentlig ikke rigtig meningen, at læseren skal opdage det bevidst ligger der, men det giver, altså en, det giver en helhed i en historie. Øhm, og sådan nogle ting, det gøre jeg, det tænker jeg ikke så meget over mere, i virkeligheden. Øhm, ??, jeg er da blevet bedre til skriftlig engelsk, igen, ikke fordi jeg var dårlig til det før, men det er jo klart, jo mere man bruger det.... Men igen, så synes jeg faktisk, at jeg er blevet dårligere til at skrive.

C: Ja. Men så du, så du, adskiller det i forhold til, sådan rent sprog-sprog. Altså du skriver et godt engelsk og du kan godt formulere dig tydeligt og klart og alle de der ting, men stilistisk, så er du blevet værre?

L: Ja, eller ikke værre. Jeg er bare simplere

C: Ja, simplere, ja, ja. Yes, okay. Øhm, ja, altså de her spørgsmål er jo meget baseret på, at du selvfølgelig havde noget i starten der var svært, som du er blevet til, jo ikke, men den er vi jo ligesom kommer forbi, så jeg springer lige et par spørgsmål over her. Øhm... Nej, der er faktisk et, som jeg lige vil høre dig om alligevel, selvom jeg ikke ved, om du helt kan svare på det. Altså, hvordan har processen været, fra, fra da du startede med, med at skrive fanfiction og så til det sted du er i dag, udover alle de her overvejelser om det stilistiske og det litterære?

L: Ja... Det ved jeg ikke, hvordan har den været? Altså....

C: Altså, jeg tænker jo meget på, øh, at i starten der er det jo, der er det en ny verden du støder ind i, kan man sige, og, altså, og nu er forskellen på dig og sådan en som Line f.eks., det er, at det hele er jo baseret på Tumblr, øh, og på nettet osv, osv. For Lines vedkommende, da hun skulle finde ind i det og det er jo meget mere visuelt i dag, end det var dengang, kan jeg forestille mig, fordi jeg var jo ikke aktiv dengang, kan man sige.

L: Nej, deet, det er, det er det egentlig ikke. Altså, så var det bare, der var flere katte-gifs, det vil jeg godt sige.

C: Griner

L: Men, vi har, på samme måde, det var jo så bare nogle andre ting, ikke altså. Øhm, hvor i dag er det jo meget sådan, at du fortæller, hvor den stil, hvor du fortæller en lille historie med sådan seks sammenhængende gifs eller sådan et eller andet. Det var der ikke, men, men så var der nogle andre ting, altså, hvor, altså... ja, dem har man vel stadigvæk, altså ceiling cat og basement cat, som, som var sådan noget der altid kørte, ik, og der var rigtig meget fanart.

C: Ja, men det var egentlig ikke så meget det jeg tænker på, jeg tænker på...

L: Du mener altså selve platformen?

C:...platformen, har været anderledes, og I, jeg mener, altså, nu ved jeg jo selvfølgelig ikke helt med dig, men Sebastian, før han stødte ind i LiveJournal, er mit indtryk i hvert fald, han jo ikke vidste, hvor han skulle gøre af sin fanfiction, altså at, han havde det ligesom skuffen og det var det samme med Lorelei, før hun fandt, fandt ind på LiveJournal og sådan noget. Så der har ligesom været en lille æra der, inden at det blev meget digitaliseret på, på internettet, hvorimod, altså når du er ny i dag, det oplevede jeg jo selv for et års tid siden, ikke også, altså så ryger du jo direkte ind på Tumblr, hvor det hele jo bare er hulter til bulter, øøh, og du følger egentlig nogle tilfældige der, der virker til at have nogle af de samme interesser som dig selv og der er, altså udover diskussioner der ender i øst og vest osv... Det er bare mere flygtigt.

L: Jo, det er rigtigt.

C: Og, og skulle befinde sig i fandom nu, når man er ny end dengang, tænker jeg.

L: Jo, men det er rigtigt fordi, øh, og det er jo også derfor man stadig sidder og slår hovedet ned i bordet over at folk forlod LiveJournal, fordi fandom var så struktureret i LiveJournal, eller på LiveJournal, fordi det var så nemt at finde ting og det var nemt og følge diskussioner og det var nemt at finde diskussioner og i det hele taget, var det bare nemt at være fan på LiveJournal i forhold. Hvor man jo faktisk kan sige, at det er en fordel at man ikke har det der med at reblogge en ting en million milliard gange, fordi, altså, der kunne folk også godt finde ud af at bruge et link... hen til... øh. Så, så på den vis er det nemmere, det var nemmere at finde ting, selvom der var mange flere fans på, på LiveJournal, end der i virkeligheden er på Tumblr i dag, tror jeg.

C: Ja. Ja, men det har vel også været nemmere at begå sig, fordi det har været så struktureret, altså, det har, måske de strukturer der har været, måske været tydeligere, eller?

L: Det har ikke været nemmere at begå sig.

C: Nej, okay.

L: Fordi der var mange flere regler, fordi i dag er det ligesom fourth wall er altså forsvundet. Der, der er ikke nogen der har problemer med, at det hele bare vælter ud på Tumblr, men, men det var meget mere lukket og på den vis kan man sige, at der i virkeligheden var... Altså, nu er det her jeg siger, jeg tror ikke, jeg overtrådte, hvad hedder det, øh, overtrådte nogle ubeskrevne regler, men der var, der var nogle beskrevne regler, altså ting du ikke gjorde. Øhm, altså, bare sådan noget med at, øh, og altså reblogge noget på den måde. Altså, man tog en post og sendte den videre på denne her måde.

C: Nyser

L: Prosit. Du vil simpelthen bliver jaget ud af fandom med åndelig tjære og fjer, hvis du havde gjort det på LiveJournal. Øhm, så, så det var ligesom, at det var et meget mere lukket, øh, altså til omverdenen, ikke, altså alle og enhver kan jo bøvl ind på Tumblr.

C: Ja.

L: Øh... Så, så det var helt klart en anden måde at være fan på, som både var sværere i virkeligheden, men også nemmere.

C: Ja. Så, så tilbage til processpørgsmålet...

L: Ja. Jeg vil bare tilbage til LiveJournal.

C: Griner. Ja.

L: ??? LiveJournal, jeg gider ikke være på Tumblr. Altså... altså, jeg tror, proces det var i virkeligheden at vende sig til, at nogle er fandom så dumt, så man bare overhovedet ikke fatter at der sidder mennesker med en hjerne bag det.

C: Ja.

L: Et eller andet sted, ikke, altså. I virkeligheden, sådan nogle af de store wank fests der var nogle gange, hvor man bare tænker "ej". Jo, og så kan man sige proces, der kan man måske snakke om, at man skal vende sig til at være i en interkulturel ramme, hvor det faktisk også nogle gange kan lidt svært at overveje, at amerikanere virkelig er så dumme som de er.

C: Ja

L: Griner. Det er en proces, men skal lige igennem. Jo, de er så dumme. De er virkelig så dumme. Så. Eller nogle af dem er. Det er jo så det, det er også nogle gange det man hører. Men, men igen, altså, jojo, jeg blev da bedre til at udtrykke mig på engelsk og det var ikke fordi det var skidt i forvejen, så synes faktisk ikke på den vis, har jeg jo ikke, synes det var nogen proces. Sådan. Rigtigt. Men det var jo så også fordi, jeg læste jo også engelsk samtidig på universitetet, ikke, så det er sådan lidt, lidt sammenblandet et eller andet sted...

C: ja.

L: ...og hvor man kan sige, jamen, nogle gange så er noget af den udvikling der var sket med min fanfic, det var fordi, nu læste jeg det her på universitetet eller også var jeg god til noget på universitetet, fordi jeg lige havde brugt tid på det i fandom, så, så et eller andet sted er det også sådan lidt...

C: Flettet sammen...

L: ...flettet sammen.

C: Ja, ja. Så der er en, så der er en lærdom som har fulgtes ad på en eller anden måde, som er uadskillelig fra universitetsforløbet og fandom-føløbet.

L: Yes, helt sikkert.

C: Yes, okay. Øhm, hvilke kompetencer synes du egentlig det er vigtigt at have eller træne, som fanfiction-forfatter?

L: Oh, altså, udover at 'lær dog for helvede at sætte kommaer!' og lade være med at tage Tumblr-stavning med over, altså, helt generelt så tror jeg, at langt de fleste som sætter sig ned og skriver fic, uanset om den er lang eller kort, de har en historie at fortæller. Det er ikke altid, at den går godt. Men som regel, så har de en historie oppe i deres hoved og derfor, så synes jeg egentlig det er sjældent at man ryger ind i en fanfic, altså som, som har et plot, hvor man har et plot, hvor man tænker "what?". Øhm... Så, så der hvor kompetencerne er, det er f.eks. regn ikke med din læser også er amerikaner. Lær at sætte kommaer og lær at bruge en stavkontrol. Det er sådan ca. det. Tror jeg. Fordi så undgår man i virkeligheden, bare 80% af al irritation. Øh, ja. Og læs lortet igennem før du poster det. Og, og, man tænker jo, det er jo sådan nogle, fuldstændig fodformede ting, ikke, men det er faktisk sådan

noget der gør, at fanfic er dårligt, hvor man sidder og tænker, når folk har stavet er canon-navn forkert for fjerde gang, ikke, altså back button nu gider jeg dig ikke mere. Øhm, ja. Og så simpelthen have, lære den der tolerance der hedder, okay, man trækker på skuldrene, back button, i stedet for at hidse sig op over det. Så, så, så det er sådan nogle kompetencer der i virkeligheden handler lidt om tolerance. Undtagen når det gælder stavfejl! Fandme. Jo, men, men, det, man kan blive enormt irriteret fordi... man sidder selv som, altså officielt i hvert fald, andet-sprogs-engelsk-taler og har bedre sprog end de fleste af de indfødte.

C: Ja. Dem der har det som modersmål.

L: Dem der har det som modersmål. Og så kan bare blive så irriteret over, at folk ikke gør sig mere umage med deres eget sprog.

C: Ja. Og nu kan det godt være, at jeg bliver lidt provokerende; er det noget du har haft sådan hele tiden eller er det kommet lidt med den der nazi-grammar-tendens der er ude på internettet for tiden?

L: Jeg har altid været... hys med, altså, jeg har seriøst ingen tolerance for folk der ikke vil lære at stave. Og, folk kan være ordblinde, de skal bare have lov til at lave de fejl de laver, fordi... men for folk som ikke er dyslektiske, så kunne man måske anskaffe sig en ordbog eller en stavekontrol eller en bog om grammatik og så lære bare det mest simple. Så man ikke driver sin læser helt til vanvid.

C: Ja.

L: Sådan er det.

C: Ja. Øhm, altså jeg fisker jo også lidt for at høre om, altså sådan, udover det helt konkrete sproglige, som selvfølgelig også er en del af det, når man befinder sig på internettet. Øh, også at der også må være nogle analyserende egenskaber, øh, og nogle researchegenskaber osv. Øhm, når du sidder og skal lave sådan en historie. En ting er jo bare at have hovedet i historien, eller have historien i hovedet, mener jeg! Griner. Men, men, men øh, men man ge jeg har talt med efterhånden går jo også rigtig meget op i, at ens researchbase skal være i orden. At, at ma egentlig forsøger at stræbe efter, øh, altså perfektion, hvis man kan sige det på den måde.

L: ja. Altså, altså, der er jo ikke nogen, der er ikke en forfatter som vil sende, altså en bog ind til et forlag, jo det er der selvfølgelig, men det får de jo heller ikke så meget ud af. Øhm. Umiddelbart ville man jo ikke begynde at skrive noget om emne A, hvis man ikke vidste noget om emne A og havde researchet det først. Øhm, og der har jeg det og lidt sådan, ja, det skal være, detaljerne skal være i orden. Øhm, og, hvis man skriver lange fics, så indgår der jo, medmindre det er meget kedelige lange fics, hvor karakter A og karakter B skal have børn sammen og så flytter de ind i et hus og køber nye gardiner... Øhm, hvis man har et eller andet plot, så indgår der jo et eller andet sted research og for mig er det noget med, at hvis de er på vej fra A til B i USA, så vil jeg vide med den rute, altså, hvordan er den, hvor lang tid tager det at køre det, hvad sker der når de kører ind i den her by, hvordan ser den ud, tak google maps. Øhm, sådan nogle ting. Og det er jo klart, altså, hvad kan man sige, hvis man kigger læringsmæssigt på det og kommer helt ud og kigger på, hvad er det for nogle kompetencer man får at det her, så er det jo noget med at der er rigtig mange der lærer at lave ordentlig research eller lære, hvad research er. Som måske ikke ved det, altså, det er jo ikke alle folk der sidder på et universitet, men lærer værdien i, at foretage ordentlig research, for det giver også benzin til historien. Så, ja.

C: Ja. Læste du fanfiction, før du selv begyndte at skrive?

L: I tre uger.

C: I tre uger, ja, så det, det kom rimelig simultant?

L: Eh, det var sådan at jeg tænkte ”Hæ! Det kan jeg gøre bedre, det her.”

C: Ja. Fair nok. Griner. Har din læsning af andre fanfiction-forfatteres fanfiction ændret sig? Fra du begyndte at læse, til du selv begyndte at skrive? Men det er jo, altså, langt tilbage.

L: Jaaaah, altså på de der tre uger?

C: Ja?

L: Nej, altså, ikke rigtig, fordi jeg læste jo fic og så tænkte jeg ”Nej, nej. Det, det kan gøres bedre, ikke altså” Men jeg læste måske, hvad har jeg læst, jeg har vel læst 100, 200 fics eller sådan noget på den der måned, sådan ikke. Øhm, sådan kortere fics. Der var ikke så mange lange. Og, ja, det var sådan set det. Og så har jeg læst og skrevet sådan samtidig med, men jeg har faktisk, når jeg, når jeg nu har skrevet pairings, så har jeg faktisk altid læst nogle andre pairings end dem jeg shipper. For jeg kan ikke lide, andre folks version af det. Så det tror jeg er sådan den største forskel på det jeg læser og det jeg skriver. Det er, at medmindre jeg virkelig kender forfatteren, så vil jeg ikke læse det som er min egen pairing. [21:57]

C: Nej, din favoritpairing, ja. Øh, hvordan – altså udover at du læser på computeren – hvordan læser du fanfiction? Læser du det bare – altså sådan... Forstår du hvad jeg mener? Altså jeg tænker på, nu har vi snakket lidt om, fx at du lægger jo en fanfiction til side, hvis sproget er elendigt, ikke.

L: Jo

C: Altså det er jo en måde at læse en fanfiction på, altså man kan jo godt møde en, der måske har et spændende plot og en spændende storyline, men hvor vedkommende skriver af helvede til, og det kan du simpelthen ikke holde ud at læse

L: Ja

C: Så, nu smider vi lige den ud af vinduet, eller også så bider man det i sig. Øh, men der er selvfølgelig også andre måder man kan læse en fanfiction på, ehm, så det vil jeg jo gerne lige høre.

L:Jamen, hvad gør jeg egentlig, altså. Jeg tror, i starten, de første par år, hvor jeg var i fandom, der læste jeg faktisk rigtig meget forskelligt og jeg læste en del het og jeg læste korte historier.

C: Het?

L: Ja, altså heteroseksuel...

C: Ja.

L: ...pairings, og det gør jeg ikke mere, fordi jeg kan ikke holde det ud. Øhm, som det er nu, så læser jeg kun lange historier. Og, jeg er iskold. Jeg læser tre-fire sider og hvis der, hvis jeg bliver ved med at rende ind i et eller andet, hvor jeg tænker det her, der gider jeg ikke så, ud. Der er så stort, der er så stort et antal fics, så ens tålmodighed daler simpelthen omvendt proportionelt med antallet af lange fics, øh, stiger. Øhmm... Altså, nu hvor jeg sidder, lige nu sidder jeg og er ved at lave et stykke arbejde til en artikel om asexuality (Lýsa taler engelsk), hvor jeg er nødt til at læse fics fra forskellige fandoms og forskellige længder og både godt og dårligt. Det er meget, meget frustrerende.

C: Ja. Ja.

L: Øh, hvor jeg samtidig også skal analysere det, ikke, hvor jeg har det mere som, langt de fleste fics det er altså sådan et eller andet, det er feel good.

C: Ja. Men altså, er der en forskel på så, hvordan du læser fic når du er privatperson og når du så er forsker?

L: Ja. Det er der. Øh, fordi, for det første så, kan man så sige, at jeg graver mig igennem noget, som jeg aldrig ville have læst. Ever. I hele mit liv, om jeg så havde fået penge for det og det gør jeg jp så.

C: Mmm.

L: Øhm, men, det er der så også en fordel ved, fordi netop ved at sidde og læse pairings, som, som, jeg har aldrig læst en Star Trek fic f.eks. og i forbindelse med det her asexuality research, der fandt jeg en, der simpelthen var så fantastisk, det er en af de bedste fics jeg nogensinde har læst og det, altså. Pairingen interesserede mig ikke en døjt, Star Trek interesserer mig ikke. Øh, men for satan, hvor var det en god forfatter og hvor var det en god fic. Og det er jo meget rart, at opdage de der perler, som jeg jo ellers ikke ville have set, fordi jeg er bare sådan, jamen det, ja. Og det er ikke fordi, det barer kører forbi, for jeg vil gerne have, altså der er nogle ting jeg leder efter, når jeg læser fics. F.eks. jeg læser aldrig noget, der er under 20.000 ord. Jeg orker ikke at involvere mig i karakternes historier, hvis ikke jeg får noget i den anden ende.

C: Nej.

L: Øhm, og så ind i mellem, så læser jeg, hvis der er en der siger: ”Du skal læse denne her, den er helt fantastisk”, men helt overvejende, så gider jeg ikke. Altså, det er spild af tid. Jeg vil have noget ordentligt historie, læse en roman. Og have et ordentligt plot, en ordentlig historie, ordentlig research, øhm, karakterer der udvikler sig.

C: Ja.

L: Så, så det er også, hvad skal man sige, nogle af de samme kvaliteter, som man ser efter i hvilken som helst anden bog man giver sig til at læse. Og selvfølgelig med den, hvad skal man sige, elastik i, der ligger i, at det her er noget folk gør for deres fornøjelses skyld, så selvfølgelig kan du ikke forvente et professionelt stykke arbejde. Altså, jeg smider jo heller ikke en fic ud, fordi der er 30 stavfejl i. Det er der også. Hvis jeg har skrevet 100.000 ord, så kan jeg garantere dig, at der også er 30 fejl i. Øhm, uanset, hvor meget man gør ud af den. Så, så det er jo ikke sådan. Men, øh, men men, når jeg bare læser for mig selv, så udover min egne præferencer, så læser, så læser jeg det ikke som noget jeg skal se som forskning. Så. Så det er på den vis adskilt.

C: Okay. Så, så ud fra dig selv, hvis vi lige holder forskeren ude af det her, er du så blevet mere analyserende, mere kritisk, øhm, mere...

L: Jeg er blevet mindre analyserende og mere kritisk.

C: Hvad med diskuterende?

L: Altså, det er ikke sådan, det, øhm, de eneste tidspunkter, hvor jeg i virkeligheden diskuterer plot og overvejer plot, det er når jeg snakker med, min veninde og jeg, vi bytter og læser hinandens, og er virkelig hårde i kritikken af, hvad den anden skriver og det er faktisk det eneste tidspunkt, hvor jeg sætter mig ned og bliver virkelig analytisk og overvejer det. Og så har jeg det sådan, at enten så bliver man fanget af historien og så er det sådan, lidt lige meget med resten eller også bliver jeg ikke fanget af historien. Jeg har også læst nogle der simpelthen var så fyldt med stavfejl, fordi hun havde de mest fantastiske historier, og hun havde skrevet, jeg tror 25 fics på de der 30-, 40-, 50.000 ord, mere end det, og jeg kom igennem dem alle sammen på trods af, at der nok var 10 stavfejl på hver side, ikke, og ???, så gå det dog igennem med en stavkontrol, men nej.

C: Yes. Skriver du kommentarer til andres historier?

L: Ja.

C: Har din måde at gøre det på også ændret sig? Fra dengang og så til nu.

L: Nej.

C: Hvordan gør du det, i øvrigt?

L: Jamen, altså, årh. Hvis det er noget der er skrevet til mig, og jeg ikke bryder mig om det, så, om så jeg skal ned i, hvor er det nogle flotte, sorte bogstaver du har fundet, dem kan jeg vældig godt lide, altså, jeg skal nok finde et eller andet positivt. Øh, og kunne ikke drømme om at skrive noget, der var negativt. Det er ligesom den ene ting. Hvis der er nogen der skriver noget til mig, så er det altid positivt og det er altid taknemmeligt.

C: Altså, det ved jeg, de her svar på...

L: Ja, hvis det er challenges, altså gavefic, f.eks.

C: Pas?

L: Øhm, jamen, f.eks. er der sådan en julechallenge, hvor man skriver, hvor folk skriver deres ønsker ned og moderatorne de giver så, de finder ud af, hvem der skal skrive for hvem. Og det er anonymt og så får man sådan "skriv det her for en eller anden person".

C: Så det er en slags plotbunnies der bliver...

L: Jaah, men folks personlige ønsker. F.eks. jeg vil gerne have denne her pairing eller denne her pairing og jeg vil gerne have denne her genrer og de her ting vil jeg ikke have.

C: Ja.

L: Og så skriver man så en historie, og bytter til jul og så får man så en gave af en eller anden der har skrevet.

C: Ja, på den måde, ja.

L: Og der vil eg, og der er det ud over alle grænser uhøfligt, ikke at svare, eller svare uhøfligt.

C: Okay, på den måde, ja.

L: Øh, hvis det er min veninde Dandy, som har skrevet det, så får den bare det glatte lag. Hvad der er godt, hvad der er skidt, øh.

C: Men det er fordi I har et personligt forhold?

L: Det er fordi vi har et personligt forhold og kender hinanden. Alle andre, der er det bare, at, altså, tit er det noget med at jeg ikke, nødvendigvis ved hvad det er der er super godt. Men, så er det bare: "Tak fordi du har skrevet den her historie og jeg har virkelig nydt det" og hvis jeg så har et eller andet jeg lige har bidt mærke i, det kan være karakteristik eller et eller andet, så skriver jeg at det her kunne jeg virkelig godt lide. Ja, efter jeg fik sådan en rigtig e-reader, som er død langsom, så er jeg blevet elendig til at give respons. Virkelig elendig. Altså, jeg har det virkelig dårligt over det, for før gjorde jeg det altid, men det er jeg blevet dårligere til, for der er det simpelthen mediet der gør det, fordi det fungerer dårligt.

C: Okay.

L: Ja.

C: Hvad så, hvis det ikke nødvendigvis er sådan en challenge, men altså bare er alemln læsning. Når du så giver kommentarer, er det så også altid positivt?

L: Ja. Og, altså, nu, nu, før i tiden var det al..., altså på LiveJournal, øh, var det noget med, at hvis man havde et eller andet, altså hvor man tænkte, det her ville..., så skrev man til folk: "Jeg har nogle

beta-kommentarer og er du interesseret i at få dem?” Og hvis folk siger nej, altså unsolicited beta, nope, ikke noget kritik, medmindre folk selv har skrevet at konstruktiv kritik modtages med kyshånd, fint, øh, men så skriver jeg alligevel: ”Har du lyst til at jeg skriver dem?” og jeg skriver dem aldrig der, hvor folk kan læse dem, men jeg skriver til folk. Enten skriver jeg dem i en kommentar, som jeg så sletter fordi de får email-nyt, at hvis de vil have dem, så vil jeg gerne sende dem til dem, øh, men aldrig aldrig aldrig nogensinde, altså jeg tror, én gang har jeg skrevet af den her fic, det var simpelthen det argreste lort, men der, jeg var simpelthen så rasende, og det havde jeg det dårlig med bagefter. Så det gør jeg ikke.

C: Mmm, men det har jeg også indtryk af at det er også en del af kulturen, at man bare ikke, altså, og dem der så gør det, de har misforstået et eller andet ikke, så tror de nemlig de gør dem en tjeneste...

L: og det gør de ikke. Og det ligger simpelthen i, at forskellen på, at hvis du udgiver en bog og har fået penge for det, så er det dit arbejde, og dit arbejde er også, at læserne ikke nødvendigvis kan lide det, der er udgivet. Men der er bare meget langt fra forfatteren og hen til kritikken, hvor på AO3 kan enhver gå ind og skrive ”det her er noget bæ”, og du ved ikke, om der sidder en trettenårig selvmordstruet lille pige bagved, og har skrevet denne her historie i sit hjerteblod, og hun staver måske ikke supergodt, og så kommer der en eller anden ind og så bare slam-slam-slam-slam, ikke, og så er det fjorten dage i dyb depression hos det der stakkels pigebarn. Og så må man respektere, at det her er noget folk gør som hobby, og man har en back button så du kan bare forlade fic’en – også selv om man sidder og tænker ”aargh, så gør dog noget ved det!”, og bliver fuldstændig opkørt. Jamen, det må man bare være, og så back button og ud igen.

C: Ja, yes. Lige over i noget helt andet. Nu vil jeg rigtig gerne have dig til at snakke lidt om fanvideoer. Jeg kunne rigtig godt tænke mig din definition af, hvad du mener, en fanvideo er.

L: En fanvid er en film til musik, som er produceret af en fan, der gerne vil fortælle en historie om det fandom, det drejer sig om, eller det tema, det drejer sig om, ved hjælp af klip fra populærkultur. Eller, ja, populær-et-eller-andet. Ja. Så.

C: Ja. Hvordan synes du at fanfics og fanvideoer adskiller sig.

L: De adskiller sig jo fordi man kan – altså man fortæller historien på en anden måde. Øh. Og at fanvids også ofte er multi-fandom. Det er der ikke ligesom ret mange historier der er, de er heller ikke særlig populære, tror jeg. Øh, og det er nogen andre følelser, man får frem fordi man har muligheden for at bruge musik og billeder, øh, så fanvids måske mere bliver en performance end fics, som bliver det litterære, ikke, øh. De er også mere begrænsede, fordi man kun har den kilde, som nu – lad os sige man vil lave en fanvid af en tv-serie med tre afsnit, så skal man være meget kreativ, for ikke at blive ved med at gentage, så, så det er jo – hvad skal man sige – mediet er anderledes, historien man fortæller, er anderledes, tiden man har til at fortælle den, er anderledes, øh og det er nok nogen andre emotionelle ting der sker, når man fortæller historien på den måde.

C: Ja. Nu kunne jeg godt tænke mig at bede dig om, at vende den om og så fortælle mig, hvori du synes der er nogen lighedspunkter?

L: Ja.

C: Hvis du synes, der er nogen lighedspunkter vel at mærke.

L: Jo, det er der, fordi øh. Og der vil jeg egentlig tage en anden ting ind. Altså når fans producerer skreven meta, fordi der er jo også en tendens i fanvids til, at de også er meta, hvor man kan sige, at de to genrer ligner i virkeligheden mere hinanden end fanfics og fanvids, så er multi-fandom-tematiske fanvids ligner mere fan-meta, altså den skrevne fan-meta, end det ligner fanfic. Øh. Men umiddelbart så kan man så sige, at både fanfic og fanvid fortæller jo en historie, og de fortæller tit en

historie om en elsket karakter eller en elsket pairing, øh, og kan – altså selv om man bruger kanon-klip – kan man jo sagtens, ved at bruge noget andet musik eller klippe det på en bestemt måde, kan man jo stadigvæk gå ind og fortælle den historie, man gerne vil fortælle, og som man synes måske mangler i kanon.

C: Mmm

L: Så historiefortællingen kan blive den samme, men det er bare nogen meget forskellige greb, man bruger til, at få budskabet ud.

C: Ja.

L: Men helt overvejet er budskabet jo det samme, eller øh, det at man dyrker en bestemt pairing på den her måde, det er jo det samme, men to forskellige håndværk sådan set.

C: Ja. Jeg er også lige nødt til at afsløre min lille uvidenhed her, fordi hvad mener du egentlig med fan-meta eller meta-fics og meta-vids?

L: Ja, øh. Meta, altså hvor vi kan sige, at øh, det vi i academia kalder criticism, altså du kan sige Foucault skriver meta om seksualitet fx, så i det øjeblik man laver fan-meta, det kan fx være en – ja Harry Potter – på et tidspunkt så skrev jeg noget om, hvordan – altså folk havde meget travlt med at ”Malfoy-familien, uuh, nazister og sådan noget”. ”Nej, nej, venner”, så skrev jeg meta, altså i virkeligheden et paper om, hvad i engelsk historie der gjorde, at det her overhovedet ikke havde noget med nazisme at gøre, fordi englændere var ligeså stygge med hensyn til familie og arv og avl. Øh, så jeg skrev faktisk sådan tre artikler om, hvad var det der gjorde – og viste med nogen historiske øh fakta, hvad er det der gør, at sådan her gjorde man altså i England. Så meta er faktisk sådan fan-teori relateret til et eller andet, ikke. Eller en fan-kommentar, og der – altså i fanvids, når man siger, at det er meta-video, så er det tit dem der går ind, og beskæftiger sig med et bestemt tema, og så – øh der er en helt fantastisk sådan feministisk fanvid, der er et klip af allemulige gamle science fiction-serier, øh og musikken er sådan en virkelig quirky sang, og kombinationen bliver en kommentar til kvinder i sci-fi og man kan selvfølgelig vælge at se de bare som nogle klip, men det er altså en kommentar til kvinder i sci-fi. Og den bliver så meta, samtidig med at den også bare har et nydelsesaspekt, fordi den er fint klippet og fundet nogle helt vildt spændende klip, men den bliver stadigvæk en kommentar til noget, så meta er kommentar eller criticism eller teori i forhold til...

C: Ja, så det er meget en acca-fan (???) ting

L: Ja, men alle kan jo skrive det, men det er sådan ligesom den akademiske side af – når fandom bliver akademisk om sig selv, på en eller anden vis.

C: Ok, tak for den forklaring. Ligesom med fanfiction, så kunne jeg rigtig godt tænke mig at vide, hvad du også synes – altså hvilke kompetencer du også synes sådan en fanvid-producent skal have eller skal træne, hvis du synes du kan udtale dig om det.

L: Ja, altså ikke andet en at jeg som sådan minimal videoeditor selv, og som sådan occasional nyder af fanvids, øh, altså så er det jo i virkeligheden de samme ting, som en filminstruktør skal have, fordi det er jo det man gør, man er bare enormt begrænset fordi man har så lidt, så fantasi er godt øh, fordi man har så lidt at arbejde med. Og så er der selvfølgelig de, altså de helt reelle kompetencer med hensyn til at bruge software til at få noget ordentligt ud af det, ikke. Og hvad skal man sige, øh, jamen netop også at kunne kombinere – altså finde den rigtige musik, til at kombinere med billeder for at kunne få både musik og billeder til at hæve sig op og lave et nyt kunstværk. Så der er rigtig mange ting involveret, og vedkommende skal jo også på den vis, øh, kunne fortælle en historie eller kunne vise, øh, altså hvis det er et tema, man gerne vil videresende eller en besked, man gerne vil – være meget bevist om, hvad er det for en historie, man fortæller, hvordan fortæller man den, og hvordan

vil man fortælle den. Og det betyder jo ikke, at der ikke også findes fanvids, som ser ud som om, det er et eller andet der er klippet sammen med en neglesaks og har akkurat lige så meget substans som en pose vand, ikke, øh, men de gode fanvids, der er det jo helt klart, at folk har både en sans for det visuelle og en sans for rytme, sans for timing, øh, rigtig gode med videosoftware, og samtidig også kan være historiefortællere oveni, så der er da helt klart mange ting, man øver der.

C: Ja. Du har jo nok regnet ud, at jeg mener, at der er nogen kompetencer ved at beskæftige sig kreativt med fandoms. Øh fx ved at producere fanfiction eller fanvideos, og sådan helt specifikt så mener jeg, at fans i reglen udvikler sig til at have en bedre formidlingsevne, øh, til at have nogen bedre analyseegenskaber, til at have bedre researchegenskaber og at fans, ved at deltage i fandoms, sådan helt generelt også bliver bedre til at tænke konstruktivt og kritisk. Jeg vil rigtig gerne høre, hvad du synes om det.

L: Altså det er der jo ingen tvivl om, fordi... Netop fordi man beskæftiger sig med øh, massekultur – for at kunne skrive i fandom, eller for at kunne lave en ordentlig fanfic, så er man også nødt til at kunne analysere, hvad der sker i kanon. Og det er jo klart, at altså folk, som skriver meget fanfic også igen, jamen de træner og udvikler deres kompetencer – selvfølgelig gør de det. Plus også, at hver gang vi har de her meta-diskussioner, uanset om det er i form af en fanvid eller i form af fanfic eller i form af – altså jeg anser sådan set også fanfic for at være meta, fordi det er en dialog, der kommer til at foregå med kanon-kilde, fordi vi debatterer, hvad er det der mangler, eller hvad er det, der gik galt, eller hvad er det vi kunne gøre bedre, eller hvad er det, vi hellere ville se – øh, så det øjeblik man sætter sig ned og begynder at skrive en fic, så er det måske ikke bevidst, men ubevist, så begynder man jo en dialog med kilden for at finde ud af, hvad var det der var galt med den, siden jeg nu har behov for at bruge den sådan her. Også selv om man er fjorten år og ikke tænker over det, men i virkeligheden bare vil have Cas og Dean til at kysse hinanden i en 1000-ords fic med 300 stavfejl. Det er sådan set fint, fordi der er diskussionen med kanon, den bliver jo så bare ”jamen vi mangler Cas og Dean, der kysser hinanden, vi mangler et homo-erotisk forhold i en tv-serie, der har kørt i snart tolv år, og som konsekvent er heteroseksuel og hvid og ekskluderende overfor kvinder og homoseksuelle forhold”. Og det tænker man ikke over når man er fjorten, men når man har gjort det tilstrækkeligt længe, og man gør det i selskab med andre, hvoraf nogen, de diskuterer og tænker over, hvad der er galt, så lærer man jo af det. Så man kan sige, at starter man nu i fandom, og bare vil have Cas og Dean der kysser hinanden som fjortenårig, når man så når som 18-årig og skal på universitetet, så er jeg ret overbevist om, at man har ikke bare et bedre engelsk, men også helt klart nogen analytisk – ikke nødvendigvis bedre evner – men nogen analytiske kompetencer, som ingen af dem, som ikke har været i fandom, har. Så, så øh, kreativt, altså dem der laver fanart og fanvids for det kunstneriske i det, eller folk der sætter sig ned og skriver meget bevidst om deres fic-skrivning, de kommer altså ud med nogen, også netop med kreative kompetencer som ingen andre har. Og der er det min, øh, min litteratur-underviser på universitetet, en af dem, øh det var de nok alle sammen enige om, men han skrev faktisk til mig, at da jeg startede på universitetet, så var han faktisk meget meget sådan ”hvor i alverden har hun fået de kompetencer fra?” og nu har så altid været god til at skrive, og jeg har aldrig haft problemer med grammatik, og jeg har altid interesseret mig for litteraturkritik, så jeg tror ikke at jeg har lært så meget, som han måske troede, men det er ret – siger han jo senere – at hver gang han støder på nogen, der har haft med fandom at gøre, så har fok nogen sproglige kompetencer og nogen kritiske kompetencer, som ligger langt, langt over, hvad andre har. Og her snakker vi altså på universitetsniveau, hvor man eller kunne formode, at folk havde lært noget i gymnasiet, men nej, siger han, der er ingen sammenligning. Øh, og her er det jo også noget med, at ens, altså engelskkompetencerne hos folk stiger voldsomt, og øh, så det er jo ikke bare mig, det er jo også andre, når han gang på gang på gang render ind i, at det forholder sig sådan.

C: Ja.

L: Så ingen tvivl om, at de her, hvad skal man sige, træning for ens egen fornøjelses skyld, øh, flytter folk milevidt fra dem, der bare kommer med, altså standard og ingen passion for at gøre det, ikke.

C: Ja, ja.

L: Så det er der slet ingen tvivl om.

C: Nu har du så godt nok nævnt det sproglige, øh, og det skriftlige, som jeg ikke har nævnt som kompetence, men er der ellers noget, som du mener jeg har overset eller noget, du selv har spekuleret over, kunne være en god kompetence.

L: Jamen, altså i det hele taget, jamen, du kan blive ved og blive ved, fordi interkulturelle kompetencer "hallo, amerikaner", men helt overvejende fordi man kigger på de mennesker man snakker med, så snakker med folk fra USA og fra Rumænien og fra Italien og fra Canada og altså Sverige og Norge og Tyskland og man får simpelthen et grundlæggende indføringskursus i interkulturel kompetence, øh og man får indførelse i kommunikation fordi man lærer ret hurtigt at se, ok, hvad var det lige der gik galt her, når fandom eksploderer. Og man lærer at – altså i fandom var der jo ikke nogen, der havde lavet den der bommert som, hvad hedder han, fra dansk fjolserparti havde lavet med "jeg skal i hvert fald have lov at sige neger". "Aarh ven, sådan fungere verden altså ikke", og det kan godt være, du gerne vil sige neger, men prøv lige en gang at høre, sådan her er det altså. Så, så, man kan sige meget dårligt om social justice warriors og deres – altså når de virkelig kammer helt over – men det gør jo også, at fandom er på forkant med, hvor verden vender hen.

C: Ja.

L: Øh, altså med køn fx, øh racisme, andre ting. Så det er jo også noget med, at man lærer altså også at – bortset fra amerikanerne, der aldrig lærer noget (griner) – det er uretfærdigt...

C: (griner) Jeg har vist fået din amerikaner-aversion på et tidligere interview, tror jeg.

L: Jo, men det er ikke det, for der er jo rigtig mange amerikanere, der er helt vildt søde mennesker, men en rigtig, rigtig stor fejl i deres uddannelsessystem er, at det er meget USA-centrisk og det vil sige, de glemmer meget ofte, at verden ser anderledes ud udenfor USA, og den SER meget anderledes ud. Så derfor opstår der jo også de her konflikter, og det gør så også at halvdelen af fandom, der ikke er amerikanere, de trækker på skuldrene og siger "årh, amerikanere" ikke. Og det er også vældig uretfærdigt, fordi der er jo rigtig mange amerikanere, der ikke er sådan, men øh, øh, og det er også igen min forskning, der – ikke postulerer – men prøver at bevise, at fandom er en nation.

C: Mmmm

L: Og i det øjeblik, fandom er en nation, så har den også sin egen infrastruktur og sin egen kultur, og når man anser fandom - sin egen kultur – så kan den også, altså, den kan de ting, som andre nationer kan, og den lærer befolkningen de ting, som andre nationer lærer deres befolkning. Det vil sige, at du kan sådan set blive ved med at sige "jamen fandom lærer folk det her", fordi fandom er så stor en kultur i sig selv, at den samme opdragelse, som man får her i Danmark, når man vokser op, den får man altså også i fandom, og du får også nogen kompetencer. Nogen af dem er fandom-specifikke, men nogen af dem er altså også ret væsentlig brugbare ude i den virkelige verden.

C: Ja

L: Og det er jo lige fra at sørge for at prøve at få followers på tumblr fx via at blogge nogen relevante ting eller diskutere nogen relevante emner, øh, så kommunikation og formidling bliver vigtig, eller det bliver til at skrive en god historie – blive en fantastisk tekstforfatter eller det bliver til at blive en god kunstner, der maler nogle fantastiske billeder, ikke, altså. Jamen der er så mange ting, så jeg synes, det er rigtig svært at sige, om der er noget man har overset, "ja gu' er der så", fordi der er så

mange ting man lærer af, at ??? der, så man kan faktisk ??? . Og det er lige før du kan også lære at lave kaffe, for en dummy, fordi så, ja.

C: Så er der nogen, der har en god idé til, hvordan man gør det?

L: Ja

C: ...eller bager en bestemt småkage eller sådan et eller andet, ja.

L: Ja

C: Ja, grunden til at jeg også, altså sådan holder fast i de lidt mere konkrete, det er, jeg beskæftiger mig ikke rigtig med et sociokulturelle aspekt fordi, at det her er noget, der skal kunne føres direkte ned i noget undervisning i folkeskolen, øh hvor de selvfølgelig kan have rigtig meget ud af, at lære at begå sig derude.

L: Jo.

C: Men hvis man kun har en uges emneprojekt, til at arbejde med det her i, så er det altså noget mere lige på og hårdt med og få lavet en produktion med enten en historie eller få lavet en fanvideo, på den ene eller den anden måde. Og min tanke er sådan set, at, altså de er jo meget bundet i skolerne af et eller andet perfid, kanoniseret program, øh, så de der emneuger er sådan set et af de der få spillerum, som lærerne har for at lade eleverne gøre noget andet, som ikke er bestemt fra oven, øh, og øh, og så har de jo hele de her inklusionsproblemer, som man jo forhåbentlig ruller tilbage, ikke også, men min tankegang er sådan set, at ligeså snart du får elever eller børn eller unge mennesker til at beskæftige sig med noget, de interesserer sig for, øh og er passionerede omkring, at så kan man få dem til at gøre ret meget

L: Åh ja

C: ... fordi du skal ikke nødvendigvis snakke om St. St. Blicher og Hosekræmmeren, du må gerne lave en fanvideo om Harry Potter eller om det der computerspil, du nu er i gang med at sidde og spille, øh, osv. Så man jo ligesom oparbejder en motivation for de her unger til at lave noget, meget konkret i virkeligheden, og få deres kompetencer i spil, øh. Så det er også lige så meget for at sælge den til skolelærerne.

L: Altså, ja. ??? ??? det er jo også lidt en del af min forskning, at jeg tror det er en fejl, at trække det ind på den måde, altså jeg tror det vi – som jeg mener vi skal – det er, vi skal fokusere på, hvad er det fandom kan. Så ikke at flytte det ind i fandom, men tage de ting – altså de aspekter – inde fra fandom og flytte dem ud, hvor vi kan bruge dem i folkeskolen.

C: Øh, ok, fordi du mener... Du siger jo lige det, jeg gerne vil.

L: Ja.

C: Ja. Jeg var lige i tvivl om...

L: Det jeg mener – nu har vi klassen her og fandom herovre, så skal man ikke have klassen til at gå over i fandom og lægge det ud på AO3

C: Nej, lige præcis

L: Lige præcis, man skal simpelthen tage aspekterne, altså fx hvordan får vi eleverne til at skrive, og nyde at skrive. Altså det kan være skide svært, når man sidder i sjette klasse fx, og man ved ikke rigtig så meget om plot, men man har netop set den her film, som man rigtig godt kan lide. Vælg det du rigtig godt kan lidt at skrive om, og så – altså jeg har jo brugt det som undervisningsforløb i gymnasiet på den vis, at jeg sad med en gruppe, som intet kunne i engelsk. De havde samfundsfag og

de havde engelsk på b-niveau, og der var nogen af dem, der simpelthen ikke kunne skrive en sammenhængende sætning, hvor man tænker ”hvordan fanden er i nogensinde kommet i gymnasiet?”. Men pyt med det.

C: Ja.

L: ... hvor vi startede med at skrive haiku, fordi enhver kan finde sytten ord. Og så vi snakkede om, hvad er haiku, og det kan man så ikke skrive på engelsk fordi det er så typisk japansk, men man kan lave sådan en ...

C: semi-haiku

L: Semi-haiku, ja. Alle kan lave sytten ord, og det der var betingelsen for det her, det var, jamen hvis. Skriv noget I kan lide. Det må være en tv-serie, det kan være jeres mors frikadeller, jeg er ligeglad, bare om noget, i kan lide, og så skal de sytten ord, de skal bare være perfekte og grammatikken skal være i orden. Fordi så bliver det, det bliver ikke for overvældende. Det der de får: ”Skriv en stil på fire sider, og det hele skal være...” Nej, nej, rolig nu. Sytten ord.

C: Men det er jo så enkeltmans-baseret, ikke?

L: Jo

C: Fordi jeg vil jo gerne have det ud i grupper, ikke, fordi hvis du skal til at producere en fanvideo fx

L: Det skal gøres sammen

C: Det skal gøres i en gruppe, og du kan jo egentlig også være to-tre om at finde ud af, altså, at analysere One Direction, hvis det nu er det, du er vild med. Eller hvad man nu kan forestille sig, at sådan en fjortenårig pige er wu-huu omkring, ikke.

L: Men det er nemlig det der, og så sige, tage det ud, tage passions-aspektet ud fra fandom, og ned i klassen.

C: Passion, motivation. Altså jeg synes virkelig man godt kan drage en stor parallel der. Jeg synes virkelig de følges ad. Passion til motivation.

L: Ja, så jo. Og så også fordi det ligesom, altså det kan jeg da huske, da jeg selv sad i skolen ikke, så fik man blade eller et eller andet udleveret – en eller anden tekst, og det sagde bare ikke en noget, og tit var det jo sådan taget ud af en kontekst, så det greb ikke en på den måde. Hvis man selv må have lov til at gå ud og sige, nu kan jeg snakke om den her scene, eller jeg kan sådan set bare genfortælle den her scene fra x tv-serie, ikke. Øh, men jeg kan virkelig godt lide det, og så få fokuseret på det, så træner man jo sproget. Det er jo ligegyldigt, de genfortæller scenen, men hvis de har lyst til det, så er det allerede helt herhenne i forhold til at man får den her tekst, der siger en noget.

C: Ja

L: Så selvfølgelig skal det jo være et undervisningsprojekt.

C: Ja.

L: Og så kan man så sige, når man kun har en uge, så kan man ikke så meget.

C: Nej

L: Så i virkeligheden kan man...

C: Bortset fra, at de kan faktisk godt lave nogen rimelig heftige videoer på en uge. Min mor har haft flere videoprojekter kørende i sin niende klasse. Du skal se nogen resultater, der kommer ud af det.

De kan være ret heftige, men de er jo også – altså mange af de der elever, de er jo sindssvagt dygtige med en computer.

L: Ja, lige præcis

C: Altså jeg kunne sgu da ikke det der i niende klasse (griner). Det er jo helt vildt, så man kan virkelig nå meget langt på, på en uge, men så skal man også bare være meget hurtig til at sætte sig på et plot eller en historie.

L: Ja, nu tænker jeg mere på dem, der skal skrive tekst, altså hvor langt man kan komme. Også fordi softwaren til videoproduktion er SÅ god, så man kan få et fornuftigt resultat ud af ikke alt for meget besvær.

C: Men jeg kan også høre, at vi har to forskellige definitioner af, hvad en fanvideo egentlig er, øh, fordi jeg synes jo en fanvideo – altså det er jo klart, der er flest af dem, hvor du tager et stykke musik, som fortæller noget til de billeder, du vælger, eller de klip du vælger, men jeg har også stødt på rigtig mange fanvideoer, hvor de simpelthen, øh på en eller anden måde spiller sin passion ud, altså jeg fandt en meget lang fanvideo på LOL – League of legends – hvor de simpelthen har gjort ekstremt meget ud af, at lave kostumer og fortælle en historie, der hører til det her og lave effekter og alt sådan noget, og det er vel lige så meget en hyldest eller en fortolkning...

L: Mja, men det er ikke en fanvid. Så er det en fanvideo, men det er ikke en vid.

C: Er der forskel på video og vid?

L: Ja.

C: Ok.

L: Fordi så laver man et skuespil osv., men fanvid er en helt specifik genre, som er – altså der ligger, der er sådan en grænsegenre ... der er nogen der laver, sådan ligesom det der svarer til en biograftrailer.

C: Yes.

L: Og den er meget brugt med Cas og Dean fordi folk – Cas og Dean osv. – som laver nogen med, at nu kommer den her film til næste år med – det kan være om det og det, hvor der er noget musik til, men den fortæller lige som en filmtrailer, øh, om en film der så aldrig kommer til at eksistere, desværre, øh, som ligger sådan på grænsen. Men når man flytter sig væk derfra, altså hvis man fx laver sådan en hvor det bliver skuespil og kostumer og sådan noget, så er det ikke en fanvid, fordi en fanvid er helt specifikt klip fra kilden tilsat musik for at skabe en ny mening. Men en video – altså fanproduceret video, det er så det andet. Men det er to forskellige genre – stadigvæk fanproduceret, men det er to forskellige genrer

C: Men samme medie

L: Men selvfølgelig videomediet. Men vids er altså historien med musik til her henne, øh, uden noget indblanding andet end klip fra ...

C: Sjovt Sebastian ikke rettede mig, for jeg blandede da rundt i vids og video til hans... Ja, undskyld.

L: Men, og selvfølgelig vids kan du også kalde fanvideoer, det er det jo også, men vids er altså ligesom den her genre.

C: Jeg troede egentlig det bare var en forkortelse ligesom du siger fanfic i stedet for fanfiction.

L: Ja, lige præcis, men det hedder bare specifikt vids. Jeg tror bare at han er høflig (griner).

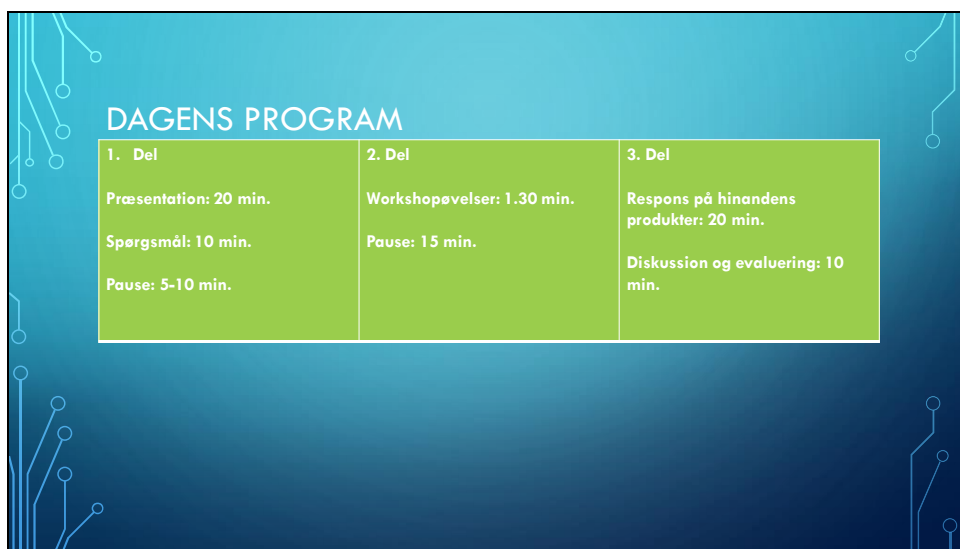
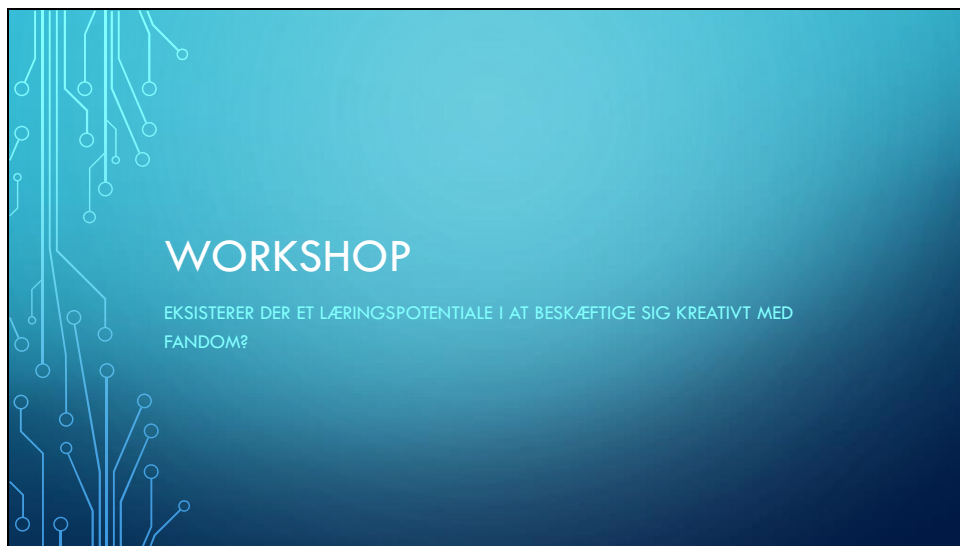
C: (griner) Fair nok, ja ja, jamen det må han jo også være....

L: ... men jeg har altså fået læst og påskrevet, af Sebastian, vids er én ting og videoer er en anden ting. Ikke også fordi vi havde en debat – det må du lige prøve at spørge ham om, for det kan jeg ikke huske, at – nåeh jo, det var American Horror Story har lavet en enten er det en fanvid eller også er det en fanvideo af deres eget – af deres egen udsendelse, af deres egen kanon, og vi diskuterede faktisk meget, om det var en video eller om det var en vid. Og den diskussion kunne du nemlig god spørge ham om, hvis du vil have uddybet.

(og så lidt flere detaljer om en diskussion om vids og videoer til slut)

2 Workshop

2.1 Oplæg – slides

DAGENS PROGRAM

1. Del	2. Del	3. Del
Præsentation: 20 min.	Workshopøvelser: 1.30 min.	Respons på hinandens produkter: 20 min.
Spørgsmål: 10 min.	Pause: 15 min.	Diskussion og evaluering: 10 min.
Pause: 5-10 min.		

The slide features a blue gradient background with white circuit-like patterns on the left and right sides. The program details are presented in a table with a light green background.

HVAD ER OPLEVELSESDSIGN?

- En konkret metode inden for oplevelsesøkonomien
- Design der understøtter den gode oplevelse
- Oplevelse = sansede påvirkninger
- De fire strukturer: Kultur, økonomi, teknologi og psykologi
- Speciale: Fokus på den psykologiske struktur

HVAD ER EN FAN? HVAD ER EN FANDOM?

- En fan er en der støtter og beundrer noget eller nogen.
- En fandom er multi-etnisk, -nonreligiøs, -religiøs, -national og geografisk grænseløs kultur som primært eksisterer på internettet.
- Det er passion, forelskelse og kærlighed
- Passion → motivation → læring

KREATIVITETS EGENSKABER

- Sociale normer
- Sprog, især mundtligt engelsk og skriftlige egenskaber
- At lave research
- Analysere
- Formidling
- At tænke konstruktivt og kritisk

FANFICTION

Fanfiction er en genre, hvor forfatteren skriver videre på et allerede eksisterende koncept. Det har nogle helt specifikke litterære træk:

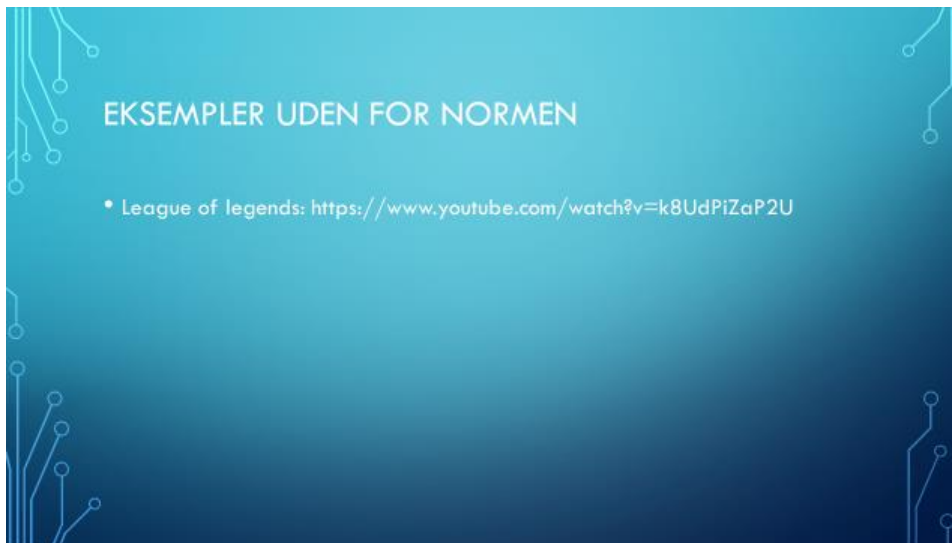
- Forfatteren bevarer de oprindelige karakteres karaktertræk
- Forfatteren er frit stillet til at lege med stilistik, metrik (hvis det er digte), univers, historisk tid m.m.
- De fleste forfattere har en beta-læser. En betalæser fungerer som redaktør for forfatteren og til tider, oversætter.

FANVIDEO

- Hvad er fanvideoer?
- Den hyppigst sette form er en musikvideo der er lavet af mediefans. Det er sat til et stykke musik og det stykke musik danner en narrativ ramme for fortællingen. Musikken fungerer som guide for to ting:
- Hvis der er lyrik op, bruger man teksten til at krydsreferere billederne.
- Rytmen i musikken bruges til at guide sine klip.

EKSEMPLER

- Marvel: <https://www.youtube.com/watch?v=5PBMHm1MXJY>
- Sci-fi: <https://www.youtube.com/watch?v=bTGdGKEEiYE>
- Supernatural: <https://www.youtube.com/watch?v=nN-CCC5SBIQ>
- One Direction: <https://www.youtube.com/watch?v=HQ0ItRy0YzQ>

2.2 Oplæg – talepapir

Til præsentation:

Hvad er oplevelsesdesign?

Oplevelsesdesign er en konkret arbejdsmetode inden for oplevelsesøkonomien. Her arbejdes der målrettet mod at designe og skabe situationer og produkter, der understøtter oplevelsesdimensionen. Her kan der være tale om it-baserede oplevelses- og underholdningsprodukter, design af oplevelsesaspekter til traditionelle produkter eller tjenester eller tilrettelæggelse e-læringdesigns samt meget mere. Der er et særligt fokus på behovs- og brugeranalyser, da oplevelser er sansebaseerede påvirkninger. Oplevelsesdesign er opbygget af forskellige strukturer, som kulturelle, økonomiske teknologiske og psykologiske strukturer.

I mit speciale fokuserer jeg udelukkende på de psykologiske strukturer. Hovedtanken bag den psykologiske struktur, er, at alle oplevelser har et læringspotentiale.

I mit speciale undersøger jeg læringspotentialet i fanfiction og fanvideoer.

Men først:

Hvad er en fan?

En fan er en der støtter og beundrer noget eller nogen.

Hvad er en fandom?

En multietnisk, -nonreligiøs, -religiøs, -national og grænseløs kultur som primært eksisterer på internettet.

Fra subkultur til mainstream. Fra Zines til Tumblr, AO3, fanfiction.net, youtube, m.m.

Hvad er alle fans fælles om?

Passion, kærlighed og forelskelse.

Passionen driver motivationen til at deltage i kulturen. De fleste deltager i form af noget kreativt, f.eks. fanfiction, fanvideo og fanart, som er de mest almindelige kunstformer.

I beskæftigelsen med at arbejde kreativt med sin fandom, udvikler fans nogle bestemte egenskaber.

De lærer:

- Sociale normer
- Sprog, i særdeleshed engelsk og skriftlige egenskaber
- At lave research
- Analysere
- Formidling
- At tænke konstruktivt og kritisk – i form af interaktionen fans i mellem, men også i interaktionen mellem fan og produkt

Hvad er fanfiction?

Fanfiction er en genre, hvor forfatteren skriver videre på et allerede eksisterende koncept. Det har nogle helt specifikke litterære træk:

- Forfatteren bevarer de oprindelige karakteres karaktertræk
- Forfatteren er frit stillet til at lege med stilistik, metrik (hvis det er digte), univers, historiske tid m.m.

Hvad er fanvideoer?

2.3 Transskription

Initialer

C:	Cecilie
AT:	Anders T.
AN:	Anders
AB:	Abelone
P:	Poul
M:	Majbritt
FK:	Fru Karlson
B:	Better

2.3.1 Oplæg

[optagelse: Workshop_diktafon.mp3]

C: Sådan der. Den burde kunne nå hele rummet den der.

C: Nåja men altså, dagens program er delt op i, øh, tre dele. Øhm, regner med at det tager cirka tre timer, alt efter afbrydelser og så videre, øh og den første del det er simpelthen en lille øh præsentation af: Hvad er det egentligt jeg læser, og hvordan er det relevant i forhold til jer lærere, og øhm hvad er fandom, hvad er fan fiction og hvad er fan videoer, hvad er hele det her koncept egentligt for noget. Jeg har sat tid af til at der også kan komme nogle spørgsmål fra jer hvis jeg ikke har været klar nok. Og så regner jeg med at I lige får en fem ti minutters pause til lige at summe jer til at summe og lige tage noget kage og hvad I nu har lyst til I skal bare lange til fadet.

C: Og anden del, det er også øh workshoppens længste del, det er simpelthen workshop øvelserne og dem kommer jeg ind på lidt senere, og derefter regner vi ca. et kvarters pause. Øh og den tredje del,

den er sådan også delt op i to ting øh, den første del det er øh en respons på hinandens øh produkter som I kommer til at lave i workshop øvelserne og der vil jeg bede jer om at indtage en øh en rolle hvor I er elever og skal øh kommenterer kritisk men positivt, udelukkende positivt, på hinandens produkter, og til sidst vil jeg gerne have I træder ud af denne her [?] elevrolle og som lærer og som de fagpersoner som I er giver respons på hele den her workshop, øh, og på om I mener I kan se et læringspotentiale eller ej og hvorfor og hvordan [?]. Så det er sådan den overordnede skemata.

C: Øh, så hvad er oplevelsesdesign. Øh, nu skal jeg lige have mit talepapir [?] der ikke står noget mere stikord. Øh, der er en en konkret oplevelse eller en konkret metode inden for oplevelsesøkonomien, som jeg tænker I på en eller anden måde må have be-stiftet bekendtskab med på et tidspunkt. Øh, enten i oplevelsesparker, på museer eller via nogen af de øh dagligdags apps I bruger: Instagram, eller øh rejseplanen, eller sådan nogen forskellige ting. Øh, og det der sådan er hovedformålet med et oplevelsesdesign, det er at man understøtter den gode oplevelse for vi kan ikke designe den gode oplevelse fordi oplevelsen er en individuel ting, som øh er baseret på sådan nogen øh sans-baserede påvirkninger som igen kommer på de erfaringer vi nu har med os fra livet og hvad vi før har haft af gode og dårlige oplevelser, så derfor så kan vi kun understøtte den gode oplevelse men ikke give den gode oplevelse selvom det selvfølgelig er det vi stræber os på. Og øh, når man snakker om oplevelsesdesign så bygger det på fire øh sådan hovedsagelige strukturer som jeg også har linet op her, nemlig den kultur som designet skal befinde sig i, øh den økonomi som designet skal befinde sig i, altså man lægger simpelthen en øh en finansiel plan for for produktet, øh en øh, åh det har et specielt navn som jeg selvfølgelig lige.

03.09 AB ?: Det er også lige meget

C: Ja.

?: Helt ligegyldigt

C: Øh, og så øh selvfølgelig på den teknologi der er til rådighed, øh computere, ipads, mobiltelefoner. Og så øh psykologien, og det er særligt æh den psykologiske struktur som jeg har fokus på i mit speciale øh fordi at jeg kommer ikke til at lave et oplevelsesbaseret produkt i den sådan traditionelle teknologiske forstand. Øh, og den psykologiske struktur øh bygger simpelt på, som jeg også fortalte før, at øh på de at man går ud og laver nogen øh nogen behovs og nogen forbrugs analyser øh til de mennesker der skal gøre brug af produktet og simpelthen designer æh hvad hedder det æh produktet efter det, øhm, sådan så man kan ramme flest mennesker mest muligt øh, ja og det er sådan meget kort æh det oplevelsesdesign handler om.

C: Øh, og så vil jeg lige springe lidt i det og så fortælle jer hvad fanden, altså hvad er en fan egentlig, og hvad er en fandom. Øh, og en fan er jo, de bedste, de fleste kender jo fodboldfans, roligans og hooligans der simpelthen der simpelthen går op med liv og sjæl i, i, i det her hold og det gør så simpelthen også gældende inden for alle mulige andre ting. Øh, der findes mediefans, som har forskellige øh bogf altså, sludder og vrøvl, øh film og tv-serier, alt sådan noget de går op i med liv og sjæl, og gamere hardcore-gamere men jeg ved ikke om man kan kalde dem fans, men de bruger i hvert fald mindst lige så meget tid på at gå op i deres spil og i det univers øh miljø de befinder sig i, som, som øh, som fans gør øh. Og det miljø kalder man simpelthen en fandom. Og der findes mange forskellige fandoms, øh nogen er for eksempel hardcore Harry Potter fans, hardcore Game of Thrones pan-øh fans, øh, Sherlock, Ringenes Herre, you name it. Øh, og det der gør fandom interessant det er at det simpelthen er multietnisk, multireligiøs, multi-nonreligiøs, multikøn, multinational, multigeografisk, multialt, øh som samles i den her kultur, øh, fordi de er fælles om at være fan af den her ene ting, så alt det går simpelthen op øh i en høj enhed. Man er fuldstændig ligeglad med hvilken seksualitet du har, hvilken religion du har, hvilket køn du har, hvilken farve du har og så videre.

05.27 [pause i transskriptionen]

8.27 C: De bliver også skidedygtige til at analysere. Øh både på baggrund af, at de er nødt til at forholde sig til det, de nu engang er fan af, øh, men de er også nødt til at forholde sig til den kultur de befinder sig i. Øh man har et begreb, der hedder canon, øh, som er noget man inden i fandom'en er enige om, er det øh som de fleste sådan skal gå op i, for eksempel et par. Øh, nu er sjovt nok bøssekultur noget der er meget stort indenfor visse fan... Det skal vi ikke beskæftige os med i dag, men for at give et eksempel så synes man fx. at John Watson og Sherlock Holmes i den nye Sherlock-adaptation, at der er, det ligger simpelthen så meget op til, at de er et bøssepar, så det er noget, der er blevet canon indenfor Sherlock Holmes. Så de skal forholde sig til både den oprindelige, det oprindelige koncept og så hvad der er ... er populært, så at sige, indenfor fandomkulturen.

9.19 [pause i transskriptionen]

2.3.2 Spørgsmål og diskussion i pause

[optagelse: Workshop_diktafon.mp3]

29.18 C: Så det var sådan cirka det, øh, præsentationen. Nu vil jeg gerne have spørgsmål [grin]

P: Jeg sad og tænkte på, hvis jeg tænker på en fan

C: Ja

P: Alle de der tøser, der er fan af One Direction

C: Ja

P: Og vi tænker på det der med at analysere tingene

C: Ja

P: Altså [?] når jeg tænker fan, så tænker jeg også temmelig ukritisk, altså One Direction kan jo næsten ikke gøre noget galt, vel?

C: Nej m

P: Det er min, sådan tror jeg de tænker. At det er bare fantastisk uanset hvad fanden, de kan ikke se noget forkert i noget af det de gør, med mindre de gør noget mod hinanden, hvis det er ham, de er fan af, gør noget mod en, så kan de

AB: Ja, så øh, så har vi noget krise

P: Men i forhold til omverdenen, så kan de ikke gøre noget forkert

C: Nej

P: Sådan tænker jeg lidt

C: Ja, så hvad er dit spørgsmål?

P: Jamen det er at om om når de skal analysere de her ting, hvor kritisk det kan blive for dem

C: Øh. Jeg tror øh, det kommer meget an på øh alder, fordi mange af dem, der sidder og laver det her, det er 90% kvinder og du finder dem fra 10-12 års alderen til 90 års alderen, øh, så der er jo noget livserfaring, der på en eller anden måde øh går ind og har en indflydelse på det, men i forhold til de her teenagepiger så må jeg være ærlig og indrømme, jeg har ikke interviewet en eneste teenagepige øh, i forhold til øh til lige præcis et band som One Direction, øh [grin] så øh, i forhold til deres kritiske tankegang specifikt, det kan jeg ikke give dig et svar på men, jeg kan fortælle dig, at der er mange af de her øh, øh fandiskussioner som opstår på den hjemmeside der hedder tumblr, øh, hvor hvor du jo

altså, jo ind-indbyrdes ikke, hvis du siger noget forkert om Harry Styles eller, eller sådan har en forkert tolkning af noget, som ikke ligger op til det fandommen ellers er enig om, jo men så får du jo de her diskussioner osv. Øh, men [?] der hvor jeg tænker kritikken kommer ind, øh, det er jo, at når de fx. tager emner op som selvskade eller øh eller mobning eller sådan et eller andet, at så er det der man får folk til ligesom at tænke over, hov der er faktisk rigtig mange mennesker som, ja, jeg håber det var svar nok

P: Ja ja. Hmm. Men altså jeg tænker også på, hvis du tager [?] sådan nogen som øh Star Wars, dem der ser Star Wars de er jo formentlig også oppe oppe i årene nu efterhånden, ikke

C: Jeg ser Star Wars [grin]

P: og jeg kan godt forestille mig de har en, altså det er jo nok når man perspektivere den til noget andet, så kunne jeg forstille mig der kunne være nogen ret spændende ting ud af, kunne jeg forestille mig

C: Ja, jamen det er der også, øh, i øvrigt så de der gamle "trekkies" der øh, øh, fans er i øvrigt ret træt af den, den lable øh, som der kommer af de der gamle trekkies, som rendte rundt i 60'erne og 70'erne på alle mulige commic-cons og sådan noget der

AT: Hvad er en trekki?

C: En trekki det er et hardcore Star Wars-fan

P: Startrek

AT: Nåeh ok

C: Star Wars ja Startrek-fan

AN: Er det sådan de går rundt og er klædt ud som Chewbacca døgnet rundt [?]

C: Ja han er så Star Wars men ja, øh nærmest, ja, øh samler på legetøj øh og og og så videre, øh, men altså de er jo stadig aktive mange af dem, øh, rigtig aktive faktisk, øh, så men øh, men det er lidt en, det er lidt en interessant gruppe, øh, [?] hvis du kigger på gamerkulturen, ikke, altså 50% der sidder og gamer det er faktisk kvinder mellem 35 og 45

P: Mmm

C: Altså så det øh, der er, men det er jo det, der er mange, altså mange forskellige fans og det er jo også, og der er mange forskellige fangrupper osv. Øh, så derfor er det også et svært emne sådan at gå ned og dykke ned i de specifikke fans, så det, derfor er det også vigtigt for mig at fortælle, at det de netop er fælles om, hvis man skal [?] lægge en overordnet tæppe nedover dem, det er jo netop, at, at det er passionen for noget, som virkelig øh

AB: Det må være enormt bredt, Cecilie

C: Jamen det er det også, og der er jo langt fra en hooligan

P: Mmm

C: Til en Harry Potter-fan, ikke, men det er de samme mekanismer, der gør at de går så meget op i noget

32.44 P: Så du tænker den her: Tænk ind i en undervisningssituation, tænk hvordan får vi den her, nu har vi nogen som [?] i 8.E, som er fuldstændig gamer-tosset, ikke

C: Ja

P: Og det har jeg prøvet rigtig mange gange at sige, hvis du nu skal lave et eller andet skriftligt dansk, kunne du så ikke lave en spilanmeldelse eller gøre et eller andet, fortæl mig hvad der... Men det kan han ikke.

C: Det kan han ikke?

P: Nej. For jeg tænkte, der kunne jeg godt trække lidt på den der, hvor han ligesom fuldstændig er inde i det univers. Det må du have nemt ved at sidde og udtrykke dig i på en eller anden måde, mundtligt eller skriftligt omkring, hvad hvad hvad der rør ved dig, men det kan han ikke

C: Nej

P: Han får intet præsteret

B: Men der tænker jeg lige præcis, at alderen spiller en rolle, fordi... Sidste år var der nogen piger der var fuldstændig One Direction-fans i 9. klasse, men de var så små inde i hovedet så, så så de var bare forelskede i de der fyre

C: ja

B: De kunne ikke bruge det til noget, andet end at Uuuh vi er fans af det her

C: Nej, og det er jo også derfor at jeg synes at det er øh, netop kunne være fedt at så tage sådan nogen ting som fanvideoer eller, eller øh, nogen ting, nogen træk fra fanfiction, og så på en eller anden måde give dem værktøjerne til netop og kunne formidle, øh, de her ting som, altså fordi lige når man snakker teenageår, så er det jo også store følelser og store, øh, øh altmulig øh hormoner osv. der ræser oppe i ens hovede

AB: Ville han kunne skrue en lille film sammen, tror du? Fra sit univers.

P: Nej, altså, jeg synes virkelig ikke, altså men det er også som du siger, han var jo heller ikke særlig gammel i sit hoved, vel altså. Men jeg, jeg har prøvet nogen gange med det der, så prøvet at trække noget af det der, de går op i ind i undervisningen, men det er sgu ikke altid det lykkes særlig godt.

B: Jeg tænker at altså vi har haft øh sådan kortfilmsprojekt i 10. klasse, hvor de selv skulle lave kortfilm og brugte nogen af de her ting. Og jeg tænker at mange af eleverne er meget dygtigere end det, vi kan forstå, fordi vi ikke forstår hvor svært det er, det de laver

Flere: Mmm

B: Øh, og derfor går vi måske ikke ind i det og bruger det som undervisningsforløb fordi det er for svært at håndtere for os

C: Ja

B: Men vi skulle blive bedre til det, og derfor er sådan en workshop her en rigtig god ting - vi får noget baggrundsviden om mekanismerne i sådan en film

C: Og det er netop også det i skal med øvelserne, øh, forsøge at gøre brug øh af de her træk, øh, men det vil jeg vende tilbage til. Jeg synes vi skal holde en, en lille pause med mindre der er flere spørgsmål sådan lige umiddelbart?

35.00 [pause i transskriptionen]

35.30 FK: Det er bare en kommentar. Men det der med man siger, de er små i hovedet, jeg tror også det har noget at gøre med, at der er nogen på et tidspunkt, øh, de kan kun se når resultatet er fantastisk, de kan ikke se, at de selv kan komme et stykke på vejen. Så hvis du hele tiden sidder og tror, det er det der, jeg skal lave, som den første [video] vi så, nå, så det altså. Ah, det kan jeg jo ikke.

C: Mmm

FK: Men men men der kan jeg se, der der er der andre elever der accepterer "nå jamen jeg øh, jeg kan lave lidt af det". Øh, og og og så sidder man jo som lærer og smiler over hele femøren og tænker "Yes! Hvor er det godt", ikke, øh, men men men det er det der med, der er nogen der vil spejle sig i det det det flotte resultat, det endelige resultat. Det der med at man måske kan komme sådan et lille stykke af vejen, det det det har øh, er der nogen elever i dag, det har de svært ved. "Ah, hvis ikke jeg kan nå det [pust] det hele ...

A: Og det skal være perfekt

FK: ... og perfekt, så skal jeg slet ikke lave noget"

C: Ja

FK: Altså hvor jeg, hvor jeg tænker, det er jo det der er det lækre, det er at man bare kan komme et lille stykke af vejen, ikke

36.28 C: Lige præcis

36.29 FK: Nå, jeg skal lige give et eksempel. Det er, det har så ikke noget med fanfiction, men alligevel det der med at bruge film. Jeg har lige haft samfundsfagseksamen, hvor der var en pige der skulle lave øh, eller havde noget om EU. Hun havde lavet omkring, hvordan kommer man ind i EU, hvordan er proceduren når man kommer som asylansøger eller man kommer som migrant. Der havde hun lavet de her øh forskellige, hun havde lavet sådan en film der kørte med, med forskellige med man, øh "så sætter man fingeraftryk der og du ryger tilbage", og der kørte der hele tiden musik omkring det der, noget med at "være selvstændig og et eller andet" [?] slagsang, men hvor der hele tiden var den der, og nyt blad altså, men men hele tiden EU og hele tiden EU og så rykkede den og hvor der sådan nærmest øh øh, selve vejene det, i starten var de parallelle, jamen så krydsede de og så kunne du få din sag oprettet

C: Ja

FK: Men hele det der system hun havde lavet. Hold kæft hvor var det godt! Yes!

...

AB: Og det var simpelthen for at illustrere, hvor skidesvært det er at komme ind og øh og få asyl

FK: Ja, og procedurerne. Hvad er det for en fælles procedure man har øh, øh øh i den måde, ikke, og den havde hun så lavet sit sit kreative produkt, ikke, som øh ikke

AB: Sammen med musikken faktisk ikke. Sætte det der beat på, på en eller anden måde

FK: Lige præcis, ikke, altså

37.37 C: Men det er jo, altså det er jo, det er jo lige præcis også det som jeg jo rigtig gerne vil have jer til at se, at man kan bruge fx sådan noget som fanvideoer, øh til, øh, altså øh, bortset fra at øh. Min tese er jo så at når du er skide motiveret for at lave øh et eller andet, så lærer du også meget mere af det, end hvis du er tvunget til at lægge to plus to sammen, ikke

Flere: Ja

B: [?]

C: Lige præcis, ikke altså motivation er bare en kæmpfaktor, hun har jo helt sikkert haft en historie eller noget hun ville fortælle her, ikke

FK: Ja

C: Øh, ja. Det var egentlig et meget godt eksempel på hvordan man så, altså også ellers kunne bruge de her, her træk, for som sagt, min mission er ikke at hive hele det her fan-noget ned i klasselokalet, men at trække fra øh bruge træk derfra som ligesom kan bruges i andre sammenhænge, så det var jo et rigtig godt eksempel på, hvad jeg i hvert fald godt kunne tænke mig at opnå ved, at det her det blev udbredt lidt mere og og brugt lidt mere. Hvilket jo også er en af årsagerne til at jeg har sat jer sammen med to lærerstuderende, øh, for I har jo rigtig mange år på bagen, og er før en generation, øh, hvor altså hvor teknologien ikke var en naturlig ting at have i lommen, og ikke et naturligt redskab; hvorimod Anders og Anders her jo, altså er vokset op med det, øh, kan man sige, og måske også tænker over det på en helt anden måde, forestiller jeg mig, øh, i jeres undervisning

AB: Og I skal ud og være lærere

C: Og I skal ud og være lærere, ja, øh, ja. Men altså tiden øh, jeg er nødt til at sige I skal holde pause nu.

38.58 [kagesnak og pause]

41.55 P: Jeg tænkte, det første du vist, den første video, tænkte "hold da... sindssygt et arbejde"

C: Ja

P: Hold nu kæft, den måde de der billeder kørte ind over

AN: Det var også klippet meget hurtigt

C: Ja

P: Ja, det kræver sindssygt meget arbejde

C: Men I skulle næsten have lov til at se den video til ende, øh, på et tidspunkt altså

FK: Men men men det er sådan en jeg kan være bekymret for, er der nogen børn der sidder og tænker "nå er det sådan mit skal se ud?" Ikke, hvor hvor hvor hvor jeg har elever der er meget mere eksperimenterende

C: Ja

FK: Men men, og det er også de elever som, som har tillid til "nå, ah det blev sgu ikke sådan som jeg ville have det" og så siger "nå, sådan er det jo altså, nu har du forsøgt altså" øh, og hvor man godt kan snakke, og så er der andre, de går helt i sort fordi at det ikke blev sådan som det skulle være, og så kan det også være ligegyldigt

C: Ja

FK: Og så er der dem, som slet ikke får startet på det

AN: Ja, så bliver det sådan demotiverende ikke også

FK: Og dem der slet ikke får startet på det fordi de i forvejen tænker "det der, det kan jeg jo ikke lave", ikke

P: Ah men du kunne jo godt, hvis nu fx sætter dig ned og skal lave sådan et skriveværksted med en elev og siger "du skal have fokus på sprog" - hele lortet på en gang, så kan det være o... Hvis du siger "nu laver du en stil, hvor du har fokus på alt det sproglige"

FK: Lige præcis

P: Så kan man fragmentere det og sige "hvis du skal lave den her video, nu har du styr på dine klip, skal klippes der hvor beatet er" fx og sige det, det er dit primære fokus "lav en film hvor du prøver - prøv at køre noget lyrik ind over, hvor det passer" fordi det er også sindssygt svært, men sådan man har to fokuspunkter, siger det er det I skal prøve nu. Vi skal jo ikke have det der som - eller det kan da være sådan en form for at sige idealbillede på at sådan skal det være hvis det er perfekt, ikke

43.16 FK: Ja, ja. Men du kender godt de elever der ikke har ret meget selvtillid

P: Bestemt

FK: Men de vil, de vil slet ikke vise noget af det, og og og det er faktisk et rigtigt godt sted at gå ind. Vi startede øh sidst med øh, det var det der Gloster(?), hvor vi gik ind og lavede omkring dem selv, hvor vi så lagde allemulige billeder og ting og sage, det var så bare sådan rent visuelt, altså rent, men hvor de kunne lægge ind og præsentere sig selv, øh, og det kunne, det kunne man også, også lave på et lille filmklip, hvor man, hvor man præsenterede sig selv, ikke

C: Jeg skulle lige til at sige, det kommer vel også an på hvor meget, hvordan man præsenterer det her til elever, som netop er usikre på, hvordan tingene skal være, ikke også, fordi at hvis I har elever der bliver usikre over at se sådan en film som den første der, jeg viste jer, så er det klart, så er det jo ikke den man viser som eksempel, øh, så det har vel også øh

FK: Ja, og der der der der er det faktisk bedre at øh. Og det gør de jo så når de øh når de, på på øh projektopgaver, så sidder de jo og ser hinandens, øh, hvordan at de andre, hvordan man egentlig kan lave det, men. Og det er jo en supergod ting

C: Men altså en af en af. Det skal jeg jo nok sige når I alle sammen er samlet, men en af mine tanker omkring det her, det er jo også netop at de skal samarbejde om at lave de her ting så man, man ligesom får øh, altså får gjort brug af hinandens kompetencer, fordi det kan jo godt, hvis man så får lavet en gruppe, eller sammensat en gruppe måske hvor, hvor der måske sidder en svag elev, som ikke tror nok på sig selv, eller "svag elev" kan jo godt være dygtig fagligt, ikke også, men ikke, måske ikke tror nok på sig selv, med en som måske har mere selvtillid, at så er der måske nogen dynamikker dér, der kan opstå som formentlig giver et okay produkt

FK: Ja. Ja, og man ligesom kan, kan se at man, at man er med i et produkt hvor man måske første gang ikke har været så meget på, men så kan man måske blive det næste gang, ikke. Altså al, al undervisning og al indlæring det er jo i, ofte i etapper at det rykker, ikke.

45.03 C: Ja. Lige præcis. Jeg glemte også helt at fortælle jer om hva, hvad det egentlig er for et undervisningsforløb jeg ser det her passe ind i, men det må lige vente til øh, til I alle sammen er samlet.

45.12 ...

47.18 B: Jeg tænker jo, at noget af det allerede er inde i vores dansk - hvad man skal - altså øh, fordi vi skal arbejde med multimodalitet i dansk som [?] et område

C: Ja, jeg snakkede meget med mor om det, da hun læste danskfaget op, øh, fordi der er også rigtig meget oplevelsesdesign i det, ja, alle de der nye børnebogs-apps, der kommer fx ikke også, med øh, der er en dansk forfatter som simpelthen har lavet et, et helt lille øh univers, jeg kan ikke huske, desværre ikke huske hvad det hedder, øh, men et barn der er alene hjemme og som lukker skovens dyr ind i huset, og så kan man simpelthen gå tur i huset med den her dreng og så hver gang du støder på et dyr, så fortæller det en historie, sådan så du egentlig har børnebogen på øh ... på app, øh, ja, også nemlig meget klassisk oplevelsesdesign.

48.11 ...

50.07 B: Det er også det. Nogen af vores digitale læremidler lægger op til det her, vi bruger det bare ikke nok

FK: Nej, men altså et eller andet sted så tænker jeg... Jeg synes, det jeg kan gøre, med det kendskab jeg har til de ting her, det er jo, det det jo, det jo kun det visuelle, jeg kan forholde mig til, øh

P: Især det tekniske, det er øh, det er en by i Rusland

FK: Nej, det kan jeg ikke. Og det auditive det kan jeg også, altså jeg kan godt se når øh... jeg har også en æstetik, jeg kan godt, jeg kan godt se når der er noget der er og noget der ikke er, men men det rent tekniske, altså jeg ville jo ikke gå ind og lære børnene hvordan de laver sådan en øh, skærer en øh øh øh et klip igennem der øh, som den første vi så hvor der nærmest er sådan et x der eller et i, det det det har...

P: Der er så mange videoprogrammer i dag der gør så...

FK: Og det ved jeg godt, men altså det jeg tænker, det bliver sådan mere den der tilskyndelse, "prøv nu det" og så spørg nogen, og så tænker jeg hvem er det, de skal spørge, hvem er det her på stedet

C: Youtube!

FK: Ja

C: Youtube

M: Og hinanden

P: Men det er jo rigtigt, det er den der baggrundsviden omkring det, der afholder mange fra at gå i gang med det fordi at, nu har jeg jo redigeret rigtig meget video. Faktisk fra mange år siden, startede med at redigere video og det var sindssygt svært, men jeg, jeg synes det er skidesjovt, jeg var også med på det der AD24(?) sammen med [?] som var sindssyg dygtig til det. Og det var jo skidesjovt at opleve det, men der var mange der sådan tænkte, at det havde de sgu ikke lyst til at røre ved, fordi "hva fanden skal jeg hjælpe eleverne med?"

M: [?] vi nødt til at sætte os ud over, ja, at vi ikke kan hjælpe dem med det hele, for ellers så bliver det aldrig

FK: Og det bliver vi nødt til at sætte os ud over... Ellers var der jo ikke nogen af mine, der havde fået lavet noget, jo altså

P: De er så eksperimenterende selv, de skal bare have nogen få "prøv lige at gør sådan" og så kører de selv

51.46 M: Så er der nogen af dem, der har nogen fif og så ellers søger de Youtube og

2.3.3 Gruppearbejde Haiku

[optagelse: Workshop_diktafon.mp3]

51.51 C: Undskyld jeg afbryder, men øh I har et møde klokken et, og så videre øhm.

M: Jeg har klokken tolv.

C: Du du har klokken tolv, ok så vil jeg meget gerne have at vi kommer i gang med de her øvelser nu, fordi de skal faktisk tage halvanden time. Øh, og jeg vil gerne have at I deler jer op i to hold, øhm, og nu er vi et ulige antal, alligevel, men jeg, I skal [?] hvert jeres hold. Sådan er det.

Flere: Ok.

C: Og så må I ellers øh fordele jer øh som I syntes men øh fire på det ene, tre på det andet. Og det ene hold, øhm, I skal lave haiku digte, og I skal bruge en computer. Og det andet hold, I skal lave et story-board, og I skal også bruge en computer. Æh, og jeg stiller gerne min til rådighed, æhm, hvis der et nogen der ikke lige...

AB: Vi har. Vi har allesammen. [?]

C: Yes. Æh, og så.

M: Giver det mening at dele os efter hvad man så personligt syntes man mest er til, eller [?].

C: Ja ja, fordi det er jo netop det der er hele pointen i det her, det er I skal lave det I allerhelst vil.

?: Mmm.

C: Øh, og man kan så sige at hvis det skulle have været helt rigtigt, så skulle I have lavet det her individuelt, fordi I skal finde noget, og det gælder for begge hold, I er meget optaget af og passioneret af, men eftersom at jeg selv tænker at det her skal ligge så langt op af noget jeg kunne forestille mig var et undervisningsforløb, så bliver det gruppe-æh-orienteret i stedet for. Æhm. Så det æh der gælder for begge grupper det er I skal finde noget I er passioneret omkring, eller I hvert fald kan mødes om er interessante, det kan være en bog, eller en serie, eller en film, eller et band, eller en person, eller en genre, eller... hvad som helst. Øhm, og I skal selvfølgelig være enige om emnet, har vi sagt. Og så skal I simpelthen lave noget research på det her, og jeg vil ikke have fakta, jeg vil ikke have at vedkommene er født i det her det her årstal og bandet er opstået i det her det her, og senere har de lavet det her det her. Jeg vil have karaktertræk, æhm, og jeg vil have univers, og jeg vil have det I syntes er godt ved det her emne.

AB ?: Skal vi skrive det her ned, eller?

C: Nej, fordi det står her, det er både program og [?] øvelsesbeskrivelse.

AB ?: Nå, det havde jeg slet ikke set.

C: Æhm, og det der så adskiller jer, det er at øh for ligesom at gøre det lidt spiseligt med det her fanfiction, fordi I kan selvfølgelig ikke nå at lave en tyve-tusind ords historie, så vil jeg gerne have at jer der laver haiku digte, den har jo en helt bestemt form, der hedder sytten stavelser, I tre grupper af henholdsvis fem syv og fem. Æhm, og alle burde kunne skrive noget på sytten stavelser i løbet af halvanden time, som udgangspunkt skal I bare koncentrere jer om ét digt, æhm, men lav endeligt flere hvis I syntes I har plads til det, eller hvis fantasiern og kreativiteten bare ruller. Og I andre I skal... Nu kigger jeg allerede på jer som om I er opdelt i hold men det finder I ud af. Æh, I skal lave et story-board og jeg har printet, æh, nogle små øhm, meget meget simple story-board papirer ud til jer, som ser sådan her ud, og der vil jeg gerne have I tegner tændstiksmænd, som ligesom skal vise scenen. Jeg vil gerne have I laver en øh, at I beskriver den dialog der skal foregå i scenen, den lyd I kunne tænke jer at lægge ind over, det kunne enten være en musikvideo eller et soundtrack eller der er noget der skal sige bum. Øhm, og jeg vil rigtigt gerne have den setting som I også forestiller jer det skal være I, æh, forudsat selvfølgelig at I ikke laver musikvideo. Fordi hvis I laver en musikvideo, så er vi jo ude i at skulle...

AB: Og vi må ikke abe efter noget vi har set?

C: Jo, det må I sådan set gerne fordi alle aber jo efter hinanden herude jo.

55.23 P: [?] inspirere ikke abe efter [??] stor forskel.

C: Inspirere. Ja, det er rigtigt. Øhm, og jeg forventer ikke at jer der laver den her story-board får lavet en færdig video. Æh overhovedet. Fordi det tager øh rigtigt lang tid, men jeg vil gerne have I når så langt som I overhovedet kan.

AT: Så du vil gerne have at vi forsøger og filme eller.

C: Nej, I forsøger ikke at filme, I forsøger bare at forestille jer en film, lave et narrativ.

?: [?] lave story-boardet.

?: Mmm.

C: Og så lave story-boardet.

AT: Ok.

C: Øøhm, det er sådan set det de to øvelser går ud på, og når vi så øh er færdige med det, øhm, så er der en pause på et kvarter, og så er det så til del tre, øh hvor jeg jo gerne vil have at I jo, som de elever I har været mens I har siddet og lave det her ligesom giver hinanden positiv respons.

56.06 ? : [?]

C: Ja, men positiv. Altså øh fordi det er altså en af de uskrevne regler der er ved fanfiction/fanvideo det er at man siger bare ikke noget grimt, fordi man ved ikke hvem der sidder bag skærmen, der er modtager på det her. Du ved ikke om du sidder og siger noget til en som er selvmordstruet, og som har lagt alt sit æh livsblod

AB: [?] sjæl i.

C: og sjæl i det her, og så har de lavet et elendigt produkt.

56.27 AN: Men kritik kan jo også godt være positiv [?]

C: Ja, men der er mange der misforstår den der med konstruktiv kritik ikke også.

?: Med angreb.

C: Og så kommer de alligevel til. Ja, så kommer de til at skyde det ned, men det kender I vel også godt I læringssituationer ikke også?

Mange: (ja) (jo jo) (det arbejder vi jo med hele tiden).

C: Så, jeg vil gerne have I virkeligt fokuserer på det positive I de ting I har lavet hver især, og så bagefter så må I hakke hele lortet ned hvis det er det I har behov for, æh fordi det har jeg.

AB: Fordi du kan godt tåle den rigtige kritik.

C: Ja, og jeg har, altså det det hjælper jo ikke, det gavner jo ikke mit speciale hvis I, hvis I ikke kommer med jeres ærlige mening. [griner] Så det er, det er det I skal. Er I friske på det?

Mange: (Ja) (Jo)

C: Ja.

P: Jeg vil gerne have story-board.

C: Ja.

AN: Den er jeg sådan set også mest på

M: [?] helder jeg også mest til.

57.07-57.12 [?]

C: Er der ikke nogen dansklærer her?

AT: Det er ligesom syvende klasse man vil hellere lave musikvideoer end haiku digte.

C: Jamen øh

FK: Vi bliver jo nødt til at på haiku digte, hvem hvem vil mere på haiku digte?

AT: Altså jeg kan godt ofre mig for sagen, hvis em altså hvis der mangler en haiku digter.

AB: Det er godt Anders, det gør du bare laver haiku digte, og for øvrigt så er de to damer nogen dejlige damer at være sammen med.

AT: Til at lave haiku digte.

57.32 [?]

FK: Jamen, ville du ikke lave story-board?

M: Jo, jeg hælder mest til det, [?] lad og se, det er ikke sådan at

C: Jo, så der er, der er to haiku'er og to story-boards, ja.

M: Better, hvad siger du til haiku.

B: Jamen, jeg er ligeglad [?]. Jeg vil helst story-board, for det kan jeg dårligst.

C: Ok, så story board det hedder: Anders og Better og Poul og Majbritt.

?: Og så [?] jeg kan godt story-boards, så [?] tage haiku digte i stedet for.

C: Det kunne godt være, så kommer der noget nyt læring ved det.

FK: Jeg jeg kan ikke noget af det.

Mange: [griner]

P: Så tror jeg, så prøver jeg det i stedet for, det har jeg ikke prøvet at arbejde med [?] kunne være sjovt at prøve det.

C: Ok, så så haiku digtene det er jer tre og så har vi.

AB: Nej, Majbritt, Majbritt er story-board

?: Ja, os tre

C: Ja, men jeg sagde også haiku.

?: Nåja [?] de tre.

C: Øh, Fru Karlson og æh

?: Fru Karlson

?: Ja

C: og Anders og Poul

58.14-58.30 [Så mange der taler i munden på hinanden!!!]

C: Og jeg, æhm, jeg fiser sådan se bare rundt så hvis I har spørgsmål undervejs og brug for hjælp, æhm, så siger I til. Og så tager jeg nogle billede af jer.

P: Hov, vi skal lige have de der regler for haiku hvem havde dem?

FK: Fem syv fem.

P: Har du styr på dem?

FK: Nej, jeg har ikke [?]

P: Sytten fem syv fem, ikke?

FK: Jo.

58.44-58.47 [17 5 7 5]

C: Men æh, I kan jo lige sætte jer sammen ved hver jeres bordende.

?: Ja.

?: [?]

P: Lille mand.

AB: Det er ligesom eleverne, de læser ikke det de får.

P: Lille mand, det er simpelthen [?] værste, det er sådan noget [?] mænd til at [?] jeg er ikke lille.

Flere samtidigt: [?]

FK: Vi vi skal lave det på en computer. Poul har du en computer?

P: Det kan jeg finde, lyn hurtigt, kommer der en computer.

C: Altså I skal bare bruge computeren til at lave research på. Hvis I foretrækker at skrive I hånden, så er det også fint.

AT: Ja, så går vi sådan gammel skole ikke, så skriver vi i hånden.

FK: Jo, vi gør. Jeg [?] skal bare lige, jeg er øøh meget visuel, jeg skal lige ind og se noget visuelt.

C: Var der en computer på vej, ellers må I jo låne min.

FK: [?]

AT: Tror Poul han henter.

FK: Det der nok er problemet det er at finde noget vi er, vi to vi er passionerede om.

59.33 AT: Ja, det er det vi skulle lige finde det der fælles tredje ikke...

C: [langt væk] Hvad med Sherlock Holmes?

AT: Det er jo, det må være udfordringen.

C: Det er jo noget, der går på tværs af [?]

FK: Ja, det er det.

C: Ja

FK: Ja, det var en god idé

AT: Hvad?

C: Ikke at jeg skal diktere det for jer

FK: Sherlock Holmes

AT: Nå, Sherlock Holmes. Kender jeg godt nok ikke så meget til, men øh

C: What, du skal hjem og have litterær opdragelse, Anders

AT: Jamen jeg kender godt Sherlock Holmes, men snakker vi serien eller sådan Sherlock Holmes som

C: Jamen det må I jo så finde ud af

AT: Ja ok, jamen [?]

C: Men man kan jo sige uanset om man taler som serien eller om man taler om den oprindelige i bogform, så har man jo helt, nogen helt bestemte karakteristika

FK: Ja

C: Som går igennem. Så har man jo så tillagt ham nogen ting i serien, som man så ikke ser i bogen, ikke

AT: Ja

C: Eftersom du jo ikke har set serien så

FK: Jeg kan huske jeg fik et chok da jeg opdagede, han var morfinist

C: Mhmm

FK: Ikke, første gang jeg så det, så tænkte jeg

AT: Er han morfinist, altså en der er afhængig af øh morfin?

FK: Ja

AT: Nå

FK: Ja, så når han har sine rigtig dårlige perioder, så sidder han jo sådan øh. Blandt andet set ham i sådan en opiumshule lå han også på et tidspunkt, ikke

AT: Okay

FK: Og var fuldstændig underdrejet, hvor vi jo ellers kun ser ham som øh, som den her skarpsindige øh fyr

AT: Ja, intelligente mand, ikke øh ja

FK: Mmm. Og så lå han der

AT: Ja

FK: Ja, så han er morfinist

AT: Er det ikke også øh, de har jo lavet en film der hedder Sherlock Holmes, hvor han også øh, der tror jeg vist nok også de afbilleder ham hvor han ligger i sådan, han ligger i sådan nogen trancer nogen gange i sådan nogen sofaer, sådan helt

FK: Ja, men de film de har lavet det er med ham øh

AT: Med Robert Downey

FK: Ja

AT: Junior

FK: Ja. Og hvad er det han hedder, ham der spiller Watson

AT: Øh, ja, han hedder øh

C: Nu ved jeg ikke, om jeg kan få, for dikatfonens skyld kunne bede jer om at flytte jer om at flytte over på et andet bord, så jeg kan adskille det i transskriberingen

FK: Det gør vi

AT: Hvad fanden er det nu han hedder?

FK: Hvad er det han hedder, ham der spiller Watson i filmen Sherlock Holmes?

C: I filmen, det er Jude Law

AT: Nå ja, det er Jude Law

C: Hvis det er serien, så er det Martin Freeman, som også spiller hobitten

AT: Ja

FK: Godt, så har vi styr på det

[Poul kommer med]

FK: Vi snakker om Sherlock Holmes eller rettere sagt, det gjorde øh Abelones datter, men øh det ved jeg ikke, vi kunne også finde noget andet, vi er passionerede for. Spørgsmålet er om vi kan finde noget?

AT: Vi kan jo altid lave flere digte, hvis øh

FK: Ja. Kan du ikke lige vise mig et haikudigt? Jeg skal bare lige se, hvordan det ser ud

P: Jo, jeg tager lige googler et haikudigt

FK: Så er jeg på ...

FK: Gå lige ind og tag et billede af det, jeg er så øh, jeg er, jeg skal bare have et billede

P: Nå

FK: Jeg skal ikke have det på øh, ligesom børnene de, jeg er sådan jeg skal bare se det på et billede

P: Du har et eksempel der

FK: M, m, m, [tæller 5-17]. Ja! Så er jeg med. [tæller 1-5] og så hvad hedder det syv og fem

P: Mmm

FK: Ved I hvad

AT: Det burde være ligetil, ikke

FK: Det kan vi godt finde ud af

1.02.36 P: Hvorfor halvanden time?

AT: Jeg tænker også, halvanden time er lang tid til et haiku digt

P: Ja, tænker jeg også.

AT: Men så kunne vi altid lave et til, eller

P: Ja

AT: Drikke noget mere kaffe.

FK: Nå, hva hvad siger vi skal vi prøve at lave dem med Sherlock Holmes?

AT: Ja, vi [?] starte med Sherlock Holmes, der er sådan en en god fællesnævner, ikke?

FK: Ja

P: Skal jeg gå ind og finde noget om [?] Sherlock Holmes

FK: [?] nød til at tilstå, at æhm min min æh min mit fan det nok det nok noget andet noget end jeres.

P: Ja, jamen [?] prøv, lad mig høre.

FK: Jamen ja, jamen jeg tænker hvis hvis [?] sådan et eller andet jeg er fan af, så er det jo, så er det jo sådan noget tysk verfremdung Bertolt Brecht, det er jo måske ikke lige æh det I andre I...

AT / P ?: Tysk hvad?

FK: Verfremdungseffekten, æh i æh i i Berthol Brechts måde at lave [griner] at lave skuespil på, det er jeg jo meget vild med. Hvis jeg endelig skal sige hvad jeg er passioneret med.

P: Det tror jeg du er lidt alene om i den gruppe her

AT: Ja, det tror jeg også [griner]

FK: Ja, det er det, det er også det jeg siger.

C: Skal I så besøge Thurø

FK: Jeg er godt, ja. Der boede han jo ovre, er jeg godt klar over. Men hvad hedder det, skal vi ikke prøve at lave ham der Sherlock Holmes?

P: Jo

AT: Jo, det kan vi sagtens.

P: Hvad hvad, hvis [?] noget stemning eller noget et eller andet ud af det.

AT: Af hvad?

P: [?] den den der, nu snakker om det der med Sherlock Holmes og der er nogen, vi skal ikke gå ind i noget fakta, vi skulle tage noget omkring noget stemning.

AT: Ja, det var noget omkring nogen karaktertræk ikke, og noget-æøh.

P: Ja, lige præcis. Og så skulle vi jo, så skulle vi jo, så skulle vi jo dyrke homo-delen jo.

FK: Ja, prøv hør, skal vi lige lave.

AT: Disposition.

P: Mmm.

FK: Eller eller nogen, [?] det laver jeg tit med ungerne, så hiver [?]

P: En brainstorm, mind map.

FK: Alt muligt på, hvad vi overhovedet kan komme i tanke om.

P: Laver du mind maps.

FK: Det bruger jeg rigtigt meget

P: Det gør jeg også meget.

FK: Ja, det er super godt.

P: Jeg træner dem til alt muligt: Ordforråd, hele lortet

FK: Ja, det gør jeg også.

P: De bliver så gode til det

FK: Fordi det øh ja. Vi laver lige sådan en her. Nå, homo – hvem er det han er homo sammen med?

P: Watson og Sherlock

FK: Ok

AT: Er han det, eller er det øøh [?] ligger lidt ude i

P: Nej, det er sådan en øh sådan noget der er [?]

FK: Det er, det er noget nyt, så er han jo morfinist.

P: Ligesom Battler Britton dengang fra de der krigs.

FK: Vidste du det?

P: Hvad?

FK: Vidste du at han er morfinist?

P: Nej

FK: Nå men det er han.

AT: [?]

P: Nåjo, [?] han han får noget...

FK: Når han er rigtig rigtig rigtig rigtig har det dårligt, så er han på øh.

P: Opium, det er rigtigt.

FK: Så er han på opium, ja.

P: Det kan jeg godt huske, ja. Det er rigtigt.

AT: Det er Watson der giver ham det, ikke?

FK: Nej, nej Watson han har det rigtigt skidt når han er, øøh, når han er ude i det.

AT: Nå, ok.

FK: Han render rundt og han er helt hvid i hovedet

P: Ja

AT: Mmm

FK: Og han har det af helvede til

P: Mmm

AT: Ja

FK: Og han må langt ud på landet og rekreere, og så videre. Nå hvad er der mere med ham, han er.

AT: Han er også, han er intelligent jo.

FK: Han er intelligent

P: Mmm. Og så tænker han ud af boksen, ikke?

FK: Han tænker ud af boksen.

AT: Er kreativ, ikke?

P: Mmm.

AT: [?]

FK: Sådan et ord som; han er skarp

AT: Han er skarp, det er han også

FK: Ikke? Han er sateme skarp, det er det samme som intelligent, det ved jeg godt.

AT: Ja.

FK: Der var bare [?] han er skarp.

P: [?]

AT: Kan man kommenterer noget med hans udseende?

P: Mmm

AT: Han har den der hat på, sådan den er specielt type hat ikke?

FK: Jo

AT: Er han afbilledet med. Som jeg ikke kan huske hvad hedder.

...

P: Og Watson han er

FK: [?] hat, må jeg lige se hvad er det for en hat

P: Jamen det er den der, der er i den der [?] der er skygge på både for- og bagsiden.

AT: Ja

FK: Skal vi, hvis vi skal vel også

P: Og så piben, ikke?

FK: Piben?

P: Den der hat.

FK: Nååh, ja.

P: Den der.

AT: Ja.

FK: Det er ikke en sixpence vel?

P: Nej

AT: Nej

P: Sixpence den har kun skygge foran

AT: Mh

FK: Ja, den har kun skygge foran

...

FK: Altså de nye, øh, film der der er lavet.

P: De er pisse gode.

FK: De er skide sindsyg gode.

AT: Ja, de er hamrende gode.

P: [?] Jeg har dem allesammen derhjemme på

FK: [griner]

P: Og se dem på storskærm [?] hold kæft det er fede film.

FK: [?] de er altså

AT: Det er god fredagsunderholdning.

FK: Ja, deet det det må jeg sige. Der har jeg øøh

P: øøh

...

P: Men jeg tror det, altså [?] jeg kan huske i gamle dage [?] så den der Thin Blue Line med Rowan Atkinson, han havde sådan en, han arbejdede på en politistation. Og der sad så en eller anden og sagde at, øøh, [?] snakkede om de der krigshelte der [?] fløj rundt i jagerfly, det var hans store helte i krigen.

FK: Nåå, ja.

P: Og så snakkede om at de var da klart homo'er, og han blev fuldstændig stjernetosset over at han kunne kalde hans helte for homo'er. Jamen, prøv og hør her, de sidder i det der fly altid, de sidder bag hinanden hele tiden

FK, AT: [griner]

P: De er altid sammen, de er aldrig sammen med en kvinde, de er altid kun sammen, så selvfølgelig må de være bøsser. Og det [?] lidt det var, der bliver trukket ind i Sherlock Holmes universet også at, at du ser aldrig en kvinde i Sherlock Holmes' univers.

FK: Aah, er der ikke nogen at han sådan tilkaster nogle øøh

P: Neej, syntes det ikke

FK: Blikke engang imellem, gør han ikke det?

P: Ikke i de nye af dem.

AT: Neej, ikke [?]

P: Ikke i de nye

AT: Ikke rigtigt.

P: Nej

AT: Der er det mere at, der er det mere Watson, ikke. Jeg kan jo så også kun bedømme ud fra filme, ikke, altså fordi at jeg er så

FK: [?] altså han altså Watson, øøh, han er jo sådan en en gammel hygge hyggebedstefar i, æh, i nogen af filmene, det er han jo ikke når, med ham der Jude Law der.

AT: Nej, der er han nemlig ikke.

FK: Det han er jo ikke nogen gammel hyggebedstefar

P: Nej

AT: Nej, der har han jo en flot kone

FK: Han er jo en super smuk mand.

AT: Og sådan noget, ikke, og. Ja ja , lige præcis.

FK: Ikke, som ææh.

AT: Men generelt så er han måske sådan lidt mere, øøh, hvad skal man kalde ham kontortypen.

FK: Ja

AT: Øøh

FK: Ja

AT: Bedstefar

FK: Ja, det er han

AT: [?]

FK: Ja, det er han.

...

FK: Øøhm.

AT: Man kunne da også skrive Watson på vores, øh, mind map.

FK: Ja

AT: Altså fordi han er vel også en del af Sherlock Holmes

FK: Ja

AT: Identitet og arbejde og univers, ikke

FK: Når man står af ved, øh, Bakerloo, øøh, station i, øøh, hvad hedder det, i London så står han jo udenfor, øøh

P: Nå

FK: Hvad hedder han, øøh

AT: [?]

FK: Sherlock Holmes, ja

AT: Nå, ok

FK: Der står sådan en en, øh, han bor jo i Bakerloo Street.

AT: Ok

FK: [?] I kan godt høre jeg er kommet efter

P: Ja ja

AT: Ja ja

FK: Nogen gange [griner]

AT: Ja

P: Du er meget berejst, jo

AT: Mmm

FK: Ja

P: Ikke?

FK: Men øøh, [?] jeg har har aldrig

P: Meget kulturel

FK: Meget har sådan været i i fodsporende på, på hvad hedder han, på Sherlock der.

P, AT: Mmm

FK: [?] jeg har haft nogle unger med, så har de gerne villet se hvor han boede, så han er jo sådan, han er jo både de ældre og de yngre, han er jo sådan. Så er der også det der forstørrelsesglas han render rundt med.

P: Mmm.

AT: Ja, de der øøhm,

FK: Lup

P: Lup

AT: Hvad hedder de, lup ja.

P: Mmm

FK: Det kunne være vi skulle bruge en enkelt stavelse.

AT: Ja

P: Livet under lup

FK: Men der er ikke nogen, øøh

P: Det kan være han skal finde Watsons med den

AT, FK: [griner]

FK: Watsons

P: Ja

[mere latter]

FK: WHERE IS IT?

[mere latter]

FK: Der er ikke, øøhm, det der er ikke nogen, der er ikke noget, hvad hedder det: Rytme i, jo. Der er ikke nogen, hvad hedder det, enderim.

P: Nej, der er ingen rim i.

FK: Nej

AT: Nej

FK: En mælkebøtte borer sig gennem asfalt med sin gule hjelm, nå.

P: Ja

FK: Ja, der har vi jo så, hvad hedder det, metafor ikke?

P: Jo

FK: Og vi har en, øh, besjæling

P: Mmm

FK: Ja? Er det rigtigt?

P: Ja

FK: Så vi skal jo lige have en besjæling og, og en, og en metafor

AT: Nogle af digte-trækkene med

FK: Ja

FK: Men ikke nogen rim. Er der nogen, hvad hedder det, øh, alliterationer i: "Mælkebøtte borer sig gennem asfalt", nej det er der heller ikke. Kunne vi også godt

AT: Ja

FK: At vi havde lidt, æh, [?], bogstaverne rimede lidt.

AT: Det tror jeg godt man kan i et haiku digt

FK: Ja, det tror jeg også godt man kan, kunne man godt gøre.

...

FK: Nå skal vi have mere på? Skal vi prøve at lave et, og så kan vi

P: [?]

AT: Ja, det er det

P: Nogle af de der... På hvad af dem, se hvad kan vi gøre? [?] skal vi kæde noget sammen

...

1.10.10 FK: Og vi skal have fem stavelser, ikke?

P: Mmm

...

P: [?] skal vi prøve at skrive ned hvad hvor mange stavelser vi har? Watson har to

AT: [?]

P: Øøh

FK: Homo to, mor-fi-nist tre

AT: Mor-fi-nist

FK: In-tel-li-gent fire, tæn-ker ud af bok-sen seks, den er ikke god.

AT: Nej, fordi at så skulle man have sådan et enkelt ord, enstavelse

FK: Ja, den er ikke

P: Nej, du kan sige: "Tænk ud af boksen"

FK: Nåja, tænk

P: Tænk ud af bok-sen, så har du fem

AT: Så har du fem

P: Ja, så passer den

FK: Ja

P: Tænk ud af boksen, så skal du ikke have tænker, bare tænk

AT: Tænk ud af boksen

FK: Tænk ud af boksen

P: Mmm

FK: Den kunne godt være en af dem, ikke

P: Ja, mmm

FK: Kre-a-tiv, der er tre. En to to og en. Men derfor kan vi, vi kunne jo godt hente et, vi kunne jo godt hente et, hvad hedder det, udsagnsord hvis vi mangler et udsagnsord, ikke

P: Mmm

AT: Mmm

P: Hvad er et udsagnsord?

P, AT: [griner]

P: Jeg har dansk på linje, og jeg ved det ikke

FK: [griner] Du kan så meget andet

AT: Mmm

P: Ja, [?] og du har været på matematikstudiet og kan ikke en skid matematik, det behøver bliver man ikke prøvet i overhovedet. Det er simpelthen fantastisk.

FK: Hva hvad her du på linje?

AT: Ja, jeg har dansk og engelsk

FK: Ja

AT: og skal så også have historie, så ja

FK: Det er jo nogle gode fag

AT: Ja, der er nogle ret stærke fag, syntes jeg

FK: Ja

AT: Det er nogle tunge fag også

FK: Ja ... [suk] Nå, skal vi have hans navn med? Nej, vel det behøver vi ikke

AT: Sher-lock, Sheer, Sher-lock

FK: Det behøver vi vel ikke

AT: Fire stavelser i navnet

FK: Sherlock

AT: [?]

P: Du kan også bruge, du kan også bruge noget slang: Lock'en eller Lock

...

FK: Lucky [grin] Lucky Luke

P: Lock

FK: Ja

AT: Lucky Sherlock

P: Når vi [?], når vi [?]

FK: Lucky Sherlock

FK, AT: Lucky Sherlock

FK: Sche-Luke

P: Luc-ky Sher-lock, nej den dur ikke

FK: Nej, det gør den ikke

AT: Nej

...

P: Mmm

FK: Vil du skrive det her eller skulle vi skrive i hånden?

P: Jamen, hvis bare I skriver i hånden, så skriver jeg det ind bag efter

...

AT: Øøhm

FK: Har vi, [?], kan, har, har, hvad hvad. Skal vi bare gå i gang?

AT: Ja, lad os, øøh, ja, lad os bare starte.

FK: Altså så tænk jeg, hvis vi lavede den der. En to tre fire fem, tænk ud af boksen, den kunne vi

P: Mmm

FK: Den kunne vi [?]. Skal vi prøve at starte med den?

AT: Mmm, ja. Tænk ud af boksen, ja.

...

FK: Og det er: "af", selvom det plejer at være: "ud ad"

P: Mmm

FK: Men det er en

P: Mmm

FK: Ja.

FK, AT: Tænk ud af boksen

P: Mmm

AT: Så var det syv, ikke?

FK: Så skal vi have en syver

AT: Ja

...

AT: Sher-lock og Wat-son

P: Jeg skal lige have skrevet det der ned [?]

AT: Ja, det er fem. Sher-lock og Wat-son.

FK: Sher-lock og Wat-son [grin]

AT: På tur

FK: Sher-lock og Wat-son, skulle have, kunne, så kunne godt bruge et, øhm, et øh udsagnsord der, ikke?

AT: Ja, ja

P: [?]

...

P: [?]

AT: Hvad har vi så [?], nå det er Watson der står der

FK: Watson der, så har vi noget med piben og lup og morfinist og homo.

...

FK: Aj, vent, prøv, prøv at høre her. Hvis vi nu finder den er ikke så tosset den der. Tænk ud af boksen, Sherlock og Watson, og så skal vi have et, et, hvad hedder det, et udsagnsord som på en eller anden måde forbinder nogen af de...

AT: Mmm

FK: Tillægsord

P: Mmm

...

AT: Men så har vi, vi har skarp og vi, på en, ikke

...

FK: Jo.

AT: Emm

FK: Men jeg tænker om vi skulle have et udsagnsord nu, så det ligesom kommer

AT: ja

FK: Altså foreksempel: "En mælkebøtte borer sig gennem asfalt"

AT: Ja

FK: Sådan [?]

AT: Så du du, du søger, æh, hvad er der det hedder, billedsproget

FK: Ja

AT: Ja

FK: Sådan at man, at få [?], at vi så kommer ind og, og så kan vi tage noget med, med sin, med sin skarpe intelligens eller et eller andet

AT: Ja

FK: Med deres skarpe, eller et eller andet. Øhm, men hvis hvis vi også skulle kunne lave det lidt øøh, omkring det der homo der hvad kunne det så være. "Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson ..."

P: Sher-lock og. "Og" tæller også som stavelse, ikke?

FK: Jo. Sher-lock og Wat-son.

P: Der er fem

FK: Ja, vi skal have et, øh

P: Vi skal have to

FK: Ja

...

P: Øøh.

AT: Ja, det er svært med to, hvis man skal...

FK: Nej, det er [?]

P: Tror jeg ikke.

AT: Sherlock og Watson

...

FK: [?]

AT: Men det må også gerne fortsætte, sådan et haiku digt, ikke? Altså man behøver ikke at slutte, hvad skal man sige, slutte

FK: Nej, nej, det det det

AT: sætningen, altså den må gerne fortsætte ned, ikke, altså

FK: Det må man, fordi den der, den der den hænger jo, den hænger jo sammen. Men hvis vi nu skulle bruge et, øhm, et, hvad hedder det, øhm, et et et

P: [?]

FK: Jamen jeg, jeg tænker vi kunne også bruge et, et ord indenfor, øh, for det, for det seksuelle.

P: Mmm

FK: Med to mænd, der rider på hinanden. Altså

P: Ja

FK: Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson rider, og så et eller andet, øhm, med, med noget med deres

P: Mmm

FK: Noget med noget sex

P: Mmm

AT: Ja, ja

FK: Men altså ikke noget [?]

AT: Ikke direkte

FK: Ikke direkte, men indirekte at man, at rider det er både, øøh

P: Ja

FK: øh ah, er det for?

P: Jaja, nej nej [?] jeg kan godt [?] hvor du er på vej hen.

AT: Sherlock og Watson, øøhm

FK: [grin]

P: Et raffineret hint

FK: Et raffineret hint? Vil du prøve det

AT: Ride væk, eller et eller andet, ja. Ride

FK: Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson rider

AT: Rider, nej så er vi på syv, ikke?

P: Jo, skal den også være

FK: Jo, det bør den nemlig. En to tre fire fem sek, nej, en to tre fire fem seks syv, den den er der nu, men så [?]

AT: Ja, ja

P: Mmm, og den også, og deroppe er den på fem.

FK: Rider

...

AT: Med pi-be i mund.

...

FK, AT: [mumle]

...

FK: Ja

...

FK: Ja, den var der. Og det [grin]

AT: Ja, det er [?]

FK: Den kan også forstås

AT: [grin]

P: Med Watsons pibe i mund

FK: Aaj, nu [?] nu er [?] helt uartig [grin]

AT: What [grin]

P: Nåja, men

FK: Hvad?

AT: Jamen, det...

P: Ja

AT: Underforstået kan man sige

P: Mmm

FK: Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson rider / Med pibe i mund.

AT: Mm, med pi-be i mund, ja.

P: Mmm

...

FK: Den er jo helt uartig. En to tre fire fem

P: Det var fordi, der er kun fordi vi lægger det der tema ind over, siger vi laver et homo tema, så tænker man sådan, ellers ville du ikke tænke sådan.

FK: Jo, men der er, der er også plads til fortolkning i haiku digte.

P: Mmm

AT: Ja, det er sandt.

FK: Er det rigtigt?

AT: Det er sandt.

FK: Sååh, øh

AT: Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson

FK: Tænk ud af boksen, vi vi beder jo allerede folk; tænk ud af boksen

P: Mmm

FK: De kan tænke ud af boksen, men vi beder også folk om at tænke ud af boksen når de læser det

AT: Ja, det er sandt. På den måde, så er der faktisk en rød tråd derinde

FK: Der er en rød tråd, der er opfordring, der er, øøhm, der [grin]

AT: [mumle]

FK: Sherlock og Watson rider med pibe, ved i hvad? Yes

AT: Bum

FK: Bum [grin]

AT: Så er der haiku digt

FK: Så er der erotisk haiku digt herovre

C: Erotisk ligefrem?

?: [grin]

P: Mmm

AT: Jamen, [?] gjort det erotisk

FK: Knald hård porno

AT: [grin]

AN: Er det din indflydelse, Anders, eller hvad?

AT: Ja, det [?] det står jeg faktisk ikke for i den her omgang, nej ja, men det er sku ikke mig [grin]

FK: [grin] du har, du har hjulpet til.

AT: Ja, jeg har bidraget.

FK: Nå, skal vi lave

AT: Jamen, vi har jo tid nok til en til, kan man sige.

C: Ja, vi har massere af tid

AT: Hvor lang tid er det vi har?

FK: Masser af tid

P: Mmm

C: Ja, vi har halvanden time.

AT: Jamen, altså tilbage, hvor lang tid har vi brugt?

C: Vi har brugt tyve minutter

AT: Nå, ok [?]

FK: Nå, det var hurtigt

AT: Vi kan da nok, øh, få produceret nogle haiku digte her.

FK: [grin]

AT: Så er der digtsamling i sidste ende.

FK: Ved i hvad? Det er også meget, øøh, i dag så udgiver man det man har lavet og, æh, så siger vi, vi er bare på vej.

AT: Ja

FK: Vil du have, skal vi have mere med ham, øh, Sherlock Holmes. Du er i gang med noget morfinist.

P: Mmm

FK: Skal vi lige have en til?

AT: [?] vi kan jo lige færdiggøre Sherlock Holmes, øh, temaet, ikke?

FK: Ja, skal vi lige gøre det.

AT: Morfinist... homo

C: I skal huske jeres hyldest

FK: Vores?

C: Hyldest

P: Ja, det er den også

AT: Kæ-re Sher-lock

FK: Ja, det

P: Det er en hyldest til, det er en hyldest til piben det her.

FK: [grin]

AT: Holmes, er det, æh, en eller to stavelser, Holmes, Holmes

FK: Holmes, det er en, det er en.

AT: Holmes

FK: Homes [Udtaler Holmes som et engelsk ord i en stavelse]

P: Det er ikke Hol-mes [Udtaler Holmes som et dansk ord i to stavelser]

AT: Hol-mes

FK: Homes

AT: Hol-mes

FK: Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson rider / Med pibe i mund. Ah, der er da også noget, rider, der er da også noget ridderligt, der er da også noget, ææh

AT: Ja, det må man da sige

P: Mmm

FK: Ud på nogle eventyr, ikke? Og tænk ud af boksen og

AT: Ja, det må man sige det er også en hyldest det her.

FK: Jo, det er det.

AT: Det kan man godt argumenterer for.

FK: [?] rigtig hyldest, vi skal lige huske, vi skal jo ikke slå dem, slå dem ned. Nå

AT: Mmm

FK: Er du i gang med den næste?

P: Mmm

FK: [?]

1.19.18-1.19.29 [lang pause]

FK: Nå, er du, sidder du bare og laver det selv nu eller hvad?

P: Ja, jeg prøver, jeg prøver lige at tænke højt, prøv lige sådan og...

FK: Kom, så sig det højt

P: Jamen, jeg, at, så langt er jeg ikke nået endnu.

...

FK: [suk] Altså vi skal have noget med at, med en, hans intelligens, ikke? Det der tænk ud af boksen, det har vi [?]. Noget med han intelligens, noget med at han er skarp. Noget med en lup.

AT: In-tel-li-gens, det var fire stavelser.

FK: [mumler: In-tel-li-gen-te] Ja, den er svær.

AT: In-tel-li-gen-te.

FK: Det er en fem.

AT: Ja, så starter, så skulle den bare starte med intelligente, ikke? Men så skulle den så fortsætte, ikke?

FK: Ja, det kunne den godt

AT: In-tel-li-gen-te, Sher-lock Holmes. Æh ... aah. In-tel-li-gent, og skarp.

FK: In-tel-li-gent og skarp, det er seks, er det ikke det?

AT: Det er seks stavelser, ikke

FK: In-tel-li-gent og skarp

AT: Hvad, så skulle vi så simplethen [?] –te på, ikke. Altså så kommer der syv: Intelligente og skarp-e. Jamen, så skal skarpe selvfølgelig også være i flertal, ikke.

FK: Ja. ... [?] kunne måske også lave en, øh... Mor-fi-nist ... Mor-fi-nis-tens lup.

AT: Morfinistens lup.

FK: Den skriver jeg ned du.

AT: Ja, skriv den lige ned, mens den er frisk.

FK: Ja, satanedeme være spændende.

AT: Ja, det må man sige, det var ææh

FK: [grin]

...

FK: Vi kan nemmelig lige [?] nogen. Mor-fi-nis-tens lup. Jamen nu bliver det jo sådan helt, ææh, æhm.

AT: Morfinistens lup. Så skulle man så også have noget ind, ikke, som ligesom kan, [?] som kan karakteriserer, ikke?

FK: Ja, lige præcis. Morfinistens lup.

...

FK: Af-slø-rer det

AT: Af-slø-rer ... De gam-le spor ... Har du skrevet: ”De gamle spor”?

...

FK: Morfinistens lup / afslører de gamle spor

AT: Med Wat-sons, Wats, med Wat-sons. Øøh, skarpe... Nej

FK: Den har vi brugt, nej vi har ikke brugt skarpe endnu.

AT: Nej, vi har ikke brugt skarpe endnu.

FK: Morfinistens lup, afslører, nej den er fandeme god. Når vi selv skal sige det, vi er altså i gang.

AT: Ja [grin]

P: Ja, det er godt ja

FK: Sateme godt.

P: Jeg kan godt høre det.

FK: Af-slø-rer de gam-le spor. Og så skal vi have noget med Watson, hvad er det han gør? Ikke fordi, at morfinisten det er jo en, øh, omskrivning af, af, hvad hedder han, Sherlock Holmes

AT: Ja

FK: Men det, han afslører jo, selvom han er tåget, så afslører han fordi han er så skarp, og han tænker. Kan I se det? Nu er jeg lige inde og få, og, hvad hedder det.

AT: Ja, jamen der er da noget fortolkning her.

FK: Ja, jeg laver lige en en, øh

AT, FK: [grin]

FK: En fortolkning her, men vi skal lige have den sidste. Morfinistens lup / afslører de gamle spor, Watson

AT: Watson

FK: Watson

AT: Wat-son kig-ger med

FK: Wat-son kig-ger med

1.22.10 AT: Eller

...

FK: Den kunne godt være der.

...

AT: Men den sidste sætning kunne godt blive mere skarp

FK: Det kunne den godt. Men vi kunne godt have noget med...

AT: Watson

FK: Øøhm. Et lidt, måske et lidt mere spændende udsagnsord, end: "Kigger med". Watson

AT: Mmm

...

AT: Observerer, mmm, nej

...

FK: [?] for mange

AT: Det er med seks

FK: Watson kigger med, Watson

...

P: Hvis nu hvis vi laver lidt hurtigt mind-map på nogen af ordene, for at finde nogle afledte ord

FK: Ja

AT: Mmm

P: Hvis nu jeg tager, hvis nu jeg tager morfin, ikke.

FK: Øøhm

P: Rus

AT: Altså bare brainstorme?

P: Ja, bare lidt, bare lidt hurtigt

FK: Men men men, hvad hedder han, er der noget Watson ikke er, så er han jo ikke i en rus. Han er jo den der, øh

P: Ja ja

AT: Mmm

FK: Øh, øh, hvad skal vi sige, øh, hederlige, øh, gennemsnidts mand, ikke. Hvor den anden jo er...

P: Mmm

...

FK: Nej, hvad er der med Watson, leger med?

AT: I skyggen af ham, eller Watson leger med, ja

FK: Fordi ordet: "Leger", så bliver det igen noget seksuel leg.

P: Mmm

AT: Ja

P: Jeg har lige skrevet det her ovre: Homo, leger

FK: Jamen, ved I hvad

...

FK: Watson leger med, ikke, fordi så kører den, det gør han jo, der er jo en leg det de laver, ikke

AT: Ja

FK: Altså, der er, ææh, der er, hvad skal vi sige, en leg, i en leg er der jo, er der jo ligesom, øøh, defineret hvad det går ud på, spillets regler

AT: Ja

FK: Men, øh, her der, øhm, vi ved jo godt

AT: Der er igen plads til fortolkning jo i hvert fald, altså

FK: Det er der, ja, der er plads til fortolkninger

AT: Ja

FK: Altså det skal sku ikke bare være lige ud af landevejen, Poul. Nå, er vi færdige med ham?

AT: Ja, hvad blev, hvad blev den sidste til? Watson leger med, ja

FK: Vil I hører det? Nu skal det, nu skal det læses op ordentligt.

P: Ja ja

AT: Ja

FK: Sherlock Holmes, det er en hyldest: Tænk ud af boksen / Sherlock og Holmes, Watson rider / Med pibe i mund. Morfinistens lup / afslører de gamle spor / Watson leger med. Ah, for f...

P: Ah, hvor er det smukt

AT: [grin]

P: Jeg får helt gåsehud

AT: Det er fandeme poetisk. Det er lige til en øre, Oehlenschläger sang

FK: [grin] Nu gider vi ikke mere med ham, har vi næsten ikke brugt det hele nu? Nej, homo kan vi jo ikke skrive, det er jo ikke

AT: Nej

FK: Og intelligent det gør heller ikke noget.

...

FK: Har vi ikke gjort det? Skal vi sige det, skal vi have et til? Eller er det nok?

P: Jeg sad ellers [?] hyggede lidt med, med morfinen

FK: Den har vi med her, morf

P: Ja, det ved jeg godt, men tænker at jeg vil prøve noget andet

AT: Hvad, hvad har du skrevet? [?]

P: Jeg t, jeg tænker på om han, øh, om han altså bruger morfinen til at udvide sin horisont, altså til at få nogen, øh

FK: Nåå ja

P: Ikke, altså

FK: Jo

P: [?]

AT: Mooorfi-nen gavner.

...

P: Det kunne være en flugt, det kunne det også være, det kan også være en, øøh

FK: Ja

P: [?] for at finde, for at tænke ud af boksen

FK: Ja

P: Og Watson han er dealer

AT: Wat-son dea-ler drugs

FK: Homoseksuel dealer, dealer, ja de stakkels, de gamle stakkels mænd

P: Ja

AT: Wat-son dea-ler drugs

P: Ja

FK: Wat-son dea-ler drugs

AT: Ja, så har man fem, ikke?

FK: Wat-son dea-ler drugs, det det det, det lyder godt

P: Ja

AT: Så er der også de der D'er der

FK: Ja

AT: Dealer drugs

FK: Ja, skal vi skrive det?

P: Der er lidt bogstavrim

AT: [mumler]

...

P: Men øh hvor meget hyldest er der i den?

FK: Nej, det tænker jeg også

AT: Ja, det [?] ikke. [grin]

P: [grin]

FK: Ja, jeg tænkte, jeg tænkte, ja

P: Vi skal jo bruge, vi skal jo bruge morfinen positivt i forhold til at, at udvide hans øh

FK: Ja, men det kan vi jo så gøre nu.

P: Skaber løsninger

AT: Ja

P: Mmm

FK: Watson dealer drugs, øøh

AT: Ud-vid-der Sher-locks... sind, nej... det er seks

FK: Hvad sagde, hvad skrev du? Ud-vid-der Sher-locks

AT: Sind

FK: Vi skal have to ikke?

AT: Ja, der skal være to, ja

P: Under Sherlocks rus

AT: Under

P: Sherlocks rus, så skal vi finde, øøh

AT: Sherlocks rus.

FK: [?] skal vi skrive under, eller, eller udvidder?

AT: Un-der Sher-locks rus, så er der plads til to

P: Sherlocks rus, Sherlocks rus ud... vidder

FK: Under

AT: Øh, udvidder

P: Ja

AT: Und-der Sher-locks rus, ud-vid-der, nej udvidder. Under Sherlocks

FK: Prøv at høre: Watson dealer drugs / Under Sherlocks rus. En to tre fire fem, skal vi have to til her.

P: Ja

FK: Skal det så være før eller efter at

P: Øøh

FK: [?] man kan ikke skrive: Udvider under. Så derfor skal det være: Udvider Sherlocks rus

AT: [mumler] Men så mangler man en, øh, mangler en stavelse, ikke?

FK: Ja, men der kunne der, der kunne der godt være. Vi mangler en to tre fire [?]

P: Vi kan, vi kan give, vi kan give rusen

FK: Men det kunne godt være

P: Vi kan give rusen en tilstand, vi kan give rusen en

FK: Ja: ”Med”

P: Under Sherlocks

FK: Watson dealer drugs

P: Hvad kan den rus være?

FK: Under Sherlocks rus

P: Den kan være

AT: Un-der Sher-locks rus

FK: Med

AT: Med

...

FK: Er det rigtigt? En to tre fire fem seks, så skal vi have et enstavelsesord nu. Watson dealer drugs, under Sherlocks rus med ... Der er fordi

AT: Gavn, aah ... øøhm

FK: Jamen, det det, vi skal, vi skal finde et positivt ord, ikke?

AT: Ja, positivt ord, ja

P: Ja

FK: Watson dealer drugs under Sherlock rus, med

P: Eller under Sherlocks fede rus

AT: Sherlocks

FK: Under Sherlocks

AT: Sherlocks fede rus

FK: Det var bedre, må man sige

P: Under

AT: Under

P: Sherlocks

AT: Sherlocks

P, AT: Fede rus

AT: Ja, så er den på syv ja

P: Mmm

AT: [?]

...

FK: Og så skal vi have noget positivt, rigtigt positivt nu

P: Mmm

FK: Nu noget, nu noget med

P: Nu skal, nu skal der, noget skal opdages

FK: Nu er der noget der skal

P: Noget skal løses

FK: Nu skal løses noget, ikke?

P: Nu skal der løses et problem

FK: Watson dealer drugs

AT: My-ste-ri-et ... løst

...

FK: [grin]

P: [mumler]

FK: En to tre fire fem, en to tre

P: Kreativ er et dårligt ord, der er fire stavelser i, på et, det er fandeme for, det er for, det er et dumt ord, kreativt er et dumt ord at bruge

AT: Kreativt, ja.

FK: Ja, det er

AT: Kre-a-tivt

FK: Nå, Watson dealer drugs / Under Sherlocks fede rus / Mysteriet løst. Hold kæft hvor er det smukt

P: Ååh, hvor er det smukt, hvor er det smukt

AT: [grin] Det kører bare

FK: Jamen det [?] jeg tænkte jeg [?] helt, jeg fuldstændig, helt oppe og ringe

...

FK: [?]

P: [?] den er ikke så kryptisk som de andre, men den er lidt, den går lidt mere lige på

FK: Den er lidt mere, ja det er den

AT: Ja, det må man sige, ja

P: Men nu er det drugs'ene der får ham til at løse problemet

AT: Ja

FK: Ja

P: Det kan jo være en hyldest

AT: Så fik vi i hvert fald morfinen ind i, øh, ind i billedet, ikke.

P: Det er en hyldest til hans morfinmisbrug

FK: Ja

AT: [grin]

FK: [mumle]

P: Hvad skulle vi med de der haiku, skulle de skrives ind på en PC'er eller hvad?

C: Hvad?

P: Skulle de skrives ind af en eller anden årsag?

C: Jeg skal lige her over hvor jeg kan hører jer.

P: Siger skal de skrives ind, nu har vi lavet tre. Vi er jo gået langt, vi har jo sprængt rammerne fuldstændig.

C: Er det rigtigt

P: Ja

C: Dejligt

FK: Ja

C: Dejligt. I behøver ikke skrive dem ind

P: Nå, ok.

C: I skal jo læse dem højt, øøh

P: Godt, ja ja

C: For de andre når I, øøh

P, FK: Ja

C: Når vi er færdige med, øøh, med workshoppen. Ja, syntes I I har fået nok? Kunne I?

P: Ja, det syntes, ja ja

AT: Vi har tre Sherlock Holmes, ikke

C: Ja, vil I prøve at kaste jer over noget, øh, story-boarding så i stedet for?

AT: Ja, det kan da godt være, øøh

C: Bare for, altså de er jo, øh, de er jo ikke nået så langt derovre endnu

P: Nej, de arbejder ustruktureret, det lyder ret ustruktureret

C: Så der er gået en halv time, så der er en time tilbage

AT: Vi har en time tilbage

FK: Ja. Er der en time tilbage?

C: Ja

AT: Hvis vi laver tre haiku digte i timen, så, eller hver halve time så, øh

C: Nej, undskyld. Ikke en time, der er gået femogtredive, femogtredive minutter. Og vi har halvanden time

AT: Ja

FK: Ja

C: Så knap en time

FK: Det er, det er altid, øøh, lærerens problem med de dygtige elever

C: Ja

[grin]

P: Hvad skal vi nu lave, hvad skal vi nu lave

C: Ja, jeg skulle have haft en, en ekstra, øøh

FK: Had skal vi nu lave [grin]

AT: Så er det frem, frem med frilæsningsbøgerne [grin]

1.31.39 C: Men I kunne jo også, I kunne jo også, øhm, nu er det ren og skær improv det her, men man kunne jo godt føre den videre, altså og, øøh, haikuet var fordi jeg tænkte der var nogen, der var nogen helt konkrete rammer for hvordan man sætter det her ind i, i noget. Ææhm, det kan være I skal skrive et prosa, et helte-digt, et episk, øh

FK: Et episk digt

C: Et episk digt.

...

P: Knæk-prosa, eller skal vi lave det lyrisk, vi skulle lave noget.

C: I kan også lave, lave noget der bygger på jamber

AT: På hvad?

C: Jamber

AT: Jamber

C: Ja, det er når den er delt op i seks, øøh, ord per verselinje, tror jeg nok, men det kan I jo undersøge, hvordan man

FK: Kan vi jo undersøge

AT: Ja

C: Det [?] ide

AT: Ok

C: Øh

P: Der er ikke nogen, alle skriver knæk-prosa idag. Der er ikke nogen der skriver, der ikke nogen der skriver digte der rimer mere, det er de holdt op med.

AT: Gør knæk-prosa det, skal det rime der?

P: Nej

AT: Nej

P: Det rimer ikke

AT: Ok

FK: Nej

P: Men at, det alt, der er ikke et digt i dag som man, som rimer.

C: Nej

FK: Nej, altså jeg vil sige, nogen af de nye digte, jeg havde en af, æh, mine elever der var oppe i, jeg havde eksamen der

P: Ja

FK: Det er jo, der er jo nærmest sådan noget, øøh, det er jo, det

P: Det er jo [?]

FK: Det er jo noget med noget beat, og noget

AT: Ja, og noget flow, ikke

FK: Og noget flow, og og

C: Men det kan jo, med det kan [?] være en god ide, I kan være, I kan finde et eller andet, øh, grund beat. Så I sådan nærmere laver en rap.

P: Rap det rimer

AT: Eller bare flowet når man, når man

P: Rap det bestiller ikke andet end at rime, jo. Det er jo, der kan jo ikke andet end på rim

FK: Nej, nej, altså vi, vi, vi, vi lavede den, vi lavede den i, øøh, det her, det, da vi havde digte sidst der lavede vi sådan en, øh, over, over, hvad hedder han, Dan Turèll, at være beat

C: Ja

FK: At, at være, ikke, og så

AT: Mmm

FK: At være beat er at være, at være beat er at være, at være beat er at være, og og så lavede ungerne:
At være dansk er at være, og og så lavede de sådan, lavede deres, deres egne digte

AT: Ja

C: Mmm

FK: Med deres egne måder at være dansk

AT: Over samme form

FK: Lige præcis, at være langelænder, og og

C: Ja

FK: Og så havde de også lavet en der hedder: At være Karlson er at være [grin]

C, AT: [grin]

FK: Og så kom, og jeg havde mistet stemmen den dag, og så lå vi nede på gulvet, og der var belagende mørkt, og så lå de der og så læste de op. Nej for fanden hvor var det godt, ikke.

FK: [meget lys stemme: At være langelænder er at være], ikke. Der var nogen af dem, det var sådan nogen meget øøh, og så andre det var sindssyge spændende ting og sager, ikke.

AT: Ja ja

C: Ja

FK: Men men men, den der oplevelse af at rytmen og det sproglige der ikke

C: Ja

AT: Mmm

FK: Der sådan en som, æh, Turèll han er jo

C: Ja, han er jo fænomenal til det der

FK: Ja ja, og og det er den, der er

C: Kender du hans, øøh, hans indspilninger

FK: Ja

C: Ja

FK: Ja

AT: Dan Turèll han er også her fra Langeland, ikke?

C: Nej

FK: Nej

C: Han er ærkekøbenhavnner

FK: Han er fra Vangede

AT: Nå, han er, nå han er, nå det er sådan det er

C: Ja

AT: Men han havde et eller andet tynd, nææ. Det er fordi at jeg havde en, efterskolelærer fra, her på langeland som var stor fan af Dan Turèll. Det er derfor jeg forbinder ham til Langeland

C: Yes

FK: Nej, det, Dan Turèll har ikke nogen, øøh, tilknytning til Langeland

AT: Nej, nej. Nej, han var københavner ja, det er rigtigt

FK: Øøh, nej det havde han ikke

C: Men øhm, lige for at vende tilbage til øvelsen her, altså i, ææh, jeg har lavet tyve af de der story-board slides, så der burde være noget at arbejde med. Ellers så kan I jo prøve at se om I kan gå, fører det videre over i noget, øøh, i noget, i en anden form for, for prosa.

AT: Ja

C: Ja

FK: Ja

C: Øøhm. Fordi altså tre haiku digte så syntes jeg, så har i, øøh

AT: Der har vi ligesom, øøh

FK: Vi har ligesom [?] og altså det, det sidste er måske, der er ikke så meget at, at, hvad hedder det, øhm, fortolke der, men øøh

P: Jeg tænker vi skal, jeg tænker vi skal til at dyrke noget fan af, tænker jeg Amalie Szigethy.

FK: [grin] Af hvad?

P: Amalie, Szigethy

AT: Nåå ja, hende, øøh

P: Ja

C: Der kan I jo virkelig udfolde jer

AT: Reality TV, øh, stjernen

P: Ja

FK: Nåå ja

AT: Amalie

C: Ja

P: Ikke?

C: Så kan I jo bruge all der der clips der er på, øh, nettet

AT: Altså inde for haiku digte, øøh?

FK: Inde for haiku digte. Altså ved du hvad, du, jeg jeg, jeg kan, nu ved jeg vi skal ikke evaluerer nu, jeg er allerede, øh, godt igang med, øh, jeg har en masse UU-timer, jeg er allerede godt i gang med noget her.

C, AT: [grin]

FK: Og det har du inspireret mig til, jeg skal starte en syvende klasse.

C: Jamen, det er jo fedt

FK: Ja

C: Ja

FK: Det, det har du, fordi

AT: Er det ikke også nu I skal lægge årsplaner [?]

FK: Jo jo

P: Jo jo

C: Jamen det er det perfekte tidspunkt

AT: Det er noget der kan inddrages, ikke [?]

FK: Men, men det, det er godt at tænke det her ind

P: Mmm

C: Ja

FK: Altså fordi vi vi har har brug for det

C: Ja

FK: Øøh

C: Jamen det er jo fordi jeg har nemlig sådan selv gået og brudt med hvordan dølen I skulle få det her ned, fordi at jeg hører jo fra mor af, at I har nogle meget stramme undervisningsplaner og

FK: Det har vi også

C: kanon og så videre, der skal igennem

FK: Ja

C: Så jeg havde jo selv tænkt i den sammenhæng med projektuge

FK: Ja, men, men

C: Hvor der for eksempel også kunne være plads til at man måske lavede en video eller

FK: Det er der også

C: Gik mere i dybten med at fortælle en historie eller sådan noget, så det er jo selv den sammenhæng jeg havde tænkt, øøh

FK: Men vi har, vi har altså de her understøttende undervisning, øøh

P: Mmm

C: Ja, ok

FK: Og, hvad hedder det, der er altså rigtig mange timer der og

C: Ok, der var jeg faktisk ikke klar over

FK: Jo

C: Ja

FK: [?] til næste år, jeg har faktisk fem i, øh, ud over syv dansk timer, så har jeg fem i den samme klasse

C: Ja

FK: Og der skal du altså, øh, der, der, der er det ikke noget med, jamen der kan du sidde og og og og kigge på navneord og sådan noget, fordi det er de sidste timer

C: Nej

P: Mmm

FK: Der, der kan, der er, for mig må det godt være lidt mere løst der, der må det godt være lidt mere

P: Mmm

C: Ja, men det kunne jo være super fedt, altså jeg har jo prøvet at finde ud af, inde på undervisningsministeriets hjemmeside, og jeg har læst, øøh, folkeskolelovgivningen og alt hvad jeg overhovedet kunne få fingre i, der står jo ikke en skid om hvordan I skal opbygge sådan en, øh

P: Mmm

FK: Nej, nej, det gør, det gør, det gør der ikke, nej

C: Undervisning der, i forhold til at finde en kilde, så det er jo rigtigt fedt, hvis der allerede nu begynder at kunne

FK: Jamen der, og der, er æh, altså der er faktisk, æh, og så siger man; jamen, det understøttende undervisning, der kan man jo understøtte alle fag

C: Ja ja

FK: Men du, du kan jo ikke understøtte alle fag, altså når jeg ikke er uddannet matematiklærer, er jeg jo ikke en understøtter i matematik undervisningen

C: Nej

P: Mmm

FK: Vel

C: Nej

FK: Altså det er jo mine

P: Vi omdøber dem, vi kalder det udvidende undervisning

FK: Ja, fordi et eller andet sted kan man sige at det, det er jo, ææh, nu her i år niende trin, der har vi godt kunne lave det med, æh, med jeg har samfundsfag og historie også. Men der kan du godt lave det i andre klasser, ikke?

C: Mmm mmm

FK: Men, jeg kan jo ikke gå ind og være understøttende underviser i niende klasse i matematik, vel?

AT: Nej nej

FK: Altså hvad, hvad skal jeg gå til?

AT: Men hvad var, hvad var formålet med UU-undervisningen, altså var det bare at understøtte?

FK: Ja

P: Der har været sådan en form for skraldespand for overskudstimer

FK: Det er over...

AT: Jamen sådan, det er også det jeg har opfattet det sådan med all de skoler, der er ude på at det sådan

P: Ja

FK: Ja

P: Det er det, og så giver det indtryk af at; her der går vi ud over det man skal fordi vi har så undervisning, men det ligger altid sidst på dagen hvor der ikke er nogen der i [?]

C: Gider noget

AT: Ja ja

P: Til at modtage undervisning, sådan rigtigt

C: Ja

FK: Ja

C: Men så er det jo genialt, så hvis, at få dem til at beskæftige sig med noget de har en interesse i og

FK: Ja

P: Mmm

C: I den sammenhæng

FK: Altså, det, det, det vi også oplever med børnene når vi når der, så er de død hamrende trætte

C: Ja

FK: Altså de, de kan ikke mere

C, AT: Nej

FK: Ikke, vi har jo undervisning til halv fire hver dag, og

P: Mmm

C: Det er altså også sindssygt

AT: Aar, det ikke sådan

FK: Mmm

C: Jeg syntes bare de dage til halv tre, da jeg gik i skole i sin tid var lange, altså

FK: Jamen, ved du hvad, jeg, og og børnene

C: Ja

FK: Altså ja uuh, de [?] uden undervisning, nogen går jo hjem, de magter jo ikke mere

P: Nej

FK: Der er, det er sådan lidt, øh, spil for galleriet, vi [?]

C: Ja

P: Ja, det er jo for at give en illusion om at, hold kæft hvor er det dygtigt, vi har så undervisning lige til det sidste, så der

FK: Ja

P: De bliver simpelthen så skarpe, og de bliver dygtige, de bliver så dygtige i det lange [?]

FK: De bliver så dygtige

P: Alle bliver dygtige

FK: Ja. Jamen jeg, jeg kan, jeg, og jeg, jeg kan godt, jeg kan godt se ideen, for eksempel så har vi kørt et eller andet hvor, øhm, du har en historietime i niende klasse, så er det altså lækkert der lige er, at en anden lærer der lige viser, øøh øøh, en eller anden, øh, film om, øh, Das Leben der Anderen, øh, i forbindelse med, æh, efter muren eller, eller, hvad hedder det, med, med Stazi, ikke? Men så er, den er jo fin nok, så får de lige den med i nogen ekstra timer, hvornår har vi ellers tidligere haft tid til at vise dem. Men til sidst så sagde ungerne også; vi sidder jo og ser film altid

P: Mmm

C: Ja

AT: Ja

FK: Jaah, nåja, må hellere lave noget andet, ikke.

C: Jeg husker min historielærer som løb tør for historiske fim, som begyndte at komme med alle mulige, sådan nogen, øøh, semi-dokumentar serie-agtige et eller andet om Pompei, eller sådan et eller andet vanvittigt, ja

FK: Ja, ja ja, ja

C: Ja

FK: Hvor der bare bliver hældt på, ikke.

C: Ja

FK: Ja

C: [?]

FK: Ja

AT: Jeg havde det med en niendeklasse her forleden dag, hvor der var sådan, det var den sidste time der, de havde også fri klokken fire, og så, på mit vikarskema der skulle de så ind og, og se en film inde på, på DR-tema et eller andet omkring et eller andet meget religiøst, det var sådan en film der var optaget for tredive år siden, eller sådan tror jeg, ikke. Omkring den her mand der er i gang med at samle, æh, skrifter ind til, æh, til nyfortolkninger af biblen, ikke. Og, det var sådan, der, der var klokken altså sådan, tre om eftermiddagen og de har fri om en time, ikke. De sad altså sådan her, ikke. Og man kunne bare se det på dem, der var ikke en kæft der kiggede med, så da der var gået sådan et kvarters tid, så stoppede jeg lige filmen og så spørger jeg sådan ud i rummet: "Hvad, hånden på hjertet, hvor mange følger med her?" [grin] Der kom ikke en hånd op. Æh, så blev vi så også enige om at så stopper vi da for filmen, og så må vi lave noget andet, ikke. Fordi at, det kan godt være at man skal se filmen, og alt det der, ikke, men altså, får jo ikke noget ud af det når de bare sidder og hænger, ikke altså.

FK: Et eller andet sted kan man sige at film, øøh, film kræver også at du er på

AT: Jamen, det gør det altså, ellers så [?]

FK: Ikke, altså du kan jo ikke bare sidde og se film og så lave noget andet, vel?

AT: Nej nej, det er jo det.

FK: Ja

AT: Hvis du sidder og kigger væk, eller lukker øjnene, eller... travlt med noget andet, ikke, altså så

C: Ja

FK: Hvornår, hvor langt er du kommet?

AT: Jeg har lige afsluttet mit andet år

FK: Ja

AT: Eller sådan, jeg har lige afslutter med engelsk fag, så jeg er engelsklærer nu

FK: Ja

AT: Øøh, det var i sidste uge, øhm, så har jeg to år tilbage

FK: Ja

AT: Så til næste år afslutter jeg dansk

FK: Ja

AT: Og året efter afslutter jeg historie

P: Mmm

AT: Og de andre pædagogiske fag, som jeg sådan har løbende, ikke

FK: Ja

AT: Så [?] halvvejs

FK: Ja

P: Ja

FK: Men man kan sige at dine fag er jo godt, fordi de er jo nogen der kunne både bruges, øøh, på mellemtrinnet og i indskolingen og overbygningen, ikke altså

AT: Ja

P: Mmm

AT: Ja, jeg kommer så til at hedde mellemtrin og udskoling, ikke

FK: Ja

AT: Ææm, men det der er så, det jeg syntes der er fordelene ved det, der er jo at man kan lave tværfaglige forløb, ikke, på tværs af, af fagene. At jeg kan, jeg kan hente nogen, noget fra min historie måske over i min dansk og omvendt, ikke, og

FK: Ja

AT: Og engelsk, ikke også

FK: Altså historie, øh, vil de jo gerne have sammen med samfundsfag og kristendom nu jo

AT: Ja, det øh

FK: Altså det, det er ligesom, øh

AT: Ja, de vil gerne have dem sammen, ikke også

FK: Den, den, eller ikke: "Vil gerne". Det, det, det bliver

P: Det bliver sådan

FK: Det bliver

AT: Nå, det bliver sådan?

FK: Ja

P: Så er eksamen lavet, sådan er eksamen lavet fremadrettet

FK: Ja, fordi

AT: Så man kommer til at have et, øh, sådan, øh, et fag med de tre, øh?

P: Hmm

FK: Øøh, Ja

P: Nej, eksamen bliver bundet sammen med de tre fag der

AT: Ok, [?] eksamen der, ok

P: Mmm

FK: Ja, altså vi har lige haft, øøh, prøvef..., Jeg har lige haft prøve prøve med-øh, i samfundsfag

AT: Mmm

FK: Øøhm, hvor øøh, hvor den er lavet med, øh, udtræk, [?] du, du trækker et emne

AT: Mmm

FK: Du laver en problemstilling, øh, der skal op til fem, øøh, øh, kilder på, og det skal så afleveres, så skal du så lave et produkt. Det var det jeg snakkede om før, med med EU der.

AT: Ja

FK: Og den måde at lave det på, den den kommer nu, og der kommer altså nogen af, af de fag du kan, eller undskyld, nogen af de, øh, du kan trække. Det er problemstillinger der er kørt ind fra, fra hvad hedder det, alle tre

AT: Ja

FK: Har jeg forstået det

P: Mmm

AT: Ok

FK: Men det behøver ikke være den samme lærer der underviser i det hele, vel?

P: Nej, lige præcis

FK: Nej

AT: Det vil sige at jeg, som historielærer, kan risikerer at få en elev der [?], som har religion, eller har trukket et religions emne?

P: Mmm, ja

AT: Som måske ikke har noget med historie at gøre

FK: Det er, jeg er ikke rigtig klar over hvordan de vil løse det

P: Nej, [?] klar over hvordan det kommer til at forløbe, det er lidt...

FK: Men jeg, men øh, der var allerede en der, øh, i sidste folkeskoleblad der var inde og skrive, at hvis du har seksogtyve elever. Og de går op individuelt, de kan også gå op i grupper, jeg havde også nogen, en, nogen der var til gruppeeksamen. Og, øh, de allesammen tager maks, øh, kilder, så er der hundrede otteogfyre [148] kilder læreren skal læse igennem. Jeg sad jo fandeme og læste fra morgen til aften, jo der var jo vildt

AT: [?] skal læse dem igennem, eller hvad?

FK: Ja, kilderne.

AT: Går ikke bare lige ind og tjekker

FK: Nej, jeg vil læse samtlige kilder igennem, jeg vil ind og se samtlige, øøøh øh, kilder

AT: Ok, ja

FK: Så var der nogen, og det er jo læreren, det er hele tiden læreren skal jo ditten og læreren skal jo datten, ikke. Men nogen af dem, dem havde jeg simpelt, havde jeg, de skulle jo afleverer, ikke, og det skulle bare af sted.

AT: Ja

FK: Og, en af dem, hun havde simpelthen afleveret sådan en moppedreng her, hun havde bare trukket noget ud fra Wikipedia, det var jo ikke [grin]

AT: Og så afleveret det?

FK: Og så afleveret. Fik jeg ellers sådan en bunke der, tænker må sku hellere læse det igennem

AT: Ja, ja ja

FK: Og, nej hvor jeg læste, og jeg læste, og jeg læste, og jeg læste. ... Og jeg havde

AT: Men er det også noget I skal gå ind og kommenterer op, eller, altså kilder sådan generelt

FK: Øøh, ja. Altså kilder og

AT: Med mindre man selvfølgelig, altså selvfølgelig hvis man trækker ud fra Wikipedia sådan direkte, så skal man [?]

FK: Ja, og og og, hvad hedder, og øhm, og så er der meget omkring vores kultur-teknikker

AT: Ja

FK: [?] det, det er også det de vil til at binde sammen nu, øh, meget mere, ikke. At at øh, du du skal bruge nogen bestemte kultur teknikker, når du, når du i din undervisning

AT: Ok, hvad er en kultur-teknik?

FK: Jamen, det kan for eksempel være at, øh, du er på, øh, virksomhedsbesøg, eller du er museumsbesøg.

AT: Oh, ok

FK: Det kan være noget med at du har spist en film, den film det kan være en spillefilm, ikke altså

AT: Mmm, ja

FK: Det gør vi jo ind i mellem i historie, altså i samfundsfag er det knapt så nemt at finde en spillefilm

C: Kongekabale

FK: Ja

C: Den er jo klassisk

FK: Ja, det er den, ja

C: Men, øh, bortset fra det, så, øh, selvom det er enormt spændende at sidde og lytte med til, så kunne jeg jo rigtig godt tænke mig at I får udnyttet den sidste tid.

AT: At vi blev, øh, produktive

C: Og så, øh, syntes jeg egentligt det lød som en rigtig god ide, det der med at skrive et digt hvor der er et beat på.

AT: Et flow

C: Et flow, ja

FK: Ja

AT: Sådan et, øh, Yahya Hassan, øh, inspireret agtigt

C: Ja, [?] man kan jo, nu har I jo YouTube, til adgang må man jo godt ligesom kunne måske finde et eller andet grund beat, eller, eller et eller andet, som man sådan kunne sætte på til, æh

AT: Ja

FK: Ja, det er en stram lærer vi har

C: Ja

P: Kan du genkende dig selv i den der

[grin]

P: er det det du sidder og [?] om [?]? [?] eller

C: I har til, til tyve minutter over elleve

FK: Ja, vi går i gang nu

C: Ja

FK: Poul skriver lige her, så skal vi nok

C: Det er så i orden [grin]

FK: [grin] nok [?]

C: Jamen, jeg kender godt de der snakke der, så falder man ind i øh

AT: Ja

C: I, i alt muligt

...

AT: Man kan også lave det sådan, altså, kender I poetry slam?

FK: Øøhm, ja. Altså, øøh

AT: Det er sådan hvor du har det der flow der, ikke

FK: Ja

AT: Og snakker om et, øh, et emne som du syntes der er interessant, ikke

FK: Men, men taler du bare, øøh, om det eller er der, er der nogen rim rundt omkring

AT: Ja, der er sådan, der er, der er sådan, det det er flowet der ligesom er det essentielle her, ikke. Øøhm, det er sådan, det er ret populært her for tiden blandt unge

P: [?]

FK: Ja, jeg jeg kender ... Hvad siger du?

P: Kunne du skrive "morph" heroppe i stedet for? ... Watson dealer morph

FK: Det er bare fordi vi havde en alliteration der

P: Nå ok

FK: Som vi syntes er smuk

P: Nå ok, jamen så [?] kan vi lave den anden bagefter. Ja, det er fint nok

...

1.45.05-1.45.23 [Kun folk i baggrunden / den anden gruppe taler]

FK: Det sidste der: "Mysteriet løst", det er bare

P: Mmm

FK: Sateme godt [grin]

AT: [grin]

FK: Skal være glad for det vi laver

AT: Jeg kan godt lide den også

P: Mmm

AT: [?] den ser godt ud når den står for sig selv. Mysteriet løst

FK: Prøv, prøv, prøv lige, lad os lige gå ind, øh, og hvad hedder det, høre noget poetry slam

P: Ja

FK: Jeg, jeg er sådan en, jeg skal lige inspireres med noget, en lyd eller noget nogen billeder

...

C: Så er der sådan en som Das Beckwerk der også laver sådan noget poetry slam, æh. Det hedder han jo så ikke længere, øhm

FK: Hvad hedder han siger du?

C: Das Beckwerk. Hed, egentlig så hedder han Claus... Et eller andet, og så, var han først Beckwerk og så blev han til Das Beckwerk, og nu er han et eller andet Frau

FK: Ja

C: Becker eller sådan noget. Æh, som lige har været nede, øh, han lavede en, øøh, en reportage om, øhm. [Host] undskyld, grænsen [host] nede ved Makedonien og [host] Grækenland

FK: Nåå ok. Ja, Grækenland, ja

C: [Host] Han er Dansk forfatter og kulturperson

FK: Ja

C: Han har lavet meget poetry slam

P: [?] du høre?

C: Undskyld [host], uha

...

1.46.31-1.49.59 [Gruppen ser video, det lyder som: https://www.youtube.com/watch?v=_KKI8RIR-UQ]

...

1.47.20 FK: Ja ja, det kører sådan over en

AT: Ja, det kører i, i en bestemt struktur, ikke

...

1.49.43 FK: Ja, der er, der er en, øøh. Ja, der er en, øh, en sammenhæng i det

AT: Der er også sådan en rød tråd igennem det, ikke

FK: Der er en rød tråd igennem. Øøh, nogen ord der, der går igen

AT: Mmm, han starter næsten ens ud hver gang, ikke

FK: Ja det, ja det gør han

AT: Med en lille difference, ikke

FK: Ja, det gør han

...

1.50.15 FK: Skal vi prøve?

P: Det kunne jeg godt tænke mig, ja

AT: Ja

P: Prøv lige at se [?], om det er noget andet. ... [?] er meget episk det der, ikke, altså det kører jo

FK: Jo

AT: Mmm

FK: Ja, ja

...

1.50.28-1.52.34 [Gruppen ser video, det lyder som: <https://www.youtube.com/watch?v=700HZ4OU5YU>]

...

1.52.25 FK: Den, det her, det, det er en lidt anden...

P: Ja ja, helt andet

AT: Øh

FK: Det er noget helt andet, ja

P: Der er ret mange metaforer

FK: Ja, det var der, ja

P: [?] gang in mange ting

AT: Men hun har ikke samme flow som ham den anden havde

P: Nej

FK: Nej

AT: Altså sådan, det der beat der

FK: Nej. Men men

AT: Men til gengæld så var det sådan, altså ja.

FK: Hendes det var mere: "Jeg tror ikke på"

P: [?]

FK: Og så [?] kom alle dem

AT: Ja, lige præcis

FK: Og så: "Jeg tror på"

P: Mmm

AT: Ja

FK: Det var, det var sådan mere sådan, øøh

AT: To sammenligninger, ja

FK: Ja

AT: Ja

...

P: Altså [?] hendes var mere interessant, syntes jeg

FK: Hvad siger du?

P: Hendes var mere interessant

AT: Ja

FK: Ja

P: Det var sprogligt flottere

FK: Det var det

AT: [?]

P: Man skulle, man skulle være mere opmærksom på hendes end man skulle på hans

AT, FK: Ja

FK: Ja, det, det han så havde i sit, det var at, øh, som du sagde, den der røde tråd

AT: Mmm

P: Ja ja

FK: Øøh, som som, øøh, som var der og hvor, hvor man tænkte, at hvor man tænkte: Nå, æh, hvorfor skulle man egentligt have den oplysning der med det salt, og så kører han i gennem lang tid, og så får man salt igen

AT: Ja, så får man [?] med salten, ikke

FK: Æh, æh

P: [?] det er jo en standard, hvor de kører også tilbage og henter noget de har sagt før

FK: Ja ja

AT: Ja

P: Jeg kan ikke huske, det har et eller andet bestemt navn. [?] hedder et eller andet med [?] igen

FK: [?] ja

P: Noget man har sagt før, så henter man [?] en gang til

FK: Ja

P: Det kan være et eller andet de har sagt helt i starten af showet, og så får de den lige, til lige at vende af til sidst: "aar det sagde han [?] noget om"

FK: Ja

AT: Og der var også forskel på sådan temaerne syntes jeg, ikke altså

P: Mmm

FK: Ja

AT: Det var også noget der [?] er afgørende, ikke, når man snakker det her poetry slam, ikke, altså fordi at hun kommer jo ind og, og snakker om nogle emner, ikke, som, vi allesammen kan relaterer til hvad det vil sige at være smuk, ikke, øh, og og forholde os så til det, ikke. Hvorimod ham den anden han fortæller lidt mere sådan historie, ikke, altså historien der

FK: Ja, men men, det var ikke, det var egentligt en alvorlig historie han fortalte

AT: Jamen, det var det jo, ikke

P: Mmm

FK: Ikke?

AT: Altså det, det må man sige

FK: Altså det var

AT: Han havde jo også nogen perspektiver på, ikke, altså

FK: Ja det havde han, det var, det var jo ikke bare et eller andet med at at

P: Nej

FK: Fordi i starten der, der grinede folk, ikke

AT: Mmm

FK: Det var jo egentligt dybt al, øhm, al, ikke. Jamen, han havde ingenting

AT: Mmm mmm

FK: Han var single og, hvad hedder det

P: Mmm

FK: Han mistede øøh

AT: Ja ja

FK: Fordi han var i gang med et studie ikke, altså det var sådan lige ung ungdommen på

AT: Ja

FK: På hvad hedder det

AT: På fem vers, ikke

FK: Ja

AT: Mmm

...

FK: Poul, skriver du?

P: Jeg skriver

...

AT: Laver vi et poetry slam?

FK: Ja

AT: Ja

FK: Det gør vi. Nu går vi igang.

AT: Godt

P: Så hvad skal vores tema være

AT: Ja, hvad er temaet

FK: Det skal væ, æh, det skal stadigvæk være, øøh

P: Er det stadig Sherlock Holmes

FK: Fankulturen

P: Jamen, skal vi det, skal vi lave det. Poetry slam

AT: Vi kan godt praise, øøh, Sh Sherlock Holmes, så kan vi også få nogen af de andre, øøh

P: Ja

FK: Ja

AT: Så kan vi også få nogen af de andre, øøh, mind map ord med ind

FK: Så gør vi det

P: Ja

...

AT: Så ved jeg ikke om man så skal følge den der samme struktur med at man åbner verset, på, på, på nogenlunde samme måde som de gør her, ikke, altså

FK: Det det det det kunne man godt gøre man, man kunne godt, man kunne godt for, for at lave det lidt forsimplet, så gøre det og og og og så, så, hedder det, prise ham for det han er

AT: Ja

FK: Ikke

AT: Ja

FK: Altså, alt det han kan

P: Mmm

FK: Og, og hvad hedder det, øh, [?] du er, og og i modsætning: de der ikke

AT: Mmm

FK: Eller, det ved jeg ikke

AT: Ja

FK: Jeg, jeg tænker bare for at, for at der ligesom kommer lidt, æh, kommer lidt ud af det

AT: Ellers så skal det være med, noget med at man har den her triste grå hverdag, men så kommer man hjem til Sherlock Holmes, ikke, som en ægte fan, ikke

FK: Ja

AT: Kommer man hjem til Sherlock Holmes, og så blev

FK: Ja, det med hvad han, hvad han, hvad han, hvad han giver en

AT: Ja

FK: Ja

AT: Sherlock du skubber skyen væk, og får solen til at skinne, eller

FK: Ja, ja ja

AT: Sherlock du gør morfinen sjovere end den plejer at være, eller hvad man nu kunne sige, ikke altså

FK: Ja. Det, den æh,

P: Du tager mig med storm

[grin]

FK: Det skal læses af en mand

[grin]

FK: Skal læses af en mand: ”Du tager mig med storm”

...

P: Øøhm

AT: Og Watson tager dig med sin pibe

FK: [grin]

P: Ja

FK: Det bliver værre og værre

AT: Ja

FK: Hvad laver du nu

P: Jeg prøver at lave nogen mind maps på de der to, så vi har nogen ord at bruge

AT: Ja. Nogen key words

P: Mmm

FK: Ja. Men men det, det vi, det vi, det vi kunne bruge dem til nu, det er at, ææh, som du siger der, at at vi bruger, øøh, vores hvad skal vi sige, afslapning eller vores, at vi kan gå ind i et andet univers. At vi kan, vi kan, vi kan komme væk fra dagligdagen

AT: Mmm

FK: Og og ind i det her Sherlock univers, hvor vi bliver ført igennem, øh

P: Vi skal være betragtere af et Sherlock univers, ikke

FK: Lige præcis

AT: Mmm

P: [?] hvad fascinerer os

FK: Ja, og

AT: Ja

FK: Og det skal fascinerer os

P: Mmm

FK: [?] tage en masse, øøh øøh, ordord og vendinger med

AT: Ja

FK: Hvad siger du?

C: Halv time tilbage

FK: En halv time så, nu skal vi igang. Nu har vi siddet og snakket om alt muligt andet

P: Du [?] et eller andet spænd, et eller andet start hvor du siger: Den start den kommer vi tilbage til, til slut

AT: Mysteriet løst

P: Ja, et eller andet, øh. Ja, mysteriet løs, starte med et mysterie, og [?], og så vender vi af med at det, et eller andet

AT: Så det skal starte med det mysterie, som man har i hverdagen, som man ikke selv kan løse

FK: Ja, ja

AT: Og i sidste ende får man det løst fordi at Sherlock Holmes har været der ... noget i den dur, måske

FK: Ja, altså [?] ja

P: Vi kunne også lade os inspirere af deres miljø, og sige at, at så er det os der tager ... [?] gode eksempel, en morfin og bliver, får løst tingene, og bliver homoer

[grin]

P: Kunne man lade sig inspirere og sige man hylder det ved at gøre det, de gør?

AT: Ja

P: Kunne det være det

AT: Kunne man godt

FK: Det kunne man godt

P: Og tænker på sådan en fankultur, så vil man jo gerne [?] lave det der rollespil. Ud fra en film, ikke

AT: Mmm

FK: Ja

P: Der kan man sige nu tager jeg nogle af mine, af de egenskaber som er, og så påtager jeg, tager jeg på mig selv, men det er fuldstændigt forkert

AT: Mmm

P: At at tage morfin, ikke. Så er det jo en fuldstændig vanvittig vej at gå, men det gør mo-, min helt Sherlock

FK: Ja

AT: Ja

P: Så det gør jeg også

AT: Ja

...

AT: Og hvad gør Sherlock ellers ud over at tage morfin, og så så løser vi

P: Så jeg, så jeg har et dagligdagsproblem. Så jeg har et dagligdagsproblem jeg skal have løst, en, på en eller anden måde

AT: Ja

P: Og så begynder jeg at bruge Sherlocks, og Watsons, metoder for at få det løst, og så

FK: Men det er jo rigtigt, vi skal, vi skal have nogle eksempler på hvad er det, hvad er det han gør

AT: [?] hvad, hvad kan Sherlock, ud over at tage morfin, så kan han... Løse mysterier

P: Opklarer

AT: Ja, opklarer, ja. Øøhm

FK: Jamen, han er jo, øøh

P: Afklarer

FK: Han er jo. Opklarer, afklarer, han er jo, han er jo sindssyg brainy, han er jo

P: Geni

AT: [mumle] Aah, ja

FK: Han er jo

AT: Skarp igen, ikke altså

P: Han er på [?], han er på grænsen til at være [?] genial og...

FK: Han er genial

AT: Ja, lige præcis

P: Og gal, ikke

AT: Ja

FK: Ja, det er han, han [?]

AT: Gal og genial, ikke

P: Genial eller gal

FK: Gan og, gal eller

AT: Der har vi lige den der

FK: Ja

P: Han er sådan lige på grænsen, ikke

AT: Ja

FK: Øhm, hvad hvad hvad gør han mere

AT: Han er også charmerende, ikke

FK: Jo

AT: Også et træk han har, ikke

P: Ja, han er flot

AT: Ja, flot. Flot og charmerende

FK: Han er bedrevidende

AT: Bedrevidende

P: Watson han er mere sådan gentleman agtig, ikke

AT: Jo, det er han

...

FK: Men det behøver ikke være i forhold til Watson

P: Nej nej

FK: Det kan være i forhold til os

P: Ja ja

AT: Ja

FK: Ikke

P: Jo

FK: Men Sh...

AT: Men Sherlock og og og og Watson de er vel

FK: Men men

AT: Altså de er vel begge to med til at beskrive universet, ikke

FK: Jo, det er de men, mm, men, men det kan, men de, men det kan være, sådan som du siger, det kan være ens personlige mysterium der bliver løst

AT: Ja

FK: Altså mit mysterium

AT: Mmm

FK: Ikke. Bliver løst, øh, i hverdagen, øhm

P: Mmm

FK: Ved hjælp af

AT: Ja, morfinen eller [grin] Sherlock Holmes

FK: Ja, eller ved ved ved, eller ved hjælp af af af af af fiktionen

AT: Ja

FK: Ikke altså

AT: Ja

...

AT: Men man kan jo sagtens inddrage det hele, altså det der med at man har et personligt mysterie som ikke kan blive løst, men man får det løst ved at lade sig inspirere af Sherlock Holmes

FK: Ja

AT: Ved at [?] gøre de samme, øøh, ting som han gør, øh, tage de samme træk som han har

P: Mmm

AT: Og ende med at man så får løst sit mysterium måske, ikke

FK: Ja, er vi, vi starter med en en en en øh et eller andet uopklaret mysterie og og det er så dit eget liv. Så går vi ind og så er det vi bruger fiktionen, øh, hvad hedder han, øh, Sherlock Holmes og så er det til sidst at vi får

P: Mmm

FK: Løst mysteriet, måske kan, kan køre i et eller andet parallel univers, eller altså

AT: Ja

FK: Ikke

P: Skal vi lave et omkvæd

...

FK: Grund... [grin]

P: Nej, altså

AT: [grin]

AT: Altså, tænker du sådan for sig selv, eller hvert anden tredje

P: Altså bare bliver kørt ind ligesom han havde med: "Mit navn er Peter Dyreborg", der kørte sådan noget ind, der kom ind hele tiden

AT: Ja ja

FK: Ja

P: Sådan [?]

AT: Hvor han starter ligesom

P: Kald mig Sherlock, øøh

AT: Ja, [?] starter ligesom de der vers, ikke

P: Ja

AT: Med, på samme måde, ikke. Kald mig Sherlock, den var meget god

P: Kald mig Sh..

AT: Kald mig Sherlock

FK: Ja

AT: Får jeg brugte min hverdag på det her det her

P: Ja ja, kald mig

AT: Men nu gør jeg det her

FK: Ja. Kald mig sherlock

AT: Ja

FK: Ja, det kunne man godt, komme tilbage til. Det er ikke nemt det her, det er det ikke

AT: Nej, det er noget af en udfordring

...

P: Skal vi køre med noget, kan vi køre med noget, skal vi køre med noget rim, en lille smule, eller skal vi, øøh

FK: Nej, jeg tror vi skal, vi skal, vi skal måske køre det som på sådan en, fordi vi sidder, kun og rim, jeg tænker vi skal køre det, med med med, ligesom nogen af de gør at de måske afbryder nogen sætninger inde i mellem. Altså køre nogle korte

AT: Ja

P: Mmm

FK: Stødsætninger eller nogle korte, øh, ytringer, og så ... dum dum og så videre igen

AT: Ja ja

FK: Kan man, altså også vender vi

AT: Det er også sådan jeg opfatter sådan, karakteristikken ved at, ved poetry slam, ikke, at man har de her brudte sætninger, ikke

FK: Ja ja

AT: Som på [?] standard flow, ikke

FK: Det det, ja

AT: Ja

FK: Og

P: Kald mig Sherlock, jeg er gal og genial

FK: [grin]

AT: Ja, man kan jo godt bruge de der, sådan, øøh hvad hedder de, øh

P: Ikke, kan man ikke gøre det

FK: Jo

P: Så den bliver skudt ind [?]

FK: Jo

P: Kald mig Sherlock, jeg er gal, og så hver gang man har gjort et eller andet: Kald mig Sherlock, jeg er gal og genial

AT: Jo

P: Så gør jeg forskellige ting der enten er gale eller geniale

AT: Ja, lige præcis

...

FK: Jeg er gal

P: Og genial

FK: Og genial ... Ikke, det det det kunne godt være, det kunne godt være mantraet

P: Mmm

AT: Ja

P: Og så har vi nogle små dagligdags ting [?] som bliver

FK: Ja, og så, og så kørte, kører vi det på, hvad skal vi sige, et et parallel plan hvor vi dels har vores eget trøstesløse liv og så har vi vores liv sammen med Sherlock

P: Ja

AT: Mmm

FK: Kald mig Sherlock, jeg er gal og genial

P: Mmm

FK: Er jo fabelagtigt

AT: Ja, jeg vil sige, det er

FK: Nu kører det sateme

P: Ja, nu kører det, nu har vi omkvædet, mangler vi bare resten

AT: Det er en god åbning, den den fanger den her

FK: Den fanger den her

...

P: Øøhm

FK: Øh

AT: Ja

C: Jeg skal lige [?] min bliver brugt som diktafon

P: Hvis nu vi siger, hvis hvis nu vi skal have hans, han har nogle mysterier han får løst, de er komplekse og de er meget sådan. Så har vi vores mod, som skal være fuldstændigt banalt. Eller hvad, et eller andet banalt hverdagsproblem, som skal løses, eller hvad

AT: Hvad for noget

FK: Men men men, spørgsmålet er om vi, om vi, om det måske bliver, altså en måde at gøre det på, det er jo at tage virkeligheden, og så modsvare ham

P: Mmm

FK: Men man kunne også tage virkeligheden, og så lave

P: Mmm

AT: [?]

FK: [?] men, det er måske bedre at lave virkeligheden og så, så modsvare han

AT: Mmm

FK: Og så kommer vi til: Kald mig bare Sherlock

AT: Mmm

FK: Øøh, altså at man så overtager hans

P: Mmm

AT: Ja

FK: Hvad skal man sige, øøh, identitet

P: Mmm

FK: Altså det er jo inden i en en form for, øh, skizofreni vi er ude i, ikke

P: Jo jo

AT: Ja, jamen det ja

FK: Æh æh ja

P: Ja ja

AT: Så

FK: Men lige, men lige at få det sat ned sådan, øøh

P: Mmm

FK: Øh

AT: Kald mig Sherlock, jeg er, øøh, jeg er gal og genial

FK: Ja, den er god

AT: Ja

FK: Kan vi, kan vi, kan vi starte på et eller andet

AT: Ja, det det tænker jeg, øøhm

FK: Vi vi prøver bare at lave noget, og så kommer vi med: Jeg er gal, eller: Kald mig bare Sherlock, jeg er gal

P: Er vi, er vi i hans univers, eller er vi, trækker vi hans univers ind i vores dagligdag

AT: Jeg tænkte vi starter ud med sådan en hverdagsproblem

P: Mmm

FK: Ja

AT: Som vi allesammen kender til, ikke, på en eller måde, ikke

P: Mmm

AT: Og så svare vi med Sherlock Holmes' svar, ikke

FK: Jo, skal vi ikke gøre det på den måde

AT: Det tænker jeg, det var i hvert fald en måde, ikke, øøh, ved ikke om... Man kunne gøre det anderledes

FK: Øøhm

...

FK: Vi skal bare lige i gang

...

AT: Kald mig bare Sherlock, for jeg er

P: Gal og genial

AT: Gal og genial

FK: Men jeg tænker

AT: [?]

FK: Men jeg tænker at vi skulle starte med noget, og så [?], få det, og så det kommer den her

AT: [?] det er det, ja. Så skal man, øøh. Når jeg tager hatten på, ligesom dig, øøh, så griner folk af mig, ikke fordi det skal rime men noget i den dur, kunne man måske

FK: Ja

AT: Ææhm ... Eller ahm

P: Min hat og min pibe er min identitet

AT: Når jeg tager piben frem, får jeg at vide det er skidt for mit helbred

P: Nej, det er når jeg, når jeg tager piben frem, og det kan jo også have en...

[grin]

AT: Når jeg tager piben frem

P: Når jeg tager piben frem det forkerte sted

AT: Bliver jeg bedt om at pakke den væk

[grin – herfra er der næsten konstant latter]

P: Når jeg tager piben frem i skolen

[latter]

FK: Stik pibe, stik pibe, stik pibe

[latter]

P: Nåja, men så, når jeg tager piben frem i skolen, bliver jeg bedt om at stikke den ind

[latter]

P: Jo, men det kunne da være, altså

[latter]

P: [?]

[latter]

P: Det, det kunne vi da godt bruge

AT: [?] skriv det ned

FK: Jeg skynder mig at skrive det ned

P: Ja

AT: Skriv det ned

[latter]

FK: Ah, undskyld

[latter]

FK: Poul, nå

P: Min hat og min pibe er min identitet, det kunne man godt starte på, ikke. Det, så er man inde på, øh

FK: Ja

AT: Ja, der er det, jo

FK: Jo

AT: Bliver bedt om at stikke den ind

[latter]

FK: Ah, undskyld

[latter]

AT: Det bliver godt det her

P: Ja

AT: Det kan jeg godt mærke

[grineflippet er overstået]

...

FK: Når jeg tager pib [latter]

P: Når jeg i skolen tager piben frem

...

P: Vi skal [?] Norsk TV, vi skal [?]

FK: Ja, det ved, det tænkte jeg også

P: Ja

FK: Når jeg. Nej, jeg jeg laver almindelig ordstilling

P: Mmm, ok

FK: [?] det kan vi lave om

P: Jeg tænker på, der var et eller andet med den, når jeg i skolen bliver bedt om at tage piben frem, så var der et eller andet med [?], så bliver jeg bedt om at stikke den ind. Den, det, var sådan

FK: Bliver jeg bedt om, at stikke den ind, Nej, det er da, det er da f...

AT: Mmm

P: Det er da fantastisk, ikke

FK: Ssstik, nu gør jeg lige sådan her, den ind. Øhm, men det, vi kan jo, vi kan jo godt lave den på den der, øøhm, øh, på den måde. Når jeg tager piben frem i skolen, bliver jeg bedt om at stikke den ind. Min hat og min pibe er min idi-[?], prøv lige og se om der er noget, æh, om der er noget flow over det: Min hat og min pibe er min idi-titet identitet, når jeg bliver, når jeg tager piben frem i skolen, bliver jeg bedt om at stikke den ind

P: Ja

FK: [?] nu er, nu begynder det

P: Ja, begynder begynder

AT: Nu begynder det at køre, ikke

FK: Nu kører det, vi skal [?] bare lige have den, have den læst, ja, ææhm

P: Hvad tænker du på, i forhold til der, om der, om det fungerer bedre med omvendt ordstilling i anden, i anden verslinje. Om det fungerer

FK: Prøve lige at sige

P: Æh

FK: Når jeg i skolen

P: Tager piben frem

FK: bliver jeg bedt om

P: [?] og stikke den ind

FK: Når jeg tager piben frem i skolen, bliver jeg bedt om at stikke den ind. Når jeg i skolen tager piben, nej, [?], den ligger den ligger bedre i [?], hvis det er mig der skal, skal læse det

P: [? Taler i munden på FK ovenfor], ja det er i orden, det er i orden

FK: Øøhm

AT: Vi tager piben frem i skolen bliver jeg bedt om at stikke den ind

P: Mmm

FK: Og og, øøh

P: Kunne vi så, kunne vi lade den stå der, øøh

FK: Min hat og min pibe er min [?], det er, det er ligesom mantraet også

P: Ja

FK: Ikke

AT: Mmm

FK: Og så, kald mig bare Sherlock, ja

P, FK: Jeg er gal og genial

FK: Kald mig bare, skal vi ikke have det der: "Bare"

P: Ja ja

AT: Jo

FK: Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial

P: Ja, lige præcis

AT: Mmm

FK: Så køre den den på de der to der

P: Mmm

AT: Ja, mmm

FK: Nå, vi skal have noget mere, vi skal lige have lidt

AT: Kører vi stadig på pibe-tema og hat, altså sådan

P: [?]

AT: Kører vi vers med det, og så kan man

FK: Ja, vi vi vi vi kunne, vi kunne også, ja. Skulle vi gøre det

AT: Ja

FK: Vi skal have noget med hatten nu

P: [?] man kunne vel godt, kunne man køre, nu har vi kørt på den der med piben

AT: Ja

P: Kunne man trække noget ind og sige, ææh, at man bliver udfordret på sin, ææh, bi-curiousness

FK: Ja

AT: Nåja, ha ha

P: [?]. bi-curious kender du det, kender du udtrykket

FK: Nej

P: Bi-curious, der var en der spurgte: "Are you homo. No, I'm bi-curious"

FK, AT: [grin]

FK: Hvad betyder det

P: Altså en form for bisexuel nysgerrig

FK: Nåååå

AT: Ja

P: Bi-curious

FK: Nå, bi-[currius] bi-curious

AT: Bi-sexual or curious, ikke

P: Ja, ja

AT: At man lige, sådan

P: Ja ... I'm bi-curious, jeg er bi-nysgerrig

AT: [grin]

...

P: Øøh, så kan vi, hvad kan [?], vi har, han er opfindsom, han er opklarer, afklarer, den har vi brugt

AT: Jeg tager...

P: Vi skal have, skrive Watson ind i, hvem hvem er, hvem er en lille hjælper

FK: Vi skal, jeg syntes lige vi skal have lidt mere på med den

P: Ja

FK: Med det der: Når jeg gør et eller andet i skolen

AT: Ja, ja, ja

P: Mmm

FK: Skal vi ikke det

AT: Jeg tager hatten af og undskylder pænt ... for Sherlock Holmes er en mand der... der er høflig og charme øøh charmerende [?]

...

FK: Jeg tager hatten af og undskylder pænt, ææh

AT: Jeg vil så gerne have det til at rime oppe i hovedet, altså sådan

FK: Ja, [?] eller eller eller rim

AT: Det er sådan, det er sådan [?] ret frustrerende

FK: Eller da i hvert fald, at der i hvert fald kommer et eller andet, øøh, flow i det

AT: Mmm

P: [?] [?]

AT: Mmm

FK: Der skal, der skal altså være noget flow i det

P: Og det gør der nemmere når ting rimer, [?]

AT: Jamen, det er det, ikke

FK: Tager hatten af og undskylder pænt, øøhm

...

AT: Det er bare mig Sherlock Holmes

...

P: Jeg er den jeg er, eller et eller andet

AT: Ja ... Jeg kan ikke gøre for at jeg er

P: Ja

AT: Den jeg er

P: Nej

AT: Kald mig bare Sherlock Holmes

P: Mmm. Kald mig bare Sherlock, ja

...

FK: Jeg prøver lige at se om den virker, ikke

AT: Mmm

P: Jo

FK: Min hat og min pibe er min identitet, når jeg tager piben frem i skolen bliver jeg bedt om at stikke den ind, jeg tager hatten af og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for at jeg er den jeg er. Nej, det er ikke godt nok, eller også [?]

P: Jeg er den jeg er

FK: Jeg kan ikke

P: [?] den jeg er

FK: Jeg tager hatten af og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for jeg er den jeg er

P: Er den jeg er, at jeg er den jeg er

AT: Mmm

FK: Jeg kan ikke gøre for jeg

P: Er den jeg er

AT: Er den jeg er

FK: Er den jeg er, skal vi lige prøve en gang til

P: Ja

FK: Jeg tager hatten af og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for at jeg er den jeg er, kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial

P: Mmm, ja

FK: Kan I se det

P: Ja

AT: Mmm

FK: Nu kommer den

P: Ja ja, nu [?]

AT: Det spiller

FK: Nu spiller det

AT: Mmm

FK: Det det, æh, lidt svært at læse men øh, vi forsøger

AT: Men når vi så er ovre i den der med at jeg er den jeg er, så er det måske her vi skal noget homo-tema ind, ikke

FK: Jo

AT: Eller hvad

P: Jo

FK: Øøh

...

P: Watson er min lille hjælper

[grin]

FK: Ja, skal vi have det

AT: Jeg kalder ham for Watson

P: Jamen, det er jo sådan lidt, han er jo hjælper

AT: Ja ja

P: Lille hjælper, så for man bare en anden...

AT: Ja [grin]

...

FK: Watson han er min

AT: Men det er altid ham der render med pigerne

P: Ja

FK: Er min lille hjælper, øøhm. Watson er min lille hjælper, øøhm

...

P: Hvad gør han, han, han er, han er, han er også modspil, ikke. Han spiller boldt op af ham, ikke. Sherlock spiller boldt op af Watson

FK: Jo jo

AT: Mmm

...

AT: Watson er min lille hjælper

P: Er han også [?] hans alter-ego, er det også, han er også det

AT: [?] er...

P: På nogle punkter

FK: Ja, [?], ja. Øøhm

P: Altså han er lidt, han er lidt, på nogle måder er han også hans modsætning, ikke

AT: Ja, Watson

FK: Jo

AT: Ja

FK: Jo

AT: Jo, det er han, det er han jo

P: Ja

FK: Ja

AT: Øøhm

FK: Og og han, og han, det er jo, det er jo ikke ham der har det geniale over sig

P: Nej nej

FK: Han er jo, øøh, middelmådig

P: Han er lidt kedelig, han er den kedelige

FK: Han er middelmådig og kedelig, ikke

AT: Ja, mmm

FK: Men, men han får alligevel lov til

P: Han holder bold, han holder, ææh, ham inde når han, når planerne bliver for vilde, ikke

FK: Jo

...

FK: Det er ikke helt nemt det her

AT: Watson er min lille hjælper, hjælp, nææ, Watson er min lille hjælper

...

AT: Og hvornår hjælper han

P: Aarh

FK: Æh, [?], Watson er min lille hjælper, mysterierne klarer jeg, øøhm, kan vi, kan vi skrive det. Æhm, det [?], det det bliver noget andet der

AT: Ja. Hvis vi siger: Watson er min lille hjælper, mysteriet klarer jeg

P: Tager gerne imod når noget hober sig op

FK: Hvad siger du

P: Tager gerne imod når noget hober sig op

AT: Ja

[latter]

P: Fangede du den Karlson

[latter]

FK: Jeg vil have en ny gruppe

AT: Tager gerne imod når det hober sig op

P: Når noget hober sig op

C: Tager I fis på hende

AT: Ja, giver gerne igen når

FK: Nej, det, det kan de ikke

C: Nååh

FK: Nej, ved du hvad ... Men øh, det er da dejligt det bliver sådan en, en, en, en grine formiddag

C: Ja ja

[latter]

AT: Jamen det

FK: Og jeg skal, og det min nye, øøh, medspiller

P: Ja

FK: Modspiller

P: Nej, medspiller

AT: Jeg sagde, jeg kan godt forstå hvordan, øøh

C: Hellere medspiller end modspiller

AT: Jeg kan godt forstå hvordan pornoen kan komme ind i sådan en, øh, industri her, eller sådan en genre her, altså sådan, det

C: Ja

FK: Ja, det kan jeg også godt

C: Ja, jamen det er jo m-, altså er det bøsseporno også, fordi så er i ved at have den rigtige genre

FK: Ja

AT: Jamen, det øøh

FK: Det, det er bøs, det er bøs

C: Fantastisk

P: Det er totalt gay-porn

FK: Det er poetry slam-bøsseporno

C: Omkring Sherlock og John Watson, eller hvad

FK: Ja ja

C: Jamen det, så er I fandeme ved at være der, altså

P: Det er bare så godt

FK: Jamen det, og jeg, ja

P: Det er så godt

C: Ja

FK: Øøh, [?]

AT: Tager gerne imod når

P: Noget hober sig op

AT: Når noget hober sig op

FK: Nå, skal vi lige prøve hvordan det lyder. Men den der indledende sætning der, den skal vi måske. Min hat og min pibe er mit iden-, min identitet

P: Det kan vi jo godt, det kan vi godt skrive igen

FK: Den skal vi måske gentage igen

P: Det kan man også skrive igen nede i starten

FK: Er I med

AT: Ja

P: Ligesom Peter nu-, Nygård er mit navn

AT: Ja, ja

FK: Ja

...

FK: Nå, [?]

AT: Men hvad med mantraet, ææh, hvordan var det nu den var

FK: Kald mig bare Sherlock

AT: Kald mig bare Sherlock

FK: Jeg er gal og genial

P: Mmm

FK: Min hat og min pibe er mit id-, min identitet, når jeg tager piben frem i skolen bliver jeg bedt om at stikke den ind, jeg tager, øøh, ha-, hatten af og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for jeg er den jeg er, kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial, min hat er min pib-, min hat og min pibe er min identitet, Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op. Det kører sgu da det her

P: Ja, det kører da meget godt

AT: Mmm

FK: Og så skal vi lige have to

AT: Og han bliver ved indtil jeg siger stop

[latter]

P: Ja, godt, ja ja den kan vi sagtens [?], sagtens bruges

AT: Ja

P: Blive ved, blive ved, og blive ved til jeg skriger stop

[latter]

AT: [?]

[latter]

FK: Stakkels [?] skal

[latter]

FK: Han bliver ved og ved [latter]

P: Til jeg skriger stop

[latter]

FK: Aaj, jeg, jeg må forlade lokalet

[latter]

FK: Jeg vil have en ny sammarbejd- [latter] Jeg bliver ved og ved, til [latter]

P: Til jeg skriger [latter]

FK: Han bliver ved og ved

AT: Ja

FK: Til jeg, siger stop. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial

P: Mmm

AF: Er det rigtigt

P, AT: Ja

...

FK: Det kan være vi lige kunne, hvad hedder det, øh, [?], om der var noget der lyder bedre, det kan godt være du er bedre til at læse poetry slam op end jeg

AT: Ja, det ved jeg sgu ikke, jeg syntes du klarede det godt

FK: Min hat og min pibe er min identitet, når jeg tager piben frem i skolen bliver jeg bedt om at stikke den ind, jeg tager hatten af og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for at jeg er den jeg er, kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial, min hat og min pibe er min identitet, Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg siger stop, kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Nej, den er [?], de var noget der godt kunne, øøh, ligge lidt, øøh, bedre i øh

AT: I, i sidste, tænker du der

FK: Nej

AT: Hm

FK: Nej, jeg prøver lige engang. Når jeg tager piben frem i skolen, bliver jeg bedt om at stikke den ind, jeg tager hatten af, hatten ikke hatte men hatten af, og undskylder pænt, jeg kan ikke gøre for at jeg er den jeg er, kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Den er jo god nok, det der [?]

AT: Mmm

FK: Min hat og min pibe er min identitet [?], fordi der kører den både med hat og pibe, [?], der kører piben også med det andet

P: Mmm

AT: Mmm

FK: Med det

AT: Mmm

FK: Med overtoner af af af, øh, homo. Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg siger stop, men kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Jo, er den god nok ... Det behøvs, det

AT: Han bliver ved og ved og ved

FK: Og han bliver ved

AT: Til

FK: Og ved

AT: Og ved

FK: Og ved

AT: Og ved

FK: Til jeg siger stop

AT: Til jeg siger, skriger stop

FK: Til jeg skriger ... Skriger stop

AT: Men hold dog aldrig op

[latter]

FK: Men [latter] hold dog aldrig op

AT: Men [latter]

...

FK: Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg siger stop, med hold dog aldrig op

AT: Mmm

FK: Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial

AT: Bum

FK: Kører den ikke den her

AT: Jo, den kører sgu meget godt

FK: Er det ikke det nu

P: Jo

FK: Schluss

AT: Så fik vi også det lavet, poetry slam digt

FK: Mit dem Stuss [grin]

...

P: Så er det også skrevet ind

...

P: Nej, hvad var det, du, du ville godt, du må ikke, du ville ikke have omvendt [?] ordsætning heroppe, vel

FK: Men det kan da godt være vi skal det. Min hat og min pibe er min identitet, når jeg i skolen tager p-

AT: [grin]

FK: I skolen, jo, nej, det er nok bedre: I skolen tager jeg piben frem

AT: [nynner for sig selv]

P: Altså, jeg tænker bare, når jeg tager skolen frem

FK: Når jeg i skolen tager piben frem, bliver jeg bedt om at stikke den ind

P: Når jeg tager, [?], når jeg piben frem i skolen, så syntes jeg bare ikke det hænger, [?]

FK: Når jeg i skolen tager piben frem, bliver jeg bedt om at stikke den ind. Den er da fin nok den der

AT: Ja, det, det lyder godt sådan der

P: Fungerer det

FK: Den har jeg ikke skrevet vel

P: Nej

AT: Når jeg i skolen tager piben frem, bliver jeg bedt om at stikke den ind

FK: Øh, min hat og min pibe er min identitet, Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved

P: En gang til

FK: Og ved til jeg skriger stop, men hold dog aldrig op, udråbstegn [grin]

[taster]

P: Hov

FK: Kunne du ikke lige lave, øh hvad hedder det, kursiv

P: Hvad tænker du?

FK: Altså, der ikke står "bliver jeg", "bli'r jeg bedt"

P: Jo jo jo jo, det kan jeg sagtens

FK: Og han bliver ved. Tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg skriger stop, men hold dog aldrig op. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Kan du lide den øverste også? Min hat og min pibe er min identitet, når jeg i skolen tager, ta'r

P: Nå ja, ja okay

FK: Når jeg i skolen ta'r piben frem, bli'r jeg bedt om at stikke den ind. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Min hat og min pibe er min identitet. Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg skriger stop. Men hold dog aldrig op. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. [knips] Sådan, nu kører det

P: ja

AT: Nu spiller det sgu

FK: Nu kører det!

P: Det spiller hvordan?

FK: [grin]

AT: [grin]

FK: Now it plays

P: Now it plays [grin]

FK: Så! Det blev nok det sjoveste i den her uge. Det var godt.

C: Det er en god måde at gå på sommerferie på

FK: Ja, det er fandeme det er, tak for det

C: Selv tak [grin] Jamen rigelig så selv tak

P: Så har jeg den stående her, så kan man [viser noget på computeren?] Så

2.20.20-2.20.33 [tavshed]

P: Skal vi tage et øh haiku hver, og læse op? Og så tager du hovednummeret?

FK: Ja, altså, ja jeg må hellere tage hoved... Eller I, I kan læse haikuet op

P: Ja. Så.

FK: Så tager jeg hovednummeret

P: Så er vi færdige, så har vi disponeret vores tid ordentligt

[småsnak med det andet hold og pause]

2.21.36 P: Men altså det her, det vil jo være sindssygt svært for elever

FK: Ja. Ja, men man kan godt, man kan godt lave de der haikudigte, dem kan man godt lave med øh, dem dem dem kunne man godt, man kunne godt gå ind og lave det der fandom der med noget øh, med noget haikudigte

P: Mmm

FK: At man skulle præsentere noget man er interesseret i, om det er noget fodbold eller øh

2.22.00 [irrelevant arbejdssnak]

2.3.4 Gruppearbejde Storyboard

[Optagelse: Workshop Storyboard.m4a. Diskussionen er allerede begyndt...]

M: Vi skal jo ikke ind så meget i indholdet, vel

AN: Nå du tænker, det er mere sådan oratorisk analyse

M: Ja

AN: Nå ja, sådan kunne man også gøre det.

B: Jamen også hvad det er i ham, som så mange...

AB: Som gør at han øh har karisma fx og når ud til folk

AN: Gennemslagskraft, ja

AB: ... hvad det er for nogen ord han bruger og

M: Ja, og hans udstråling

AN: Ja, helt sikkert

M: Hvad er det han hedder, ham der spiller Watson i filmen med Sherlock Holmes.

C: I filmen, det er Jude Law. Hvis det er serien, så er det Martin Freeman som også spiller Hobitten.

AB: Ja, det har vi styr på. Jamen der er jo selvfølgelig også. Vi kan også lave en scene til de tre, hvad hedder det, hele Hobit-universet. Har I set de film?

AN: Tolkien, nej. Jeg har set de tre første Ringenes Herre.

AB: Ja

B: Men sagde du ikke Tintin? Det kunne også godt være et bud.

AB: Ja, Tintin.

AN: Ja, det kunne være sjovt

AB: Ja, det kunne det

B: Fordi karaktertræk – hvis det er Tintin...

AN: De er så tydelige, ikke også...

AB: Ja lige præcis og Kaptajn Haddock ...

AN: ... og Dupont og Dupont de er så uduelige hele tiden

AB: Ja

M: Ja, det kunne der være noget rigtig god i i forhold til karakterer, det kunne der faktisk.

AB: Min yndlings-Tintin, det er der hvor Castafiore hun kommer, og slår sig ned ikke, og Kaptajn Haddock han får jo simpelthen hjertestop når hun giver sig til at synge, ikke, og "flygt hvo som flygte kan". Og hun kalder ham Kaptajn Knapstok...

M: ... og alt muligt andet.

AB: ... og øh Kæphat og øh hun kan aldrig huske, hvad han hedder og – altså den historie er helt fantastisk. Og så den her scene med, hvor hun giver sig til at synge "Oooh, når jeg ser mig selv i spejlet, så smuk, så må jeg leeee" [griner] Ha, den fik du ikke.

AN: Kan du lige gøre det en gang til.

M: Hvad var det, du sagde Abelone [griner]

AB: Nej men det er bare fordi, jeg er virkelig fan.

AN: Du er passioneret omkring Tintin.

AB: Jeg kan alle mine Tintin'er

M: Og den er allerede smittet af på os, ikke, så det giver faktisk rigtig god mening i forhold til noget med karakterer og sådan noget, ikke

AN: Måske kunne man lave en form for forhistorie til netop den historie?

AB: Man kunne lave en forhistorie til, hvem Castafiore er i virkeligheden.

M: Ja

AN: Det var sgu da en idé

AB: Eller hvordan har Kaptajn Haddocks barndom været

AN: Ja, eller hans år på søen

AB: Hans år på søen, ja ja

B: Hvor har han mødt hende første gang?

AB: Øh, det er Tintin der møder hende i Albanien for mange år siden. Mange år før han overhovedet møder Kaptajn Haddock, der har han mødt Castafiore fordi der er nogen der vil slå øh kongen af tronen i Albanien eller et af landene derovre, og øh Tintin flygter jo på et tidspunkt, og så møder han hende hvor hun kommer kørende, hun skal nemlig give koncert i det royale palads, og der får han et lift og kommer med der, og møder hende første gang

M: Det er sgu meget godt husket

AN: Ja, du er jo Tintin-ekspert, må man sige. Dig og Jakob Stegelmann i kunne blive gode venner, det tror jeg.

AB: Jamen han har været min bedste ven i årevis, Jakob Stegelmann, ja.

AN: Uden at han ved det, bare?

M: Jamen så prøv at tænke på hunden Terry også, ikke, som det evigt trofaste – der også må gå gennem så meget ondt...

AB: Men det der er det skægge ved universet det er, hvis vi skal lave en karakter-karakteristik på Tintin, så er der faktisk ikke rigtig noget at komme efter

AN: Nej, for han er så øh...

AB: Han er i virkeligheden udvisket og neutral, ikke

AN: Ja, fuldstændigt

AB: Men han er katalysatoren, der får historien til og bringe derudaf

AN: Ja, det er faktisk rigtigt

AB: Og så har vi jo øh, så har vi karaktererne, ikke, og det er jo Tournesol, der er stokdøv altid "Hvad siger han, hva?"

AN: Og bliver hele tiden væk

AB: Og bliver væk, ja. Altså der er mange... Der er den der scene der, det var fra en af de andre, hvor han eksperimenterer med lydbølger, Tournesol, og så springer alt glasset i området, ikke.

B: Ja, han har altid gang i noget.

AB: Han har altid gang i et eller andet, ja. Øh, men der er mange scener. Der er også – hvor er det Kaptajn Haddock bliver skidefuld på et dårligt tidspunkt (griner). Dem er der faktisk nogle scener af.

M: Mmm

AB: ... hvor man ikke skal være skidefuld. Nå den har jeg lige glippet.

C: De Gyldne Klør

AB: Ja, De Gyldne Klør, ikke. Men det er der hvor Tintin møder Haddock første gang

C: Jamen der er han også skidefuld, jo

AB: Ja, der er han skidefuld, ja. Og så – der er heldigvis ikke blevet pillet ved den der politiske korrekthed, at man ikke må ryge eller drikke, vel altså den lever jo endnu.

M: Ja

AN: Det må Lucky Luke ikke. På et tidspunkt, tog de ikke cigaretten væk

AB: Han er holdt op med at ryge, han går rundt med et græsstrå i stedetfor

AN: Ja ja, og ...

AB: ... og drikker mæk i baren, ikke.

AN: Pippi Langstrømpes far må heller ikke være negerkonge længere

AB: Nej, nej, nej, det er rent hysteri, ikke

AN: Jo, fuldstændig, det er blevet en industri det der correctness

AB: Og svenskerne har ikke længere en han og en hun, de har en hen

AN: Ah, det er fuldstændig sindsygt

AB: Hvorfor må der ikke være forskel på mænd og kvinder

M: Det skal helst være sådan en ens, grumset masse

AN: Ja, ikke også. Og det er da så kedeligt, altså

AB: Men det ved jeg ikke, hvad i siger?

AN: Det var en skidegod idé den der

M: Skidegod idé

AN: Jeg kan ikke komme på andet end øh. Og du har en god energi, kan jeg mærke, Abalone.

AB: [Griner] Ja. Så hvad er det vi skal...

M: [utydeligt] du kan huske noget så konkret. Jeg har bare sådan en mere grumset masse omkring Tintin ...

AN: Ja, man har sådan en overordnet idé om, hvordan det er ja

M: ... men slet ikke nede i de der

[meget i munden på hinanden]

B: En helt masse sommerferier, hvor vi har været i Sydfrankrig, så har vi altid haft kasser med tegneserier og så kunne man se om eftermiddagen, ungerne de sad sådan med hver deres Tintin – og vi har også hørt det på lydbånd, og vi kunne jo lange sekvenser udenad.

AB: Ja, det er nemlig det. Men så kender du også den der med Castafiore, der lander i... Hvad er det, det hedder Cecilie?

C: Det kan jeg ikke huske

AB: Nej, nå

C: Men ét ord. Det er den hvor hun besøger Møllenborg, ikke

AB: Jo jo, hvor hun besøger Møllenborg

B: Og der er også altid de her skurke ”Vi er flere om budet”

AB: Ja [griner] de taler altid dårligt. Men der er den der scene på Møllenborg, hvor øh hvor det italienske fjernsyn vil komme og optage hende

M: Mmm

AB: Og det er lige i farve-tv-tidens begyndelse, ikke. Og selvfølgelig har Tournesol opfundet et farvefjernsyn, og det er der ingen, der har set nogensinde før, og de skal sidde i et rum ved siden af og se optagelserne, ikke. Og det her farve-tv det går fuldstændig i kage, og det ender med de sidder med store tårer, men det der er det skægge der er så, Castafiore tror jo hele tiden at hendes smykker er blevet stjålet, og selvfølgelig har hun dem jo med, og de ligger såmænd bare oppe på værelset, ikke

M: Mmm, hun har bare noieren

AB: Og så midt i interviewet ”Åh, himmel! Mine smykker” Ikke. ”Jammen de er lige her madamme, rolig rolig”. Og så lidt længere henne i interviewet så kommer Irma, kan i huske den? Det er hendes stuepige eller hendes tjenestepige eller hvad det er, og så råber hun ”Madam, Madam, smykkerne er væk. Åh gud” Og så besvimer hun, ikke. Og alle leder, og alting bliver aflyst og det koster dyrt, med det her kamerahold osv. Og det er dér, den så kommer, efter at Dupont og Dupont selvfølgelig er ankommet, ikke, og mistænker gud og hvermand, og de stiller de dumme spørgsmål, ikke, fordi de er indbegrebet af imbecile idioter, ikke [griner]

AN: Det er de. Totalt inkompetente altid

M: Og Terry render bare og snuser efter spor

AB: Ja, og da alle så ligesom er blevet mistænkeliggjort og det hele, så er det hun vågner op ”Åh, for resten, for resten” siger hun og kigger i sofaen, omme bag puden ”Jamen de er jo lige her mine kære små, neej, jamen de har jo været her hele tiden. Pyt”

M: Det er altså godt husket

B: Mmm

AB: Det er bare fordi jeg... Ja, jeg kan mine Tintin'er nogen af dem. Men øh, skal vi have en scene, det var nærmest det, eller hvad? Skal vi selv lave en scene? Skal vi digte en scene? Eller skal vi gengive en scene?

M: Jamen vi kan jo stadigvæk godt lave sådan noget pre- et eller andet optil en scene, eller det kan være at gengive en scene. Det bestemmer vi vel selv, gør vi ikke?

AB: Jo. Vi kan jo også se hvad der ku. Altså ud over at hun opfører sig tåbeligt der, øh, så kan vi måske lave en anden scene vi digter, hvor hun er lige så tåbelig.

AN: Mmm

M: Mmm

B: Ja, og hvad for noget musik? Så skal vi undersøge hvad det er, hun synger

AB: Ja, det er Faust

B: Er det Faust?

AB: Altid Faust, ja. Hun synger altid Faust, øh, Verdi

B: Det kunne man vel også bruge til noget. Ellers skulle vi lade hende prøve at synge noget andet.

AB: Ja, vi kunne lade hende synge rap eller sådan noget [griner] Ah, det er ikke at holde stilen.

B: ... eller noget andet opera

AB: Noget andet opera, det kunne vi da godt.

AN: Don Giovanni eller sådan noget

M: Med mindre fansene synes det er decideret blasfemi, hvis man gør det eller om det stadig væk er ...

B: Er det indenfor rammen?

M: Ja, er det indenfor rammen hvis hun synger rap lige pludselig i stedet for Faust? Altså må man det i det her?

AB: Må man det?

M: ... eller vil vi blive hugget ned fordi..?

AN: Altså, hvis vi nu vi gør Tintin-universet sådan samtidigt, tænker du? Eller hvad?

M: Ja, ja.

AB: Up to date. Må man det, Cecilie?

C: Man må gerne lave dem up to date. Men jeg kan høre, i tænker meget i fan fiction nu og ikke i fanvideoer. Det er meget sjovt at høre – det er rigtig fedt – men altså det må man gerne, man må gerne lave et alternativt univers og så øh

AB: Så længe vi er tro overfor karaktererne, ikke?

C: Så længe i er tro overfor karaktererne, ikke, og så længe Kaptajn Haddock stadigvæk er en, der bander og svovler og ...

AB: Ja, og ikke kan holde Castafiore ud i det her tilfælde

M: Altså jeg synes det netop er morsomt ...

C: ... og som drikker lidt whiskey i smug og Castafiore, som bare er alt for meget og alt for stor osv, I kan godt gøre hende til rapper i stedet for

M: Ja, det synes jeg. Hvis man må det, så synes jeg det kunne være sjovt at tage den drejning. Hun skal jo bare stadig være passioneret omkring det, men om hun så er det for den ene eller den anden musikgenre, det betyder så i virkeligheden ikke noget, vel

B: Det kan være hun kan rappe de der haiku

AB: Gud ja [griner]

AN: Hvad skal hun så rappe til? En rhapsody

M: Ja, hvad skal hun så. Så må vi se om vi har noget vi lige øh

AB: Ja, eller hvad med noget country/western à la Dolly Parton? Fordi hun er jo [griner] ikke? Hun har det her [griner]

AN: En operette-version af Jolene, det kunne være sjovt

C: Men hvordan vil I lave det til en video? Det er jo et tegneseriemedie, som ikke er filmatiseret, så I har jo ikke nogen klip at tage fra.

AN: Det er selvfølgelig rigtigt.

C: Hvordan vil I så gøre det til et videomedie? Vil I klæde jer ud og så udøve det her, eller hvordan vil I gøre det her?

AB: Skal vi lave en video, da?

C: Ja, det er derfor I sidder med et storyboard

AB: Arh, det kan vi da ikke nå på halvanden time – både lave storyboard og filme.

AN: Nej, vi skal bare lave storyboardet

C: Mor, du skal ikke lave en konkret video, du skal bare tænke i [afbrydes]

AB: Nåeh, ja, det var [afbrydes]

M: Hvis vi havde længere tid, så skulle vi jo lave den. Så er det klart, så ville det være en udfordring, at der ikke var nogen billeder at tage af.

AN: Hvordan det sådan skal eksekveres på video, det er sådan, det er fordi, ja

10.00 M: Nej, man kan da stadig godt holde det i tegneserieuniverset

AB: Ja, det kunne vi da

M: ... med billeder derfra, og så stadigvæk noget anderledes lyd

B: Så kunne du få nogen andre tegneseriefigurer indover, måske

AB: Men ville det betyde, at vi selv var udøvende udi tegneserie og skulle tegne ligesom Hergé, eller hvad?

AN: Det ville være en udfordring i hvert fald

AB: Ja, det ville det

C: I behøver ikke. Altså en måde at gøre det på, ville jo være at tage billeder af tegneserierne og klippe dem sammen

M: Ja, det tænker jeg også

AN: Nå ja.

M: ... en enkelt og let måde faktisk, og så ...

C: Eller også så er der jo rent faktisk lavet en – undskyld jeg afbryder – en Tintin-film, som man jo også kunne klippe fra

AN: Ja, den der Spielberg lavede, ikke?

C: Ja, den er frygtelig, men den er lavet, altså så man har de animerede figurer

AB: Det er rigtigt, de findes jo i fin stil

C: Og så øh findes der jo masser af karikaturer også ude på nettet, øh til at man kan lave sine sammenklipninger

AB: Ok, så det ville vi godt kunne gøre

M: Det var faktisk noget andet, nu da jeg så den her fra sci-fi-miljøet hvor de spillede den der "Starships are ment to fly" eller hvad den hedder, det her med, at man ikke bare må gå ind og bruge øh musikken fra nettet, at der jo er alt det her copyright...

AB: Nåeh ja

M: ... det får vi jo altid tudet ørerne fulde af, så snart vi er på kortfilmsskurer, vi må sgu ikke bare tage lyd, det skal være noget, der ligger [telefon ringer] inde i et eller andet program, som man så har betalt for eller...

11.16

AB: undskyld jeg skal lige [går med telefonen]

B: Nå men så kan vi jo beskrive...

M: Altså vi har jo i hvert fald en del også af tegneserierne nede i læringscenteret, men om vi har lige præcis ...

C: Men I behøver ikke gå ud og skulle ud og finde de her billeder ...

M: Vi skal bare have ideen nu

C: ... og så tegne det i skitseform

M: Ja, det er det vi holder det til nu, yes.

C: Så I skal tænke i de baner

B: Madam Castafiore, er hun til audition?

M: Ja, Blachman sidder og øh [griner]

AN: Det kunne være skidesjovt – et crossover der, det kunne være skidesjovt at lave

B: Så finder vi nogen af hans udtalelser og klipper indover

AN: Det er faktisk en sjov idé

M: Ja

B: Hun kunne jo være oppe imod nogen andre

M: Og hun blev opmundret til at være den hun er, fordi hun er så dedikeret og speciel og at Blachman ...

B: Hun har altid elsket at synge i badeværelset og ...

AN: Det er sådan lige excentriske

M: Ja, ja. Han elsker hendes excentricitet

AN: Det tror jeg det hedder, ja

[6 sek tavshed]

M: Det er også tit altså det her, vi godt vil have dem til at tale om – også som lærer og censor elsker, når de skal op i dansk – hvis de kan tale om intertekstualiteten, altså bringe de her ting sammen, så, nej vi kan jo næsten ikke være i os selv af bare begejstring og der står tolv ud over det hele, ikke [griner]. Så det synes jeg da godt kunne være en idé. Det er mere det der med at man tænker, ja nu er vi så heldige hvis ikke man må sige noget grimt til hinanden, for der skal jo nok være nogen Tintin-fans der synes, det ville være forfærdeligt.

AN: Ja ja, helt sikkert

M: Men det må vi godt alligevel?

B: Men hvis vi nu øh, ligesom fremelsker hele Tintin-universet igennem...

M: Ja det er nemlig det. Altså vi skal hylde hende fordi hun er den, hun er og hun tør være, som hun er til trods for at hun – man kan godt sådan tænke ”ah, hun er sgu lidt for meget, ikke” og hun pisker en stemning op, men hun er som hun er, og øh, man ved hvor man har hende, et eller andet sted

B: Altså Tintin og Kaptajn Haddock, altså de er måske publikummer til den audition, hvor hun skal ind og synge.

M: Ja, ja

B: Og så kan vi tage nogen, ja, [?] fra nogen andre, der også skal synge

M: Mmm

B: Kunne vi tage... Hvem er hun oppe i mod

AN: Dupont og Dupont de kunne synge en duet

M: Ja [griner]

AN: Eller sådan noget. Og så gøre det helt rædderligt dårligt

M: Og så et klip hen til

B: Nogen af de der – nogen gange sådan nogen autister, der har været med

M: Jeg skulle lige til at sige, der var sgu da sådan et par søskendedrenge, der også lignede hinanden

AN: Ja, de der tvillinger

M: ... totalt autisttvillingerne der. Og så klip over til Dupont og Dupont og så [griner]

AN: Ah, ville det næsten ikke være ondskabsfuldt? [griner]

M: [griner]

B: Er det? Ja. Tre rammer.

M: Men det der var lidt fedt det var, at de der tvillingedrenge, de var jo temmelig nørdede og sjove, men man kom jo til at holde af dem, fordi man synes jo også, at det var fedt, at de er specielle og det er ikke bare de der mainstream pæne piger, der kommer ind, der kan synge pænt, men at der kommer nogen der har lidt kant. Ligesom hun jo også har, ikke?

AN: Jo helt sikkert. Jo hun er jo født til X-factor, ikke også, kan man sige.

M: Ja, ja

AN: Fordi hun skiller sig lidt ud. [...] Men ja, det er der jo mange meninger om kan man sige

M: Jo

AN: DR de har godt nok fået på puklen for det der

M: Ja

...

AN: Men det er nogen sjove ideer der bliver kastet rundt med her, synes jeg.

M: Mmm

B: Beskriv dialog, lyd og setting, jamen øh ja.

[tavshed]

B: Nå men. Altså vi skal lave tre scener så.

M: Ja

B: Så skal vi jo beskrive, hvordan vi vil gøre eller hvilke klip vi tror, vi vil tage ind

AN: Altså jeg tænkte, hvis nu man laver sådan en præ- at hun synger. Hun står ude i kulissen med Tintin og Haddock måske, og så næste scene der går hun ind på scenen og synger

M: Ja

AN: ... mens de står der ude, og så kan der måske blive krydsklippet til Dupont og Dupont – som vi sagde. Og så tredje scene kunne måske være sådan noget efter ... efter audition.

C: Undskyld jeg afbryder, men I har lige så mange scener at gøre godt med, som I overhovedet... I skal [afbrydes]

M: Nå så det er ikke fordi der kun er tre her, det er bare et udgangspunkt, så vi kan godt lave nogen flere

C: I kan sagens indenfor den samme historie lave ti scener, så I er ikke bundet af... Det var bare sådan rent praktisk ...

M: Ja

AN: Vi troede simpelthen af rent økonomiske årsager, så var der kun til tre ...

C: Der er tyve ark i alt, så bare slå jer løs

B: Så kan vi jo dele det op ligesom sådan et X-factor-koncept sådan, at man er hjemme og besøge Madam Castafiore i hendes slot, eller hvor hun nu bor

AN: Ja

B: Øhm, det kunne være, det kunne være bagefter – efter hun har optrådt. Eller man følger hende måske.

M: Ja. Altså. Det skal vel. Det skal vel gå hende godt, altså hun er vel videre, hun er jo helt klart måske... hvad hedder det første, de der, dem der går videre, der er hun videre, og så kommer de hen – hvad er det nu de kalder det, når de er udvalgt inden de kommer til live-showene, det kalder de også et eller andet.

AN: Nå det der camp, de er i. Er det ikke det, de kalder det – bootcamp eller sådan noget

M: Hun skal selvfølgelig på camp, og hun skal vel så også. Altså hun skal vel hyldes for det hun kan, hvis vi skal være tro, så skal hun jo gå hele vejen trods nogen udfordringer – trods smykkerne er væk undervejs eller ...

AN: Ja

B: Ja, det kan også være hun skal afprøve forskellige – det skal de jo – sanggenre.

M: Ja, det skal hun da.

B: Altså hun skal prøve at rappe, hun skal prøve noget skønsang og så kan det være hun ender med at vinde på det der, hun plejer at synge

M: Ja

AN: Opera

M: Fordi det er der, hvor hun er mest tilstede i nuet og er sig selv tro

AN: Der er hun i sit rette element

M: Så hun skal ikke bare gøre det, som de andre gør, hun skal være sig selv

B: Ja. Og Blachman bliver totalt begejstret

M: Ja, han ender – selv om han havde set, at hun ville være perfekt i rap, så måtte han alligevel overgive sig, fordi hun var jo den hun var, og hun var det rigtige sted, hun skulle bare lige, ja

18.02 B: Ja, den her præ-en. Hvad siger du?

AN: Øh

B: Det er inden. Ude i kulissen. Det er inden hun ...

AN: Det var bare en idé. Altså det øh

B: Jamen fint, men skal vi ikke – få noget på øh

AN: Ja. Helt sikkert. Få noget ned på papiret

M: Det er du nok bedre til end ...

B: Skal vi tegne det?

AN: Ja

M: Mmm... Så udenfor ...

B: Men vi kan jo ikke tegne alle de der klip. Så må vi skrive?

M: Jo jo

AN: Jeg tror bare det er sådan overordnet. Ligesom når man laver film, så laver man jo sådan et storyboard så'n

M: Jamen er det inden første audition det her?

AN: Jamen det ved jeg ikke. Hvad er rammen sådan for vores fortælling?

M: Ja, det skal vi jo lige bestemme os for

AN: I sagde noget om, at man er hjemme ved hinanden, eller det er først efter hvad?

B: Ja eller bagefter. Det er lige meget, det var bare fordi du sagde at, at at præ-klippet det kunne være

AN: Ja. Ja det kunne være de stod ude, inden hun skulle ind til audition ikke

B: Ja

AN: Ja hende og måske Tintin og Haddock, de kan være med som moralsk support

M: Ja

B: Ja

AN: Så ved jeg ikke, så kan Haddock være fuld eller et eller andet

M: Ja

AN: Og Tintin er, er god som altid. Eller sådan noget.

[tavshed. B tegner]

AN: Det er da meget godt tegnet det der. Jeg kan i hvert fald ikke gøre det bedre selv.

M: Jeg er også vild med den her autentiske lærer-blyant. Det ser ud som om vi har siddet og ”aaargh”

AN: Ja og gnasket i den til, inde til eksamen. Det er en, der har sagt noget forkert

M: Ja [griner]

B: Jeg har glemt, hvordan han ser ud

AN: Haddock?

B: Tintin

AN: Nå Tintin

B: Han har det der hår

AN: Han har den der, ja

B: Nej, han får fire arme. [?] ha’ en lille hund med.

M: Det er en terrier, med firkantet hoved

B: Og så har vi Haddock

M: Det er godt Better

B: Har han sømandstøj på eller hvad? Ej det ved jeg ikke

M: Jo, det har han vel egentlig. Noget mørkeblåt...

B: Habit eller hvad?

M: Jamen hvad er der, er der ikke sådan noget lidt uniform ...

AN: Aarh, han har sådan noget matrostrøje på, mener jeg. Sådan noget blå, sort noget.

M: [taster på computer] Det er meget godt, det kommer allerede frem når man bare skriver Kaptajn, så er han den første, der kommer frem

AN: Der har vi ham

M: Og han har sømands[?] på men der er ikke nogen knapper på.

...

M: Det ligner ham ret godt. Så yes.

B: Så skal de sige noget til hinanden. Hva'for noget ...

AN: Måske der står en eller anden og interviewer hende eller sådan noget? Eller det ved jeg ikke – på et eller andet tidspunkt. Gør der ikke altid det i X-factor? Står der ikke en eller anden køn pige og ...

B: Der, der skal... Sådan en guide eller hvad skal man sige?

AN: En tovholder eller sådan noget der står "hvad føler du nu?" og sådan noget, og sådan nogen fuldstændig irrelevante spørgsmål

M: Nogen gange så bliver man helt stresset over de spørgsmål, de finder på at stille

AN: Ja, men det er åbenbart noget de, det er åbenbart noget de lærer på Journalisthøjskolen eller [griner]

M: Og når nogen skal i omsang, så er de nede og spørge forældrene hvad ...

AN: Jah

M: Det er næsten ikke til at klare nogen gange

AN: Det det det er patetisk, ikke også

M: Ja, det er det altså. Jeg tænker, det må de da virkelig kunne gøre bedre på den journalisthøjskole, fordi det er da virkelig ...

AN: Det er fanme, det er nemme penge i hvert fald

M: Det er det

AN: ... hvis man må sige det

M: Det er næsten. Altså det er det værste ved de udsendelser, synes jeg, det bliver så ...

AN: Ja, det bliver så dumt, så faldpandet og overfladisk, ikke også.

M: Ja

B: Er det før første sang?

M: Ja

AN: Ja

M: Nærmest. Altså som i allerførste, altså inden at hun nogensinde skal ind, ikke

AN: Jo, helt sikkert

22.15 B: Før første sangprøve i X-factor – er det med c [skriver]

M: Ja

...

AN: Ja det der er lidt fascinerende ved X-factor, for det er jo sådan et clash mellem, du ved altså det, det undskyld mig blødsødne pædagogik og så, du ved, blive bedømt lige på og hårdt, ikke også, fordi ...

M: Det var bare fordi jeg kom lige til at tænke på koblingen mellem Haddock og øh og øh Blachman

AN: Ja, ja

M: Altså han lægger sgu da heller ikke fingre imellem

AN: Nej, de er begge to totalt uden omsvøb, ikke også

M: "Nu må du kraftedeme tage dig sammen og gå hjem og øve dig før du kommer igen om ti år" måske ikke

AN: Ja ja, præcis præcis

M: Det kan Haddock jo også, det vil han vel også bare sige

AN: Ja, ja, være grov, ikke også altså

M: ... tale rent ud af posen, ikke, så har vi jo igen den der intertekstualitet [???

AN: Ja helt sikkert

M: Det ved jeg ikke, om vi kan dyrke lidt.

AN: Det er en spændende tanke, ja. Det havde jeg ikke lige tænkt på

B: Mmm, vi har ikke kulissen hvor Tintin og Kaptajn Haddock øh ...

AN: Det kunne også være sjovt hvis Tintin, Haddock og Tournesol var dommere, ikke også

M: Ja

AN: Og så Tintin er sådan den gode, gode motiverende dommer, ikke også

M: Ja

AN: Og så er Haddock, han er jo helt sikkert sådan en Blachman-øh...

B: Ja

M: Ja

AN: ...kopi, der ligesom er grov, og så Tournesol er fuldstændig væk, ikke også.

M: Ja

AN: Eller sådan noget, i den stil

M: Så får man også dyrket deres altså karakterer

AN: Ja, og det bliver jo sådan virkelig crossover mellem X-factor og så, og så Tintin-universet tænker jeg

B: Så skal de måske ikke være med ud? Jo det må de godt den første gang. De er både med bag scenen og foran.

M: Ja det, det er spørgsmålet

AN: Jamen det ved jeg ikke. Det var bare en tanke

M: Hvis vi, hvis vi kører den anden, så er det ikke sikkert at de også skal have været der ude, fordi så kan man godt blive forvirret, tænker jeg.

AN: Ja, ja helt sikkert

B: Det skal vi bare beslutte

M: Ja

AN: Jeg synes vi skal tage en beslutning

M: Ja fordi hvis vi nu b... Hvis vi holder os til at tænke lidt videre på den her, hvad så? Så kommer hun ind og synger

B: Ja, en eller anden sang, og så går hun jo videre

M: Ja, så går hun videre på sin opera, som hun normalt præsterer

B: Og så næste gang, der skulle hun synge rap, eller hva?

M: Ja. Så, så er der nok en af dommerne der siger, at øh, vi skal prøve en anden genre, altså din stemme kan noget, men du skal sgu synge noget helt anden, det holder ikke det der og du skal have nogen instrumenter inde over eller hvad det nu måtte være, ikke

B: Mmm

M: Og så, så kunne hun så gå ind og rappe næste gang

B: Mmm

M: Men så kunne man alligevel godt mærke, at det ikke helt var hende, så selv om hun gjorde det ret godt så ...

AN: Ja, hun havde ikke sig selv med i det rigtigt

M: Nej, nej. Hun kunne det godt teknisk, men de kunne mærke at hun ikke helt [griner]

B: [griner]

M: ... selv med i det, og så fik hun lov til ligesom at, at gå tilbage til det så hun kunne være tro mod det, som egentlig var det, hun som udgangspunkt brændte for. Det kunne være sådan den klassiske model, ikke

AN: Mmm, jo helt sikkert

B: Jo, at de så til sidst øh, at det var godt hun, hun fandt tilbage til ...

AN: Sit rette element

B: Ja

M: Men jeg synes egentlig bare ideen om at det er Haddock som, som den Blachman-type der, der formidler det, kunne være lidt interessant, ikke?

AN: Ja, og dyrke det, den der parallel der. Fordi der er jo helt sikkert det der med, ja, den der brovtnø øh, ja, uden omsvøb –

M: Ja

AN: -approach der, den er jo meget ens.

M: Ja

AN: Også det der med at de tre dommere i X-factor skal altid være sådan meget forskellige, det er de tre jo også, kan man sige

M: Ja

B: Mmm, de repræsenterer ...

AN: Ja, hver sin del af spektret

M: Og og den ene kunne godt være Tintin, sådan den Remeé, som der heller, han er også altid sådan

AN: Ja, lige præcis – altid positiv

M: Men hvad så den sidste, vi mangler lidt den øh pæne pige i klassen eller hvad man skal sige

AN: Jaaah

B: Det er Tournesol, det er ...

M: Ja, er det ikke bare det

AN: Jo men det er det Tournesol for han er sådan fuldstændig øh blank, øh ænser ikke hvad der foregår vel, og det kunne være lidt sjovt at dyrke det, tænker jeg

M: Ja, det kunne det

AN: ikke også

M: Så har vi de tre som dommere altså

B: Nå

M: Den kunne da godt. Den lever da, gør det ikke?

AN: Jo helt sikkert

M: Nu skal vi høre hvad Abalone siger?

AN: Ja, hvor vi er endt henne, det bliver interessant og fremlægge det for hende

26.59

AB: Ja undskyld, jeg var nødt til at tage en vigtig samtale

AN: Jamen det er da helt ok

M: Vi har været omkring nogen spændende ting, synes jeg

AB: Lad mig høre

AN: Vi har lavet et crossover mellem Tintin og så X-factor [alle griner] Det er simpelthen der vi er nu.

B: Ja, og vi startede egentlig med...

AB: Er vi også fan af X-factor?

AN: Næh, ikke nødvendigvis

B: Men vi vil bruge konceptet til at, først så skal hun synge, hun skal til audition

AB: Ja

B: Madam Castafiore

AB: Årh ja

AN: Men det var netop for at dyrke den her intertekstualitet ikke også

AB: Jo

AN: Det er derfor vi synes det er sjovt

AB: Ja, nemlig. Ja det er helt klart intertekstualitet det her

M: Jo, og så. Så det vi ikke helt kan beslutte os for det er, om dommerne ligesom skal – måske skal have de her karakterer så Haddock han er Blachman, der sidder og siger ”Ja, du kan sgu noget der,

men du skal prøve at synge en anden genre, du skal sgu prøve rap, og der skal noget mere et eller andet instrument ind over, eller sådan noget

AB: Ja jo

M: Og så skal hun så prøve det, og det er stadig godt, men så kan de jo godt mærke til sidst, at hun skal alligevel vende tilbage til det som hun startede med, for der havde hun sig selv med i det

AB: Årh ja, feedt, hvor er I sjove, at I har fundet på det.

M: Men om de bare ligesom skal være i kulissen, som vi først startede med eller om man skal forfølge den med dommerne

B: Så de skal være dommerpanel

AB: Dommerpanelet skal fylde en del

M: Vi elsker jo det her med intertekstualitet, vi virrer jo lidt over det nogen gange ikke

AB: Ja, det gør vi nemlig

B: Dommerpanelet det bliver så Haddock og Tintin og Tournesol

AB: Ja for jeg skulle lige til at sige, han skal helt klart med, for han er stokdøv

AN: Ja, det er jo det der er sjovt

AB: Det er det. Han er fuldstændig døv, han kan intet høre og selvfølgelig skal han sidde ...

M: Og og dommerne skal jo stadigvæk, selvom de egentlig er uenige, skal de jo stadigvæk ville frem mod det samme, det er vel også en måde så at fremelske – altså at selv om de er så forskellige som karakterer, så vil de i bund og grund det samme

AB, AN: Ja

AB: Jo, de vil gerne have talenterne frem i lyset, ja

M: Ja

AB: Det er fællesmissionen, ja

M: Så hvis de kan se, at hun kommer bedst frem med at være tro mod sin operagenre, så er det jo det, hun skal

AB: Ja nemlig

M: Selvom hun også kan noget andet, så mangler hun måske lige glimtet i øjet eller hvad ved jeg

AB: Bortset fra hvis vi skal holde på karakteren Haddock, ikke. Han kan jo ikke holde ud, når hun synger. Han bliver jo fysisk dårlig, og hunden begynder jo at hyle.

B: Det kan vi lade den gøre her når der er rap

AB: Ja

M: Ja, eller også så kunne han godt sige, at det måske skar ham i ørerne, men han alligevel godt kunne mærke, at det var så tilpas skævt og anderledes, så

AN: At han er lidt draget af det

AB: Ja. Øh ja. [griner]

M: Han gider. Ligesom det der med han hidser sig op over hende – hvis han var pisseligeglade med hende, og syntes hun var den værste kvinde i hele verden, så ville han jo heller ikke gide nærmest og bruge sin – sin vrede på det

AB: Jeg kan da huske, hvad heder han, hvad er det han hedder, ham den nøgne

AN: Den nøgne?

AB: Ja af dommerne, de ægte dommere, hvad er det han hedder. Blachman.

AN: Nåeh, penis-mænd

AB: Nej, hovedet, ikke

AN: Jo præcis

AB: Nå, men i hvert fald så kan jeg da huske, at han en gang springer op på scenen og der er en flok, der synger á capella, og så stiller han sig op ”jeg kan ikke engang lugte jer” ”I er så elendige, så jeg kan ikke engang”

AN: Det var en af de allerførste år, tror jeg

AB: Det var dét allerførste får

AN: Ja, X-factors spæde barndom

AB: Ja, det kunne du godt huske, ikke også?

AN: Ja, det kan jeg godt huske dem der øh, hvad faen var det, de hed? De hed et eller andet sjovt. Det var sådan nogen drenge og piger i sådan en a capella-gruppe

AB: Ja, det var det nemlig, ja. Nå men jeg sidder bare og tænker på, hvis han ikke kan holde Castafiore ud, er det så ikke her han kommer med alle sine eder og forbandelser?

M: Jo

AB: Fordi han kan simpelthen fyre nogen svadaer af, og det er der den stammer fra blandt andet når han råber med alle ordene og så råber han blandt andet ”Socialdemokrater” øh foruden Egon Olsen, ikke...

M: Ja, det er rigtigt, han skal ikke sidde og nikke for meget, det holder heller ikke

B: Men ellers bliver han jo stemt ned af de andre to

AB: Ja, nemlig, så han kan bande og svovle al det han vil

M: Fordi de rent faktisk kan høre, at hun kan noget

B: Ja

AB: Fordi i virkeligheden, eller i den her bog, der er Tournesol jo fuldstændig forelsket i Castafiore, så det passer jo fint

AN: Nåeh ok

M: Ah!

AN: Det passer godt

M: Så har vi dommerpanelet på plads i hvert fald

AN: Og det er selvfølgelig ikke fordi han synes hun synger godt, fordi han er jo døv, men fordi han er stormfuldt forelsket i hende

M: Ja

AN: Det passer skide godt

AB: Og han har udviklet en rose, en hvid rose har han udviklet som han har opkaldt efter Castafiore

M: Aaarh men altså!

AB: Og Tintin han siger vel bare et eller andet, der hverken er fugl eller fisk

B: Ja [griner]

AB: Ikke, ja. Så der skal du have en masse neutrale ord frem i – talebogen

B: Og han kan godt sige splitte mine bramsejl. Og vi skal have krydsklip mellem Blachman og Kaptajn Haddock, så hvis vi nu finder dem vi skal klippe med

AB: Hvad mener du med Blachman Kaptajn Haddock?

B: Hvis. Hvis. Jamen øh, hvis vi laver det som en fanvideo, var det ikke det vi skulle?

AB: Jo

B: Så skal vi vel have nogen klip, hvis vi nu skal fortælle hvordan

AN: Men skal vi bruge de rigtige fra X-factor?

AB: Du mener ikke de rigtige, vel? Fra X-factor

B: Jo, men dem vil jeg bruge til at understøtte at, at Kaptajn Haddock har den samme rolle

M: Jamen der tror jeg, det behøver vi ikke at vise dem for

AN: Bliver det ikke sådan lidt implicit, øh, netop

M: Det ligger i det de siger, tænker jeg, at de sidder der som de tre dommere, så tænker jeg ikke vi behøver at se – nødvendigvis at se Blachman og de andre

AB: Fordi det er det intertekstualiteten kommer ind, at man forventer at vi alle sammen kender til X-factor

AN: Ja, ja præcis

AB: Ja

M: Så de sidder, de sidder bare og ligner deres Tintin-karakterer, men vi kommer til at tænke ”Gud ja, det er jo Blachman”

AB: Men hvis du gerne vil have nogen krydsklip, så skal vi jo selvfølgelig have øh et fokus på, hvordan Castafiore ser ud i ansigtet når hun får den her feedback nede fra dommerpanelet. Der kan vi jo lave krydsklip, ikke?

M: Mmm

AB: Og krydsklip mellem de tre øh en af gangen, vi laver nogen close ups og indimellem nogen hel-totaler, ikke, hvor man kan se de sidder ved hele bordet, øh, men det kan vi ikke gøre på tre billeder.

B: Nej, men vi må bruge alle dem vi vil

AB: Nåeh ja, der er en hel stak her

M: Vi troede nemlig også først lige om det var kun tre, men det er det ikke

B: [? ? ?] hvor mange scener vi vil have

M: Ja

AB: Skulle vi afgøre det med det samme? Eller hvad?

M: Ellers må vi bare tage dem der ned af

AB: Åh ja, det synes jeg straks bliver sværere, øh hvor mange og hvor lidt vi skal have

M: Men det tænker jeg, det kan vi nok ikke lige vide nu

AB: Nej

M: Det må vi bare lade det udvikle sig

AB: Det gør vi

M: Hvad siger vores tid, for der er jo gået noget tid nu, ikke?

AB: Jo

AN: Vi havde halvanden time, hvade vi ikke? Tror jeg

M: Vi har jo lidt den der idé med at, at hun først kommer ind og synger i sin egen genre.

AB: Ja, men den synes jeg også er rigtig.

M: Og så kommer de frem til at... Han sidder der og går amok, men de kommer så alligevel frem til måske for at få Haddock med på ideen om at så skal hun sgu prøve noget andet en det her skrigeri

AB: Mmm

B: Han synes det lyder ...

M: Og så kommer hun ind og synger måske i noget rap

B: Ja

AB: Er det så en anden dag? Det er næste uge faktisk, ikke, for hun er gået videre

AN: Det er næste fredag

M: Mmm. Men hvor længere – skal hun så også videre til den her camp? Og skal hun så videre til live-show'ene og er vi så helt henne i finalen, altså er det hele vejen hen over et fuldt X-factorforløb eller er det kun sådan et nedslag, det skal vi jo bestemme os for

AB: Altså jeg ser det for mig som et nedslag

M: Ja

AB: At de har været gennem hele processen og så har man valgt sine ti deltagere, ikke

M: Ellers bliver det altså lige pludselig meget langt også, ja

AB: Og øh, og vi behøver ikke at følge alle de andre deltagere i det her. Det er rigelig vi har fokus på Castafiore. Men altså det kan også være et eller andet med, at øh, øh når vi er nået til selve konkurrencen, så er der jo nogen der definerer hvilken genre de skal synge i, og det er selvfølgelig derfor hun ryger ud i, at skulle synge rap

M: Ja

AB: ... og noget andet øh, Dolly Parton

M: For han kan ikke holde hende, han kan ikke holde hende ud, men de andre siger hun har jo et eller andet her som, hvis nu hun prøver i noget andet, så skal hun have en chance eller sådan noget, ikke

AB: Ja. Lige præcist. Men er vi der? Det er den første ud af ...

B: Jamen det dur ikke. Ikke hvis de skal være dommere, fordi det

AB: Jamen hvor er vi henne da?

B: Det var før, før første sang

AN: Her står de i kulissen

AB: Nå, I er startet ved ...

M: Ja. Men nu var det også fordi vi bare synes – ham havde du lige tegnet så godt, men [griner]

AB: Du er skidegod til at tegne, jeg var slet ikke i tvivl, Better

M: Men hvis det er, det skal vi jo bestemme os for, om det er det andet vi vil forfølge

B: Jeg synes da vi skal forfølge det andet, det med at de er dommere, fordi der får vi det koncept med de tre

AN: Ja, det skaber god dynamik, ikke også, med de tre

AB: Ja

AN: [...] Haddock og Tournesol

M: Og vi har faktisk brugt halvdelen af vores tid, kan jeg se, for vi startede kvart i ti, så vi kan heller ikke blive ved med og – og heller ikke gøre det alt for langt, vi skal nok bestemme os for at så forfine det,

AN: Vi skal stoppe dansen om den varme grød og gå til stålet nu

M: Så, så er det det, vi gør og øh, og så få sat nogen ord på det.

AB: Men det er Tournesol der har fået, hvis han er en af dommerne, så

M: [?] birolle

AB: Ja [griner] men han har fået Castafiore i sin stald, altså hver dommer har jo en gruppe hver, ikke

M: Ja

AB: Fordi han synes hun synger guddommeligt, ikke.

M: Men så, så er vi jo et trin længere henne. Så er vi jo ikke, så er det jo ikke den allerførste audition i hvert fald.

AB: Er i gået tilbage igen?

B: Nej

M: Nej

B: Men mikser vi det ikke bare selv som vi synes?

M: Jo, det gør vi vel

AB: Jo jo

B: Den ene det er den første sang, og så har han fået hende i sin stald, så hun skal rappe, og så slutter hun med at synge opera alligevel.

AB: Mmm, ja

B: Og det kan godt være, at Kaptajn Haddock stemmer hende hjem, men publikum, de har jo også noget at skulle have sagt

AB: Mmm. De hyler og skriger, men det der er det sjove, hvis vi virkelig havde tid til at dyrke det her, ikke, det er alle de misforståelser der opstår i dialogen fordi han ikke kan høre en skid.

AN: Mmm. Ja, det kunne være et ret godt komisk element

M: Ja, det kunne det. Hun rammer slet ikke de høje toner, og så har man lige set alle glassene, de sprang [taler i munden]

B: Det kunne også være hvem hun var oppe mod, altså hvem, hvem altså vi skal have nogen flere med, som er de andre sangere, og der det. Dupont og Dupont det kunne være de der to autister ...

M: Man kunne jo godt have nogen klip til nogen af de andre karakterer

B: Og måske også en eller anden

M: Der er også altid nogen der vil

B: De der forbrydere

M: Ja

B: Har de ikke haft en eller anden

AB: Jo Allan

37.49 AN: Nå ja, i X-factor

AB: Ja, lige præcis. Og Rastapopoulos er også en af de gamle fjender, og så er der ham med skæget – hvad fanden er det han hedder, det kan jeg ikke huske. Han har mange navne. Men der er nogen fjender, som øh, sagtens kunne være deltagere også i X-factor.

B: Ja, men skal vi ikke beskrive det

AB: Jo, vi kan ikke nå at tegne, vel?

M: Nej. Better kan også tegne lidt også

B: Ja, men vi skal bare

AB: Men ok, nu, nu har i skrevet noget andet derude, men men er vi ikke ved nedslaget, hvor hver især dommerne har fået deres flok at være dommer for?

AN: Jeg går lige et øjeblik

M: Ja det er spørgsmålet, eller om det er første audition

B: Hvis det er en fanvideo kan det jo sagtens være, at det er jo et helt forløb

AB: Nåeh I tænker selvfølgelig alle de der fjolser, der kommer ind i den virkelige

M: Ja, og skal hun i det hele taget have lov at komme videre

AB: Ja!

M: Kan vi bruge hende – agtigt

AB: Ok, jeg er med hvor I er. Det forstår jeg godt. Jamen den er jeg enig med jer i

M: Fordi det kunne være sjovt at have hele forløbet, men spørgsmålet er, hvor meget vi kan brede os over nu, fordi ellers så kunne det jo netop være det der med, at så gik de videre – så kom de i fold på de her camp, hvor de havde det – og så til sidst i live-showene

AB: Men det er jo egentlig bare at nedskrive hvad vi mener, og så kan vi altid sætte nogen tændstik-tegninger til bagefter.

B: Så beskriver vi lige, hvad der skal foregå på den side

AB: Ja. Ok hvem er den første, der kommer ind? De sidder jo der de tre, og man skal stille sig hen på krydset og synge, ikke? Øh, starter vi med Castafiore eller kommer hun ind senere?

M: Ja, og hvem skal ellers komme ind?

AB: Ja, men det skal skurkene

M: Ja, det kunne skurkene gøre

AB: Ja

M: Ja

AB: Og de kan selvfølgelig ikke skyde – eller synge – de kan ... Castafiore eller øh Allan han har en flaske whiskey med til Kaptajn Haddock og forsøger at bestikke ham, ikke, ha! Øh, for han kan jo ikke synge, vel, og det er jo Allan der sørger for at Kaptajn Haddock han sidder ude på sit skib og har mistet kontrollen og er pisse fuld, ikke

M: Ja

AB: ... der i starten da Tintin lige har mødt Kaptajn Haddock. For eksempel. Men jeg ved bare ikke om vi skal starte ud med altså, nu Castafiore øh Castafiore hun er jo en gennemgående figur ikke

B: Ja, hun er med hver gang

AB: Ja, hun er med hver gang stort set

B: Vi hører kun hende, men vi kan godt starte med, at der er nogen flere med

AB: Ja, med mindre de kommer ind i kølvandet på hende, og så kommer hun ind igen, eller øh

B: Den første gang der præsenterer vi

AB: Ja ja

B: ... de andre – Dupont og Dupont

AB: Det er bare i hvilken rækkefølge vi gør det

B: Skal hun ikke komme ind først

AB: Jo, det er det jeg mente

M: Ja

AB: Skal vi ikke have hende først

B: Så kommer Dupont og Dupont

AB: Nemlig. Og så kommer Allan. Og så kommer Rastapopoulos

M: Men men skal vi så ikke nærmest have at et billede er Castafiore her

B: Jo, jo det må være

M: Og så skal der først stå Dupont og Dupont hernede

B: [?]

M: Ja, det tænker jeg. Er det ikke sådan man plejer at lave de her storyboard, så man nærmest kan se hvad er det på hvert klip, og vi også nærmest kan se om vi er tæt på eller

AB: Lige præcist

M: [?]perspektiv

AB: Ja, det kan vi jo diskutere bagefter

M: Ja, så vi kunne egentlig bare tage handlingen hernede, men så tror jeg det hedder netop, så skal der stå Dupont og Dupont på scenen i X-factor og de gør sådan og sådan

AB: Ja

B: Yes.

AB: Godt. Så Dupont og Dupont er scene to... Og de snubler selvfølgelig og slår hattene ned i nærerne og de er enormt klodsede altid, så. Eller den ene slår den anden med staven mens de synger, ikke, skal slå ud med armene og så PLASK så ryger hatten af og lidt efter sker det andet for den anden også, samme bevægelse nærmest

M: Ja

AB: ... bare spejlvendt. Men det kan vi gå i detaljer med bagefter

M: Mmm

B: Mmm

AB: Vi kan også have Rastapopoulos, øh, han er en gammel øh fjende, øh, og han har en stor næse og bliver på et tidspunkt sammenlignet med en næseabe, det er Flight Boeing 747 til Sidney [griner]

B: Er det ham?

AB: Ja, Rastapopoulos

M: Det er alligevel noget af en sammenligning

B: Jeg staver som en brækket arm, det er lige meget

AB: Ja, det er lige meget bare vi har styr på ham

[mummel, søger efter billeder af Tintin-karakterer på computer]

42.50 AB: Der har vi Bianca Castafiore. Bianca, det var det, han kaldte sin rose, Bianca. [læser op] "Madam Castafiore er navnet på den eneste markante kvindelige figur", ja "hun er i historien en italiensk operastjerne, der optræder på scener overalt og hvis veje på den måde ofte krydser Tintins". Det er selvfølgelig ikke så meeget.

M: Men så er det også fint vi har fokus på hende – trods alt den eneste kvinde der er her

AB: Men prøv lige at se her: The Jewel Song. Ej, nu bliver jeg alligevel nysgerrig. Prøv lige at se her, hvad er nu det, er der lyd på? Hvor er lyden? [der kommer opera] Ah, det er der hvor hun tror hendes smykker er blevet stjålet

B: Ah, men det kan vi jo godt lave

AB: Ja. Jamen hun råber ”Himmel, mine smykker” midt i sangen mens hun er inde på scenen, der råber hun ”Himmel, mine smykker!”

M: Ja, mens hun tager sig til halsen

AB: Og så skal vi have et krydsklip over til Kaptajn Haddock, der sidder og stopper alt muligt i ørerne eller, ser meget lidende ud. ”Jamen der er de jo, mine små pus” [musikken spiller stadig]

C: Har i allerede fundet en fanvideo? Fedt!

AB: Ja, det må være en fanvideo, der er lavet der

C: Og animeret lidt

AB: Den der scene. Den der scene. Nu skal jeg lige stoppe den. På et tidspunkt, hun tvinger ham til at spille i døgnets 24 timer, skalaer ba-ba-ba-ba og så nedaf, og så på et tidspunkt så er han nødt til at tage væk, så sætter han en båndoptager til, og så [griner] og så øh, har han været nede i byen, og så kommer hun brasende ind øh, øh, og han når ikke at sætte sig ved klaveret, men det står jo og spiller. ”Hvad laver de?” Så siger Tintin: ”Jamen han spiller jo skalaer”. ”Nåeh ja, selvfølgelig” og så går hun ud igen. Og han sidder ikke ved klaveret [griner]. Nå okay.

AB: Hvem vil vi ellers have? Rastapopoulos, det var ham jeg talte om.

B: Mmm

AB: Han er der, se den store næse. Græsk superskurk

B: Ja

AB: Alkazar og Tabioka, de er ikke så kendte igen. Oliviera de Figueras han er en god fyr, som de møder hver gang de er i Arabien. Tjang den er sørgelig, den falder udenfor hende. Han havde øh, da han skrev den der øh historie med Tintin i Tibet, Hergé, da var han i dyb depression, dyb dyb, og det er den eneste Tintin hvor den sådan er mørk

B: Mmm

AB: Og sørgelig og trist og ...

B: Ej, vi er også nødt til, Max Bjævermose han er jo også nødt til

AB: Ja Max Bjævermose, for helvede, det var godt husket. Godt husket, Max Bjævermose.

C: Hvad med næsen, skurken med næsen

AB: Jamen ham har vi. Max Bjævermose han er, årh, han er ulidelig. Han er ulidelig.

B: Ja

AB: Og han er forsikrings sælger

M: Det er meget pudsigt at han har fået det navn, altså det danske.

AB: Ja, altså som dansk navn

M: De andre hedder jo ...

AB: Ja. Og det er den i det hemmelige våben, det er der vi møder ham første gang, der hvor Tournesol han øh, øh opererer med øh, øh og sprænge glas med lydbølger. Max Bjævermose beholder sit navn [læst op] Der har åbenbart været en en – prøv at se ”forlaget Carlsen har indgået en aftale med Tintins gamle oversætter”

M: Altså nogen gange tænker jeg også, så, vi vil, så vil man også gerne rigtig meget, så breder man sig ud over noget. Nogen gange er det måske også og

AB: og holde fokus

M: keep it simple, så vi har de her tre dommere, vi har hende der og et par der optræder eller et eller andet, vi behøver ikke sprede os ud over hele galleriet selv om de er jo fantastiske alle sammen

AB: Men vi kan tage de mest markante af dem

B: Hvis vi nu tager Castafiore, Dupon og Dupont, Rastapopoulos og Max Bjævermose, de, de synger

AB: Ja, det gør de nemlig

B: Og så har vi dommerne

AB: Ja

B: Men skal vi ha. De kan godt komme ind i mellem

AB: Ja, vi skal have nogen krydsklip på dem. Vi kan jo lave en side her hvor vi simpelthen kalder krydsklip. Kryds A eller 1A, for du har nummereret dem her. Så hedder de jo 1A, 2A og 2B eller, jeg ved ikke om det bliver skidebesværligt lige pludseligt

B: Nej, vi kan godt, så skal vi ha

M: Dommerne behøver jo heller ikke, altså altid at skal sige lige meget, det kan bare være et ansigtsudtryk man ser, at han vender øjnene eller øh, at de ser begejstrede ud eller

AB: Ja. Godt. Men vi får besvær ved at skrive dialogerne.

M: Ja

AB: Så skal vi have noget humor. Hva er du standup-komiker [griner]

AN: Tæt på, vil jeg sige

AB: Ja ja, det er godt, så kan du få lov at skrive dialogerne

C: Men i behøver jo ikke skrive hele dialogen. I kan jo bare lave en et indhold

B: Ja, fortælle, hvad der skal foregå

C: Ja, lige præcis og så kan man lave et dialogeksempel

AB: Ja

C: Altså. Så I behøver ikke skrive den helt

AB: Nej

AN: Men du kender jo de der, deres sådan gængse replikker, gør du ikke? Altså har de ikke altid sådan noget

AB: Jo

AN: Haddock for eksempel

AB: Jo, Haddock har alle sine ...

AN: Det tror jeg du er lidt mere inde i det end jeg er faktisk

C: For syv sytten sørøvere og ...

AN: Ja, sådan noget

AB: Ja ja, splitte mine bramsejl

AN: Ja ja

AB: Ja. Jamen vi kan jo bare hente nogen Tintin nede på øh, hvad var det hun kaldte det, The learning center

48.34 [intern vittighed og snak]

49.37 AB: Jeg tænkte lidt på om der er noget der hedder Kaptajn Haddock-udtryk, så kan vi jo finde det her [taster på computer]

M: Ja

AN: Det er der helt sikkert

AB: Skældsord, eder eller skældsord

M: Jeg ser også lige der har været sådan en dialog omkring, om Max Bjævermose netop måtte beholde sit navn, så det kører der åbenbart også et eller andet om

AB: Ja, Kaptajn Haddocks 175 ...

M: Og og og det kunne også, altså hvis man nu havde tid, så kunne det være noget af det, dommerne snakkede om, altså "hvad fandt er det for et navn at rende rundt med, det kan man sgu da ikke hedde"

AB: Hooold da kæft. Abemås, agurketud, analfabet, asfaltcowboy, bacille, bandit, barnerøver, basillisk, bedrager, billige bavian, bisse, bovlamme bladan-blander, brændstifter, brutale bilbølle, bums, burgøjsjer, bæst, bøddel og så videre

M: Der er 175 skældsord

AB: og vi er kun nået til b [griner]

B: Nå vi v...

M: De er simpelthen linet op

AB: Ja, men spytslikker og skvatdragon er nogen af dem, jeg kan huske. Og slapsvans.

AN: Skvatdragon?

AB: Ja

M: Platfodet moskusokse

AB: Ja [griner] Kvælstofbacille. [grin] Lomme-Mussolini [griner]

AN: Den er god.

AB: Landevejsrøver, lemmedasker, trompetsnegl, tøffelheld, spyflue, starut øh, skægabe, søpindsvin-fjæs, trafikbisse. Så skulle det være nogen ord der dækkede noget med ikke at kunne synge

B: Trompetsnegl

AB: Ja, trompetsnegl ikke. Det ville være et [?]

M: Var der andet, der kunne passe ind, øh, en lyd-pottelus

AB: Lyd-pottelus, den er god. Den er god. En interplanetarisk slørhale... Øh... Hvad er der mere ...

M: Jeg tror ikke der er noget, der er direkte ind i musikkens verden

AB: Nej, sådan til sang, nej. Og nu har vi jo valgt nogen. Skal vi have nogen flere? Fordi han skal jo lige ...

M: Ja

AB: Tale-delirist

M: Han kan jo starte med nogen af dem med musik og så kan han bare ryge over i nogen af dem der

AB: Svumpukkel, det er også ind af hans.

M: Ja

AB: Svumpukkel [mummel] Nå okay, det var bare lige for at han havde nogen ord, at han skulle få fyret af

B: Ja

M: Hvor er det fedt, at der er nogen, der har siddet og skrevet det ned

AB: Ja [griner]

AN: Der kan man tale om fankultur, i hvert fald

M: Ja det kan man i hvert fald, og og det er jo ikke alle hans 175, det er Kaptajns 175 bedste skældsord [griner]

AB: Men prøv at se her: Kaptajn Haddock bandeklubben.dk

M: Ja det er fandeme i orden, det er

AB: Fandeme ja, se det fjæs, det er når han er helt oppe at køre

M: Mmm

C: Den danske oversætter vandt jo en pris for alle hendes øh oversættelser

AB: Ja det gjorde hun

C: Han bander langt mere kreativt på dansk end han gør på nogen andre sprog

AN: Er det rigtigt?

AB: Ja, ja. Hun har vundet en pris. Det er godt husket

M: Ej hvor fedt

AN: Meget sofistikeret øh bande-øh-vokabular

52.49 M: Siger jeg, som godt kan komme til at bande lidt fordi jeg synes netop, at det er jo tit når man altså ekstra skal udtrykke noget, man kommer til at bruge de her bandeord, så jeg synes de er lidt for udsældte og vi næsten aldrig må

AB: Ja, vi må ikke

M: Nej

AB: Nej vi skal være så pæne alle sammen – det er helt kedeligt

M: Ja

AN: Ja helt sikkert. Men også det der, det er jo meget tamt i forholdt til, du ved, altså virkelig grimme bandeord, det der det er jo, det er jo sjovt og sofistikeret ikke

AB: Ja ja ja

AN: Fordi det er meget malende, ikke også

AB: Ja ja

M: Nu kommer det, kan man godt sige noget af det franske eller det [?] franske der?

AB: Jo jo

M: Altså det bliver ikke bare ”klam luder” og sådan noget vel, altså det er må en helt anden måde

AN: Det er jo bare vulgært, ikke også, altså der er slet ikke noget, der er slet ikke noget fedt i det

AB: Der er et værdigt løft over dem

AN: Ja helt sikkert

AB: En trafikbisse, ikke

AN: Jo. Meget udtryksfuldt

AB: Ja. Nå. Hvor langt. Nej hvor er du god Better. Ja for fanden

M: Ja

AB: Øhm, hvor er vi henne, er det efter hun har sunget?

B: Ja men det, det her det er

AB: Et krydsklip?

B: Ja, så det er

AN: Døvtomme sangfugl, kunne han også godt sige, kunne det ikke [taler i munden] i den stil

M+AB: [griner]

C: Eller sangkrage – nej jeg skal ikke...

AB: Jo en sangkrage

AN: Er det et udtryk? Er det et udtryk, sangkrage? Ok, det har jeg aldrig hørt

AB: Din sangkrage

C: Nej det var et jeg lige fandt på, jeg ved ikke om det er et udtryk

AN: Nå ok

M: Det er rigtignok, det er lidt mere udskaeldt end en fugl, det er næsten lidt for

C: yndigt, ikke, ja

AN: Jo

M: jo

AB: En krage den kan ikke synge

B: Nå men hun synger

AB: Ja, og råber og skriger

B: Og så kommer han ind

AB: Ja

B: Og så kommer Dupont og Dupont

AB: Nej, skal vi så ikke have et kryds

B: Eller skal vi have de andre dommere?

AB: Vi skal jo ha. Nu var jeg lige nødt til at vende tilbage, øh, det er jo i udvælgelsesfasen, ikke, går hun videre eller bliver hun smidt ud

B: Ja, ja, hun går videre

AB: Ja men så skal vi jo have Tournesol til at sige her lige efter han har skældt ud, at hun er da helt vidunderlig, ikke

AN: Ja, han er sådan helt hensat

B: Ja, hvordan ser Tournesol ud?

AB: Øh, hvordan han ser ud.

AN: Han har sådan langt skæg og små briller

AB: Han er sådan lille, en lille prut, faktisk

AN: Sådan lille, ja, en streg i luften

AB: Tournesol [skriver på computer]

M: Der kom en nedenunder, hvor der også stod Tintin

AB: Professor

M: Tournesol, ja. Nå der kom ikke noget billede

AB: Nå, vi går lige på billederne

B: Og han står op med ryggen til, måske? Det ved vi ikke

AB: Kommer der nogen billeder?

B: Du kan bare skrive billeder

AB: Men han er jo en lille øh undseelig fyr

M: Prøv at tilføje Tintin

AB: Der er han

B: Nååå, det er sådan han ser ud

M: Ja

AB: Der har vi ham

B: [tegner]

AB: [griner]

M: Så kom han lige ind også [griner]

AN: Så har vi da Mogens

AB: Mogens Lykketoft ham kunne vi da også flette ind [griner]

M: Det kunne da være lidt sjovt

AB: Mogens Lykketoft er også inde

AN: Mogens Lykke var inde og synge måske, det kunne være sjovt, ja

55.42 C: Der er en halv time tilbage af workshopen

AB: Åh åh, Cecilie, se der, det er der hvor han giver hende øh, rosen

AN: Er det det?

AB: Bianca hedder rosen, og så får han et smækkys

M: Åh ha, ja

AB: Og se der bagefter

AN: Nej... Der bliver han helt salig.

AB: Ja! Det gør han. Lille Tournesol. Den eneste gang han kan høre, det er der hvor han la... øh, hvor Månen tur retur. Der er han nødt til at få høreapparater, og der undrer de sig lige pludselig over at han svarer normalt på de spørgsmål, han får stillet

AN: Okay

AB: For ellers så får han jo et spørgsmål som han jo svarer på helt ud af en tangent

AN: Ja ja

AB: fordi han er stokdøv, ikke

AN: Der bliver spurgt i øst og han svarer i vest

B: Hvad siger han til hende? Hvad siger han? Han synes hun har talent, eller hvad siger han?

AN: Det er godt tegnet det der, synes jeg

M: Ja det er

AN: Hold da kæft

AB: Ja Better hun er, hun har noget med det der

B: Hun skulle have været. Du skulle have haft en tegnestol ved Disney eller sådan noget

AB: Et eller andet. Så er du endda venstrehåndet

M: Altså hvis man nu var yderligere intertekstuel, så var man inde og ha noget fra Den Lille Prins med "kun med hjertet kan man se rigtigt" eller sådan noget

AB: Ooooh ja!

B: Det siger han!

AB: Vi skal have intertekstualitet, yes, ej hvor er du god. Jep!

M: Men altså så kan det godt være vi bevæger os lidt væk fra hele det her fan...

B: Nej, fordi de må jo gerne kommentere

AB: Ja, de må gerne kommentere, og hvis vi kan øh hvis de kommenterer på noget, der er blevet sagt

M: [afbryder] Og det er jo stadig tro mod hans karakter, og det er vel det der er det vigtige

AB: Det er det, ja. Vi er tro overfor karakteren.

AN: Man må godt eksperimentere, tænker jeg, det er sån

B: Du er videre! Kan man ikke sige det

AB: Og han siger jo også et eller andet, øh, øh

B: Mit pendul siger du er videre

AB: Ja [griner]

M: Mit indre pendul

AB: Jamen han går altid rundt med et pendul

M: Ja

AB: Det gør han jo

M: Mmm

AB: Ja. Og viser højt. Mit pendul viser, giver udsving som viser et højt, en høj musikalitet

M: Ja

AB: Et eller andet ikke

M: Mmm

AB: Og han kalder hende min due, på et tidspunkt. Min due. Er der mere henede af. [kigger på computer] Se der var en Tournesol, det må være ham, han har brugt som rollemodel

M: Mmm

AB: Åh, det er den eneste gang han bliver gal. Det er jo

B: Jeg kan også godt huske, han bliver gal

AB: Ja. Normalt så går han rundt med sådan en høre... Og den er også stoppet til på et tidspunkt, og så virker den ikke alligevel [griner]

M: Hørerør

B: Jeg tænker, at øh Tintin han er også nødt til at være på banen

AB: Ja

B: Så har vi de tre dommere

AB: Og hvad siger han, han er

AN: Det er sådan enormt vagt, sådan

AB: Fuldstændig vagt og sådan [puster]

M: Ja

AN: Ja ja ja

AB: Han kan sige ”det var pænt”

B: Til venstre ved Rue...

AB: Hvad siger du?

B: Til venstre ved Rue Saint Aigure(?), de løb den vej

AB: Nå ja, nå ja det kunne han jo godt sige

B: Ellers så kunne man klippe ind til en helt masse fodsåler, der løber, hvis vi skal have noget lyd på

AB: Nå ja, hvis vi skal, ja et eller andet, ja. Men øh

B: Tintin-udtryk, prøv at google det

AB: Ja, det må vi lige have [taster]. Øh, så var vi tilbage til Haddock

M: Ja, det kører meget på Haddock det der

AB: Ja, det gør det godt nok. Haddock lander forkert i Tintin-film... Er Tintin racist? Haddock vil gøre [mumler]. Nå vi kan jo lige prøve at bare skrive Tintin.

M: Men han udtrykker måske nogen spor i forhold til et eller andet. Han er henne i den der detektiv-verden

B: Ja [?] kan være sporet ind på... Hun er på rette spor

M: Ja

AB: Nå ja, ja det kunne hun

M: Det er tilpas neutralt og stadig noget med hans detektiv-noget, ikke

AB: Ja

M: Du er på rette spor, så har man hverken altså det kan man, det kan man ikke bruge til så meget vel

AN: Man kan ikke bruge det til noget, nej, det er rigtigt, det er ikke nogen god respons at få

M: Det er sådan en, hvis man ikke ved hvad man skal sige, så kan man da sige så har man, ja

AN: Det er det er sådan en floskel

B: Jamen det er jo sådan noget han siger

AN: Ja, det er rigtigt. Det er godt

AB: Åh ja, der kommer ny Tintin til vinter, øh, december

M: Neej!

B: Kommer ny!

AN: Altså film?

AB: Ja, en animeret – eller ikke animeret, øh, computeranimeret

AN: Ah er det, er det ikke det vi ikke kan lide? Eller?

AB: Jo den var god den første, den var altså godt lavet

AN: Altså Spielberg?

C: Jeg er så bare overhovedet ikke enig

AN: Nej [griner]

AB: Nå! Men jeg synes de holder karaktererne meget godt. Og der hvor

AN: De oprindelige er gode, de oprindelige tegnefilm

AB: Han har brak-ånde [fnis] og Tintin er ved at smelte

AN: I har ikke set den der film som [?] har lavet, Tintin et mois, Tintin og mig, om Hergé

C: Nej, den har jeg ikke set, nej

AN: Den skulle du tage at se

C: Ja

AN: Jeg tror jeg har den hjemme på DVD [flere taler]

AB: Ok vi finder på et eller andet Tintin siger på et tidspunkt, men måske siger han øh øh ”glimrende gået godt ud af vejen” eller eller ikke glimrende, han siger ikke glimrende, sådan ord kan han ikke finde ud af at bruge. Eller også er det bare et stumt billede af ham, han siger ingenting og så kan man male sådan en tom taleboble

M: Mmm

AB: Han kigger bare

M: Du er på rette spor og så kommer der måske i virkeligheden ikke så meget mere for han byder jo ikke ind med så meget

AB: Næh

M: Så det er måske bare det han kan sige

AB: Mmm

M: Og så kan han sidde og se sådan lidt ...

AB: Ja

M: Så kommer der sådan en græshoppe-lyd ind over

AN: Ja [griner]

AB: Der er lidt med karaktererne her. Der har vi dem alle sammen. Max Bjævermose.

B: Mmm

AB: Ja, han er der. Nå øh, ja. Det var Castafiore og de har alle tre en kommentar på hende

M: Ja

AB: Og så kommer Dupont og Dupont ind

B: Mmm

AB: Og de kommer jo ikke bare gående ind, altså det er helt sikkert de snubler

AN: De snubler ind over en eller anden monitor eller sådan noget eller noget ledning

1.01.30 AB: Ja de falder over ledningen ganske enkelt, de falder synkront og hatten falder ned i næsen på dem

AN: Ja, det hele går ad helvede til

AB: Ja, ganske enkelt.

B: Mmm det er falden på halen-kommedie

AB: Jamen det er virkelig, de repræsenterer falden på halen

AN: Slapstick comedy

AB: Ja, slapstick. Absolut slapstick.

B: Falder over ledningen og

AB: Og hvordan får de sunget?

AN: Et eller andet. Synger de ikke et eller andet typisk øh, kunne de ikke synge øh, hvad hedder hun nu hende der øh spurven eller et eller andet

AB: Nåh! Den lille der ”Je ne regrette rien”

AN: Ja lige præcis

M: Ja skal vi holde os i det franske, ikke

AN: Jo ikke også

AB: Skal vi det? Fransk tema her [flere taler]

M: For at være helt tro mod øh det oprindelige eller hvad? [flere taler]

B: Hun synger italiensk [om Castafiore]

M: Nå hun er italiener, eller hvad?

AB: Ja hun synger på italiensk, hun synger Verdi og han er italiener

AN: Jamen så skal de synge øh så skal de synge fransk fordi så øh europæisk øh

AB: Ja, så skal det være et eller andet nønø med harmonika-fransk, pariserfransk med harmonika

M: Je ne regrette rien

AN: Edith Piaff det er det hun hedder

AB: Ja ja. Skal de synge den?

B: Den der d'Amour [nynner]

C: La vie en Rose

B: Da da da da dam

AB: La vie en rose [nynner]

B: De synger den. På fransk

AB: Men kan de synge den, Dupont og Dupont?

AN: Nej, men det er jo også det der er meningen at de ikke kan, ikke også, at det lyder ad helvede til

AB: Ja [griner]. Og Tournesol er øh begejstret igen

AN: Ja

AB: for han kan ikke høre en skid [griner]. Eller også kommer der rent faktisk en på ind på et tidspunkt, der kan synge

AN: Elton John eller sådan noget

AB: Ja

M: Ja

AB: Ja vi kan lave en intertekstualitet fra en af de virkelige personer

AN: Præcis

AB: der kommer ind og virkelig kan synge

M: Ja

AN: Men så vælger de alligevel Castafiore

B: Mmm

AN: Over Elton John, altså det kunne være skidesjovt ikke også

M: Det kunne det

AN: Kommer ind med piano og spiller hvad hedder det Rocket Man og

AB: Ja ja, sådan et eller andet ja [griner]

B: Og Rastapopoulos hvad gør han så? Kommer han ind og spiller på sagklinge

AB: Han synger noget græsk, han synger noget græsk, ved du hvad vi får et europæisk tema

AN: Ja det kunne være skidefedt ja

AB: Italiensk, fransk og græsk er vi oppe på

AN: En hyldest til de europæiske national[?]

AB: Jeg ved ikke, græske sange

B: Synger han "Æslet Sabadeus, fra den gamle by Piraeus, bar om halsen i en snor, dette skilt med disse ord"

AB: Ej, ja! Ja ja ja

M: For pokker mand!

AB: Vi skal lige høre, øh

M: Det er da lidt godt med den her europæisk hyldest til de forskellige øh

AB: Og så lige i disse dage – lige med EU

AN: I disse mørke dage

B: Ikke "vild med dans" det er Vild med EU

M: Ja [griner]

B: Som X-factor

AB: Græsk musik. Vi slår bare ned på et eller andet. Vi tager et eller andet her [musik]

B: En balalajka

AN: Nå hedder den det

AB: Men det kunne jo være musikken man satte ind over, hvis ikke der er noget sang og så øh har han teksten [flere taler]

AN: Ok det ligner sådan en mandolin

B: Ja, jeg tror, ja, det kan også godt være det er en mandolin. Nå men så Rastapopoulos han synger græsk og spiller på balalajka

AB: Ja

AN: ... græsk folkemusik ja

AB: Ja det er simpelthen det han gør

AN: Er det græsk X-factor eller?

M: Det kunne godt ligne [mummel – småsnak om videoen]

1.05.29 [musik slukkes]

AB: Zorba the greek selvfølgelig

AN: Ja sgu da Zorba, ja

[reklame-lyd, så videoklip]

AB: Årh, den er meget gammel

AN: Jamen øh, det det det er Anthony Quinn, ja det har jeg set en gang før det der klip, Zorba the Greek

AB: Den er faktisk meget berømt, den scene

AN: Ja, enormt, enormt [?] hvor han danser

AB: Hvordan ved du det, sådan en ung mand som dig?

AN: Jamen jeg ved så meget

AB: Jeg er jo tudsegammel

AN: Han spillede Paul Gauguin i den der Van Gogh-film

AB: Ja, det gjorde han

AN: Det gjorde han skidegodt, vandt en Oscar mener jeg

[tema-musik]

AB: Ja, der er den. Der er sgu den han går ind og brøler til, er det ikke?

B: Nej fordi han går ikke videre, han burde gå videre på den der

AB: Nå ja [griner]

AN: Ja ja, det er det der er det kom[afbrydes]

M: Det må godt være uretfærdigt

AN: Ja, det er jo, det er det, det er jo det der er det komiske pay off, ikke også, at de er skidegode men de går ikke videre, ikke også, det er jo det der er sjovt

AB: Det er ironien i det

AN: Ja ja

B: Zorba

AB: Ja

AB: Rastapopoulos, kan du se ham for dig?

C: [utydeligt]

[flere taler]

M: Der har jo rent faktisk været ... nogen skidedygtige nogen, der ikke er gået videre fordi at de netop ikke synes de har været interessante nok – at de ikke har, de ikke har den tragiske historie med sig eller de har ikke, de er for øh lige trådt ud af Vera Moda eller hvad det nu måtte være, ikke

AB: Ja, de har mange ting de ...

[flere taler – Cecilie spørger, om Styrmand Allan skal med på scenen]

1.07.27 AB: Nah, ja vi synes, ja

C: Jeg må ikke blande mig

AB: Nej, det må du ikke. Mmm. Nå

M: Man kan få sindssyg meget ind i det her, vi skal nok bare holde fast i historien [flere taler]

AB: Fik vi krydsklip til dommerne ovenpå Dupon'ernes øhm

B: Nej, men det kan så komme lige med et nyt ark, så krydsklipper vi lige dem

AB: Ja

AN: Der er nok ark, tror jeg

M: Der er rigelig

AB: Krydsklip

B: Ja, altså vi har. Der er fire med

AB: Ja, vi kan også koge den ene ned jo selvfølgelig

B: Ja men ellers så siger vi bare den eneste der går videre, det

AB: Det er Castafiore, og det er der hvor hunden hylér når hun synger

AN: Ja ja helt sikkert, ja og det er det, der er sjovt ikke også. De andre øh skidegode men ... lige meget af det, ikke også

AB: Ja

B: Hvad skal Max Bjævermose synge?

AB: Fik vi Max Bjævermose med alligevel? Tog vi ham med?

M: Øøh

AB: Han er bare så utålelig, ved i hvad, han synger aldrig, han giver sig til at for... og sælge forsikringspolicer

B: Ja, eller også så fortæller han en dårlig vittighed

AN: Det var et sjovt indslag

M: Jamen er han er han i det hele taget interessant nok, at have med?

AB: Altså han er jo kun

M: Jeg tænkte "hvem er han" da i nævnte ham, jeg havde slet ikke styr på ham

AN: Men du skal tænke på, det er jo også, det er jo en fan-video

M: Ja

AN: Jeg tænker, fans af Tintin, de må være bekendt med hele karakter-kataloget

M: Og han, og han er bare, altså han skal bare være, og han er hvordan siger I? Vil han [flere taler]

B: Skide irriterende, han kommer altid

AB: På det mest ubelejlige tidspunkt

M: Okay

AB: Og han lytter overhovedet ikke til, hvad man siger

M: Og så kommer han måske også og bryder ind i en optræden eller et eller andet

AB: Ja, det kunne han sagtens finde på fordi han skulle sælge nogen øh forsikringspolicer

B: Mmm

AB: så have han lige fundet på at det var en god idé at komme herind i dag fordi der er så mange tilstede og nu har han lige selv øh synes at det var et fantastisk sted og øh, og udbyde sine fantastiske tjenester og sådan noget

AN: En opportunist af værste skuffe

AB: ”Jamen du hører ikke til her, kan du komme ud” og så snakker han videre, han hører ikke, han hører ikke hvad man siger til ham, altså. Eller

M: Og måske så var det i, i øh, Castafiores sang han brød ind, men hun lod sig ikke påvirke af det, hun sang bare videre fordi hun var så

B: Ja

M: engageret, og det får hun også point for [fnis]

AB: Nej, for hun afbryder sig selv og siger ”himmel, mine smykker”

M: Ja, ja, hun kan nemlig afbryde sig selv, hun lader sig ikke afbryde af andre

AB: Nej

M: så der vil hun jo bare fortsætte, men hun kan godt afbryde sig selv men sine smykker

AB: Ja, nå. Men bortset fra har du ret i han er ikke så meget en hovedfigur som de øvrige

B: Nej han, det kan være han sidder nede blandt publikum

AB: Det kan også godt være

B: Der sidder alle de andre

AB: Ja

M: Det er i hvert fald også mere, øh, men det behøver vi jo ikke tænke på nu, hvad man ville anbefale sine elever nogen gange, altså så kan de også – det der med man får kørt ud af en eller anden tangent eller vil noget, der ikke helt er det rigtige. Nogen gange skal man prøve sådan at holde det

B: Ja

AB: Tilbage på sporet

M: Ja

AB: Ja

M: Men altså øh

B: Det var også derfor man nogen gange kommer rundt til en gruppe og så siger ”hvad har I lavet?” Men de har jo haft tit de her snakke

M: Mmm

AB: Hvor de ikke har fået noget konkret ned, men hvor den kører her

B: Mmm

M: Og det er jo fedt det her med at... at man sætter sig sammen som gruppe og skal lave noget, først tænker jeg ved sgu ikke særlig meget om Tintin, men man kan jo mærke det – andres engagement og så er man med på den, ikke,

AN: Jo

M: og så næste gang, jamen så kan det være at det er The Walking Dead, og så kan jeg [flere taler] altså

B: ... kan sagtens byde ind med ideer alligevel

M: Det er jo det. Og selv, jamen man laver jo sindssyg meget af det

AN: Ja

B: Mmm

AB: Mmm, det gør man altid, når man først er i processen med det

M: Ja

AB: Nå hvor langt kom vi øh

B: Ja men altså

AB: Var Dupont og Dupont inde som nummer to?

B: Ja, og der skal så nogen kommentarer til

AB: Ja

B: Så kan vi jo bare ligesom ridse konceptet op

AB: Ja, blev vi enige om hvad de kunne synge Dupont og Dupont?

AN: Var det ikke noget fransk, vi var ude i?

B: Jo jo, de synger bare, de synger på fransk

AB: Gør de det?

B: Ja, et eller andet

AB: Nå, hvad har vi så af kommentarer til dem? Altså prøv at se hvor Tintin han bliver ved med at være en kedelig, total neutral, men er vi

M: Ja

AB: Immervæk er hans funktion jo at være den, der bringer en historie videre frem, så jeg ved ikke om der sker et eller andet som, øh, med Tintins mellemkomst eller

AN: Et eller andet der bliver stjålet eller sådan noget, han skal opklare et eller andet

M: Ja

AB: Ja

AN: Så ja ja

AB: Bedst som de er inde og synge Dupont'erne

M: Så er der måske noget med de smykker der?

AB: Ja, så har hun i hvert fald råbt og skreg... Arh men så ødelægger hun hele showet, hun standser hele showet så

M: Mmm

AN: Ja, det ville være en showstopper

AB: Ja, det ville det

B: Hvad skal ...

AB: Men vi skulle have dem på scenen først og fremmest. Når de kommer ind på scenen

AN: Så er det de vælter over

AB: Så er det

B: Og synger duet. Falder over ledningen og synger på fransk.

AB: Nå, det har du fået, ja, okay, så langt så godt. Og så synger de en duet på fransk

B: Ja, et eller andet

M: Ja, og det behøver vi sådan set ikke at vide, hvad det er for en

AB: Charles Aznavour – kender I ikke Charles Aznavour?

B: Jo, men vi behøver ikke og ...

1.12.15 M: Vi kan godt lige blære os lidt med at skrive et eller andet, hans navn, men ellers så, så er det vel fint at bare skrive det der

AB: Aznavour [prøver at afspille] [musik 24 sek]

AB: Nå, øh, men de behøver vel egentlig heller ikke skulle ud i en crime-løsning eller noget, det er vel nok med deres blotte tilstedeværelse

M: Ja det tænker jeg egentlig også

AB: For X-factor er jo noget, hvor man bare går igennem

M: Og det er bare Tintin der nævner lidt med noget detektiv-spor ind i mellem, og det er måske bare det islat det har

AB: Mmm

C: Skal I ikke spise noget mere kage? [kagesnak 10 sek]

B: Men er det samme, siger de de samme?

AB: Nej, det gør de ikke, vel, eller gør de?

B: Skal de sige det samme til dem alle sammen?

AB: Ja [griner]

M: Ja fordi de er bare som de er, så næsten hvad der kommer ind over, så kører de bare deres eget. De er jo altid dem selv, så på den måde kan man måske godt lade dem

AB: Det har du ret i, de ændrer sig ikke

M: Uanset hvad, så er de stadig sådan og det er vel også det vi godt kan lide

AN: Det er jo det gennemgående karaktertræk ved sådan nogen personer vi ser, ikke også

M: Det er fandeme rart at man ved, hvor man har folk, ikke

AB: Lige præcis

M: Og endda henover en årrække, så vi ikke skal forholde os til at folk svinger sådan her op hele tiden

AB: Skal vi ikke sige, at vi får mulighed for at udvide vokabulariet hos Kaptajn Haddock fordi han siger jo nogen nye bandeord i den næste

B: Det, ja

AN: Ja ja

B: Jeg skriver bare

AB: Han fortsætter jo med sine bandeord [?] siger nogen nye

M: Han har også et stort ordforråd, så ham kan vi godt lade få nogen nye skældsord, men ellers, de andre de siger [griner] de siger måske bare det samme

AB: [Griner] Ej, øh, Tournesol vil vel næppe sige kvindelige ord til Dupont og Dupont, men han kan

AN: Kunne han ikke, kunne han ikke sidde og sove eller sådan noget

B: Har jeg ikke set jer før?

[grin]

AN: Ja, ja, ja det kunne være sjovt, det kunne være sjovt

AB: Den var god

AN: Ja

B: Eller hør, måske

AN: Fuldstændig, ja

AB: Ja, har jeg ikke set jer før?

AN: Fuldstændig blank, ikke også

M: Jamen der er jo nogen gange de også kommer igen til, altså året efter, så

AB, AN: [Griner]

B: Undskyld, men ser jeg dobbelt?

AB: Ja [griner] Nåeh ja, det kunne han også sige

AN: Ja, det ku, det kunne komme som nummer to replik, ja

AB: Ja. Undskyld ser jeg dobbelt? [griner] Nu kører Better med klatten

B: Og hvad skal ham der

AB: Men Tintin han er jo simpelthen så kedelig, så det er igen måske bare et close up på ham og så øh en tom taleboble sådan

B: Ja

M: Ja

B: Siger han virkelig slet ikke noget?

AB: Han siger aldrig noget

B: De løb den vej

AB: Jo øh ja men, ja ja, de løb den vej, øh

M: Casteren løb den vej

AB: Ja eller. Eller også skal vi bare selv finde ud af hvem de er? Ikke noget nærmere defineret grundled: "De løb den vej"

M: Ja

B: Eller også er det her, at hunden Jerr øh øh

M: Terry

B: Hyler, hyler, den hyler

M: Auuuu...

AB: Den hyler hele tiden altså

B: Eller siger vov vov

AB: Ja, jamen den hyler, i hvert fald så hyler den lodret når det er Castafiore, så er det simpelthen ulvehyl lige med snuden i vejret "Auuuu", ikke, men det kan godt være, at den ikke gør det med de andre, det ved jeg ikke. Det ved jeg faktisk ikke om den gør

M: Jeg synes i hvert fald Terry godt må komme med

AB: Ja, men den er der hele tiden

M: Det er en af de første jeg tænker på i Tintin også

AB: Ja, men den sid, den sidder lige ved siden af Tintin – du siger Tin'tin [tryk på anden stavelse] – men det

AN: Hvad er det han hedder på fransk? Dondon? Er det ikke det han hedder på fransk?

AB: Dondon, gør den det

B: Er det det

AN: Ja, det mener jeg da

AB: Det ved jeg ikke

AN: Det hedder han på fransk

AB: Dondon?

AN: Dondon

M: Nå

AB: Ja okay

AN: Jeg aner ikke hvorfor

AB: Er det hunden?

AN: Nej, Tintin

AB: Nej

AN: Jo det udtales Dondon

AB: De siger Taintain

AN: Men er det ikke Dondon?

AB: Det har jeg altså aldrig hørt

AN: Er det? Nå, det troede jeg det var

AB: Google!

AN: Jeg har en ven, der er kæmpe Tintin-fan

AB: Ja ja, ja ja

AN: Og han siger at øh

AB: Han siger sådan noget der?

AN: Jamen det, han, på fransk hedder han Dondon, siger han

M: Det var da pudsigt, jeg troede netop det var os, der skulle sige Taintain, eller øh

AB: Ja

AN: Det kan også være noget, han bare har bildt mig ind

AB: [taster] Tintin på fransk. Mmm øh [finder en video og hører lidt. Småsnak om den]

AB: Nå skide være med det, skal vi gå videre?

M: Ja. Der der der står altså dér, på fransk, sådan der

AB: Les Aventures de

AN: Men jeg mener det ud, det udtales Dondon

[mere snak om udtale]

1.18.06 AB: Hvor langt kom vi?

M: Ja men vi har, vi ganske få minutter tilbage så skal nok måske starte forfra og og lige stramme den op fra starten af

AB: Men øh, hvem har ikke været inde og synge endnu? Det øh, vi har dem alle

AN: Har der ikke været nok inde og synge, nu tror jeg vi skal have afviklet hvordan hun vinder sangkonkurrencen

M: Ja

AB: Ja, hun skal vinde

AN: Ja

AB: Hvad heder hun, Castafiore, skal vinde igen

B: Så skal jeg lige bede om en ny

AB: Ja, der er et helt lager her, sådan

B: Ja, hun vinder bare

AB: Ja

M: Jamen de, de øh, der er, er der en dialog før de kommer frem til det?

AB: Jamen det er der jo

M: Som der ligesom tydeliggør deres karakter

AB: De skal jo også give noget feedback, det har øh

B: Ja, men det, det er jo det de gør

AN: Det kommer løbende, jo ja

AB: Ja, det kommer jo løbende, ja det gør det jo selvfølgelig. Hvorfor vinder hun, det er jo øh

B: Publikum

AB: Publikum ja, det er jo

B: Publikumstemmer

AN: Kan vi sige Tintin og Tournesol stemmer på hende og så kan øh Haddock stemme hende ned

AB: Ja

AN: Men på grund af, ja

AB: Af seere

B: Der sidder publikum

AN: Ja, eller sådan noget, så vinder hun

B: ... og hun står her oppe, stor og mægtig, på scenen

AB: Ja

B: og så er de tre dommere, de er der

AB: Ja. Og måske er det der, hvor Tournesol øh med sine udviklede Bianca-rose allerede øh er klar til at gå op på scenen og, og give hende

B: Ja. Han overgiver hende rosen og siger den er

AB: Ja. Ja og får kæmpesmaskkys og

AN: Helt forgabt i hende

AB: Ja, fuldstændig væk, ikke. Og hunden hyler, så skal der være et close up af hunden, der sidder og hyler. Den sidder faktisk og græder, hunden, ikke også

AN: Ja, jo

1.19.50 [nabobordet spørger, om de snart er færdige. Snak.]

1.20.25 AB: Nå øh, hvad siger de der til sidst øh, hun skal jo synge igen, fordi det gør man jo når det er [...]

C: Der er fem minutter tilbage

AB: Har vi fem minutter, ja. Når hun, efter hun er blevet øh

B: Overrakt[?]

AB: Ja, Tournesol overrækker præmien, ikke

M: Ja

AN: Som er en hvid rose

B: Overrækker hvid rose

M: Som netop er en hvid rose, ja

AB: Ja, Bianca, ikke

AN: Skidegodt

AB: Men øh, mmm, så skal hun synge igen og så øh, hvad sker der med Kaptajn Haddock?

M: Eller giver han, giver [afbrydes]

AN: Han sidder, han har drukket sig skidefuld eller sådan noget, og sidder og sover

AB: Han tager en stiv whiskey

AN: Ja ja

AB: Det gør han sgu, det er nu han tager en stiv whiskey

AN: Helt sikkert

B: Nå så kunne vi sk...

AB: Og ser helt fortvivlet ud i ansigtet

B: [læser op] Castafiore vinder, da publikum stemmer hende ind. Tournesol kommer på scenen og overrækker hende rosen, Bianca-rosen. Kaptajn Haddock drikker sig fuld – drikker sig i hegnet.

AB: Ja

M: Ja, tager en stiv

AB: Skotsk whisky

M: Drikker sig stiv

AN: Cigaretter, whisky og nøgne piger

AB: Ja

AN: Det er da også en fransk sang – oprindeligt

AB: [synger] Cigaretter, whisky

AN: Cigarette, whisky et et eller andet

AB: Ja, et eller andet. Jeg kan ikke fransk. Lidt fransk, men ikke hele...

1.21.38 [snak om at kunne fransk]

1.22.05 AB: Men øh hunden tuder, øh øh. Kaptajn Haddock drikker whisky. Tintin han har det samme fjæs

B: Ja, måske er det her Terry, den opsnuser et eller andet

AB: Der gør at han skal...

AN: Og så stikker Tintin af, ja

AB: Så historien den bærer videre ud i verden

AN: Ja, helt sikkert

M: Ja

AN: Ud på nye mysterier

AB: Øh, ja måske får hun stjålet sine smykker

M: Det gør hun måske

AN: Ja [flere taler]

AB: Så er vi tilbage i konceptet i den oprindelige historie, ikke

AN: For så bruger man også de der ting fra Tintin-universet, ikke også

M: Ja

AB: Det gør man nemlig

B: Terry opsnuser [skriver]

AB: Ja, nej, jeg tror snarer at hun igen råber, hun har jo en gang råbt ”hvor er mine smykker”, ikke

AN: Ja

AB: Og så til sidst så råber hun ”hvor er mine smykker” og i originalhistorien er der ingen der tror på hende, fordi det har hun råbt så mange gange

B: Mmm

AN: Ja

AB: Øh, det er langt senere, der får hun rent faktisk stjålet øh en diamant eller noget, eller en smaragd

M: Ja

AB: Hun får stjålet en smaragd, og da hun så råber op igen ”Himmel mine smykker. Irma!”, så er der ikke en kæft, der gider tage sig af det fordi hun har råbt over det så mange gange. Det er jo det der med Peter og ulven-historien ikke

AN: Ja præcis

AB: Øh, og der kunne hun jo så miste sine smykker igen igen i finalesangen

M: Mmm

AB: Og øh, og så bliver de sgu bare hængende

M: Ja

AB: Det gider de ikke tage sig af

M: Nej, nej

AB: Altså

B: Castafiore skal synge igen.

AB: Ja. Råber midt i det hele

B: Men opdager, at – for hundredesyttende gang

C: Vil I have fem minutter ekstra og så springe pausen over?

B: Vi er

AB: Ja, vi er sådanset færdige

1.23.43 [snak med det andet bord]

1.24.07 AB: Men øh, jeg ved ikke om den skal afsluttes eller bære videre hen, at de så rent faktisk er væk de smykker der? Eller om Terry kommer vadende ind med øh, med smykkeskabet i sin lille mund

B: Nej, den skal ikke slutte for

AB: Nej den skal ikke slutte, vi laver en åben slutning

B: Bærer videre til, til, der må komme en ny, fordi

AB: Nemlig. Hun har mistet sine smykker og hun får aldrig sunget den der afskedsang

M: Nej

AB: øh finalesang

M: Mmm. Det vil sige, er vi tilbage til start nu for at se om der er noget vi skal finpudse?

[A småsnak med Cecilie]

AB: Nå hvad hvad hvad siger vi så. Hvad er der der?

B: Det er Haddock der drikker sig i hegnet

AB: Nåeh ja, ja det gør han. Fordi han kan simpelthen ikke...

AN: Har vi så 'n styr på kronologien i øh, i alle de ark her

AB: Ja, vi har jo lavet nogen krydsklip

AN: Ja, okay

M: Jamen vi skal lige have helt øh ja. Et der. Der to, næ,

B: Ja og så

M: Skal vi have nogen numre på de her også?

B: Ja, altså. Den og den og den og den og den og den

AB: Ja

M: Skal den hedde 2B, ikke

AB: Men det er jo det, det er

M: Nej 3C

AB: Men det er jo det, det er ja, lignende øhøh replikker de kommer når den næste er inde, altså det de siger til Castafiore de tre, det matcher med hvad de også siger til Dupont og Dupont

B: Ja

AB: Og igen ved Rastapopoulos

B: Ja, ja, så vi kunne have en der hed 3a, 3b, 3c og så

M: Nåeh ja

B: Så kommer at hun vinder, og han drikker sig i hegnet, og smykkerne er væk

AB: Ja, og hun råber igen og smykkerne er væk

B: Så vi mangler en, en krydsklip på den

AB: På Rastapopoulos

B: Ja

AB: Ja

B: Er du med Majbritt?

M: Ja

AB: Men det eneste der sådan set er ændret [...] og det eneste der er ændret fra gang til gang det er øh, antallet af eder og forbandelser, ikke, ja, som der er ændring på

B: Ja, og han siger anden gang ”Har jeg ikke set jer før?”

AB: Ja

B: ”Undskyld, ser jeg dobbelt?”

AB: Ja, det er rigtigt. Og hva, men har han også en kommentar på Rastapopoulos?

B: Jamen den har vi ikke lavet

AB: Nej

B: Fordi vi mangler et ark her, der hedder, det her det er side et, side to, tre. Men det er jo det med at, det krydser jo hinanden

AB: Det krydser jo hele tiden, ikke. I virkeligheden skulle vi klippe dem ud og sætte dem ind

B: Ja

AB: Ha’ en kopi af den der og så

B: Vi kunne jo sætte dem op med abesnot

AB: Ja, jeg tror øh synes at jeg så noget [leder og finder]

1.27.03 AB: Er vi færdige, ja det er vi jo sådan set ikke?

B: Det er her vi nåede til

AB: Ja

B: Kan man sige

AN: Hertil og ikke længere

1.27.12 [Pausesnak og papirnusseri]

1.35.43 C: Okay I får fem minutter pr gruppe fordi nu er jeg lige nødt til at indskrænke tiden lidt

2.3.5 Samtale Fru Karlson og Cecilie

[optagelse: Workshop_diktafon.mp3]

2.26.43 C: Ah det er godt, det har været sjovt

FK: Det har det [grin], det kunne du høre

C: Ja ja! Er det jeres øøh haikuer

FK: Ja ... nej men øh den der med øh, som du siger, den der med passionen, og den der med at lave noget, og og selvfølgelig vil det, vil det blive, vil det blive lavet i forskellige øh, øh, øh, måder og der, der, der også nogen børn der har sindssygt svært ved det her.

C: Ja, ja

FK: Meget svært

C: Helt sikkert, ja

FK: Altså fordi de de de har ikke noget sprog

C: Nej

FK: Og

C: Hnn det er spøjst det der med at sige, at man så ikke har noget sprog, men altså det vel, det vel formidling, de ikke øh evner eller?

FK: Jamen øh jamen de har altså, når jeg siger de ikke har noget sprog så er det at øh, at at at deres øh, deres måde at tale på, jamen det er sådan meget sådan øh, du ved, du benytter dig ikke af en masse øh adjektiver, du benytter dig ikke af øh, altså du du du, det er sådan nærmest øh, man svarer mange svar altså en-stavelses, man har sådan opfattelse af, at de sådan er gået gennem livet ved at sige "ja" øh "nej"

C: Ja

FK: Det der med, hvor vi andre vi er oppe, altså jeg er opdraget til at øh "kom nu med en begrundelse", ikke og "gør nu noget" osv. Ikke

C: Ja

FK: Og selvom man så beder dem om det, og øh siger, så øh, så skal de virkelig øh, så er det svært for dem

C: Ja

FK: og øh, og og gå ind. Jeg havde, havde en af de piger som øh, som [?] jeg vil sige, der har øh begrænset måde at kommunikere på, hun var oppe i øh den der "Der er en yndig mand" øh, en kortfilm

C: Ja, er det den hvor, ude i kolonihaven

FK: Øh ja

C: Ja

FK: Ja

C: Hvor han t. Leger han er en Omar eller sådan noget

FK: Ja lige præcis, ikke. Ah men den er spækket med øh, med nationale symboler, ikke, men det nævner pigen ikke. Hun fortæller hvad den handler om meget kort

C: Ja

FK: Og så siger hun, så siger hun "den er meget humoristisk", siger hun så. Ikke nogen eksempler. Så siger hun "det er en meget humoristisk film", er du med, altså det der med at, hvor der så er andre der kommer ind og bla-bla-bla-bla, ikke og brrrrrr, ordene svinger. Altså det er det, jeg taler om når, altså det er jo ikke sådan at pigen ikke kan sige noget, det er jo ikke sådan hun ikke kan gøre noget

C: Nej nej

FK: Men men hun kan, hun kan ikke bruge sproget ordentligt

C: Til at udtrykke sig

FK: Nej, hun kan ikke øh, hun kan ikke fortælle noget om det, det bliver sådan noget "og sådan noget"

C: Og det er ikke fordi hun ikke, altså det er ikke fordi hun ikke øh, ved det eller ikke ved, hvor der er et eksempel på det eller noget? Hun får det bare ikke øh, hun får det ikke kørt sammen som en øh

FK: Nej, altså der er, forklaringerne kan der jo være flere af

C: Ja, okay, ja

FK: Ikke, der kan jo, der kan jo være forklaringer på at øh, jamen øh sådan taler man i hendes familie, at øh det er meget sådan øh

C: Kontant?

FK: Kontant, ikke, og øh, og det, der kan også være forklaringer at hun, at hun ikke kender ordene eller at øh af en eller anden årsag er de ikke kommet ind, eller at hun ikke har haft behov for at kunne mere, øh, end end det der begrænsede ordforråd. Men når det så er sådan i dag, at der er nogen der har sindssygt meget ordforråd, så bliver det hurtigt polariseret, kan du set det?

C: Ja ja, ja

FK: Fordi så er der nogen der kommer ind og la., når, når jeg har nogen der laver noget i, i klassen, så er det jo, så, ligesom vi gør det, så griner vi jo

C: Ja ja

FK: Eller eller synes det er sjovt, eller der er et eller andet, og så er det flovt at sidde og så kun have skrevet et eller andet ned

C: Ja, de der tre linjer der

FK: Ja, og og eller man i det hele taget bare ikke har fattet, hvad et haikudigt er fordi man ved ikke "stavelser, hvad mener hun med det?" Er du med?

C: Ja

FK: Altså, du skal hele tiden med eksempler, når jeg siger jeg skal, jeg er også typen, jeg skal også lige se et eksempel selv, jeg er sådan meget visuel og meget auditiv, jeg skal høre det og se det, øh, det er ikke nok jeg får en forklaring på det

C: Nej

FK: Og det synes jeg egentlig vi øh, altså det gør, det gør vi også meget det der med at. Og alligevel, men så bliver det, når vi laver for eksempel øh brainstorm – vi havde, vi havde romantikken som periode, ikke

C: Mmm

FK: Og nu er det jo niende klasse, ikke, og og

C: Ja, man burde vide hvem Oehlenschläger er

FK: Ar men det, jaa..., jamen det, "det er noget med øh, så er det noget med øh, det er et eller andet med nogen stearinlys eller nogen lys på et bord, ikke, og noget med noget kærlighed" og så er der ikke mere!

C: Aj. Ja det bliver meget begrænset, ja [grin]

FK: Ja. Og og og det, og det gennemsyrrer, det gennemsyrrer danskfaget hvis du har den indstilling til det

C: Ja

FK: Så bliver det et helvedes til fag jo, fordi det er sjovt at åben munden og sige noget og prøve noget og forsøge, at lave noget ind i mellem

C: Ja, hvad så med det sådan visuelle, altså sådan en pige som hende for eksempel, kunne hun have gavn af at udtrykke sig visuelt ved øh, måske og ... tegne eller øh

FK: Ja, det kunne, men det, men det har, det har vi, det har vi faktisk, dem har vi laver vi også i dag

C: Ja

FK: Vi havde indledning til noget Karen Blixen – nu skal du passe dit

C: Men det er i orden, jeg sidder bare og holder øje med Poul fordi vi skal sådan set egentlig øh til og øh, næsten

FK: Ja, altså, Karen Blixen ikke, jamen så er der en eller anden laaaaang, lang lang lang hvad hedder det indledning, ikke, den kan jeg godt bede dem om at, at tegne det

C: Ja

FK: Vi kom op ad marken, og vi kom kørende ikke, og vi så ud over markerne og [?] og sådan noget, sådan noget kan man godt bede børnene om og, og tegne

C: Men jeg tænker også, hvis man har et begrænset sprog, ikke også, så er det måske også netop smart at arbejde med noget kortprosa

FK: Ja

C: Af en art, ikke, fordi at du jo, så giver du jo mulighed for egentlig at forklare sig med det sprog, de nu engang har fordi du ikke skal i gang med lange episke fortællinger

FK: Men men problemet er jo, du kører jo meget undervisning i de, i de, på det hold du nu engang har, og der sidder jo nogen der er vanvittig dygtige, og så sidder der nogen der, som øh "Ahm det er godt nok", "Ahm det er fint nok" altså så så så det, så det det

C: Ja

FK: Ahm det var [???

C: Ja, [grin]. "Jamen jeg grinte lidt der" agtigt, ja

FK: Ja

C: Ja

FK: Lige præcis ikke

C: Ja. Og så den der under...

FK: Og de har sindssygt svært ved sådan noget her

C: Ja, men øh jeg tænker også, at der er jo også, der er også en sprogkultur i det, ikke, fordi at altså danskerne er jo ekstremt underspillede når de taler om noget, altså man skal jo helst ikke være for begejstret, man skal ikke rose tingene for meget, man skal ikke, man skal ikke vise for meget af sig selv i forhold til, til sådan nogen ting her øh

FK: Ja, og og og der er du inde på noget, og der, der kan man sige, jamen øh der ved du godt når du så har været i sådan en klasset et stykke tid, så ved du godt der er nogen der kører på det der underspillede, men det er, gør de af nød

C: Ja

FK: Hvor andre gør det fordi "nåeh, jamen sådan er jeg lige her fortiden" ikke og når jeg "åårh, jeg har det lige sådan ikke", jeg har jo været i branchen i mange år, nå men så det ved jeg, så kommer de ud af det på et tidspunkt igen, men de andre kommer ikke ud af det

C: Nej

FK: Fordi de har ikke noget at komme ud af det med

C: Nej, men også hvis det er kulturen derhjemme eller kulturen i det lokalsamfund man bor i eller sådan noget, at man ikke sådan altså

FK: Ja ja, eller eller eller det, eller på en eller anden måde jamen der der, der bliver bare ikke afkrævet mig noget svar

C: Næh

FK: Jeg jeg jeg er der bare og og sidder og siger det samme som de andre, ikke

C: Ja. Min mor havde på et tidspunkt en øh, en elev øh over på Rudkøbing skole, som jeg så senere blev veninder med, som øh, sindssvagt godt begavet, havde en tvillingsøster i parallelklassen som var det stikmodsatte og moren var fabriksarbejder og faren øh var vist på pension på det tidspunkt, men havde heller ikke været "andet" end almen lønmodtager eller sådan et eller andet, og hun havde jo enorme problemer med – i starten i hvert fald - øh, og kombinere den der med, fordi de, det var jo netop de der typer "ja", "nej", "måske", "i morgen"

FK: Ja

C: Øh, hvor man sådan tænker "har vi en samtale her eller hvad, er det bare envejskommunikation" eller hvordan er det lige, det fungerer det her. Øh, som hun ligesom var opdraget med, og så det der med at hun faktisk bare var sindssvagt godt begavet, ikke, altså øh

FK: Det er øh det er jo det, og så, og så altså, og så alle koderne, øh også, hvor du så kommer hen, ikke, hvad foregår der her, ikke

C: Jeg kom så i gymnasieklasse med hende senere, og altså den udvikling hun gik fra da jeg lærte at kende hende, øh mor havde jo nogen tegnsprogskurser over aftenskole på et tidspunkt hvor jeg var med indover som sådan hjælperlærer-agtigt øh, også fordi det var min egen årgang også, så det var jo også lidt sjovt at komme med der, hvor jeg sådan lidt lærte hende at kende, kendte til hende i gymnasiet og så senere kom vi så i klasse sammen, altså den der med at hun gik fra – det er ikke fordi hun nogensinde har været enstavelser-øh-typen eller noget som helst, men men de der indsigter hun fik i "nå, det er sådan det fungerer" "nå det er sådan, det fungerer" "gud, er det sådanher det fungerer?". Det var helt fantastisk

FK: Jamen det er, det ja

C: På de der øh fem-syv år vi kendte hinanden i, altså det var virkelig øh utroligt

FK: Ja ja, for der, der er hele tiden nogen koder, du på en eller anden måde øh, du på en eller anden skal, skal, skal lære at kende, og nogen kan de koder, det er jo også det man angriber skolen for, at at vi kører med de her middelklassekoder

C: Ja

FK: Ikke, altså det er svært at komme fra, fra et hjem der ikke har øh

C: Men hvad dølen skal i ellers gøre?

FK: Nej

C: Altså, altså og differentieret undervisning, jeg synes det er sådan noget der er til at lukke op og gøre allemulige ting nede i, ikke også

2.34.53 FK: Du har fuldstændig. Men sådan, sådan noget her og og sådan noget med og og og få børne til også til og øh, hvad hedder, og og glæde sig over det, ikke, altså og og synes det er sjovt, ikke, ah det jo, det synes jeg jo er bare sådan en, en god

C: Ja, en god ting at have med. Jamen jeg synes jo også, altså det der, hele det der motivationsaspekt der ligger i det der med "nu VIL jeg det her" ikke også, altså også også selvom, selvom, selv hvis du sidder med en som måske ikke, altså det er jo bare min egen tanke ikke, jeg har jo ikke nogen erfaring sådan undervisningsmæssigt men, men altså selv en som sidder med øh med et begrænset sprog, har jo et eller andet, hun går op i, også selv om det ikke er en bog så kan det være heste

FK: Ja

C: eller whatever ikke også, og og og så giv hende muligheden for, at at prøve at udtrykke sig omkring det hun er passioneret i selvom, nu sagde Poul så godt nok at han havde en elev, en studerende var jeg ved at kalde dem, elev øh, som som ikke kunne finde ud af det, selvom han var virkelig glad for det her, det er jo også en udfordring og sådan noget, men jeg tænker da bare, det er da et stykke på vejen. Ja undskyld, jeg er simpelthen nødt til at gå ind og samle folk ind [grin]

FK: Vi skal i gang nu, fordi at øh jeg skal til et møde klokken tolv

C: Ja. Jeg tror vi skal i gang nu, folk er simpelthen helt og aldeles forsvundet

FK: Arh det er typisk, så løber de

2.36.08 [leder efter Poul og samler folk]

2.3.6 Evaluering

[optagelse: Workshop_diktafon.mp3]

2.36.43 C: Okay, I får fem minutter pr gruppe for nu er jeg lige nødt til indskrænke tiden lidt så, der er mange der jo lige skal afsted, maks. fem minutter pr gruppe til at præsentere jeres ting hver især. Så får I ti minutter i alt til at give respons på hinanden, og så får i ti minutter til, som lærere, at give respons på workshoppen.

AB: Okay

C: Og jeg bliver lige lidt du-du-dut

M: Hvem giver vi respons på? Egen gruppe eller modsatte gruppe?

C: Modsatte gruppe. Ja. Og I kommer herover og når nu I står op, så kan I også starte

A: [grin]

AN: Det er god klasseledelse det der

AB: Ja, det er fandeme god klasseledelse Cecilie. Hvor har du det fra?

C: Det ved jeg ikke, men det var derfor Thessa gerne ville have mig op på universitetet

AN: Vil det sige du underviser?

C: Ja, jeg har undervist sådan lidt

AN: Det kunne du da godt

C: Jeg har undervist i øh, hvad hedder det nu, videnskabsteori på uni

AN: Okay

C: Ja. Værsgo!

P: Tager du den første, så tager jeg nummer to?

AT: Jamen vi har jo skrevet haikudigte, og så har vi også lige øh spicet den lidt med et poetry slam-digt

P: Som Karlson opfører

AT: Ja, vi starter med haiku-digtene, vi har lavet tre styks af dem ikke

P: Og vi blev bedt om at tænke ind i Watson og Sherlocks øh univers.

AT: Ja, og måske hvordan deres relationer er

P: Mmm ja

AT: Øh, det første lyder [telefon ringer – lidt snak om det – Abelone går ud]

P: Det gør eleverne også det der

AT: Vi kører bare uden hende. Øh, "Tænk ud af boksen / Sherlock og Watson rider / med pibe i mund"

P: "Morfinistens lup / afslører de gamle spor / Watson leger med"

AT: Og "Watson dealer drugs / under Sherlocks fede rus / Mysteriet løst". Bum!

FK: Der er altså tid til fordybelse der

AN: Hold da op. Vi er helt flabbergasted som det hedder på engelsk

AT: Jeg kan godt se, at I er mind blown

AN: Ja

M: [grin]

P: Jeg scroller

AT: Men jeg vil sige, at det det er toppen af kagen

FK: Det her det er toppen af kagen. Nå, det håber vi. "Min hat og min pibe er min identitet. Når jeg I skolen tager piben frem, bliver jeg bedt om at stikke den ind. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial. Min hat og min pibe er min identitet. Watson er min lille hjælper, tager gerne imod når noget hober sig op, og han bliver ved og ved og ved til jeg skriger stop. Men hold dog aldrig op. Kald mig bare Sherlock, jeg er gal og genial".

[Whuu-råb, latter og klapsalver]

AN: Det var poetry slam

AB: Ja, det var edermame poetry slam

M: Der blev vi slammet bagover der [grin]

P: Tolkningen er fri

C: Ja, kan jeg få noget respons fra jer?

AB: Mmm. Bättre vil du ikke, øh, vores øh

C: Næh, ved du hvad, jeg tror det er nemmest med responsen først. Jeg ved godt jeg sagde det omvendt før.

AB: Responsen til dem?

C: Ja, fordi nu har I lige hørt det, og så

B: Ja

AT: Og vi gentager gerne hurtigt, hvis det er at øh

B: Har I skrevet, har I skrevet det ned?

AT: Ja

B: Ja, fordi jeg har brug for at se det der haikudigt. Jeg kan godt lide at se hvordan

AT: Ja, det må du gerne

AB: Karlson er jo den fødte performer

P: Ja

AB: Ja

FK: Åh rolig nu

AB: Ja, men det er du

P: Hun er så performistisk

FK: Hvaba

P: Du er så performistisk [grin]

FK: Det er når jeg nu snart skal ud og hygge mig ude ved pensionisterne [grin]

P: Så laver du tvetydige haikudigte med pensionisterne

AT: Så, nu starter hun igen [grin]

A: Øh, Sherlock han var morfinist

B: Ja

M: Ja

AB: Men det var Watson jo ikke, han var jo læge. Han var jo ikke på noget, så derfor når han dealer drugs så er det jo lidt sjovt, fordi han har jo adgang til som læge, at sørge for

B: Dobbelttydigt

P: Mmm

AB: Ja

B: Det viser jo rigtig meget, at de har været inde og undersøge nogen ting for at kunne komprimere teksten, og alligevel få

FK: Vi vidste det der I forvejen, om Sherlock, vi er jo passionerede.

AB: Ja

B: Ja, nå men alligevel viser det, at man ved noget

AB: Ja, du sagde "I har lavet noget research"

AT: Vi har lavet en lille smule research

AB: Ja

M: Men det er også fedt at I finder noget, som I alle sammen brænder for, det kan jo være svært

FK: Det var den unge dame der sagde "hvad med Sherlock", sagde hun

M: Ja

AN: Stor Arthur Conan Doyle-fan, er det ikke ham der skrev

FK: Jo

AB: Jo jo. Det er fandeme godt gået [mumler]. Men den der "tænk ud af boksen", hvad er der tænkt der?

AT: Der, det er til at lægge op til fortolkelse, øh, sådan til at fortolke på det der kommer efterfølgende

AB: Nå, I taler direkte til læseren der

AT: Jamen der var også en dobbeltydning I den, var der ikke?

FK: Ja, det var der. Der var den dobbeltydning, at det både er en opfordring, ikke, til at at andre skal tænke ud af boksen, fordi det er jo det, Sherlock han gør

AB: Mmm

FK: han kan jo det der tænke ud af boksen, men der er også en opfordring til at at du som person, kan tænke ud af boksen

AB: Ja, for jeg ser den mest som en direkte henvendelse til mig som læser, men jeg kan godt se, at det også det Watson eller sludder Sherlock altid gør, han tænker ud af boksen

FK: Ja det gør han

AB: Han tænker jo i sine egne baner så at sige

P: Han tager en lille pibe og så får han nogen andre perspektiver

AB: Ja. Han tager ikke en lille pibe, han gør en øh

P: Ja det er rigtigt

AB: Han er rigtig slem

P: Han skyder

AB: Han er rigtig slem

FK: Ja, han er rigtig slem

AB: Det er han

FK: Jeg er nogen gange meget bekymret for ham

AB: Ja, ikke også

P: Det skulle vi have brugt: Sherlock skyder

AT: Skyder han? Nåeh ja.

B: Ja og i det næste digt, det spiller jo også på dobbelttydigheden

M: Ja, det kan jeg godt lide

B: Ja [?] tager piben frem, bliver bedt om at stikke den ind

P: [griner]

AB: Ja

M: Ja og det er ... både

[flere griner]

FK: Det er Poul

[flere griner]

FK: Det er med Poul, porn øh Poul [flere snakker og griner]

M: Vi rødmede en smule hernede

AN: Der er nogen erotiske undertoner

M: Det må vi sige

P: Nå! Det har vi slet ikke tænkt

AB: Hvad hovedet er fyldt af, hva?

AT: Den [?] kan jeg godt lide

AN: Det er ikke for børn det her

M: Nej, det er det altså ikke

B: Det er voksent

AN: Meget pikant

[grin]

AN: Hold da op.

M: Hvis selv ungdommen siger "hold da op" [grin]

AN: Watson er min lille hjælper

M: Det er ikke kun os der sidder og [mange taler]

FK: Og det bliver ved og ved og ved til jeg skriger stop!

AN: Ja tak!

AB: Jeg synes det er genialt hvis vi flytter målgruppen fra teenagerne og så videre [griner]

AN: Puha! Det bliver lige lidt for hedt

[flere taler]

FK: Skulle man have fremført den, skulle man have været udklædt [flere taler]

P: eller afklædt

[grin]

AB: Min hat og min pibe er min identitet, når jeg i skolen – ja, og så kører den, ja, "i skolen" [griner]
Hø!

B: Det er supergodt

AB: I har fandeme været kreative [griner]

B: Jeg også, at det også viser noget om, at når man er flere, så kommer der en anden dynamik i det man laver

P: Helt klart

B: At en spiller ind med en idé som de andre så er med på. Det er jo teamwork.

M: Mmm

B: Superflot

AB: Flot at I kan holde den i øh

B: Holde sporet

AB: i sporet, ja

M: Hvilket spor? Ej

[grin]

P: Der sidder også nogen ressourcepersoner fra dansk, som lige har fået linjefag, som kan tilføre noget nyt - ifølge ledelsen, ikke

AB: Vi er enormt dygtige lige nu

P: Ja, sindssygt dygtige [grin]

FK: Altså vi har, jamen vi har

P: Og unge kræfter også

FK: Unge kræfter og Poul på, der lige er uddannet, ved I hvad!

AN: Det er forskellige generationer også, det er meget meget smukt koalition

P: Ja, det er meget smukt

AB: Ja

C: Er I færdige med jeres respons

M: Ja

AB: Ja, vi synes de har været dygtige. Eller jeg synes. Ja, hvad siger I andre?

P: Nej, du må ikke bruge ordet dygtig, det har vi snakket om [intern joke]

2.45.21 B: I har været gode

AB: I har været kreative – og fantasifulde

AT: Jeg tager det som et tolvtal

C: Ja [griner]

C: Godt. Hvem har lyst til at præsentere jeres øh storyboard

AB: Jamen det skal Better

B: Sammen med dig Abelone

M: Ja

AB: Jeg skal nok stemme i

B: Altså

FK: Må må. Vi bliver jo næsten nødt til at komme op og se det, eller hvad?

C: Ja, gå endelig op og, endelig op og kig

P: Årh, jeg synes I er gået ud over pindemændene. Sejt

AB: Ja, det er Better der er kreativ

B: Jamen øh vi fandt en fælles passion i Tintin, det vækkede mindelser og selv den unge mand kan huske Tintin, og øh Abelone kunne jo så lige ride, ride det hele op. Vi har valgt at lade det være øh, en X-factor-show, hvor Madam Castafiore hun skal ind og synge, øh, og hun synger på italiensk, øh, og så det næste hold, der kommer ind og synger, det er Dupont og Dupont. De kommer på scenen og de synger en duet, duet og falder over ledningen og de synger på fransk, noget Charles Aznavour. Og så Rastapopoulos, som er skurken, han synger græsk folkemusik, spiller på balalajka - måske Zorba - øh, men han går ikke videre.

AB: Nej

B: Så har vi dommerpanelet, som er Kaptajn Haddock. Det kunne jo ...

M: være hvem?

B: Hvem kunne det være i X-factor?

P: Nåeh, det kunne være ... den fæle [flere taler]

AB: Kaptajn Haddock, hvem er han i vores danske [flere taler]

AN: Hvilken X-factor-dommer minder han om?

AT: Ååårh, øh, hvad er det han hedder

FK: Det er ikke Blachman?

AB: Jo jo

AN: Jo, det er da så

AB: Parodi på Blachman

B: Kaptajn Haddock han øh, Tintin og Tournesol de er dommere. Han siger en masse ukvemsord, spytslikker, lomme-Mussolini og trompetsnegl og lydpuddel og svumpukkel og døvhange-et eller andet

AN: Døvstumme sangkrage, var det ikke det, vi blev enige om. Et ord vi selv har kreeret

AT: Jeg skulle lige til at spørge, er det et ord I selv har kreeret eller [flere taler]

AN: Det sidste, det sidste, det sidste er vores eget påfund, lad os sige det sådan

AT: Okay, men de andre er øh

B: De andre har vi slået op, fordi der

M: Der findes 175 af de mest, af de bedste, det er der nogen der sidder og nørder med og slår op, ikke

FK: Med hans ord?

AB: Ja

M: Ja, og det er kun de bedste – 175

B: Nå, vi går hastigt videre, og Tournesol han øh, han øh, han er stokdøv men han siger så til hende

AB: Han er totalt forgabt i hende, altid

B: Kun med hjertet kan man se rigtigt. Mit pendul siger: Du er videre

[grin]

FK: Ligger der allerede nogen seksuelle overtoner der?

AN: Ah, det er vist dig der overanalyserer, tror jeg

2.47.58 FK: Er det det?

AN: Du tænker kun på, ja...

B: Han siger ikke rigtig noget, han siger "Du er på rette spor". Han har sådan en taleboble.

AB: Den er sådan stort set tom

B: Så kommer de, Dupont'erne, de kommer ind, det her det var et krydsklip over til det. Kommer Dupont'erne ind, øh og han siger nogle nye bandeord og Tournesol han siger, øh, "Har jeg ikke set jer før?" "Undskyld, ser jeg dobbelt?"

[smågrin]

B: Øhm, og Tintin han siger stadigvæk ikke noget, og hunden den siger "vov vov". Det ender så med at Castafirore hun vinder øh, da publikum stemmer hende ind selvom Haddock stemmer hende ud, og han, Haddock, han drikker sig i hegnet

[fnis]

B: og Terry opsnuser nogen nye forbrydelser og Castafiore hun skal synge igen, men så opdager hun for hundredesyttende gang, at hendes smykker de er væk

AB: Ja, for vi har glemt at sige, at i den første præstation deroppe, hvor hun kommer ind, så midt i sangen så stopper hun, så råber hun "Åh, himmel. Mine smykker! Hvor er mine smykker?" Ikke, og så bliver de fundet og så synger hun videre.

FK: Ja

P: Okay

AB: Men nede i den sidste dernede, der er de sgu blevet væk for alvor

FK: Ja

AB: Og så må historien bære videre derudaf

B: Og det her det er fraklip

[grin]

B: Ja det, vi havde [host] først tænkt at, hvis, før første sangprøve, da havde vi ude i kulissen, hvor Haddock og Tintin er med, men så besluttede vi, at vi hellere ville have dem som dommere

AB: Og der er jo et tema igennem øh, Castafiore hun synger jo Verdi, ikke, Puccini og, altså alle de store italienske fortolkninger; og øh Dupont og Dupont det er jo som vi sagde Aznavour og det er jo fransk og og harmonikaen og alt det der, ikke.

B: Ja, der ja

AB: Og grunden til at vi siger Zorba til øh Rastapopoulos, det er fordi han er en græsk skurk

P: Mmm

FK: Ja

AB: Så han øh laver nok et eller andet øh

FK: Er der, er der noget EU-fortolkning ind over?

AB: Ja, det er der faktisk [overdøves]

AN: Der er i hvert fald, der er i hvert fald, der er i hvert fald noget interkulturel intertekstualitet

[flere]: Ja

AN: hvis man kan kalde det det

FK: Man kan sige, der er ikke noget engelsk, så de er out

AB: Ja

AN: Nej nej, nej nej, vi vi har ekskluderet englænderne

AB: Godt set, Karlson

B: Max Bjævermose han nåede aldrig frem, men han kunne kun sælge forsikringspapirer, så

AB: Og han kunne være en figur vi overvejede at bygge mere ind, fordi at han netop øh har travlt med at sælge sine forsikringspapirer, og han lytter ikke til hvad der bliver sagt, der kunne komme meget dialog ud af det

AT: Så det er sådan han bidrager til X-factor, altså ved at prøve at sælge de her øh

AB: Ja

AN: Ja, et komisk indslag

AB: Og han vil jo ikke lytte [griner] Nej, så det var lige det

AT: Det er da godt

FK: Jeg, jeg skal lige have lidt øh, lidt den her, det der med at øh, Tintin, at han ikke siger så meget, er det fordi han i øh, altså hvis det nu er en hyldest, øh af af

B: Af Tintin og hele Tintins konceptet

FK: Ja

B: Det er fordi, øh, han er en fald person, han har ikke ret meget [??]

FK: Nej, nej og han er egentlig ikke [??]

[flere taler]

FK: Men hvis vi kigger på ham

AB: Hans karakteristik, så er den

AN: Han er jo enormt endimensionel, ikke også, som karakter

FK: Det er han, ja

B: Derfor har vi ladet det gå igen

FK: Så så så man kan ikke sige [afbrydes]

B: Sådan at man fastholder konceptet

FK: Ja, det er ikke Tintin, at man er fan af, det er

AN: Det er universet

Flere: Ja

FK: Det kan ikke være ham

AN: Nej nej

AB: Nej, det er rigtigt

[flere taler]

P: Han er lige så kedelig som Watson [host] som Watson, ikke?

FK: Ah, det kommer an på, hvordan Watson han har det

[grin]

P: Og hvem der spiller Watson

[grin]

AT: Sådan er bøgerne jo også, eller sådan selve universet bygget op, altså også bygget op, ikke, fordi at igen Tintin er den der falde figur, ikke, og Haddock han er jo sådan ligesom det her underholdningselement i alle tegneserierne, ikke, altså det er jo ham der er sjov, ikke, altså Tintin der ligesom skaber historien ikke

Flere: Mmm

AT: Så hvis man er over i sådan underholdningskoncept som X-factor, så er Tintin måske en tør karakter at bruge ikke, men der synes jeg jo så i klarer det fint med at tage Haddock ind, ikke, og lade ham fyre nogen øh, skældsord af

2.51.43 AB: Og vi skal også spille på a-øh Tournesol ikke kan høre en skid, han er jo virkelig stokdøv

FK: Jamen jeg var lidt i tvivl med med Blachman øh, med øh, at han ikke havde noget hår

AB: Na, det er ikke Blachman, det

FK: Nej det ved jeg godt

AB: Nåeh ja [flere taler]

FK: Nej, min hjerne sagde

AB: Nåeh ok, ja [flere taler]

FK: Min lille hjerne tænkte straks "Han har ikke noget hår", det er Blachman

AB: Det må være Blachman ja

C: Ellers kan det jo altid være Simon Paul [14 sek snak om ham]

B: Nå, fællesmøde 12.30 står der nu

AB: Nå ok, det er så lavet om igen

C: Yes. Jamen s, øhm, har I givet respons?

P: Ja, ja jeg synes, jeg synes, jeg kan godt lide jeres over, overblik altså I har scene 1 og så 1 – krydsklippene 1a, b og c og så 2. Det skaber en god, god overskuelighed, den måde I har sat det op på og så øh, altså altså, I trækker de der paralleller fra øh, over til nogen nutidspersoner i X-factor. Det synes jeg også er rigtig godt.

FK: Det synes jeg også er rigtig godt. Det der med at man man man tager det, tager det ud af universet, sætter det ind i et andet univers, hvor det så lige pludselig stadigvæk fungerer med de samme, med de samme personer der er der, men øh men nu det, nu der bare nogen andre

AN: I en anden ramme, ja

FK: I en anden ramme

AT: Ja

FK: Det det øh, øh noget flot tegning!

P: Ja, synes der er hoveder og pindemænd

AN: Ja, ja

AT: Jeg kunne godt tænke mig at se sådan et færdig produkt med

FK: Ja, det kunne jeg også

AT: ... video og klippet ordentlig sammen

AN: Ja, det kunne være fedt

Flere: ja

AB: Det kunne være skægt

FK: Ja

AB: Fanden galeme. Helle for at være Kaptajn Haddock

[grin]

AB: Vi havde også fat i Dolly Parton på et tidspunkt, hvor vi skulle have, på en eller anden måde ført hende og Castafiore sammen i en eller anden sammenhæng

P: Jeg tænker på hende der fra hende der fra X-factor i US, hende der vandt i øh England, hende der sang opera, hvad fanden hed hun

AN: Hende den grimme der

AT: Hende den grimme

AN: Susan Boyle, var det ikke det hun hed?

AB: Nå hende den utrolig grimme, ja ja. Hun kunne fandeme synge til gengæld

AN: Hun var jomfru, var hun ikke tror jeg

FK: Jamen altså jeg må sige, jeg jeg er stadigvæk med den her med Europa der, nej jeg synes egentlig fint nok vi ikke har de anglesaxiske lande med, fordi at nu er vi ligesom på øh [drukker i grin]

AB: Ja, nu har de sagt

FK: Nu har de sagt farvel, vi skal hverken have USA med eller øh Eng, nej nu nu må vi ligesom høre noget mere øh, øh nogen andre sprog

AB: Ja, nemlig

AN: Ja, helt sikkert

FK: Undskyld, jeg ved du har engelsk

[flere taler]

C: Ja, kunne jeg få jer til at øh, lige med den lille tid vi har tilbage og, og give en øh, en respons på øh hvordan det her det har været, workshoppen og – om der er, om I kan se at der er noget læringspotentiale i det og I kan se det i et undervisningsforløb, uden at skulle komme til at putte jer for mange ord i munden, ja

P: Altså lige i starten synes jeg halvanden time det var fandeme meget tid at bruge på det, og da vi sad og havde lavet det første sådan, så kunne jeg godt blive sådan helt elev-agtig "nå, nu har vi løst vores opgave, hvad skal vi så lave, må vi så gå ud og spille bold" ikke

C: Ja

P: Men så blev vi ligesom sat, fik en ny opgave og så synes faktisk, så udviklede det sig faktisk til noget rigtig rigtig sjovt, for så fik vi nogen flere digte på og så kørte det over i det andet, og så fik vi faktisk udvidet det vi var i gang med, og så blev det faktisk helt sjovt og så så følte det ikke langt med de der halvanden time.

AT: Nej

FK: Nej

AT: Det er også fordi opgaverne mere var åbne, ikke altså et haikudigt der er du nødt til at holde dig til fem gange, eller fem syv fem, altså sådan så bliver det begrænset hvor meget tid du kan bruge på det, ikke.

P: Vores slam poetry det øh det var det var øh, det var højde højdepunktet

AT: Ja, der kunne der ligesom komme lidt mere [?]

FK: Der kunne vi jo også udvikle noget mere

P: Ja

FK: Så det tager en halv time og optræde med det

P: Lige præcis

FK: Men det må vi gøre næste gang

P: Altså du var inde på og, at optræde afklædt, ikke

[grin]

FK: Udklædt!

P: Udklædt, nå okay

FK: Det er det med præfikserne, der vi kniber med

AB: [griner] Ja det er præfikser, ja ja, ja [fnis]

FK: Jeg jeg jeg tænker også at det er øh, altså det der med at øh, at den der s-som du tog udgangspunkt i den der passion - vi sad så lige og snakkede om, at vi har nogen børn som er uendelig ordfattige

AB: Mmm

FK: som har uendelig svært hver gang der skal sættes, sættes ord sammen; og ord, der skal bruges ord, så er det utrolig øh lukket og utrolig svært

AB: Ja, meget lidt grundlag at bygge noget på

FK: Ja, det er det, men men men er man øh altså sådan med haikudigtet, det da, det da, det det jo helt ind til benet, altså det vil de, det vil de fleste i hvert fald øh dem, dem vi, dem vil man kunne lave ved nogen af dem, hvor man så kunne lave øh også at der var nogen, noget mere man kunne lave omkring "hvad er din passion?" Eller sætte, som du også snakkede om, sætte sammen grupper og så lave et eller andet med, med øh, med noget passion, ikke. Vi snakkede om det kunne fint være i noget, nogen uu-timer, vi har så mange uu-timer hvor vi bare sidder

AB: Mmm

FK: Hvis vi ligesom havde noget gennemgående man kunne, man kunne arbejde med det, altså det øh, Poul og jeg, det har vi da snakket om, at at det vil vi

P: Ja

M: Og selv om det egentlig var tænkt som om, at det var enkeltvis, så synes jeg helt klart den der gruppedynamik

FK: Ja

B: Ja

M: ... gav noget. Fordi jeg s. jeg vidste ikke særlig meget om Tintin men blev draget af hvordan Abalone ned i mindste detalje kan fortælle hvordan og hvordan dialogen er og hvordan hun lige gør og siger

AB: Ja, og sikke en fantasi I fik udviklet på det

M: Ja

AB: Mens jeg var ude, så er det jer der sætter det her ind i X-factor-konceptet. Det er genialt tænkt

M: Og det kan jeg egentlig godt lide i forhold til, jeg bare sidder og pejler mig ind i mit eget univers fordi det gør man så tit, også som elev ikke

B: Jo

M: og og og så'n sig selv, så har man nok i det. Så jeg synes det er fedt at samarbejde omkring, så kan man altid lade, øh, hvis jeg nu så gerne vil have det er The Walking Dead, jamen så gør vi det en anden gang eller næste gang igen eller et eller andet

AB: Ja, jo

B: Men at man skal sætte tid af til, til fællesarbejde med eleverne og det skal være styret tid ligesom du har styret tiden

C: Ja

B: Øh fordi det skal ikke bare være frit, der er nødt til at være en ramme, det skal være i for at det fungerer

2.57.20 C: Altså jeg havde jo øh, jeg har jo ventet lidt med at sige til jer, for ikke at komme til at farve øh jeres opfattelse af, hvordan det her det kan bruges i en undervisningssammenhæng, og jeg er jo enormt glad for sådan nogen som uu-timer kommer på bordet som noget, at øh, altså, altså min forståelse af hvor hvor stramme øh jeres læringsplaner i virkeligheden er i forhold til materiale osv, at der er I lidt mere frie i et sted som fx en emneuge eller en projektuge, hvor det måske var noget man kunne øh, kunne arbejde med øh der, hvor man også får mere tid til at udfolde øh de her ting, at fx med en video, at at man i stedet for, måske altså bare nøjes med storyboard måske kan nøjes med – eller ikke nøjes, sludder og vrøvl - altså udfolde det mere, rent faktisk på video og med rent faktisk at give noget musiklyd og så at, at hele den her fanfiction altså behøver jo heller ikke at være et haiku øh nødvendigvis, at man udvikler det til, til noget andet øh skriftligt sprog, hvor man ligesom også på den måde kan arbejde med, passion som emne øh, på en eller anden måde. Altså det var i hvert fald hvad jeg selv havde tænkt øh i den her sammenhæng. Hvad øh hvad siger I til det?

FK: Altså vi har nogen øh de her valgfagsuger der

AB: Gud ja, det har vi da også

FK: Ikke, altså da ku, da ku, da har man jo en uge hvor man, hvor man fint kunne gå i dybden med øh, med med med nogen af tingene

M: Og det er da også i projekterne, vi har haft set dele af det her, at at nogen af dem gør det

FK: Ja

AB: Jo. Men det vil kræve en vis øh selvstændighed fra de unge mennesker, fordi hvis det er et projektuge fx, så er det jo mange forskellige ting de laver på en gang, og vi kan ikke være der som støttefigurer øh i sådan et arrangement, øh altså der skal jo noget struktur ind over øh, vil jeg tro, hvis de skal kunne nå at lave sådan et koncept der på en uge og måske endda nå at filme og sådan noget

AT: Der kan man jo godt, der kan man jo godt irammesætte sådan nogen aktiviteter og så ellers lade børnene få frit spil fordi jeg synes jo fordelene ved at gøre det på den her måde det er, at der er netop en mulighed at hente noget, som de faktisk synes er interessant at arbejde med

B: Mmm

AT: Og så kan man jo så gå ind og sige "okay, vi skal arbejde med det på den her måde" eller "vi skal fokusere på at lave nogen karaktertræk" eller

AB: Så er det fordi man kalder det en emneuge, og så er det det her vi alle sammen laver

AT: Ja, var det ikke også ideen eller hvad?

AB: Nej var mere hvis det er projektopgave, så laver de jo også alt muligt andet

M: Altså jeg, jeg tænker også at man kan øh, rammesætte det endnu mere fx så kunne jeg som dansklærer tænke at jeg siger "nu taler vi intertekstualitet, nu er det det vi skal"

AB: Ja

M: Tænk det ind i den her ligesom vi gjorde med X-factor, så er der siger Tournesol noget omkring "kun med hjertet kan du se rigtigt" så har du Den Lille Prins osv. Altså, man måske kunne nogen af de der fa, fagbegreber øh øh puttet ind i det, så heller ikke det kun var "nu gør vi" "nu er det kun vores egen passion" eller forstår I hvad jeg mener?

AB: Ja ja

M: Det må jo gerne være noget de brænder for, men de skal alligevel have nogen bestemte ting ind

AB: Ja

C: Mmm. Helt sikkert

AB: Ja

B: Det kunne man jo bare finde inde i øh, altså videns- og kompetencemålet

M: Ja

B: Nej, videns- og færdighedsmålet

M: Ja

B: Øh, og så, altså hvis jeg nu, nu tager jeg multimodalitet igen, fordi det kunne jeg jo bruge det ind i det [?]forløb, der handler om det, jeg tænker ikke at den, at nødvendigvis er nødt til at være i en emneuge. Så skruer jeg det da bare sammen, så det passer

AB: Nå jah. Sådant generel løbende undervisning?

B: Ja

AB: Ja, ja ja, det kunne man sagtens

M: Ja det tror jeg også, at det er noget man skal tænke mere ind i

AB: Ja i det daglige virke

AK: Det tror jeg også, det tror jeg også, altså vi [afbrydes]

M: Og som, det kan de sagtens, som at jeg behøver at vide hvordan de gøre det hele selv, den bliver jeg nødt til at parkere, ikke

AB: Ja, og lave en lille del-ting på den, ikke, ja.

B: Mmm

AB: Det kan man godt, så de ikke skal snakke hele konceptet igennem, men finde en lille øh scene-del her fx ikke, og få fat i Den lille prins' replik

M: Ja

AB: ... til Tournesol

M: Og det lyder egentlig meget fedt, bare og få lov at tænke konceptet, og så ikke altid "hvad kan så lade sig gøre i virkeligheden", fordi det strander ting jo også tit på, og vi ved også hvor enormt lang tid det tager fra når vi laver kortfilm osv. Ikke.

AB: Det tager pisselang tid

M: Men at man egentlig bare kan have det i, i tanken

AB: Ja

C: Som et redskab?

M: Ja

C: Ja

AT: Og så med et bestemt fokus, ikke

B: I tiende klasse der har de innovation, altså jeg har jo en linje, der hedder innovation, og der kunne man snildt bruge det

AB: Det kunne man

M: Ja

B: Og lave ide-generering

M: Så kan de nemlig fordybe sig i det ikke også, og kan

B: Ja, genialt

C: Har I kunnet mærke nogen af, altså af de egenskaber som jeg nævnte her i starten i præsentationen af workshoppen her, altså har I kunnet mærke at I - altså nu var researchen jo en konkret, øh ting, men sådan at I har været nødt til at analysere lidt på nogen ting og, nu er sproget jo heller ikke lige – vi har ikke skullet formulere det her på engelsk heller, men

AT: Ah men der kan man jo øh, altså [?] nå det var bare det der med at, altså man får jo, vi brugte jo mindmaps til ligesom at, og åbne op for hvad hvad ved vi omkring Sherlock Holmes og hvad for nogen nøgleord kan vi bruge til ligesom at inddrage i vores haikudigt, ikke altså, det er jo indirekte også en måde at lave en personkarakteristik på, ikke altså og, og lave mindmaps og indgå i en eller anden form for gruppearbejde, ikke, altså så styrker det jo på mange områder, altså på den måde ikke, der tænker jeg jo, der kan man jo sådan, der kan man godt didaktisere sådan så man tvinger dem til at have fokus på nogen af de ting, man gerne vil have, at de har fokus på.

FK: Det kunne man godt

AT: Fx at at man har fokus på personkarakteristik eller universet, miljøet, ikke eller om man har fokus på det her med mindmapping og samarbejde, ikke, alt efter hvad man nu synes der er mest essentielt ikke

B: Og det kunne man lave inde i google drev, og dele med læreren sådan at, at man kunne få løbende respons

AB: Ja

C: Ja. Hvad ville du sige, Mutti?

AB: Ja, det er et godt fællessted. Nå ja, men det var bare lige i forbindelse med at man kunne mærke, altså jeg synes jo det er skide skægt det her, fordi det er et univers som jeg altid har været i, jeg er jo fan af Tintin, jeg er jo selvstøbt i forvejen, ikke, på det her projekt her. Altså havde I nu sagt noget andet, hvis det nu var dig der var kørt af med, hvad var det du var?

B: Walking dead

AB: Walking dead, så havde jeg mere været i en lytteposition og havde villet begynde at spørge ind til, hvad det handlede om og, og have sværere ved at forstå personkarakteristikkerne ikke. Men nu fordi jeg er fan i forvejen, så hjælper det også på alle de skøre ideer og øh fordi jeg ved det, hvad det er for et univers vi befinder os i, ikke, og det gjorde I jo andre til dels også fordi Tintin er ikke ukendt, vel. Men jeg synes da helt klart at, helt personligt synes jeg det er skide sjovt fordi jeg selv er fan i forvejen, ikke, det er der, det bliver sjovt, det er der fanfiction faktisk er lidt skæg

AT: Og så også det at man får lov til at formidle det, ikke altså, i stedet for at man skal sidde og formidles

M: Og det gode ved det er jo så, at det så smitter, ikke

AB: Jo jo

FK: Ja

M: Altså når man har en passion, så smitter det også

AB: Ja, det gør det

M: Og det gælder bare om at få smittet hinanden med passion og ikke med alt mulig andet surhed

FK: Og der var faktisk ikke nogen af os, der var rigtig fan af

AT: Nej nej, vi er jo ikke deciderede fans men vi fandt jo i fælles

FK: Vi er ikke deciderede fans, men alligevel så

AT: Og så kunne vi jo så hjælpe hinanden ved ligesom og pege på nogen ting, ikke, som var vigtige, ikke

AB: Cecilie, øh, hvordan fandt du på at det skulle være et haikudigt som den ene del af det og så et storyboard på den anden del?

C: Øh, jamen det er jo netop ud fra den der tanke at, at man jo ikke skal drage en hel fandom ned i et klasselokale men tage, altså øh, de essentielle redskaber fra at lave enten en fanfiction eller øh en fanvideo, øh, og haikudigtet, jeg var ikke klar over hvor lang tid det ville tage at lave sådan et digt, øh, men jeg synes, altså det der med at give en, en klar ramme, øh, på de sytten stavelser og de tre grupperinger i 5-7-5, at så har man ligesom det til at, bruge som redskab til at formidle det man er glad for, så det var også for at vise jer, øh, at man kunne tage de her ting, og så bruge også noget, noget sådan konkret undervisning, øh, nu ved jeg, jeg tror ikke man underviser i haiku i niende klasse, det gør man i gymnasiet men øh,

AB: Jo

FK: Jo, altså

AB: Det er da meget brugt og endda i meget mindre klasser [flere taler]

C: Ja, jamen så kommer min viden til skamme her i hvert fald, men men øh men det er jo netop for at vise, at øh, at her kan man godt tage noget, og så bruge det konkret

M: Ja, det tror jeg er vigtigt

C: Ja. Og det samme med storyboards, øh, fordi det er jo stadigvæk, i forhold til at formidle en, en øh, en en hel film, øh, uden at skulle lave alt det her bearbejde, hvis der nu ikke er plads til det i en undervisningssituation, at så er det noget der er nemt og sjovt at gå til, fordi du er kreativ på rigtig mange planer

M: Ja

C: Du er nødt til og korte dig i fa. Eller fatte dig i korthed [fnis] øh i forhold til beskrivelsen af af settingen og lyd og scene, men du er samtidig nødt til at lave et tænkearbejde bag, hvordan skal tingene hænge sammen, I var selv helt ude i og lave, i stedet for sådan en kronologisk scene dududududut, at lave krydsclip og krydsreferencer osv uden at jeg havde fortalt jer, at det var det, i skulle.

M: Mmm

C: Ikke, så så øh det der med at give en en lille, konkret ramme til at udfolde noget kreativt, har jo vist sig, synes jeg i hvert fald i den her workshop, er I jo kommet på en, en helt masse øh mere, øh og jeg, jo indrømmer det kom bag på mig I var så hurtige om at lave det første øh haikudigt, og at I så lige lavede tre mere, så det var også lidt en udfordring for mig, at jeg lige pludselig skulle til at sige jamen så lave et, lav et digt i stedet for

P: [kan ikke høres]

[grin]

B: Jeg mener at kunne huske, at i haikudigt, der skal det sidste være en modsætning, er det ikke rigtigt? Den sidste

C: Pas

AT: En modsætning til øh

AB: Jo der er

B: Fem-syv-fem, hvor den sidste skal være en modsætning til det, du lige har

AB: Syv-fem-syv

AN: Så I kan altså kun få ti

AT: Nå, stramt

C: Ja, ja, jamen det er meget fint du siger det, fordi det

[flere taler]

B: Altså det har tit været noget med sanser fx vinteren og snart bliver det forår, for at få ...

C: Jeg skulle lige til at sige, det er jo så en anden karakteristik ved haikudigte, som altid er der: Det skal være naturbaseret, men det er jo også en ting, jeg lige – den ser vi lige bort fra

M: Ja, og et geografisk sted vist også, ikke

B: Der er sikkert mange definitioner

[flere taler]

3.06.36 FK: Men altså Sherlock Holmes sexliv, det er vel også en form for natur

[grin]

P: Der er meget natur i det, der kommer ud af ham

C: Men det er jo også, altså nu har jeg jo talt lidt med, med mor her, øh i løbet af de sidste par måneder fordi jeg har jo været i gang med det her længe og sådan noget, og jeg har har jo kunnet høre på mor hver gang jeg har talt med hende om fanfiction og sådan noget, så har du i hvert fald altid været igang med, at tænke langt ud hvordan kan man bruge det og hvordan kan man dydydydy, og du har allerede lavet dig

AB: Det er jo lærerhjerner

C: ... et helt andet billede af,

AB: Sådan fungerer de

C: Jamen fx så kom du jo selv med den der med, at så øh, fanfiction jamen så skriver ligesom J. K. Rowling hvis du skriver som Harry Potter, men altså det gør du jo ikke nødvendigvis

M: Nej

C: men det er jo en måde at bruge det på i indervisningen

M: Ja

C: Altså adaptere en skrivestil, ikke

AB: Ja, det var det, jeg fiskede for, ja

C: Øh, men det er jo også en måde at, at bruge det på, ikke, så så så det er jo

AB: Kan bruges på mange måder

C: Det kan bruges på rigtig mange måder

M: [?] kender garanteret også til det og har deres egne, de følger indenfor

FK: Det tror jeg også

M: ... for det, som de er passionerede omkring, så det er allerede en winner

FK: Det er det fordi, de vil de, ja det tror jeg også

M: Ligesom når vi også har om musikvideo som genre, så er det noget andet end hvis vi har en folkevise, altså de kan bedre – forholde sig til det

AB: Ja

M: og så de her kreative anderledes måder at tænke på, dem tror jeg virkelig vi skal være opmærksomme på, fordi man har tit lidt det samme, man kommer til at gøre

C: Ja, lige præcis

M: Og nu er den her mulighed også, få foldet den ud

C: Også fordi det er en god måde at øh bruge teknologien på

M: Ja mmm

C: Ja, klokken er tolv [grin], ja, men mange mange tak øh fordi I har deltaget, og øh jeg har jo, ja jeg har lidt, jeg har købt lidt vin øh, som tak for

3.08.04 [udenomssnak]

3.08.42 C: Jeg siger rigtig mange tak fordi I har villet bruge jeres formiddag øh på det her, det er, det er virkelig rigtig godt for mig

B: Det har været spændende

M: Vi har også fået noget med

AB: Ja

[flere taler]

FK: Det har vi, og og det er altid dejligt at, at når man kommer på det sted her

C: Ja

FK: at få lov til at grine ind imellem også, jamen det er vigtigt

C: Ja!

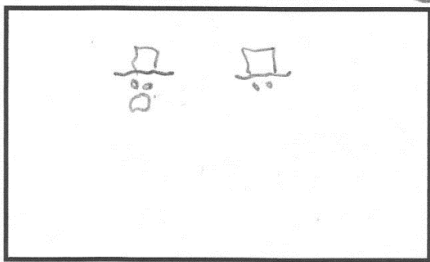
[grin og småsnak --> slut]

2.4 Storyboard

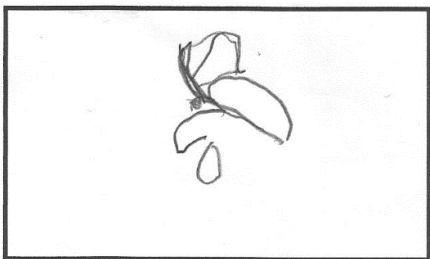
Side: 1

1 Rastafior
 Dupont og dupont
 Allan
 Himmel mine smykker
 Hun synger italiens

2 Dupont og Dupont, kommer
 på scen og synger duet
 falder over ledningen
 synger på fransk
 Charles Aznavour La Bohème

3 Rastapopulus
 græk folkemusik balalaika
 o Zorba men
 går ikke videre

Krydsklip

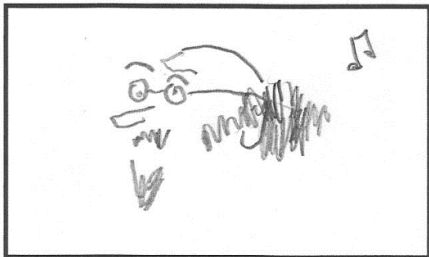
Side: 2

1a

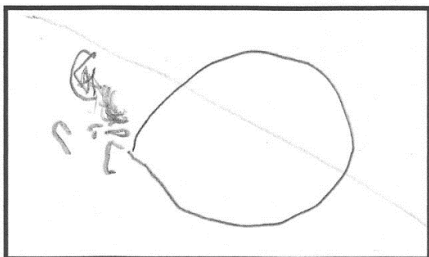
De tre dommere er
Tintin, Jurnesol og
Kaptajn Haddock
spatslikker, lommeMusilini
trompetsnegl, lyd pottelus
svumpukkel,
døvslymmesangkrage

1b

Kun med hjertet kan man
se rigtig,
mit pendul siger du er vidt af

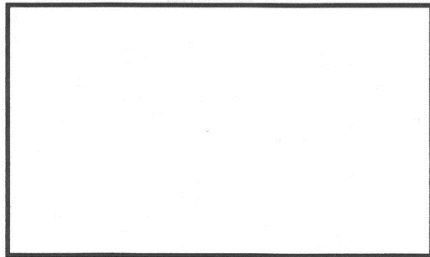
1c

Tintin:
DU er på retter spor,

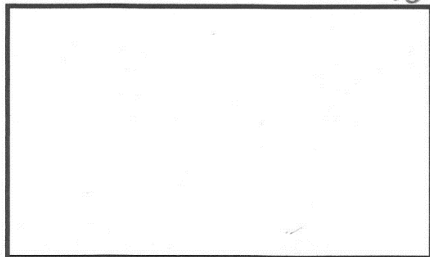
Side: 3

2a

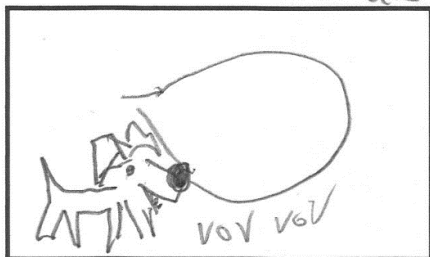
Nye bandeord

2b

Journes!
Har jeg ikke set jer før
Undskyld ser jeg dobbelt

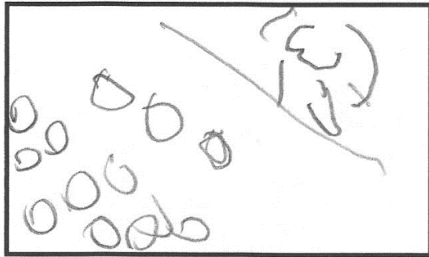
2c

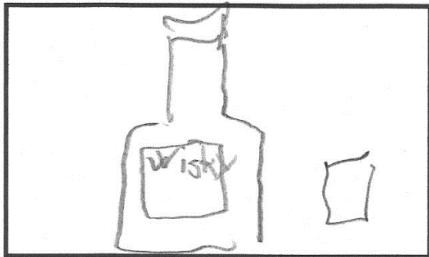
lindh

Side:

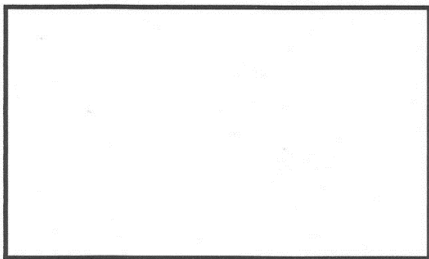
4

Castafione vinder
da publikum stemmer
hende ind
Turnessol kommer på
scenen og overrækker hende
rosen, Biancarossen

Haddock drikker sig i blegnet

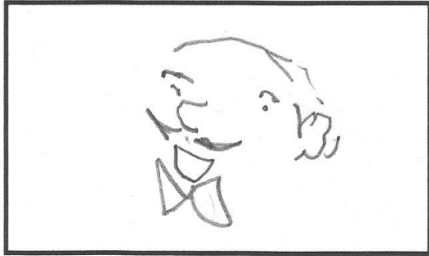

Terry opsnuser
Castafione skal synge igen
men optager for 1Pt gang
at hendes smykker er væk

Side:

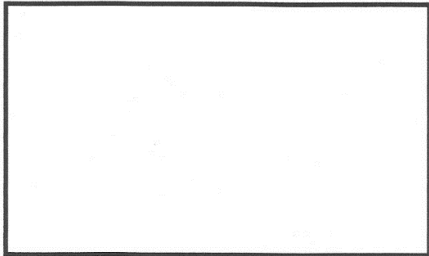
4

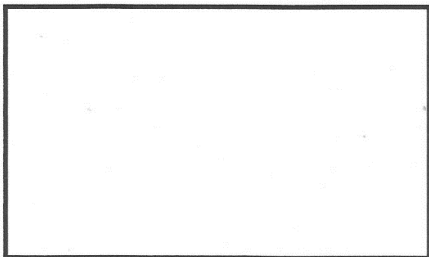
Max Bjørrumose

selger forsikringspolicer

5

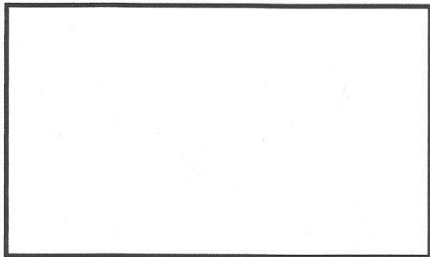
6

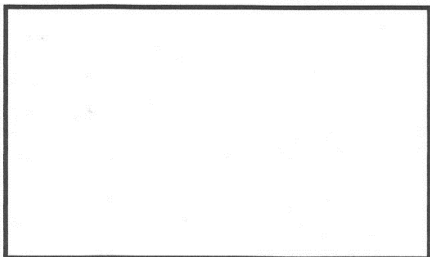
Side:

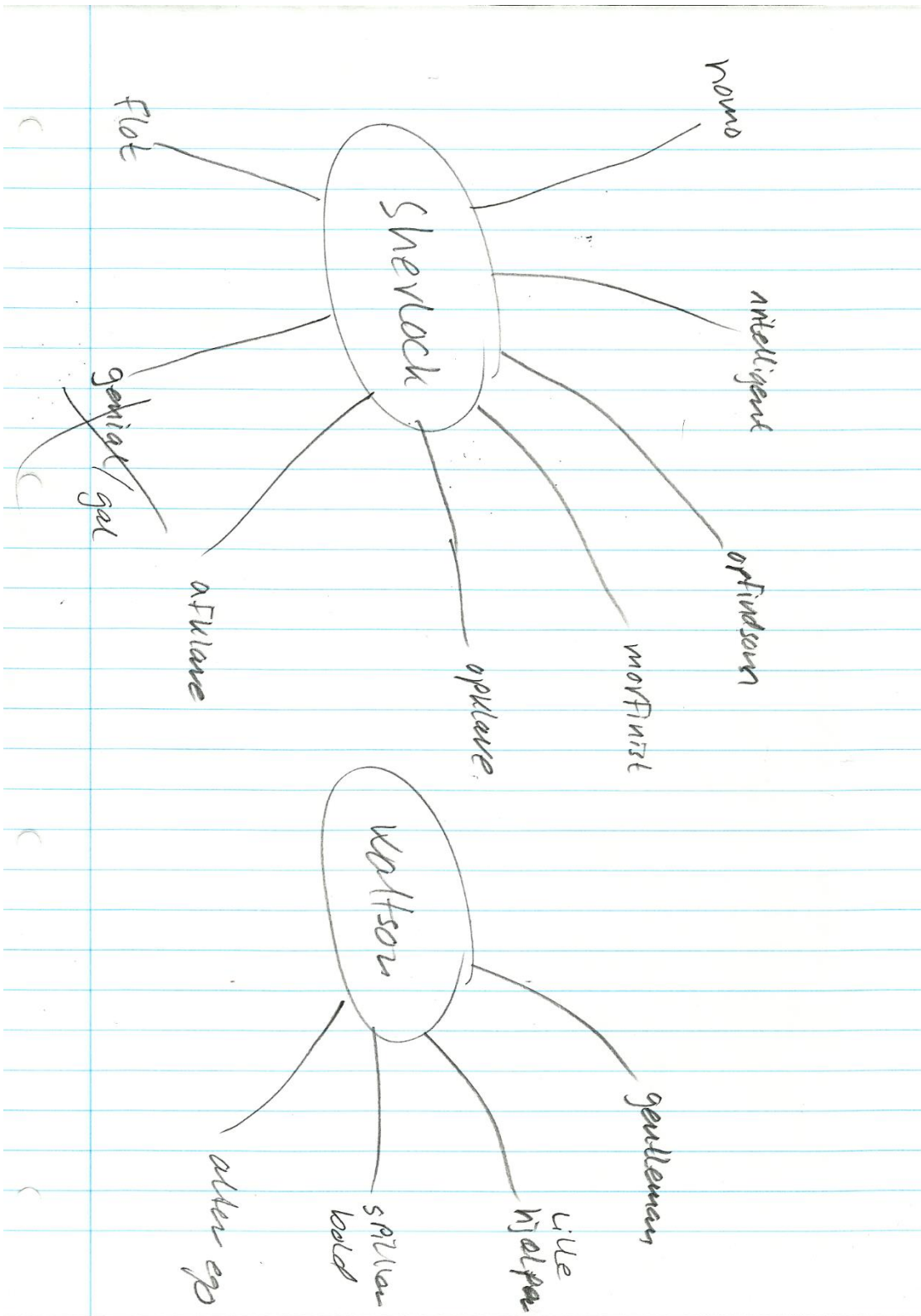
Før første sangprøve i x-factor
vi er i kulissen hvor
Tintin og kaptajn Hadock

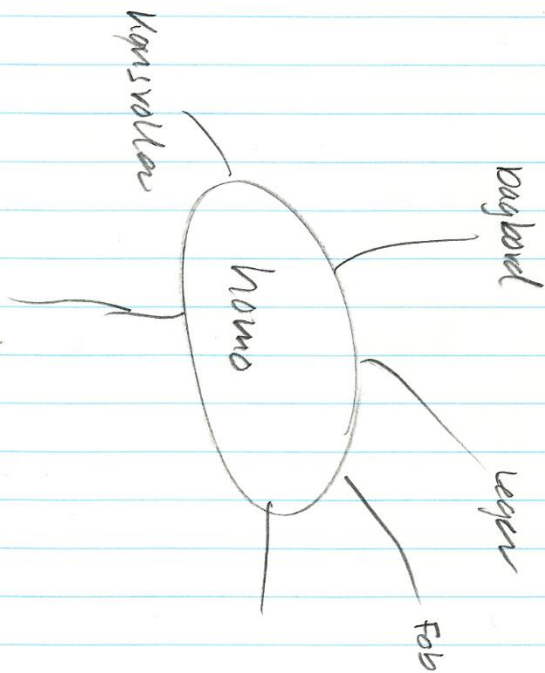
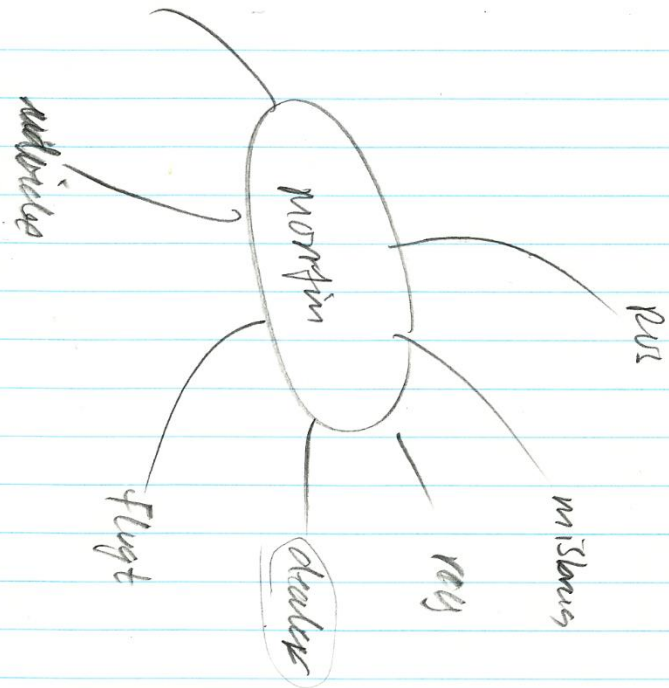

Rap
Knydsklip (mellem Blackman)

2.5 Haiku-gruppens noter

17

5

7

5

Watsons	2
morfinit	3
homo	2
intelligens	4
Kreativ	3
sharp	1
Piben	2
lyst	1

Tord rot af bohren
sherlock og Watson

Sherlocks pipe ~~er~~ vildt
Watsons gav morfin

5
5

Sherlock Holmes

• • • • •

Tænke ud af boksen	(5)
Sherlock og Watson rider	(7)
med pipe i mund.	(5)

Morfinskens lerp	(5)
Afsløres de gamle spor	(7)
Watson ^{leger} ~~ligger~~ med	(5)

Watson ~~dealer~~ ^{leder} drager
 Under Sherlock's ~~med~~
 mysteriet løst

① [Min hat og min pine er min identitet]

~~Når jeg tager P~~

- Når jeg tager pinnen frem i skolen, bliver jeg bedt om at sige den ind.
- Jeg tager ballen af og underknyttede pant
jeg kan ikke gøre for jeg er ~~den~~ jeg er

[Kald mig ^{best} Steen og jeg er gal og genial]

[Min hat og min - -]

- Watson er min lille hjælper
- har gode indret, når noget holder sig op og ned
- Og kan bli' ved ~~at jeg er~~ og bed til
jeg ~~er~~ stop. Men hold dog aldrig op!
sluttes

[Kald mig]